

ชุมพร รีสอร์ท
CHUMPHON RESORT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขา - สถาปัตยกรรม ภาควิชา ครุศาสตรอุตสาหกรรม

คณะครุศาสตรอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2533

เลขหมู่.....	810	020577
เลขทะเบียน.....		
วัน เดือน ปี.....	27 ก.ค. 2535	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัยและอ้างอิงเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์เรื่อง ชุมพร รีสอร์ท
ชื่อนักศึกษา นาย กุลติลก เสียมภักดี
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ชัยรัตน์ อิศรรัตน์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและเห็นชอบแล้ว
จึงอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตประจำปีการศึกษา
2533

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

จากนโยบาย การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งกำหนดแนวทางที่จะพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากร, สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ เพื่อก่อให้เกิดสิ่งที่มีคุณค่าคอสังคมชั้น และการพัฒนาพื้นที่ในภาคใต้นั้น มิได้เพียงพัฒนาแต่เพียงเพื่อสร้างธรรมชาติกับสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นเท่านั้น หากยังเป็นการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้นอีกด้วย

ดังนั้น โครงการจัดตั้ง ชุมพร รีสอร์ท ขึ้นนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว และต้องการให้เป็นศูนย์ในการ เผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคแถบนี้ด้วย

สภาพปัญหา

จากการศึกษาได้พบว่า ประชาชนในจังหวัดส่วนใหญ่อพยพเข้าไปทำงานในเมืองหลวง เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ตามสภาพการฉ้อราษฎร์บังอาจเป็นที่จะต้องเป็นผู้ริเริ่มโครงการดังกล่าวอย่างเร่งด่วน และปัญหาอีกจุดหนึ่งที่สำคัญคือการป้องกันการทำลายธรรมชาติ, สภาพแวดล้อมอันเกิดจากสถานพักตากอากาศ ซึ่งกำลังเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจจากประชาชน และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ท.ท.ท), สำนักงานคณะกรรมการและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ส.ว.ล) เป็นต้น ดังนั้นในการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนถึงการออกแบบในโครงการนี้ จึงควรมีการเตรียมแนวทางป้องกันหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อเป็นการหาแนวทางที่จะจัดตั้งชุมพร รีสอร์ทขึ้นในพื้นที่ยุภูมิภาคแถบนี้ สำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด, ภาค และ ประเทศ เพื่อเป็นการยกระดับและพัฒนา เศรษฐกิจให้ดียิ่งขึ้นไป

วิธีดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษาโครงการชุมพร รีสอร์ท แบ่งการดำเนินการ เป็น 4 ขั้นตอน
ได้แก่

1. ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลในค่านโยบาย, เศรษฐกิจ, สังคม และ
กายภาพตามลำดับ
2. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำผลที่ได้จากข้อมูลดังกล่าวต่าง ๆ มาจัดรูปแบบ
กิจกรรมการทำงานต่าง ๆ ของโครงการชุมพร รีสอร์ท เพื่อนำเสนอรูปแบบ
ที่เหมาะสม สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ขั้นการออกแบบ ได้แก่ การจัดการดำเนินการในการออกแบบ, แนวความคิด,
ข้อกำหนดต่าง ๆ สิ่งเกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เหมาะสม
ของโครงการ
4. ขั้นสรุปผลและนำเสนอประกอบไปด้วยรายงานผลการวิจัย, ขั้นตอนการ
ศึกษาวิจัย, กระบวนการออกแบบและทุนจำลอง

ขอบเขตของการศึกษา

กำหนดขอบเขตไว้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ขอบเขตการศึกษาเบื้องต้นของข้อมูล ทั้งระดับประเทศ, ภาค, จังหวัด
และชุมชน เพื่อสนับสนุนเป็นข้อมูลและแนวทางในการ ออกแบบทางสถาปัตย-
กรรมต่อไป
2. ขอบเขตด้านการ ออกแบบเป็นการกำหนดโปรแกรมการออกแบบและสร้างงาน
โดยจัดรูปแบบของกิจกรรมที่เหมาะสมกับโครงการ เพื่อที่จะสนองความต้อ
การอันเกิดจากสภาพของปัญหาและแนวทางที่จะแก้ไขที่ได้กำหนดไว้

ผลที่ได้รับจากการศึกษา

1. สามารถเสนอแนวทางการจัดตั้ง ชุมพร รีสอร์ท ที่สามารถดำเนินการได้สอดคล้อง
คลึงกับนโยบายที่ได้ทำการศึกษาข้างต้น
2. เป็นรีสอร์ทที่มีกิจกรรมที่เหมาะสม มีศักยภาพสูง สามารถให้บริการด้านการ
พักผ่อนหย่อนใจ และท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เป็นแนวทางที่กำหนดรูปแบบของรีสอร์ทให้สอดคล้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความเหมาะสมต่อไป

บทสรุป

สามารถสรุปผลและวิธีการที่จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไปดังนี้

1. เนื่องจากจังหวัดชุมพรมีทรัพยากรธรรมชาติที่ทะเลที่สวยงามส่วนหนึ่งของอ่าวไทย และมีแนวโน้มนักล่องเรือท่องเที่ยวเติบโตในอัตราสูงขึ้นแต่ก็ชะงักเนื่องจากพายุไต้ฝุ่นเกย์ แต่จะกลับเป็นปกติเพราะรัฐบาลมีนโยบายที่ส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เพื่อฟื้นฟูสภาพที่เสียหายให้ดีขึ้น
2. ลักษณะผู้ให้บริการ เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยเห็นเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก โดยเฉพาะกลุ่มที่สนใจกิจกรรมการดำน้ำและไปเที่ยวเกาะ
3. จากการวิเคราะห์รายละเอียดของโครงการตามความต้องการของสถานพักตากอากาศ คือ ทัศนียภาพที่สวยงาม และสภาพแวดล้อมที่ดี เหมาะแก่การพักผ่อน มีความสะดวกสบายมีบริการที่ดี เพื่อความประทับใจของผู้มาใช้บริการ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาข้อมูล ควรทำการศึกษาโดยละเอียดใช้เวลาอย่างเหมาะสม โดยเน้นเฉพาะข้อมูลที่สำคัญคือโครงการ
2. ในขั้นตอนการออกแบบอาคาร ควรคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของพื้นที่แถบนั้นเป็นสำคัญ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สามารถสำเร็จลงได้ด้วยดี อันเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ และ ความร่วมมือช่วยเหลือแนะนำเป็นอย่างดีจากบุคคลหลายท่านที่ได้กล่าวนามมาดังต่อไปนี้

อาจารย์ ชัยรัตน์ อิศรรัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

เจ้าหน้าที่

โยธา จังหวัดชุมพร

เจ้าหน้าที่

สำนักงานทรัพยากรธรณี จังหวัดชุมพร

เจ้าหน้าที่

กองวางแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ขอขอบคุณเป็นพิเศษ

คุณ ฅนัย เสียงล้ำ

บริษัท เพอร์ฟอร์แมนซ์ แลนด์แอนด์ไลฟ จำกัด

คุณ รัตติการ เมธาวณิชกุล

บริษัท เพอร์ฟอร์แมนซ์ แลนด์แอนด์ไลฟ จำกัด

คุณ ชีรวุฒิ ศิษฐ์สวัสดิ์

บริษัท สาลา

คุณ ภูษิตศิริทวีเดช

วิศวกร

คุณ พิทยา ใจเอ

วิศวกร

คุณ บัณฑิตกานต์ ประดิษฐ์กุล

วิศวกร

และท้ายสุด สำหรับ คุณพ่อ,คุณแม่,ญาติทุกคนที่เป็นกำลังใจ และกำลังใจหรรษ์ตลอดมา ตลอดจนถึง พี่กบ (ชวลิต), พี่หวัน และ เพื่อนๆอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวนามมา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ. โอกาสนี้ด้วย

(นาย กุลติกร เสียมภักดี)

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก-ค
กิจกรรมประกาศ	ง
สารบัญเรื่อง	จ-ช
สารบัญตารางประกอบ	ช
สารบัญภาพประกอบ	ฅ-ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 ที่มาของปัญหา	1
1.3 แนวทางแก้ไขปัญหา	2
1.4 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	3
1.6 ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์	3
1.7 วิธีดำเนินงานวิทยานิพนธ์	4-5
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์	5-6
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับประเทศ	7-20
2.2 การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ภาคใต้	20-42
2.3 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
2.3.1 ความหมายและลักษณะความสำคัญของโรงแรม	43
2.3.2 ประเภทของโรงแรม	44-47
2.4 การศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน	48-58
บทที่ 3 การศึกษารวบรวมข้อมูลจังหวัด ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรมและเทคนิค	59-62
3.1 การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ จังหวัดชุมพร	63-78
3.2 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	79

3.2.1	การดำเนินงานของโครงการ	79-83
3.2.2	ผู้ใช้โครงการ	83-88
3.2.3	องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ	89-109
3.2.4	การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการเบื้องต้น	109
3.3	การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค	110
3.3.1	ระบบโครงสร้างของอาคาร	110-112
3.3.2	ระบบปรับอากาศและการระบายอากาศ	112-115
3.3.3	ระบบสุขาภิบาล	115-121
3.3.4	ระบบการกำจัดขยะ	121-124
3.3.5	ระบบไฟฟ้า	124-127
3.3.6	ระบบป้องกันฟ้าผ่า	127-128
3.3.7	ระบบจ่ายแก๊สหุงต้ม, เชื้อเพลิงเหลว	128-129
3.3.8	ระบบতিক่อสื่อสาร	129-132
3.3.9	ระบบลิฟท์	132-136
3.3.10	ระบบป้องกันอัคคีภัย	136-141
บทที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูล	142
4.1	การวิเคราะห์ค่านโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ	142
4.1.1	การวิเคราะห์ค่านโยบาย	142
4.1.2	การวิเคราะห์ค่านโยบายเศรษฐกิจ	142-145
	1) การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวและความต้องการ ห้องพัก	145-151
	2) การกำหนดอัตราส่วน, ราคาห้องพัก และผลตอบแทน	171
4.1.3	การวิเคราะห์ค่านโยบายสังคม	172
4.1.4	การวิเคราะห์ค่านโยบายกายภาพ	173
	1) การเลือกที่ตั้งโครงการ	173
	2) การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	173-175

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	176
4.2.1	การวิเคราะห์การดำเนินงานของโครงการ	176
4.2.2	การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ	176-180
4.2.3	การวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ	180-204
4.3	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค	205
4.3.1	การวิเคราะห์ระบบโครงสร้างอาคาร	205
4.3.2	การวิเคราะห์ระบบปรับอากาศ	205-207
4.3.3	การวิเคราะห์ระบบสุขาภิบาล	208-211
4.3.4	การวิเคราะห์ระบบการกำจัดขยะ	211
4.3.5	การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า	211-212
4.3.6	การวิเคราะห์ระบบติดต่อสื่อสาร	212-213
4.3.7	การวิเคราะห์ระบบลิฟต์	213-214
4.3.8	การวิเคราะห์ระบบป้องกันอัคคีภัย	214-215
4.3.9	การวิเคราะห์ระบบจ่ายแก๊สหุงต้ม, เชื้อเพลิงเหลว	215-216
บทที่ 5	การออกแบบสถาปัตยกรรม	217
5.1	แนวความคิดในการออกแบบ	217-219
5.2	ขั้นตอนการออกแบบ	219-241
บทที่ 6	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	242
6.1	บทสรุป	242
6.2	ข้อเสนอแนะ	242-243
	บรรณานุกรม	244
	ภาคผนวก	245-248

สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
2.1	การเปรียบเทียบระหว่างอัตราร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์/ประชากร	11
2.2	การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่างๆของนักท่องเที่ยวในแต่ละภาค	13
2.3	จำนวนประชากรของประเทศและรายภาคปี 2529-2531	14
2.4	จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ, เวลาพัก, รายได้ปี 2525-2531	15
2.5	จำนวนผู้นับถือศาสนาจำแนกตามศาสนา ปี 2524-2528	16
2.6	จำนวนประชากร, ผลิตภัณฑ์รวมจังหวัด, รายได้เฉลี่ยจังหวัด	30
2.7	จำนวนศาสนิกชน, ศาสนสถานพื้นที่ภาคใต้ ปี 2530	31
2.8	พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้	42
3.1	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในช่วงเวลาต่างๆ	87
3.6	ปริมาณการใช้น้ำของโครงการ	116
3.7	คุณภาพของน้ำใช้ในโครงการ	116
3.8	ปริมาณการปล่อยน้ำ	120
3.10	คุณลักษณะของขยะจากแหล่งต่างๆ	123
3.11	ความต้องการแสงสว่างของท้องต่างๆ	126
4.1	การคาดการณ์นักท่องเที่ยวที่ไปจังหวัดชุมพร ปี 2530-2544	146
4.2	ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวและลักษณะการมาท่องเที่ยว	147
4.3	ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวและลักษณะการมาท่องเที่ยว	148
4.4	การคาดการณ์จำนวนห้องพักของโรงแรมที่ต้องการของนักท่องเที่ยว .	
	ในจังหวัดชุมพร	151

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1.1	โครงสร้างทางภูมิประเทศของไทย	18
2.1.2	ทิศ, ทางลม, แสงแดดในประเทศไทย	19
2.1.3	ภาคใต้กับการพัฒนาพื้นที่	21
2.1.4	โครงการระดับภาค	22
2.1.5	เส้นทางหลวงภาคใต้	32
2.1.6	เส้นทางคมนาคมในภาคใต้	33
2.1.7	ระบบชุมสายโทรศัพท์ในภาคใต้	34
2.1.8	ระบบส่งกระแสไฟฟ้าปัจจุบันและอนาคตในภาคใต้	35
2.1.9	ความหนาแน่นของประชากรในภาคใต้	36
2.1.10	ภูเขาและแม่น้ำสายต่างๆในภาคใต้	37
2.1.11	ฤดูกาลของภาคใต้	38
2.1.12	ปริมาณน้ำฝนเป็นรายปีในภาคใต้	39
2.1.13	การใช้ที่ดินในภาคใต้	40
2.1.14	แหล่งท่องเที่ยวในภาคใต้	41
3.1.1	ภูมิประเทศของจังหวัดชุมพร	71
3.1.2	ความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่จังหวัดชุมพร	72
3.1.3	เส้นทางและแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร	73
3.1.4	ประตูการถ่องเที่ยวสู่ภาคใต้	74
3.1.5	เส้นทางารถ่องเที่ยวทางถนนของภาคใต้	75
3.1.6	เส้นทางารถ่องเที่ยวทางเรือของภาคใต้	76
3.1.7	แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในภาคใต้	77
4.1.1	อันดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร	144
4.1.2	การแบ่งพื้นที่การใช้ที่ดินในบริเวณอ่าวทุ่งวัวแล่น	226
1	วิธีการดำเนินงานของวิทยานิพนธ์	227

ภาพที่		หน้า
2	ความเป็นมาของโครงการ	227
3	สาเหตุ,ปัญหา,การแก้ไข้ปัญหาของโครงการ	228
4	ความต้องการขององค์ประกอบ	228
5	ผังการดำเนินงานในโครงการ	229
6	พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร	229
7	การศึกษาข้อมูลของจังหวัดชุมพร	230
8-9	ความต้องการพื้นที่ของโครงการ	230-231
10-11	การหาค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ	231-232
12	การเลือกที่ตั้งของโครงการ	232
13	การหาความเหมาะสมในการจัดองค์ประกอบของโครงการ	233
14	ประโยชน์ใช้สอยของผู้ใช้อาคารในส่วนต่างๆ	233
15	การจัดองค์ประกอบโครงการลงในพื้นที่	234
16	ระบบต่างๆที่ใช้ในอาคาร	234
17	องค์ประกอบโครงการในรูป 3 มิติ	235
18	การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	235
19	แผนผังของโครงการ	236
20	แปลนชั้นที่ 1	236
21-22	แปลนชั้นที่ 2-3	237
23	แปลนพื้นที่ส่วนท้องพักชั้นที่ 1-2	238
24	แปลนพื้นที่ส่วนท้องพักชั้นที่ 3-4	238
25	แปลนพื้นที่ส่วนท้องพักชั้นที่ 5	239
26	รูปด้านอาคารด้านทิศเหนือ-ใต้	239
27	รูปด้านอาคารด้านทิศตะวันออก-ตก	240
28	รูปทัศนียภาพภายนอก-ภายในของโครงการ	240
29	หุ่นจำลองของโครงการในมุมมองด้านบน	241
30	หุ่นจำลองของโครงการในมุมมองด้านข้าง	241

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

จังหวัดชุมพร เป็นเมืองน้องใหม่ทางการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มจะเจริญเติบโตในอัตราสูง ขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวในแง่ที่มีทรัพยากรใต้ทะเลที่สมบูรณ์และโดดเด่นใน ภาควัฒนธรรมเลอ่าวไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี

จากสถิติการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรในปี 2531 มีนักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดชุมพร 311,146 คน และในปี พ.ศ. 2532 ได้มีนักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดเป็นจำนวน 323,844 คน ซึ่งมีอัตราการเพิ่มของนักท่องเที่ยวสูงขึ้นถึง 11.5% ต่อปี แต่การท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรได้หยุดชะงักลงเนื่องจากภัยธรรมชาติคือพายุไต้ฝุ่นเกย์ซึ่งได้ทำความเสียหายให้กับจังหวัดทั้งในด้านเศรษฐกิจและกายภาพทำให้รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรให้กลับคืนสู่สภาพที่ดีขึ้น แต่เนื่องจากนโยบายดังกล่าวดำเนินการล่าช้าจึงเห็นว่าควรจัดสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขึ้นมาในบริเวณชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และเป็นจุดที่จะช่วยส่งเสริมและฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจที่เสียหายให้ดีขึ้นได้

ซึ่งจากการสำรวจสถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรจะเห็นได้ว่าบริเวณอ่าวทุ่งวัวแล่น เป็นบริเวณที่ควรส่งเสริมในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุดเพราะเป็นที่ที่มีนักท่องเที่ยวนิยมที่จะไปพักผ่อนกันมากที่สุดในจังหวัดชุมพรจึงจัดได้ว่าเป็นที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูงสุด ผู้ว่าวิทยานิพนธ์จึงได้เสนอแนะให้จัดทำโครงการ ชุมพร รีสอร์ท ขึ้นในบริเวณชายฝั่งทะเลของ จังหวัดชุมพรคือที่หาดทุ่งวัวแล่น เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และเป็นทางเลือกที่จะเพิ่มความพอใจให้นักท่องเที่ยวที่จะมาเยือนในภูมิภาคนี้

1.2 ที่มาของปัญหา

1. ด้านนโยบาย

เนื่องจากนโยบายของรัฐและจังหวัดในการที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ยังดำเนินการล่าช้า

2. ด้านสังคม

จากปัญหาการว่างงานของชุมชนเนื่องจากพายุไต้ฝุ่นเกย์ทำให้ผู้คนทิ้งแหล่งงานเดิมเข้าสู่ เมือง

3. ด้านเศรษฐกิจ

ธุรกิจด้านที่พักและโรงแรมของจังหวัดมีน้อยไม่พอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

4. ด้านกายภาพ
เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เกิดความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวเนื่องจากเกิดภัยธรรมชาติ ขาดการป้องกันและใช้ การอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติที่ดี

1.3 แนวทางการแก้ไขปัญา

1. ด้านนโยบาย

ดำเนินการตอบสนองนโยบายตามแผนพัฒนาของรัฐและจังหวัดโดยให้เอกชนสามารถลงทุนได้โดยตรงหรือร่วมมือกันระหว่างเอกชนกับรัฐในการที่จะจัดสร้างธุรกิจประเภทที่พักและโรงแรมขึ้นเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2. ด้านสังคม

สร้างธุรกิจที่พักและโรงแรมที่มีมาตรฐานขึ้นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นในอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว

3. ด้านเศรษฐกิจ

เพิ่มธุรกิจโรงแรมและที่พักให้พอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

4. ด้านกายภาพ

จัดสร้างสถานที่พักและโรงแรมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและฟื้นฟูสภาพที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น

1.4 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ด้านนโยบาย

ทำให้เกิดโครงการที่เป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน เป็นระบบการผลิตและทางการตลาดเป็นการสนองตอบนโยบายที่กล่าวมาข้างต้น

2. ด้านสังคม

ให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายในด้านที่พักและการบริการ ทั้งยังได้รับข่าวสารข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่น

3. ด้านเศรษฐกิจ

ทำให้มีการหมุนเวียนของเงินตราทั้งในและนอกประเทศ เป็นการยกระดับรายได้ของท้องถิ่นทำให้มีการกระจายรายได้มากขึ้น เพิ่มการว่าจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม

4. ด้านกายภาพ

เพื่อให้ธรรมชาติคงอยู่สมบูรณ์มากที่สุด

1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยาลัย

1. ด้านนโยบาย

เนื่องมาจากนโยบายของรัฐในการที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยให้ภาคใต้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจโดยเฉพาะจังหวัดชุมพรซึ่งได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติมากที่สุดในภาคใต้

2. ด้านสังคม

เป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับเอกชนในด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวและลดปัญหาการว่างงานของชุมชน

3. ด้านเศรษฐกิจ

ทำให้เกิดการหมุนเวียนของเงินตราในประเทศและสามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้ามายังในประเทศได้มากขึ้นทั้งยังเป็นการยกระดับเศรษฐกิจของชุมชน

4. ด้านกายภาพ

- เป็นการพัฒนาและปรับปรุงยกระดับแหล่งท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ

1.6 ขอบเขตการศึกษาวิทยาลัย

1. ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

- ศึกษาตามนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับประเทศ
- ศึกษาตามนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับภาค
- ศึกษาตามนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับชุมชน
- ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
- ศึกษารายละเอียดต่างๆของโครงการ
- ศึกษา พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง

2. ขอบเขตของการออกแบบ

1. ส่วนโรงแรม

- ห้องพัก
- ส่วนบริการ
- ส่วนอาหาร, เครื่องดื่ม
- ส่วนบริการทั่วไป
- ส่วนบริการพิเศษ
- ส่วนเทคนิค, ซ่อมบำรุง
- ส่วนร้านค้า
- ส่วนจอดรถ

2. ส่วนสันทนาการ

- ห้องเล่นเกม
- สนุกเกอร์
- สระว่ายน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการปฏิบัติงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนบริการ

- ส่วนอาหาร, เครื่องดื่ม

- ห่องเซาวันนา
- เซลท์คลับ
- รักษาความปลอดภัย
- ส่วนจอครด

1.7 วิธีการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ก. เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จากการสังเกต สัมภาษณ์

ข. เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ จากเอกสาร

1.1 ข้อมูลค่านโยบาย

- นโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6
- นโยบายการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- นโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร

1.2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

- การศึกษาในเรื่องการใช้จ่ายและการหารายได้จากโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน

1.3 ข้อมูลด้านสังคม

- จำนวนนักท่องเที่ยว การเพิ่ม การลด
- พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร
- การศึกษาความต้องการของชุมชนในระดับภาค ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น

1.4 ข้อมูลด้านกายภาพ

- ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมทั่วไประดับภาค
- ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมทั่วไประดับจังหวัด
- ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมทั่วไประดับที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ชื่นนำเสนอ

- ภาควิชาข้อมูลและบทวิเคราะห์
- ขบวนการออกแบบและวิธีดำเนินการของโครงการ
 - แผนภูมิ
 - ภาพถ่าย
 - ตารางค่าความสำคัญ
- แนวทางสถาปัตยกรรม
 - ผังบริเวณ
 - แปลนอาคาร
 - รูปคั่น
 - รูปตัด
 - ทิวทัศน์ภายนอก, ภายในอาคาร
 - ทุนจำลอง

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาโครงการ

- ได้ทราบถึงรายละเอียดขั้นตอนการทำงานในส่วนของการออกแบบโรงแรม
- เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาข้อมูลและแก้ปัญหาในการออกแบบ
- เพื่อจะได้ทราบปัญหาค้นทาง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการออกแบบโครงการ

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ

- สามารถเพิ่มรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัยขึ้นในอนาคต
สนองตอบแผนพัฒนาต่าง ๆ
- ส่งเสริมให้มีการลงทุนและนำเงินตราต่างประเทศเข้ามา ยกย่องรายได้ของ
ประชากร ทำให้มีการกระจายรายได้ เพิ่มการจ้างงาน ทั้งทางตรงและทาง
อ้อม
- เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวกในสถานที่พัก และข้อมูลการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อให้นักศึกษามีสำเนาที่สมบูรณ์มากที่สุด และอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 คำนนโยบาย

- วิเคราะห์นโยบายการทองเที่ยวและกฎหมายข้อบังคับตลอดจน พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับการใช้ที่ดินทั้งหมด

2.2 คำนเศรษฐกิจ

- วิเคราะห์ข้อมูลด้านการลงทุน การผลิต การตลาด และกลุ่มเป้าหมาย

2.3 คำนสังคม

- วิเคราะห์ข้อมูลการเพิ่มของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับจำนวนห้องพักที่ต้องการในปัจจุบันและอนาคต
- วิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงการ
- วิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้ในโครงการ

2.4 คำนกายภาพ

- วิเคราะห์ขนาดของโครงการ
- วิเคราะห์การเลือกที่ตั้งของโครงการ
- วิเคราะห์ระบบต่าง ๆ ของอาคาร

3. ขั้นตอนแนวความคิด

- สร้างทางเลือกให้เหมาะสมกับการออกแบบ
- สร้างแนวความคิดในการแก้ปัญหารูปแบบของอาคาร
- กำหนดองค์ประกอบและรูปแบบทางกายภาพของอาคาร

4. ขั้นตอนแนะนำการออกแบบ

4.1 โปรแกรมการออกแบบ

- แนวความคิดในการจัดบริเวณ
- แนวความคิดในการจัดวางผัง อาคาร องค์ประกอบอาคาร
- ข้อกำหนดผัง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
- ลำดับขั้นการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การศึกษานโยบายเศรษฐกิจ สังคม และ ภายภาพ ระดับประเทศ

การศึกษานโยบายระดับประเทศ

1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (2530 – 2534) ได้มีการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พอสรุปได้ดังนี้

1.1) การกระจายความเจริญและสร้างความเป็นธรรมมุ่งปรับปรุงโครงสร้างการผลิต และบริการพื้นฐาน เพื่อช่วยเสริมสร้างการจ้างงาน ทำให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาได้เป็นส่วนรวม โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ คือ การกระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาคและสร้างความเป็นธรรมในสังคม จึงจำเป็นต้องมีแผนงานพัฒนาระบบเมืองในเขตมหานครและส่วนภูมิภาค ตลอดจนการพัฒนาชนบทและพื้นที่เฉพาะขึ้นมารองรับ โดยได้กำหนดแผนขึ้นมา 2 แผนงาน คือ แผนพัฒนาเมืองและพื้นที่เฉพาะ และแผนพัฒนาชนบท

1.2) แผนปรับปรุงการบริหารและทบทวนบทบาทของรัฐในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้รัฐบาลสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบครบวงจร จึงได้กำหนดแผนปรับปรุงการบริหาร อันมีแนวทางหลักในการดำเนินงานที่จะแก้ไขปัญหาล้าช้อนปรับปรุง – คุณภาพ บริการของรัฐ และพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาระบบการบริหารของรัฐบาลให้สามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ ระบบแผนงาน การประสานแผนและการปรับปรุงกำลังคนเพื่อสนับสนุนระบบแผนงาน

2. ปรับปรุงเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนา 2 ประเภท ได้แก่ การ – ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและส่งเสริมการฝึกกำลัง และปรับปรุงระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนคำสั่งของทางราชการ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและผ่อนคลายอุปสรรคของ

ภาคเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ให้ประชาชนได้รับบริการของรัฐที่มีคุณภาพมากขึ้น อันจะเป็นการอำนวยความสะดวก ช่วยลดค่าใช้จ่ายของประชาชนตลอดจนต้นทุนการผลิตในเชิงธุรกิจของภาคเอกชน

4. ปรับปรุงกลไกการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนเป็นสำคัญ

1.3) แผนพัฒนาระบบบริการพื้นฐาน ได้แก่ บริการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การสื่อสาร ขนส่ง และกิจการพลังงานอันเป็นสิ่งสำคัญต่อการกระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยกำหนดแนวนโยบายการพัฒนาระบบการบริการพื้นฐาน ดังนี้

1. พัฒนาระดับคุณภาพบริการพื้นฐานให้เข้ามาตรฐานสากลที่มีความรวดเร็ว และให้บริการที่แน่นอนสม่ำเสมอ เพื่อให้สนองต่อการปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว การค้า และการขยายตัวของชุมชนทั้งในเขตเมืองและชนบท ตลอดจนทั้งพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่

2. แนวนโยบายการลงทุนขยายบริการพื้นฐานนั้นจะต้องมีการแบ่งภาระการลงทุนระหว่างรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน โดยละภาระรัฐบาลและเพิ่มบทบาทของท้องถิ่น สนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุน

3. ปรับปรุงองค์กรการบริหารงานการบริการพื้นฐานให้มีเอกภาพ จัดให้มีการร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน ในการที่จะมีการร่วมทุนและพัฒนาระบบบริการพื้นฐาน

แผนพัฒนาการท่องเที่ยว

แผนพัฒนาการท่องเที่ยว ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีส่วนสำคัญ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

1. วัตถุประสงค์

- เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เป็นเป้าหมายหลัก โดยให้ความสำคัญการจ้างงาน และการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นควบคู่กันไปด้วย
- เพื่อให้การท่องเที่ยว เป็นสื่อในการสร้างความภูมิใจในความเป็นไทย

2. เป้าหมาย

– ทำรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ให้เพิ่มขึ้นโดยการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในอัตราเฉลี่ยปีละ 7-7.5% เพิ่มระยะเวลาพำนักระหว่างนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไม่ต่ำกว่า 505 วัน และเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคนของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในอัตราเฉลี่ยปีละ 6.5% ในปี 2534

– ส่งเสริมชักจูงให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศให้มากขึ้น

นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. สร้างระบบความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการตลาด ให้เป็นไปโดยสอดคล้องและในทิศทางเดียวกัน
2. เน้นการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าท่องเที่ยวที่มีอยู่
3. เสริมสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยวให้เป็นระบบและให้แก่นักท่องเที่ยว
5. เสริมสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
6. เน้นการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีคุณภาพ ศักยภาพและมีส่วนแบ่งตลาดในระดับสูง
7. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการส่งเสริมการตลาด
8. ส่งเสริมให้มีการประชุมนานาชาติเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย
9. ส่งเสริมและชักจูงชาวไทย และ ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น
10. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในคุณประโยชน์ของการท่องเที่ยวและสร้างภาพพจน์ที่ดีของการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
- 11. ส่งเสริมและประสานการลงทุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐบาลและเอกชน ให้เป็นไปโดยสอดคล้องกัน และเพื่อประโยชน์ทางการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
12. สนับสนุนการลงทุนด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
13. ส่งเสริม สนับสนุนและประสานงานให้มีการลงทุนขนาดกลาง ขนาดเล็ก เพื่อ

ให้รับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวระดับกลาง และนักท่องเที่ยวชาวไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารของสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีลิขสิทธิ์สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในด้านการส่งเสริม การพัฒนาและในด้านการจัดเก็บข้อมูลและการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การศึกษาเศรษฐกิจระดับประเทศ

1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-4 มากกว่าร้อยละ 7 พอถึงช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพียงร้อยละ 4.4 ต่อปี ต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้ (ร้อยละ 6.6) นับตั้งแต่ประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 12 ปี โดยปีแรกมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 8.4 อันเป็นผลมาจากการขยายตัวในสาขาอุตสาหกรรมและการบริการจนถึงปีที่ 2 (2531) มีการขยายตัวสูงขึ้นถึงร้อยละ 11 เนื่องจากการขยายตัวในสาขาอุตสาหกรรมบริการและเกษตร และจากการคาดการณ์ในปี 2532 อัตราการขยายตัวจะอยู่ในช่วงร้อยละ 9-10 สาเหตุสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างมาก มาจากการขยายตัวของการส่งออก การท่องเที่ยว และการลงทุนที่สูงขึ้น

2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (GROSS DOMESTIC PRODUCT)

จากการรวบรวม ข้อมูลพื้นฐานในปี พ.ศ. 2530 ⁽¹⁾ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 1,234,030 ล้านบาท เมื่อหักทางด้านอุตสาหกรรมหลักของประเทศแยกออกเป็นผลิตภัณฑ์ทางค้าต่าง ๆ คือ การเกษตร 17.29% อุตสาหกรรม 22.72% ค้าส่งและค้าปลีก 16.74% บริการ 14.21% และอื่น ๆ 29.0% ทางด้านกิจกรรมหลักแยกออกตามสาขาได้ดังนี้ ข้าวเปลือก 32.71% ผลไม้ 11.29% พืชผัก 9.96% ยางพารา 9.26% และอื่น ๆ 7.02% และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อบุคคลเท่ากับ 23,021 บาท

ตารางที่ 2.1 แสดงการ เปรียบเทียบระหว่างอัตราร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกับประชากร
ในปี 2530

พื้นที่	มูลค่าผลิตภัณฑ์	ร้อยละ	ประชากร (ล้านคน)	ร้อยละ	อันดับ
ทั่วราชอาณาจักร	1,234,030	100	53,605	100	—
กทม.และปริมณฑล	605,164	49.03	8,450	15.77	1
ภาคตะวันออก	100,497	8.14	3,232	6.02	2
ภาคตะวันตก	62,731	5.08	3,169	5.91	3
ภาคกลาง	49,516	4.01	2,642	4.92	4
ภาคเหนือ	138,282	11.20	10,488	19.56	6
ภาค คอ. เชียงเหนือ	155,367	12.59	18,622	34.74	7
ภาคใต้	122,470	9.92	6,996	13.02	5

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

จากตารางที่ 2.1 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของประชากรและผลิตภัณฑ์ภาค
ของภาคต่าง ๆ ภาคที่มีค่าร้อยละของผลิตภัณฑ์ภาคสูงกว่าร้อยละของประชากร ย่อมแสดง
ถึงความได้เปรียบในการพัฒนา

3) ผลิตภัณฑ์ประเทศเฉลี่ยต่อบุคคล

รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของประเทศ มีค่าเท่ากับ 23,021 บาท ภาคที่มีรายได้
เฉลี่ยต่อบุคคลสูงกว่าค่าเฉลี่ยคือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล เท่ากับ 71,566 บาท รองลงมา
คือ ภาคตะวันออกเท่ากับ 31,094 บาท ส่วนภาคที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย คือภาคตะวันตก, ภาค
กลาง, ภาคใต้, ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวถ้า
จะดูทางด้านการผลิต พบว่าภาคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูง จะมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ทาง
การอุตสาหกรรม ค่าปลีกและค้าส่ง การบริการ อยู่ในระดับสูง (ตารางที่ 2.2)

4) ปัจจัยส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

การขยายตัวด้านการท่องเที่ยว เป็นตัวแปรสำคัญของการเจริญเติบโตทาง
 ด้านเศรษฐกิจของประเทศ ตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 มีการตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยว
 ระหว่างประเทศจะเพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละ 8.4 ต่อปี จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6
 (2530 - 2534) ได้ตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 6.5 ต่อปี
 ในปี 2530 เป็นปีที่การท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จมากที่สุด มีนักท่องเที่ยวเข้าในประเทศ
 ถึง 3.5 ล้านคน เพิ่มจากปี 2529 ร้อยละ 23.59 รายได้จากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 50,024
 ล้านบาท ขยายจากปีก่อนร้อยละ 34 สูงกว่าประมาณการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6
 ที่กำหนดไว้ร้อยละ 7.4 ถึง 4 เท่าตัว จนถึงปี 2531 จำนวนนักท่องเที่ยวยังคงเพิ่มขึ้น
 มีนักท่องเที่ยว 4.2 ล้านคน เพิ่มจากปี 2530 ร้อยละ 21.4 มีรายได้จากการท่องเที่ยว
 78,859 ล้านบาท เพิ่มจากปีก่อนร้อยละ 57.6 และยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น ในช่วงแผน
 พัฒนาฯ ฉบับที่ 6

จากการสำรวจของ ททท. พบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว
 ประมาณวันละ 2,532.54 บาท ซึ่งประกอบด้วย

ค่าที่พัก	609.06 บาท	ประมาณร้อยละ	24.05
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	402.57 บาท	"	15.90
ค่าท่องเที่ยวชมสถานที่	213.62 บาท	"	8.41
ค่าพาหนะในประเทศ	118.50 บาท	"	4.68
ค่าซื้อของ	975.87 บาท	"	38.53
ค่าบันเทิง	168.08 บาท	"	6.64
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	45.44 บาท	"	1.79

หน่วย : ล้านบาท

ตารางที่ 2.2 แสดงการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวในแต่ละภาค

	กทม.	ตะวันออก	ตะวันตก	กลาง	เหนือ	คอ.เฉียงเหนือ	ใต้	รวม
การเกษตร	19,214	17,738	17,556	10,124	41,849	48,538	43,261	198,283
เหมืองแร่และย่อยหิน	3,660	7,747	5,459	4,407	9,492	3,595	3,840	38,203
อุตสาหกรรม	230,558	23,343	6,891	8,400	9,228	11,294	7,794	295,551
ก่อสร้าง	27,783	2,850	2,985	2,287	9,260	11,388	6,435	62,955
ไฟฟ้าและประปา	17,439	2,579	1,608	2,074	2,894	2,912	2,349	31,858
คมนาคมและขนส่ง	54,812	5,441	4,571	2,979	8,251	8,760	8,131	92,946
ค้าส่งและค้าปลีก	97,086	16,983	10,020	6,711	17,103	20,109	24,365	192,381
ธนาคารประกันภัย	32,099	2,181	1,844	1,295	4,355	3,902	2,991	48,670
ที่อยู่อาศัย	15,346	3,171	2,874	2,484	8,335	11,727	4,870	48,802
บริหารราชการ	16,458	3,339	3,012	3,362	8,542	11,867	6,127	52,711
บริการ	90,706	15,120	5,905	5,390	18,968	21,270	14,302	171,665
ผลิตภัณฑ์ภาค	605,164	100,497	62,731	49,516	138,282	155,367	122,470	1,234,030
ผลิตภัณฑ์ภาค/คน(บาท)	71,566	31,094	19,795	18,742	13,185	8,343	17,506	23,021
ประชากร (ล้านคน)	8.456	3.232	3.169	2.642	10.488	18.622	6.996	53.605

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

การศึกษาสังคมระดับประเทศ

1) ประชากร

1.1 ประชากรภายในประเทศ ประชากรในประเทศไทย ปัจจุบันมีจำนวนประมาณ 54.5 ล้านคน มีระดับอัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 1.5 และจากแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ได้ตั้งเป้าหมายที่จะลดอัตราการเพิ่มของประชากรจากอัตราร้อยละ 1.7 ในปี 2529 ให้เหลือ 1.3 เมื่อสิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 2534 โดยคาดการณ์ว่าประชากร 57 ล้านคน โดยแยกเป็นอัตราการเกิด 19.1 : 1,000 คน อัตราการตาย 5.7 : 1,000 คน จากอัตรากังกลาวส่งผลให้สัดส่วนของประชากรในวัยเด็กลดลง ในขณะที่วัยผู้ใหญ่ - ทำงานและผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนประชากรของประเทศและรายภาคปี 2529-2531 หน่วย : คน

พื้นที่	2529	2530	2531
ทั่วราชอาณาจักร	52,969,204	53,873,172	54,960,917
กรุงเทพฯและปริมณฑล	8,031,374	8,292,009	8,509,386
ภาคตะวันออก	3,417,759	3,481,014	3,505,222
ภาคตะวันตก	3,146,207	3,177,276	3,217,428
ภาคกลาง	2,723,677	2,737,003	2,791,937
ภาคเหนือ	10,490,201	10,585,241	10,731,609
ภาค คอ.เฉียงเหนือ	18,552,107	18,884,192	19,254,245
ภาคใต้	6,607,877	6,716,437	6,851,091

ที่มา : กองทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

1.2 นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย เดินทางเข้ามาโดยเครื่องบินที่ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ และภูเก็ตโดยทางเรือ และทางชายแดนภาคใต้ ประเทศที่เดินทางมาเที่ยวมากที่สุด คือ ประเทศมาเลเซีย 843,206 คน รองลงมาได้แก่ ญี่ปุ่น 452,244 คน ฮองกง 379,850 คน สิงคโปร์ 276,222 คน สหรัฐอเมริกา 237,309 คน ไต้หวัน 232,576 คน เยอรมันตะวันตก 186,040 คน

2.2 การศึกษา สภาทั่วไปทางการศึกษาแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ระดับ คือ อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีโรงเรียน 41,059 โรง ในปี 2528 แยกเป็นโรงเรียนที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในปี 2528 เท่ากับ 36,408 โรง ในจำนวนโรงเรียนซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติมากที่สุด เท่ากับ 31,250 โรง ในปี 2528 โรงเรียนเอกชนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในปี 2528 มี 2,896 โรง แยกเป็นสามัญศึกษา 2,502 โรง อาชีวศึกษา 394 โรง

โรงเรียนในสังกัดกระทรวงมหาดไทย มี 4,610 โรง ในปี 2528 นอกจากนี้ยังมีสถานศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เท่ากับ 41 แห่งในปี 2528

2.3 ขนบธรรมเนียมประเพณีและศาสนา โดยทั่วไปคนไทยมีความยึดมั่นใน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ใ้ได้รับอิทธิพลทางศาสนา คือ การทำบุญในเทศกาลต่าง ๆ หรือวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันเข้า-ออกพรรษา ประเพณีต่าง ๆ ได้แก่ ลอยกระทง สงกรานต์ แห่เทียนพรรษา แข่งเรือยาว ฯลฯ ซึ่งในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยมี ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

ทางด้านศาสนา จำนวนผู้นับถือศาสนาต่าง ๆ ตั้งแต่ช่วงปี 2524-2528 มีผู้นับถือศาสนาพุทธ ประมาณร้อยละ 95 รองลงมาคือ ศาสนาอิสลามและคริสต์ ส่วนศาสนาพราหมณ์ ฮินดู และซิกข์มีผู้นับถือน้อย จำนวนศาสนสถานมีจำนวนตามผู้นับถือ โดยมีวัดของศาสนาพุทธร้อยละ 90.8 มัสยิดประมาณร้อยละ 6.9 โบสถ์คริสต์ประมาณร้อยละ 2.2

ตารางที่ 2.5 แสดงจำนวนผู้นับถือศาสนาจำแนกตามศาสนา ปี 2524-2528

หน่วย : ล้านคน

ปี	พุทธ	อิสลาม	คริสต์	อื่น ๆ	รวม
2524	45.594	1.935	0.283	0.165	47.978
2525	46.232	2.001	0.270	0.086	48.601
2526	47.049	1.896	0.267	0.064	49.277
2527	47.606	2.237	0.431	0.008	50.283
2528	48.926	2.013	0.273	0.314	51.528

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การศึกษากายภาพระดับประเทศ

1) สภาพทางภูมิศาสตร์

ประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชีย ทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปอยู่ในเขตร้อนชื้น ระหว่างเส้นรุ้งที่ 5-21 องศาเหนือกับ 90-106 องศาตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 513,120 ตร.กม. แบ่งพื้นที่ออกเป็น 6 ภาค 43 จังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ประเทศพม่าและลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับ ประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศพม่า

2) สภาพทางภูมิประเทศ

2.1 โครงสร้างและลักษณะทางภูมิประเทศ แบ่งออกเป็น 5 เขตใหญ่ ๆ ดังนี้ (แผนภูมิที่ 2.1)

1) ที่ราบลุ่มตอนกลาง เขตที่ราบลุ่มได้รับอิทธิพลจากแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งพัดโคลนตมมาทับถมบริเวณนี้

2) บริเวณชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย พื้นที่ดินบริเวณนี้มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลูกสูง เขาเตี้ย ๆ ชายฝั่งมีลักษณะเว้าแหว่ง

3) ที่สูงภาคพื้นทวีป คือบริเวณที่สูงทางภาคเหนือและทางตะวันตก

4) คาบสมุทรภาคใต้ มีลักษณะยาวและแคบยื่นลงไปในคาบสมุทรอินโดจีน แบ่งออกเป็น 2 ฝั่ง คือ ชายฝั่งตะวันออกและตะวันตก

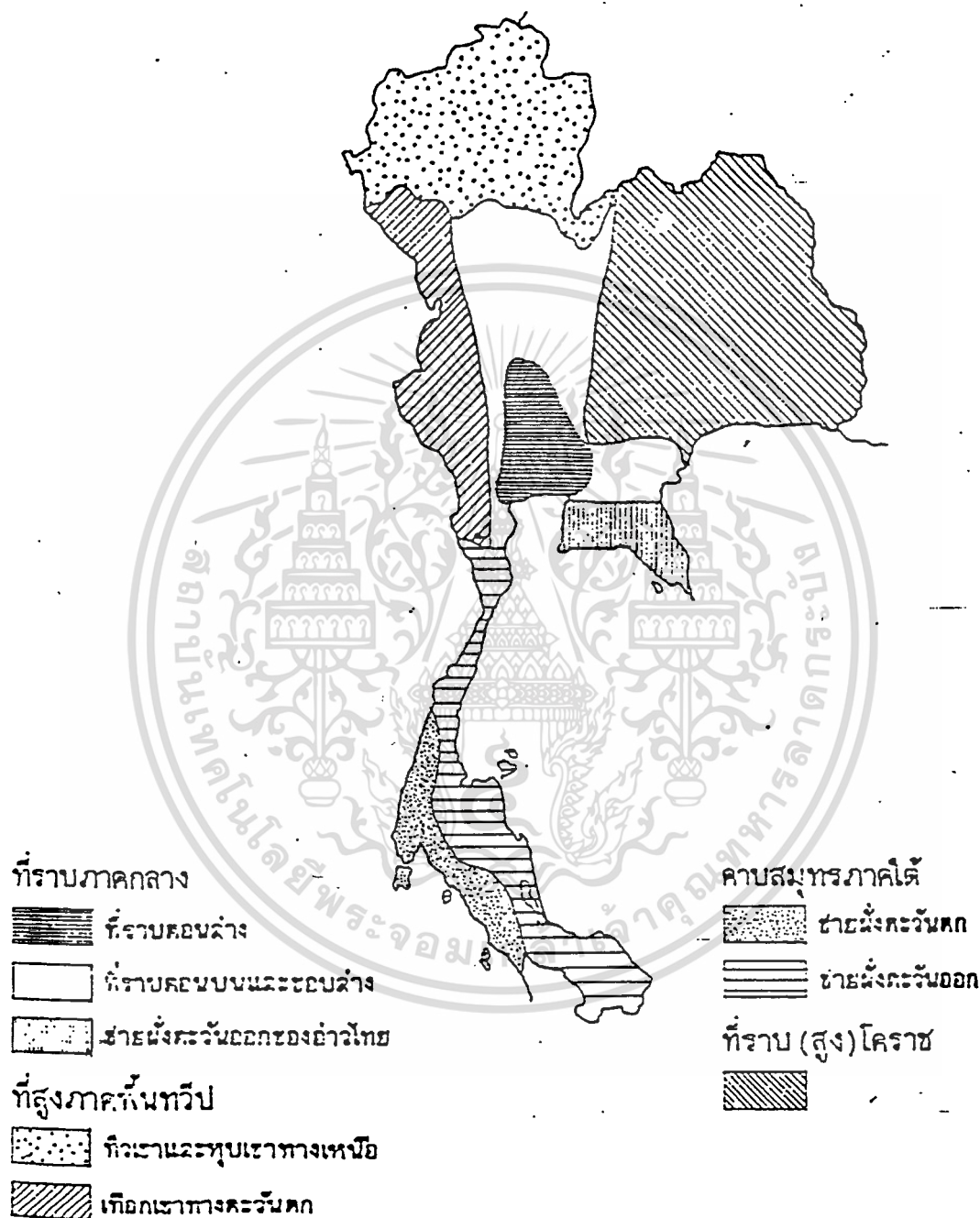
5) ที่ราบสูงโคราช อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

2.2 ลักษณะภูมิอากาศ ประเทศไทยแบ่งลักษณะสภาพอากาศออกได้ 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน อยู่ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ถึง เมษายน ฤดูฝน ประมาณเดือนพฤษภาคม ถึง ตุลาคม และฤดูหนาว ในช่วงเดือนตุลาคม ถึง มกราคม โดยมีลมมรสุมพัดผ่าน คือ ลมมรสุมทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมทางทิศตะวันตกเฉียงใต้และใต้ฤดูฝนเฉลี่ย

33°- 38° พ. ความชื้นสัมพัทธ์ 55-100% ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,551.0 มม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

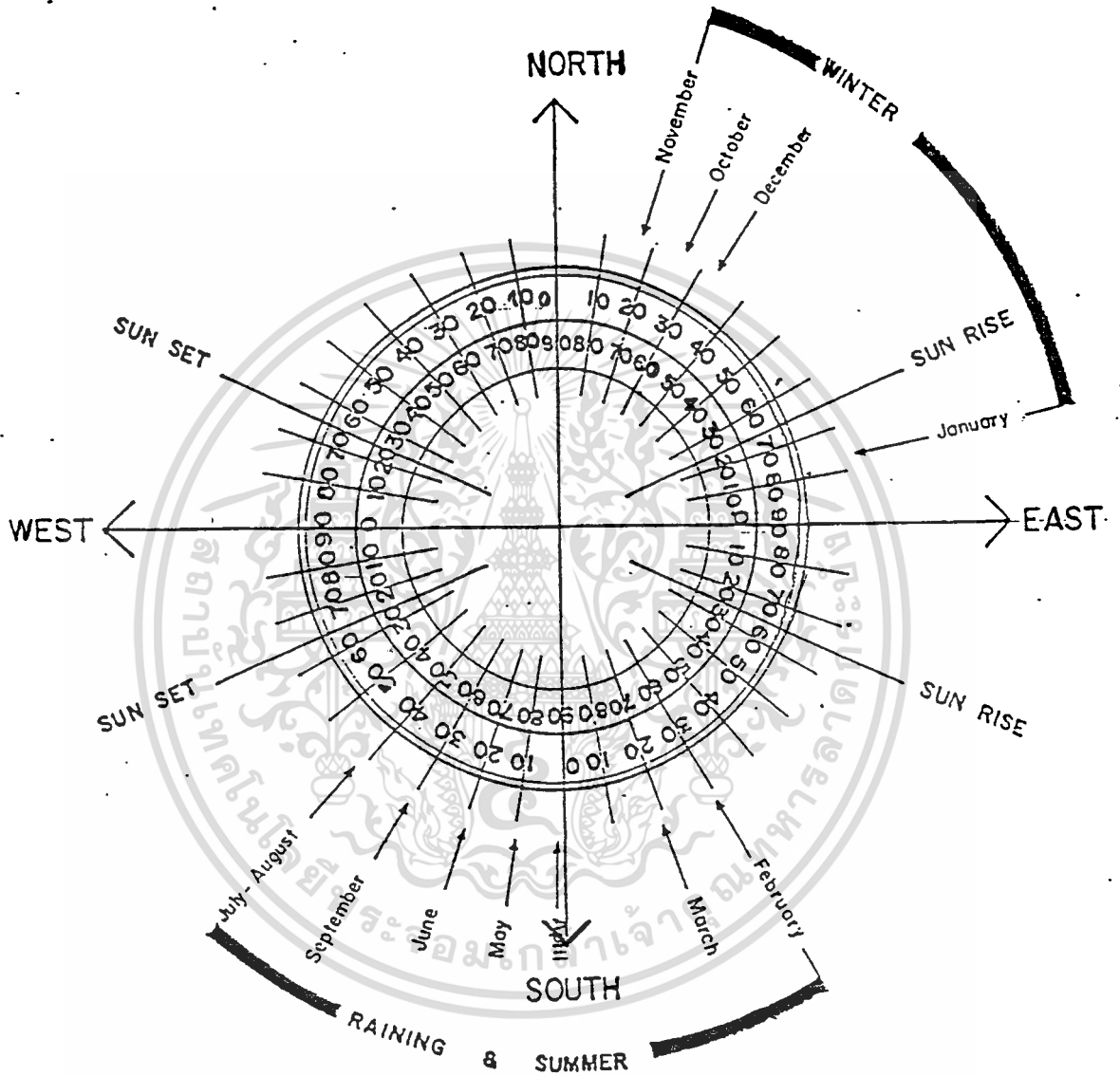
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1.1

แสดง โครงสร้างทางภูมิประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1.2

แสดง ทิศทางแดด ลม ในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ลักษณะการใช้ที่ดินขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ราบตอนกลางมีอาชีพทางเกษตรกรรม ทางภาคเหนือมีพื้นที่เป็นภูเขาส่วนใหญ่ มีผลผลิตทางการเกษตรของพืชเมืองหนาว ภาควัสดุและภาคตะวันออกมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเล ประชากรมีอาชีพทางเกษตรกรรมและการประมง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลผลิตทางการเกษตรจะต่ำ เนื่องจากคุณภาพดิน

4) แหล่งท่องเที่ยว

ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของไทยมีมากมายทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ โดยสามารถแบ่งสถานที่ท่องเที่ยวตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 3 ประเภท คือ

4.1 ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ น้ำตก ป่า เขา ถ้ำ ทะเล เกาะ

หาดทราย ทะเลสาบ เขื่อน แหล่งน้ำจืด ฯลฯ

4.2 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และ ศาสนา

4.3 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม

2.2 การศึกษาค้นนโยบายระดับภาค

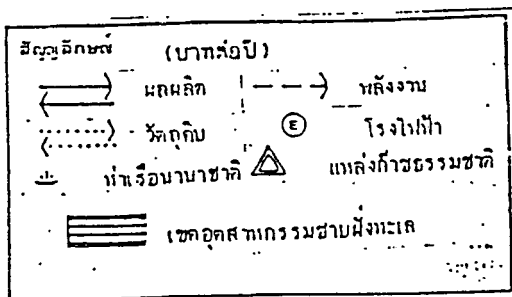
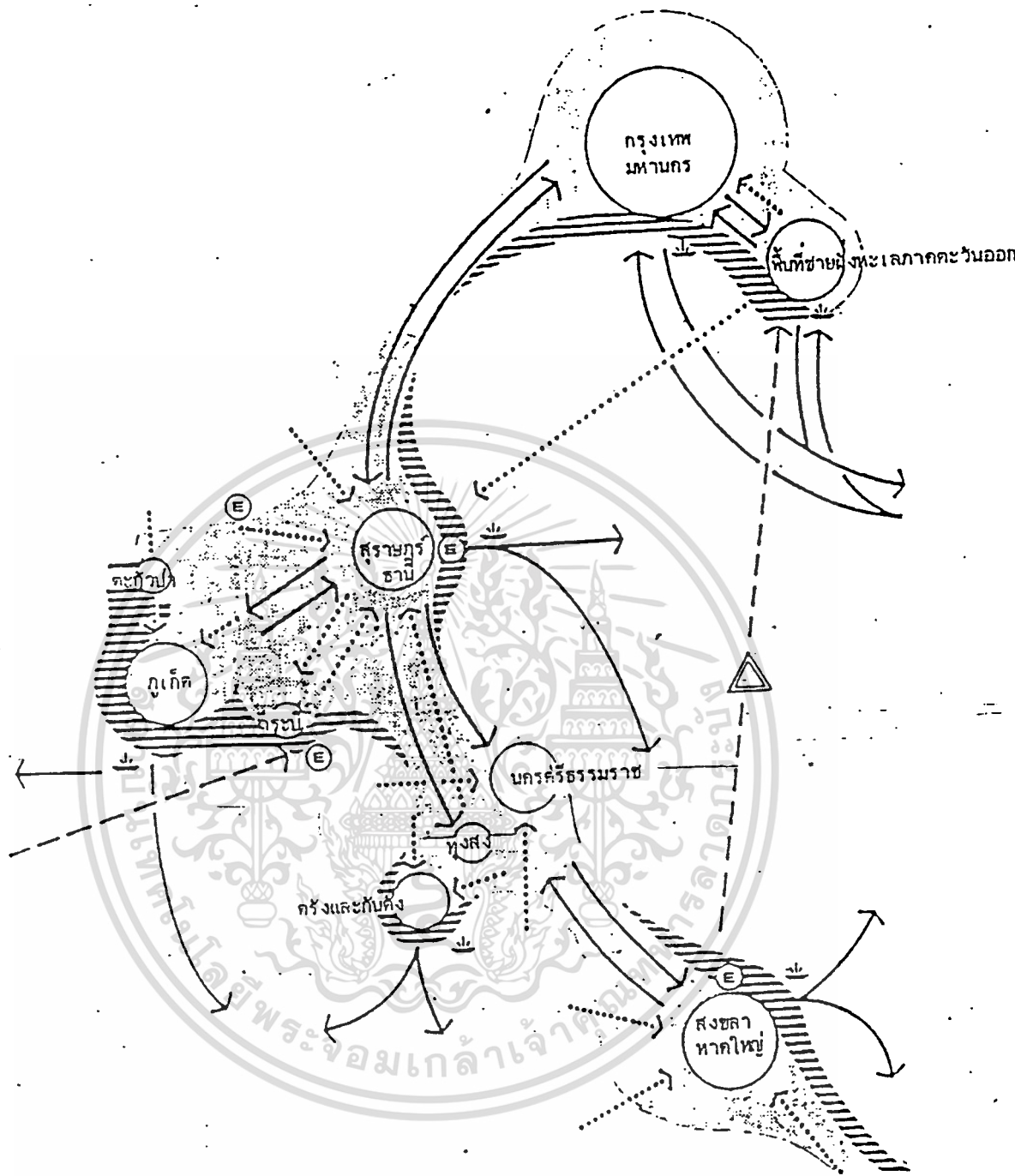
1) แผนพัฒนาภาคใต้

แผนพัฒนาเมืองและพื้นที่เฉพาะในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 มีจุดเป็นที่ยึด จะกระจายความเจริญและสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยแผนมหภาคไทยแม่บทฉบับที่ 4 ได้วางนโยบายไว้ ดังนี้

1.1 ให้การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เขตเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่ โดยส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนท้องถิ่นและเอกชน ประสานและผนึกกำลังรวมกันในการพัฒนาพื้นที่

1.2 พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงข่ายสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ให้มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นฐานรองรับและกระตุ้นให้เกิดการลงทุนและขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น ตลอดจนเน้นการประสานงานร่วมกันกับหน่วยงานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ ทั้งในกระทรวงมหาดไทยและส่วนราชการอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นภาพที่ 2.1.3 ที่สุสานไว้สำหรับแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคใต้

ในแผนพัฒนามีนโยบายที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งจะเกิดความหลากหลายในการท่องเที่ยว โดยมีโครงข่ายการท่องเที่ยวออกจากศูนย์กลางหลัก คือ สงขลา-หาดใหญ่ และภูเก็ต สอดคล้องนักท่องเที่ยวระดับกลาง และสูงทั้งชาวไทยและต่างประเทศ วางแผนการใช้ที่ดินควบคุมการปลูกสร้างอาคาร ส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการอย่างจริงจัง พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้เพียงพอต่อการบริการนักท่องเที่ยว

ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 การพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ส่วนใหญ่อยู่ในชั้นการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้น และได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างบางโครงการแล้ว เช่น เชื้อนเขียวหวาน ท่าเรือน้ำลึกสงขลา และภูเก็ต สำหรับในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 จะเป็นการเตรียมการพัฒนาตามขั้นตอนต่อไปในด้านต่าง ๆ คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ เส้นทางสายเชื่อมโยงภูเก็ต-สุราษฎร์ธานี และท่าเรือน้ำลึกขนอม การพัฒนาเมืองและการควบคุมการใช้ที่ดิน การพัฒนาอุตสาหกรรม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้และหาดใหญ่ การกำหนดเขตอุตสาหกรรมท่าเรือน้ำลึกสงขลา การพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบผสมผสานบริเวณกระบี่-พังงา-ภูเก็ต-สุราษฎร์ธานี-เกาะสมุย สงขลา-หาดใหญ่ ทะเลสาบสงขลาและบริเวณนครศรีธรรมราช-ขนอม-สิชล-แหลมตะลุมพุก

การศึกษาเศรษฐกิจระดับภาค

1) ผลิตภัณฑ์ภาค

ผลิตภัณฑ์ภาค ในปี 2530 มีมูลค่า 177,000 ล้านบาทตามราคาคงที่ หรือมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 9.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ มีการขยายตัวร้อยละ 6.9 รายได้เฉลี่ยต่อหัว 16,724 บาท เป็นอันดับสองรองจากภาคกลาง แต่ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศ 22,819 บาท (ดูตาราง 2.6)

2) โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ภาคใต้มีผลิตภัณฑ์ทางเกษตรกรรมเป็นหลักประมาณร้อยละ 35.13 ประกอบด้วยการผลิตเศรษฐกิจที่สำคัญคือ ยางพารา ข้าว มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน ผลไม้และการประมง สาขาคูหากรรม ประมาณร้อยละ 6.86 ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีแรงงาน

ต่ำกว่า 50 คน ผลิตภัณฑ์อุปโภค บริโภค เป็นส่วนใหญ่ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สาขาบริการร้อยละ 12.15 สาขาเหมืองแร่ร้อยละ 3.15 และสาขาอื่น ๆ ร้อยละ 42.69 ของการผลิตทั้งหมด

3) สถานะการผลิตภาคท่องเที่ยวของภาคใต้

ภาคใต้ของประเทศไทย เป็นภูมิภาคที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยรวม เนื่องจากเป็นภูมิภาคที่มีความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางวัฒนธรรมชาติ คำนศิลป์วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าภาคใต้มีส่วนร่วมการเคเดินทาง เพื่อการท่องเที่ยวสูงรองจากกรุงเทพฯ และภาคเหนือ สถานที่ท่องเที่ยวของภาคใต้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี กระบี่ พังงา ภูเก็ต และนครศรีธรรมราช โดยมีศูนย์กลางที่จังหวัดภูเก็ต ภาคใต้ตอนล่างประกอบด้วย จังหวัดตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอยู่ที่จังหวัดสงขลา

การศึกษาสังคม ระดับภาค

1) ประชากร

ภาคใต้มีประชากรประมาณ 6.9 ล้านคน หรือร้อยละ 13.05 ของประชากรทั้งประเทศ จังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช (1.3 ล้านคน) จังหวัดระนองมีประชากรน้อยที่สุด (0.1 ล้านคน) มีประชากรในวัยทำงานประมาณ 70.97 เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานประมาณร้อยละ 46.22 ของประชากรทั้งหมด ในจำนวนนี้เป็นผู้มีงานทำร้อยละ 93.46 มีอาชีพหลักคือการทำประมง และปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน กาแฟ จังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มประชากรมากที่สุด คือ จังหวัดกระบี่ รองลงมาคือ จังหวัดระนองและสตูล ความล่าช้า ขนาดและการกระจายตัวของประชากรจะมีจำนวนมากและกระจายตัวต่อเนื่องทางคั่นตะวันออกของภาค ส่วนทางคั่นตะวันตกจะมีประชากรน้อย ยกเว้นจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นจังหวัดท่องเที่ยว ความหนาแน่นของประชากรมากที่สุดคือ จังหวัดภูเก็ต น้อยที่สุด คือ จังหวัดระนอง

2) สภาพสังคม

2.1 การปกครอง ภาคใต้แบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น 14 จังหวัด 109 อำเภอ 20 กิ่งอำเภอ 20,250 ตำบล และ 7,125 หมู่บ้าน มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 43 คน การกระจายของประชากรจับกลุ่มกันหนาแน่นตามหมู่บ้าน และกระจายอยู่เป็นหลัง ๆ ตามบริเวณที่ทำกรเพาะปลูก เช่น สวนยางพารา สวนมะพร้าว สำหรับชุมชนเมืองในภาคใต้ ใน พ.ศ. 2524 ประกอบด้วย เทศบาลเมือง 17 แห่ง เทศบาลตำบล 8 แห่ง และ สุขาภิบาล 113 แห่ง

2.2 การศึกษา ภาคใต้ โดยเฉพาะในเขตชนบทมีหมู่บ้านที่ประชากรมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศร้อยละ 27 ของหมู่บ้านในชนบททั้งหมด ซึ่งในขณะเดียวกันมีหมู่บ้านที่ไม่มีสถานศึกษาในหมู่บ้านเลยร้อยละ 26.6 ของหมู่บ้านในชนบททั้งหมดของภาค สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษามี 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัย - สงขลานครินทร์วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา วิทยาเขตปัตตานีและวิทยาเขตสงขลา ตั้งอยู่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา นอกจากนี้ยังมีวิทยาลัยครูทั้งหมด 5 แห่ง เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ตั้งอยู่ที่จังหวัดภูเก็ต สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา

2.3 การสาธารณสุข

มีโรงพยาบาล ขนาด 600-1,000 เตียงอยู่ที่จังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี มีโรงพยาบาลประจำจังหวัด ประจำอำเภอกระจายอยู่ทั่วไป ในปี 2530 มีสัดส่วนของบุคลากรทางสาธารณสุขอยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่น ๆ คือ แพทย์ 1 คนต่อประชากร 7,080 คน เป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากภาคกลาง พยาบาล 1 คนต่อประชากร 1,235 คน เป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากภาคกลาง เจ้าหน้าที่อนามัย 1 คนต่อประชากร 3,512 คน เป็นอันดับ 1 ของประเทศ

2.4 ชนบทธรรมนิยม ประเพณี ศาสนา

ภาคใต้มีมรดกทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่มากมายพอสรุปได้ดังนี้

- วัฒนธรรมที่คงใช้ภาษา ได้แก่ ภาษาและความคิดของท้องถิ่น
- การละเล่นพื้นเมือง ได้แก่ หนังควบ (หนังตะลุง) โนราห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เพลงบอก มะโย่ง รอเง้ง กะหลอ ชนโค

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– ความเชื่อ และประเพณี ทางศาสนาพุทธและอิสลาม ได้แก่

1) ประเพณี 12 เดือน งานเกี่ยวกับการทำบุญ เช่น สงกรานต์ เข้า-ออกพรรษา งาน 12 เดือน ฯลฯ

2) ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต เช่น การเกิด การทำขวัญเด็ก การบวช การแต่งงาน การตาย เป็นต้น

– ค่านิยม ประเพณี ได้แก่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น น่ายก เครื่องดนตรีไทย มุสลิม วัด และเจดีย์ ฯลฯ

ศาสนา ประชากรภาคใต้ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ ศาสนาอิสลาม ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ติดกับประเทศมาเลเซีย แนวการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรม ประเพณี แตกต่างกับสังคมส่วนใหญ่ของภาค (ตารางที่ 2.7)

ภาคใต้ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายู ที่ทางออกทะเลทั้ง 2 ด้าน ทิศตะวันออกเป็นอ่าวไทย ด้านทิศตะวันตกเป็นทะเลอันดามัน เหนือสุดของภาค คือ จังหวัดชุมพร อยู่ละติจูดที่ 10 องศาเหนือ ใต้สุด คือ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา อยู่ละติจูด 5 องศา 37 ลิปดาเหนือ มีความยาวจากเหนือจรดใต้ประมาณ 750 กิโลเมตร ส่วนกว้างที่สุดประมาณ 250 กิโลเมตร ที่ลองจิจูด 98 องศาตะวันออก ถึงลองจิจูดที่ 102 องศาตะวันออก บริเวณแคบที่สุดประมาณ 50 กิโลเมตร คือคอคอดกระ ที่จังหวัดระนอง มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัด และประเทศข้างเคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศใต้ ติดต่อกับ ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมสหภาพพม่า และทะเลอันดามัน

2) สภาพทางภูมิประเทศ

2.1 โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศเป็นที่สูงและภูเขาในตอนกลางของภาค ตั้งแต่เหนือจรดใต้มีแนวทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาภูเก็ต เริ่มตั้งแต่เขตจังหวัดชุมพร ถึงจังหวัดภูเก็ตยาวประมาณ 517 กิโลเมตร และทิวเขาพนมดงรักเริ่มตั้งแต่ตอนกลางของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจนถึงจังหวัดสตูล ยาวประมาณ 319 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีทิวเขาคัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในทางวิชาการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า จังหวัดสุราษฎร์ธานีจนถึงจังหวัดสตูล ยาวประมาณ 319 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีทิวเขาคัน ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศใต้ กันพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย คือ ทิวเขาสันกาลาคีรี มีความยาวประมาณ 428 กิโลเมตร ในพื้นที่สูงและภูเขาของภาค จะมีประมาณร้อยละ 40 ส่วนที่เหลือจะเป็นพื้นที่ราบ บริเวณชายฝั่งทะเล มีแม่น้ำสำคัญ ๆ อยู่หลายสาย คือ กั้นฝั่งทะเลตะวันออกมีแม่น้ำคาปี ยาวประมาณ 214 กิโลเมตร แม่น้ำปัตตานียาวประมาณ 190 กิโลเมตร แม่น้ำสายบุรียาวประมาณ 170 กิโลเมตร กั้นฝั่งทะเลตะวันตกมีแม่น้ำกระบุรี มีความยาวประมาณ 135 กิโลเมตร แม่น้ำตรังยาวประมาณ 175 กิโลเมตร (ดูแผนที่ 2.6)

2.2 ลักษณะภูมิอากาศ ภาคใต้มีภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน มีปริมาณฝนตกเฉลี่ย ประมาณ 2,000 มิลลิเมตรต่อปี และมีช่วงในตกประมาณ 170 วันต่อปี มีอุณหภูมิเฉลี่ย 27.2 องศาเซลเซียส มี 2 ฤดู คือฤดูร้อนและฤดูฝน (ดูแผนที่ 2.7)

3) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ภาคใต้มีพื้นที่ประมาณ 44.2 ล้านไร่ เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร 15.1 ล้านไร่ พื้นที่ป่า 9.6 ล้านไร่ พื้นที่ป่าชายเลน 1.2 ล้านไร่ ที่เหลือเป็นภูเขา และที่รกร้าง ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของภาคใต้ปลูกถึง 7.9 ล้านไร่ ผลผลิตร้อยละ 95 ของประเทศ ข้าว เป็นพืชที่ปลูกทั่วไปโดยเฉพาะฝั่งตะวันออกของภาคเพาะปลูกตามลุ่มน้ำต่าง ๆ ซึ่งมีผลผลิตต่อไร่ต่ำ ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ของภาคใต้ พื้นที่เพาะปลูกเป็นที่ราบตอนกลางของภาค พื้นที่ภาคใต้ตอนบนปลูกกาแฟ และผลไม้ปลูกทั่วไป ปลูกมะพร้าว ตามชายทะเล และตามเกาะต่าง ๆ พื้นที่คึกชายฝั่งทะเล ยึดอาชีพการประมง มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามพื้นที่ชายฝั่ง เช่น หอยแครง หอยนางรม ปลาเก๋า ปลากะพง (ตารางที่ 2.8)

4) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

แหล่งท่องเที่ยวของภาคใต้มีหลายประเภทด้วยกันทั้งแหล่งท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยมีจังหวัด ภูเก็ต สุราษฎร์ธานีและสงขลา เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวโดยมีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดใกล้เคียง (แผนที่ 2.10)

5) การคมนาคมและการสาธารณูปโภค

5.1 การคมนาคม

ก. การคมนาคมขนส่ง ภาคใต้สามารถเดินทางติดต่อได้ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การคมนาคมทางบกประกอบด้วยทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงจังหวัด และท้องถิ่น เส้นทางหลวงที่สำคัญคือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 เส้นทางสายเพชรเกษม เส้นทางรถไฟสายใต้ เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัด ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส นอกจากนี้ยังต่อไปยังประเทศมาเลเซีย การคมนาคมทางน้ำ ประกอบด้วยท่าเทียบเรือ ประมง ท่าเทียบเรือชายฝั่ง และท่าเรือน้ำลึกที่จังหวัดสงขลาและภูเก็ต ส่วนการคมนาคมทางอากาศ ภาคใต้มีสนามบินนานาชาติที่จังหวัดสงขลา และภูเก็ต สนามบินภายในประเทศที่สำคัญได้แก่ สุราษฎร์ธานี นอกจากนี้ยังมีสนามบินขนาดเล็กตามจังหวัดต่าง ๆ ได้แก่ สนามบินจังหวัดกระบอง กระบี่ ตรัง ปัตตานี และนราธิวาส

ข. การสื่อสาร

โทรศัพท์ ระบบการสื่อสารและการคมนาคมในประเทศไทย มีหน่วยงานรับผิดชอบ 2 หน่วยงาน คือ การสื่อสารแห่งประเทศไทย รับผิดชอบการโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยรับผิดชอบการโทรคมนาคมภายในประเทศ โดยแบ่งเขตการรับผิดชอบ 9 ภูมิภาค ภาคใต้ประกอบด้วย 2 ภูมิภาค คือ

1. เขตโทรศัพท์ในภูมิภาคที่ 7 มีที่ทำการชุมสายที่ทุ่งสง รับผิดชอบจังหวัดในภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พังงาน กระบี่ ภูเก็ต และตรัง

2. เขตโทรศัพท์ในภูมิภาคที่ 8 ที่ทำการเขตอยู่ที่ชุมสายโทรศัพท์หาดใหญ่ รับผิดชอบจังหวัดทางภาคใต้ตอนล่าง คือ สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส (แผนที่ 2.13)

5.2 การสาธารณูปโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ไฟฟ้าเพื่อการไฟฟ้าในประเทศไทย มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและไม่ว่าการอื่นอีก หน่วยงานใหญ่ คือ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ผลิตกระแสไฟฟ้า

ส่งจ่ายไปยังจังหวัดต่าง ๆ โดยอาศัยพลังงาน น้ำมัน ลิกไนต์ และพลังน้ำ อีกหน่วยงานหนึ่ง คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีหน้าที่ส่งจ่ายกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตสู่เทศบาล สุขาภิบาล และชุมชนต่าง ๆ ภาครใต้ปัจจุบัน มีแหล่งที่สำคัญ 3 แห่ง คือ โรงไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โรงงานไฟฟ้าที่จังหวัดกระบี่ และโรงไฟฟ้าน้ำ/ก๊าซที่ นครศรีธรรมราช (แผนที่ 2.14)

ประปา การประปาส่วนภูมิภาค และการประปาส่วนท้องถิ่น ให้บริการน้ำประปาในภาคใต้ รวม 105 ชุมชน กระจายไปยังเทศบาล สุขาภิบาล และชุมชน ในจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.6 จำนวนประชากร, ผลิตภัณฑ์รวมจังหวัดและรายได้เฉลี่ยของแต่ละจังหวัด
(คิดราคาตลอดปี 2530)

จังหวัด	ประชากร			ผลิตภัณฑ์รวม จังหวัด (ล้านบาท)	ร้อยละ ของ	รายได้เฉลี่ย (บาท)
	รวม	ชาย	หญิง			
ชุมพร	376,765	191,162	185,603	7,752	6.6	19,979
ระนอง	106,361	54,939	51,422	4,482	3.8	41,166
สุราษฎร์ธานี	708,238	352,062	396,176	14,547	12.4	19,982
พังงา	203,174	103,413	99,761	6,419	5.5	30,421
นครศรีธรรมราช	1,385,406	692,953	15,636	15,636	13.4	10,858
กระบี่	277,461	142,020	135,441	6,077	5.2	21,474
ภูเก็ต	153,861	76,169	77,692	5,233	4.5	32,910
ตรัง	498,145	252,287	245,858	7,849	6.7	15,543
พัทลุง	446,381	218,967	227,414	5,123	4.4	11,137
สงขลา	1,045,348	526,748	518,600	20,669	17.7	19,032
ปัตตานี	510,310	251,079	259,231	5,854	5.0	11,108
สตูล	210,853	107,895	102,958	4,373	3.7	20,233
ยะลา	336,689	172,204	164,485	5,678	4.9	16,601
นราธิวาส	531,945	267,883	264,060	7,302	6.2	13,448
รวมทั้งภาค	6,790,935	3,409,281	3,381,654	117,000	100.0	16,724

- ที่มา : (1) กองบัญชาประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(2) สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง (30 มิถุนายน 2531)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.7 จำนวนศาสนิกชน ศาสนสถาน พื้นที่ภาคใต้ ปี 2530

จังหวัด	พุทธศาสนา		ศาสนาอิสลาม		ศาสนาคริสต์		ศาสนาอื่น ๆ	
	ศาสนิกชน	วัด	ศาสนิกชน	มัสยิด	ศาสนิกชน	โบสถ์	ศาสนิกชน	โบสถ์
ชุมพร	367,981	158	1,415	5	372	10	2,683	—
ระนอง	91,625	22	11,745	16	135	3	1,016	—
สุราษฎร์ธานี	680,490	251	13,996	28	909	22	4,410	—
พังงา	161,016	71	38,796	65	4	1	2,269	—
นครศรีธรรมราช	1,301,608	492	67,744	91	1,239	15	6,335	—
กระบี่	196,083	58	93,203	134	108	1	2,971	—
ภูเก็ต	122,040	28	28,143	29	318	1	1,215	1
ตรัง	420,742	129	58,581	89	677	9	4,166	1
พัทลุง	400,252	295	37,545	64	88	1	3,310	—
สงขลา	827,981	357	208,639	257	835	15	6,789	1
ปัตตานี	109,927	71	392,206	145	151	5	3,593	—
สตูล	68,507	21	136,994	38	41	1	2,057	—
ยะลา	120,281	27	207,428	460	495	4	2,149	1
นราธิวาส	108,400	59	410,581	49	52	2	4,134	—
รวมทั้งภาค	4,956,933	1,876	1,707,016	509	5,420	90	47,093	4

ที่มา : รายงานการศาสนา กรมการศาสนา

ภาคใต้มีผู้นับถือศาสนาพุทธทั้งหมด 4,956,933 คน ขณะที่ผู้นับถือศาสนาอิสลามจำนวน 1,707,016 คน จังหวัดที่นับถือศาสนาอิสลามมากที่สุด คือ จังหวัด นราธิวาส รองลงมาคือ ปัตตานี ยะลา สงขลา สตูล

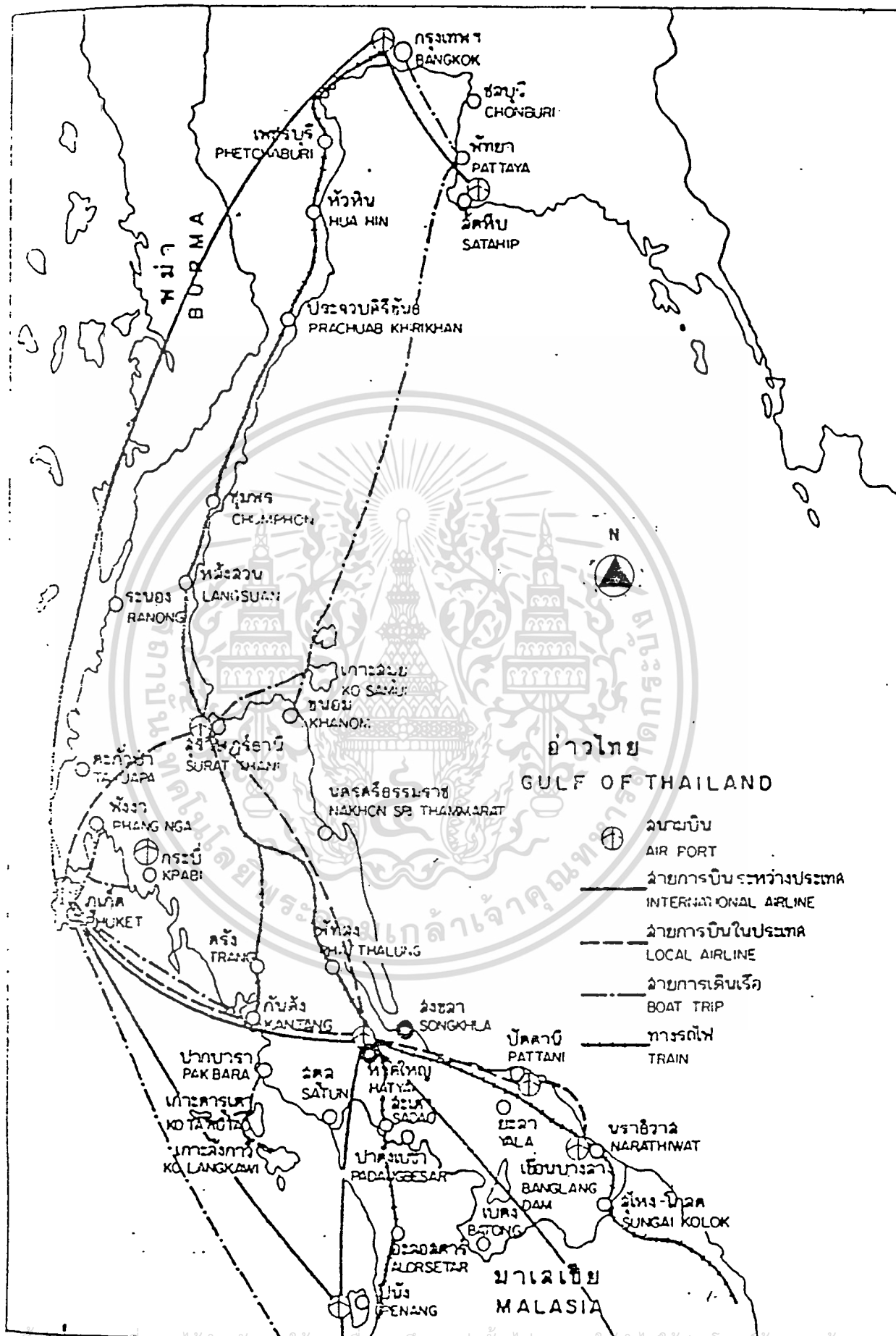
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

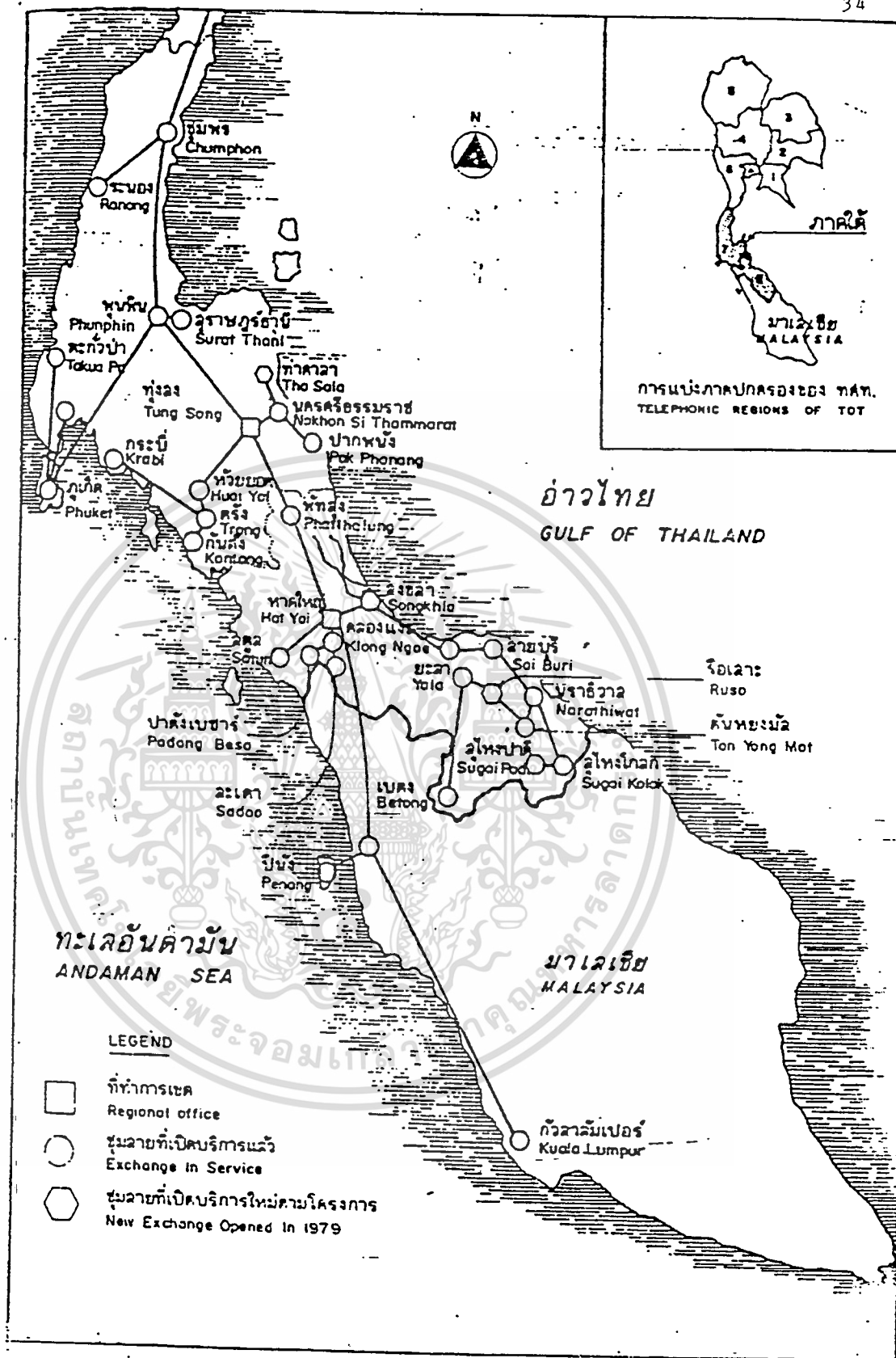
ภาพที่ 2.1.5 แสดง เส้นทางหลวงภาคใต้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารภาพที่ 2.1.6 ส่วนนี้แสดงเส้นทางคมนาคมในภาคใต้ ซึ่งไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

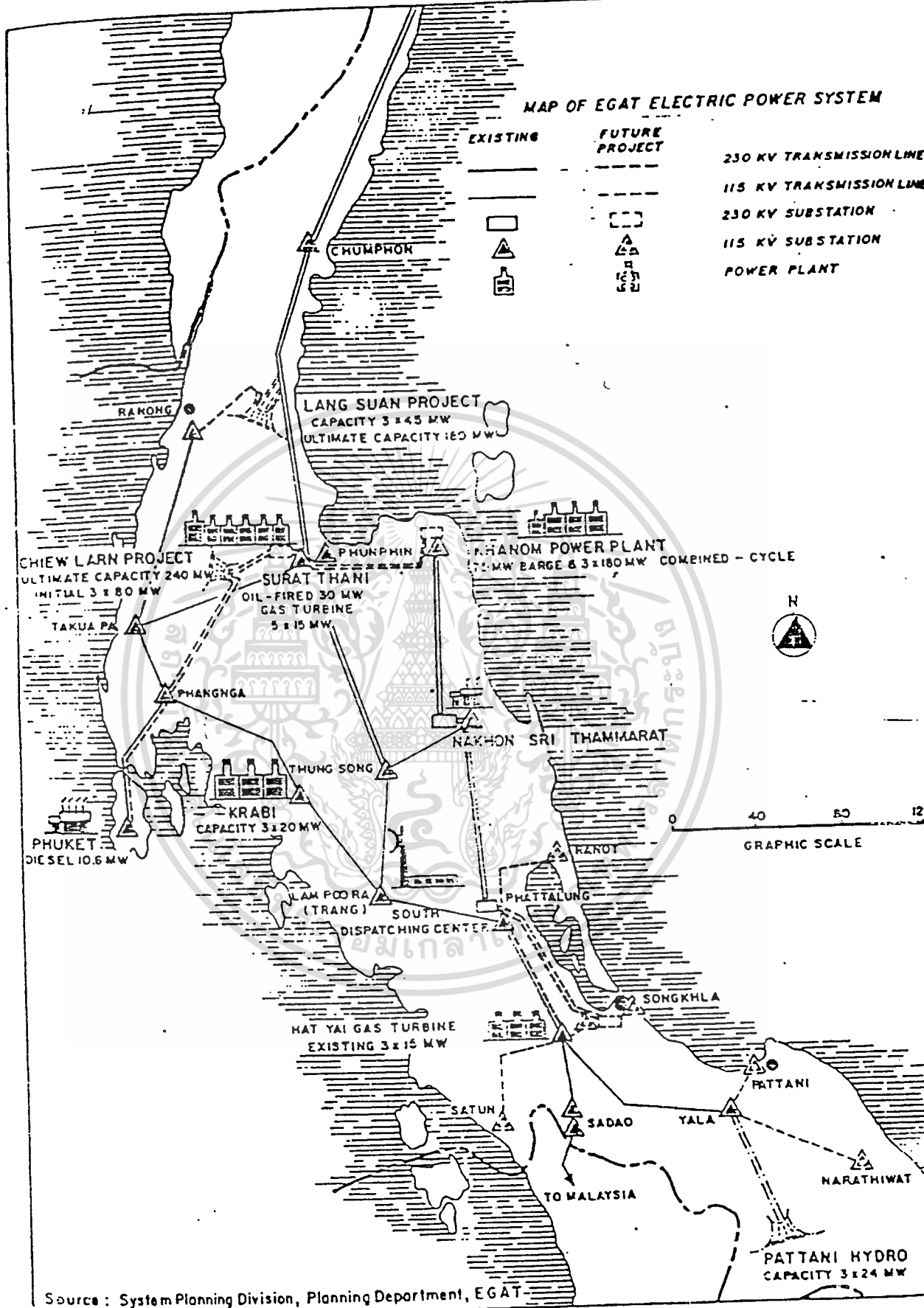
ภาพที่ 2.1.7.

ระบบขุมสายโทรศัพท์ในภาคใต้

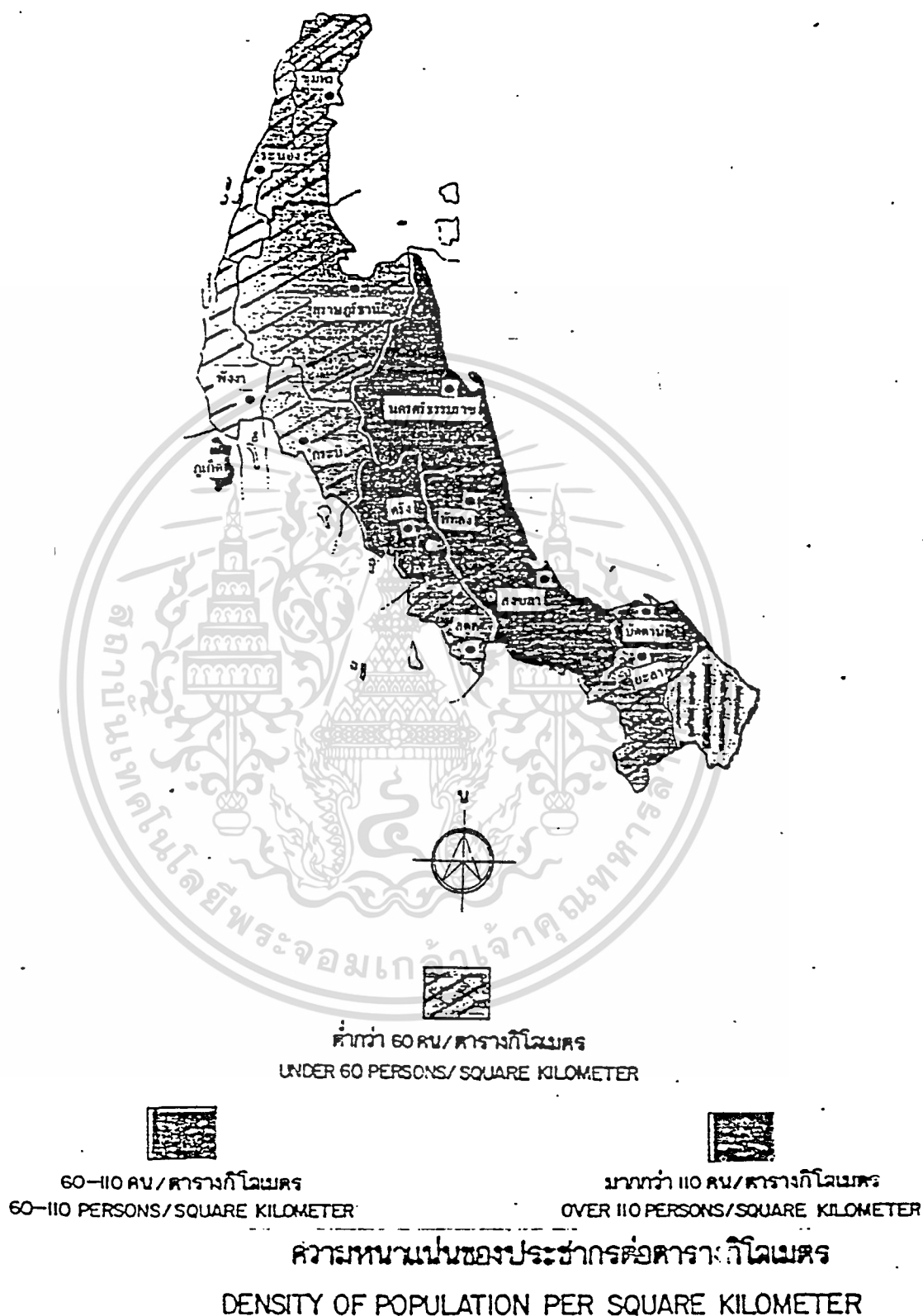
TELEPHONE EXCHANGE NETWORK IN SOUTHERN THAILAND

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ข้อมูลด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

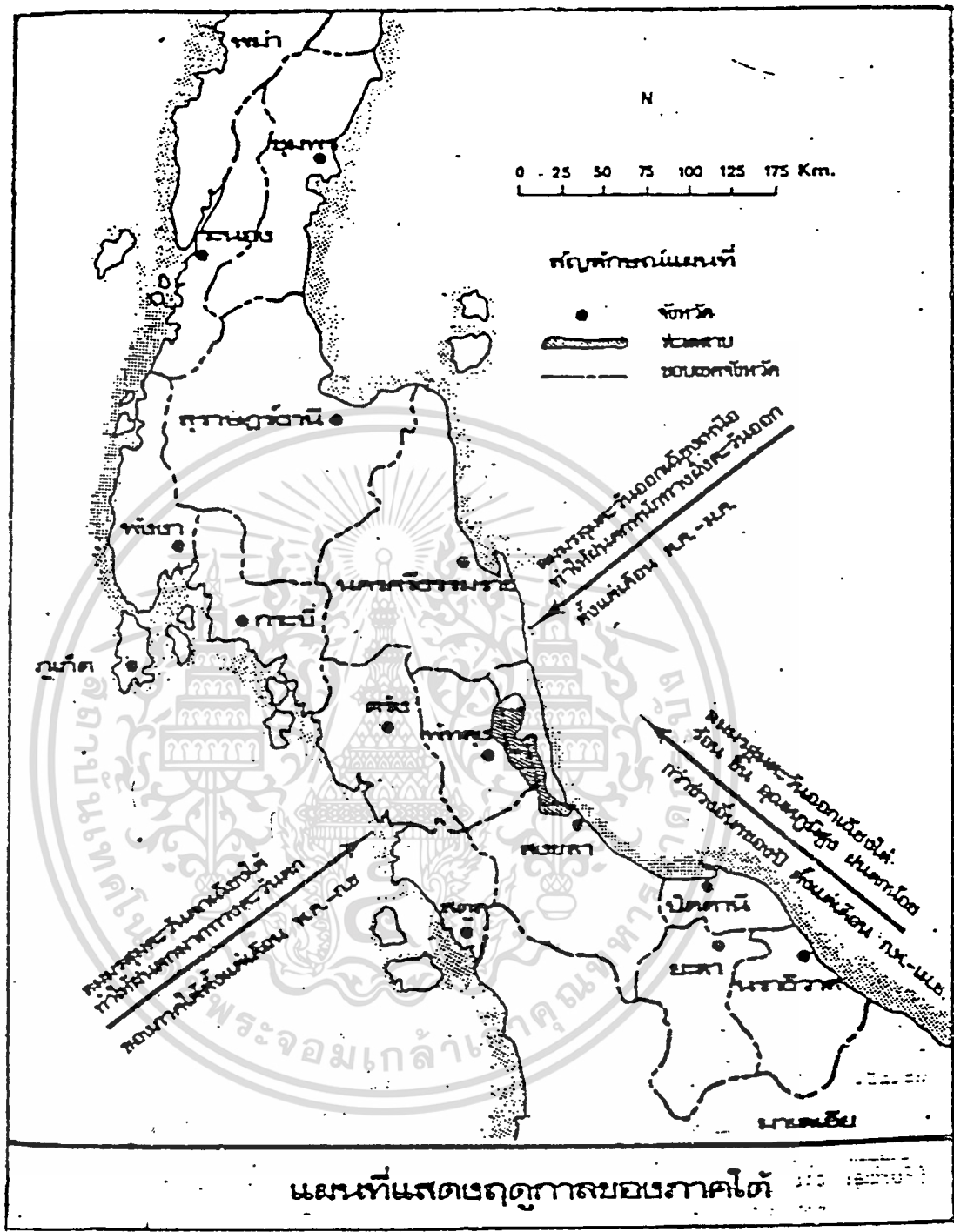
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
 ภาพที่ 2.1.8 ระบบส่งกระแสไฟฟ้าปัจจุบันและอนาคตในภาคใต้ของประเทศไทย
 ไม่ควรนำข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้มาใช้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งในการนำไปใช้
 : PRESENT AND FUTURE POWER SUPPLY SYSTEMS IN
 SOUTHERN THAILAND

ภาพที่ 2.1.9 แสดงความหนาแน่นของประชากรในภาคใด
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

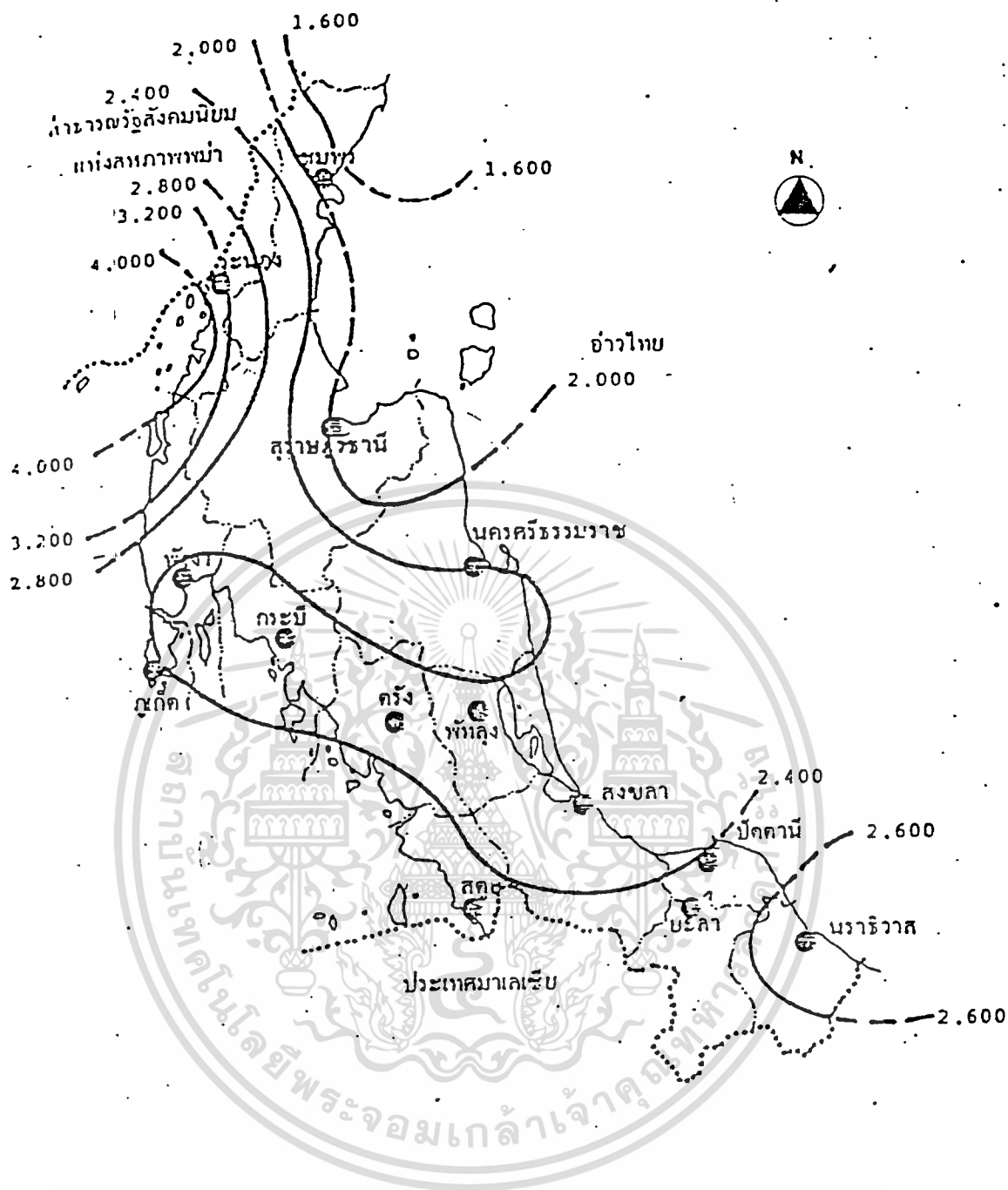

เอกสารนี้เป็นเอกสารของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1.11 แสดง ฤดูกาลของภาคใต้

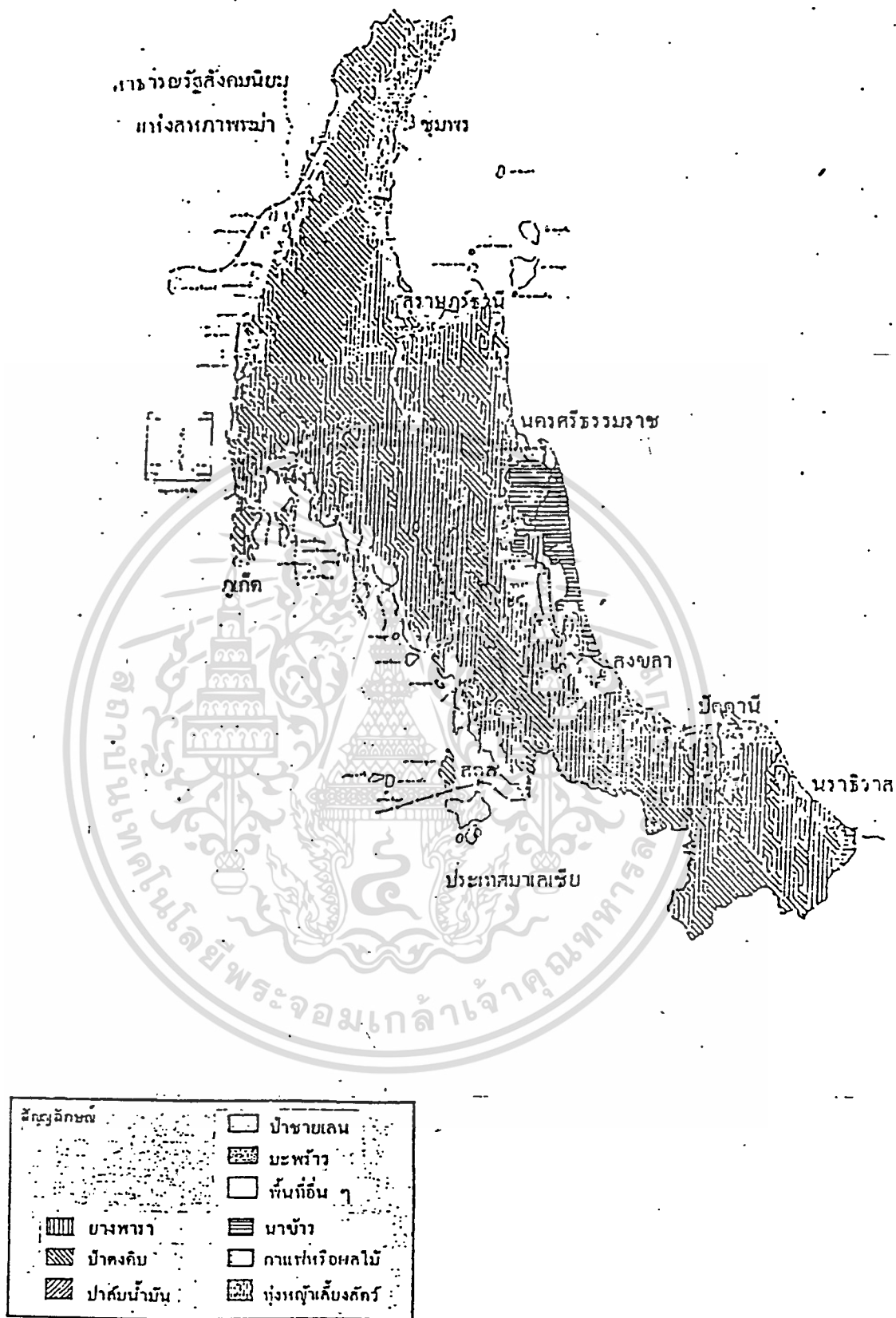
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญลักษณ์

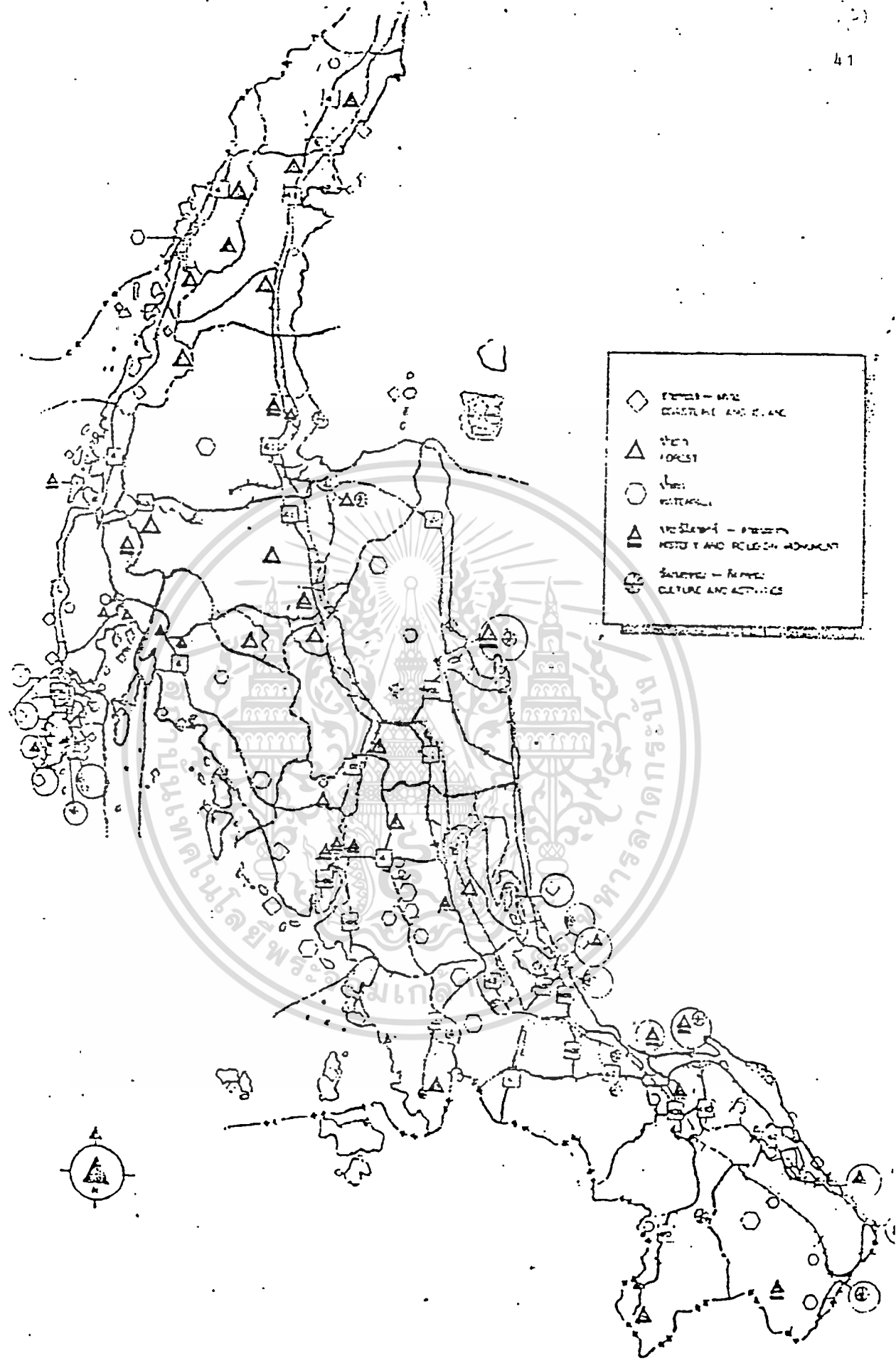
- ที่ตั้งจังหวัด
- แนวเขตอำเภอ
- แนวเขตจังหวัด
- แนวเขตประเทศ
- เส้นฝนเท่าปีนมีลมหนาวในคาบ 25 ปี (2494-2518)

ภาพที่ 2.1.12 แสดง ปริมาณน้ำฝนเป็นรายปี
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2: 1. 13 แสดงการใช้ที่ดินในภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 2.1.14 แสดง แหล่งท่องเที่ยวในภาคใต้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้
ปีการเพาะปลูก 2529/30

พืช	พื้นที่(ล้านไร่)	ร้อยละ
ยาง	7.90	55.05
ข้าว	3.60	25.09
ปาล์มน้ำมัน	0.60	4.18
กาแฟ	0.30	2.09
มะพร้าว	1.40	9.76
มะม่วงหิมพานต์	0.10	0.70
ลองกอง	0.04	0.28
ทุเรียน	0.20	1.39
เงาะ	0.20	1.39
จำปากะ	0.01	0.07
รวม	14.35	100.00

- ที่มา 1. ฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลส่งเสริมการเกษตร
กรมส่งเสริมการเกษตร
2. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีเพาะปลูก 2529/30
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2.3 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 ความหมายและลักษณะสำคัญของโรงแรม

ความหมายของโรงแรม

โรงแรมหมายถึง สถานที่ประกอบการ เชิงการค้า ที่นักธุรกิจจัดตั้งขึ้น เพื่อบริการผู้เดินทางในเรื่องที่พักอาศัย อาหาร และบริเวณอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัย และเดินทางหรือ อาจหมายถึง อาคารที่มีห้องนอนหลายห้องติดต่อกันเรียงรายกันไปในอาคาร หนึ่งหลังหรือหลายหลัง และมีบริการหลายอย่างเพื่อความสะดวกของผู้ที่มาพัก ซึ่งนิยมเรียกว่า "แขก" (GUEST)

ลักษณะสำคัญของโรงแรม พอสรุปได้ดังนี้

- ก. โรงแรมเป็นสถานที่เคลื่อนไหวจากแหล่งที่คงไม่ได้อ
- ข. ใคร ๆ ก็มีสิทธิเข้าไปพักได้ เว้นแต่ผู้เยาว์ หรือเด็กซึ่งไม่มีผู้ดูแล มาพักด้วย
- ค. โรงแรมเป็นวิสาหกิจที่ขายสินค้า และบริการอย่างชนิดที่คำนวณได้ มีกำไรพอสมควร ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อปฏิบัติสากล การ เงินของโรงแรม มีภาวะเป็น "อสังหาริมทรัพย์" คือไม่มีผู้ใดส่งในเรื่องการ เงินหรือเจ้าของ ผู้จัดการ หรือคณะกรรมการที่ไ้รับมอบหมาย อย่างไรก็ดีบางประเทศ เช่นประเทศไทย วิสาหกิจโรงแรมอาจกู้เงินจากรัฐ หรือได้รับเงินช่วยเหลือบางส่วนจากรัฐและได้รับสิทธิพิเศษ บางประการ ซึ่งเป็นการ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (ได้รับการยกเว้นภาษีบาง อย่าง) ดังนั้นวิสาหกิจโรงแรมจึงอยู่ใน อาณัติบางประการของรัฐ
- ง. โรงแรมควรจัดให้บริการทั้งแก่เอกชนแต่ละคน หรือครอบครัวหรือ กลุ่มเอกชน
- จ. โรงแรมจะต้องจัดให้มีการบริการ เกร็ดป ครบถ้วนสำหรับสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวจะเป็นอย่างไรก็ดี หรืออย่างกลางก็ตาม และอย่างน้อยจะต้องมีห้องนอนและห้องน้ำ ส่วนบริการอื่น ซึ่งโรงแรม ควรจะมีคืออาหาร ในราคาต่าง ๆ กัน บริการซักผ้า เครื่องดื่ม ไปรษณีย์ ของที่ระลึกหรืออาจจะจัดให้มีที่ประชุมและอื่น ๆ อีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

2.3.2 การกำหนดประเภทโรงแรม

การแบ่งประเภทของโรงแรม มีการแบ่งออกได้ 6 วิธี คือ

1. แบ่งตามที่ตั้ง
2. แบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม
3. แบ่งตามการดำเนินการ
4. แบ่งตามขนาด
5. แบ่งตามระยะเวลาการพัก
6. แบ่งตามประเภทคนพัก

1. แบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง สามารถแบ่งได้ 3 ประการ คือ

- ก. โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ที่เป็นศูนย์กลางของธุรกิจการค้า การพัก การกีฬา ตลอดจนการท่องเที่ยวในลักษณะสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของเมืองหรืออื่น ๆ
- ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองที่มีความสำคัญน้อยกว่าเมืองใหญ่ อาจอยู่ทางจังหวัดหรือชนบทหรือแหล่งที่มีสถานท่องเที่ยวต่าง ๆ
- ค. โรงแรมตากอากาศ (RESORT HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นธรรมชาติ เช่น ชายทะเล ภูเขา ในป่าที่มีธรรมชาติงดงาม เป็นต้น

2. ประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม สามารถแบ่งได้ 5 ประการ คือ

- ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) เป็นโรงแรมที่มีมาตรฐานในการให้บริการและส่วนบริการต่อแขกที่ดียเยี่ยม
- ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) เป็นโรงแรมที่มีส่วนให้ความสะดวกสบายและบริการครบถ้วน มีการจัดการบริการที่ดี
- ค. โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) เป็นโรงแรมที่มีบริการและส่วนประกอบในการให้บริการดีกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ง. โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) เป็นโรงแรมที่มีการบริการ
ส่วนบริการน้อย และความสะดวกสบายน้อยกว่าชั้นสอง
- จ. โรงแรมชั้นสี่ (CHEAP HOTEL) เป็นโรงแรมที่ให้บริการห้องค้างคืนเท่านั้น
ไม่มีส่วนบริการความสะดวกสบายหรือมีน้อยกว่า

3. แบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะการดำเนินการ สามารถแบ่งได้เป็น

3 ลักษณะ คือ

- ก. ลักษณะการดำเนินงานแบบ (AMERICAN PLAN HOTEL) คือการบริการจะคิด
อัตราค่าห้องพักพร้อมกับค่าอาหาร ซึ่งอาจเป็น 2-3 มื้อ โดยไม่ยกเว้น กรณีแขกไม่
รับบริการอาหาร
- ข. ลักษณะการดำเนินงานแบบ (EUROPE) คือ การบริการจะคิดเพียงอัตรา
ค่าห้องพักเท่านั้น ส่วนค่าอาหารที่แขกจะรับบริการจะคิดแยกต่างหาก
- ค. ลักษณะการดำเนินงานแบบ (DUAL PLAN HOTEL) คือเป็นแบบผสม ลักษณะ
ระบบแขกสามารถเลือกรับบริการ เฉพาะค่าห้องพักหรือรวมค่าอาหารได้ด้วย

4. แบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม สามารถแบ่งออกเป็น

3 ขนาดด้วยกัน

- ก. โรงแรมขนาดใหญ่ คือ โรงแรมที่มีการบริการห้องพักแขกตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป
- ข. โรงแรมขนาดกลาง คือ โรงแรมที่มีการบริการห้องพักแขกตั้งแต่ 25-299 ห้อง
- ค. โรงแรมขนาดเล็ก คือ โรงแรมที่มีการบริการห้องพักน้อยกว่า 25 ห้อง

5. แบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาพัก สามารถแบ่งได้เป็น 3 แบบ คือ

- ก. TRANSIENT HOTEL คือโรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการห้องพักระยะสั้นเพียง
วันเดียวหรือน้อยกว่านั้น เป็นการพักชั่วคราวโดยส่วนมาก จะไม่มีการจองห้อง
พักล่วงหน้า
- ข. RESIDENT HOTEL คือโรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการห้องพักเป็นระยะยาว
เช่นพักเป็นเดือนหรือปี
- ค. RESORT HOTEL คือ โรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการลักษณะพักผ่อนหรือพักผ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ของบุคคลใด ๆ ภายใต้อาณัติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. แบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะของผู้พัก แบ่งได้เป็น 3 ประเภท

- ก. BUSINESS HOTEL คือ โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ
- ข. LEISURE HOTEL คือ โรงแรมสำหรับการพักผ่อนและนักท่องเที่ยว
- ค. SPORTS HOTEL คือ โรงแรมสำหรับนักกีฬา หรือการเล่นกีฬา

สรุปการกำหนดประเภทของโรงแรมในโครงการ

1. แบ่งตามที่ตั้ง เป็นโรงแรมตากอากาศ RESORT HOTEL เนื่องจากตั้งอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยว
2. แบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม จากการวิเคราะห์และประเภทของนักท่องเที่ยว จึงกำหนดให้เป็นโรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)
3. แบ่งตามลักษณะการดำเนินงาน จากการวิเคราะห์เชื้อขานักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวยุโรป จะมีผลต่อโครงการมากที่สุด การบริการจึงควรศึกษาค้นคว้าจากคณาอาหาร แต่ลักษณะของโรงแรมในประเทศไทย โดยทั่วไปการบริการเป็นการผสม ดังนั้นการบริการจึงเป็นแบบคล้ายตามลักษณะของตลาด คือให้แขกสามารถเลือกบริการได้
4. แบ่งตามขนาดของโรงแรม จากการวิเคราะห์โรงแรมจากข้อ 4 จึงกำหนดให้เป็นโรงแรมขนาดกลาง
5. แบ่งตามระยะเวลาการพัก จากการวิเคราะห์จำนวนวันพักเฉลี่ยใน 3-5 วัน จะได้ลักษณะของโรงแรมเป็น RESORT HOTEL
6. แบ่งตามประเภทคนพัก ผู้มาพักส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวที่ต้องการบรรยากาศธรรมชาติ ดังนั้น จึงกำหนดเป็น LEISURE HOTEL

ประเภทของแรงงานภายในโรงแรมนั้นจะสามารถแบ่งออกได้เป็น 4
ระดับ คือ

1. พนักงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิค เช่น

Porters, Waiters, Room Cleaners, Kitchen Helpers, Desk Clerks,
Telephone Operators, etc.,

2. พนักงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง เช่น

Bartenders, Head Waiters, Kitchen Supervisors, House Keeper,
Secretaries, Accounting Staff, etc.

3. พนักงานที่ทำงานเหนือกว่าระดับเทคนิค เช่น

Room division Manager, Food and Beverage Manager, Chief Engineer,
Chief Accounting, Personal Manager, etc.

4. พนักงานระดับบริหาร เช่น General Manager, Marketing
Director, etc.

2.4 การศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน

อาคารตัวอย่างที่นำมาศึกษานี้ เป็นอาคารที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอาคารในโครงการ กล่าวคือ เป็นโรงแรมพักตากอากาศ ชายทะเลเลขนาครกลาง

ทั้งนี้เพื่อจะได้ศึกษาถึงข้อดี-ข้อเสีย และการแก้ปัญหาของอาคารตัวอย่าง เพื่อนำมาเปรียบเทียบ และนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาโครงการนี้ ต่อไป

โรงแรมที่นำมาศึกษามี ดังนี้

1. โรงแรมป่าทอง สอค์จ
2. โรงแรมป่าทอง เมอร์ลิน
3. โรงแรมพันวา รีสอร์ท

หัวข้อการศึกษาอาคารตัวอย่าง

- ศึกษา CIRCULATION ของแขกและเส้นทางบริการ
- ศึกษา พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแต่ละโครงการ แล้วนำมาหาข้อสรุป เพื่อนำมาพิจารณาใช้ให้เหมาะสมกับโครงการวิทยานิพนธ์นี้
- นอกจากนี้แล้วยังเปรียบเทียบพื้นที่ใช้สอยห้องพักแขก, จำนวนผู้ใช้, ความสูงห้อง เป็นต้น
- ศึกษาและวิเคราะห์การวาง LAY-OUT และ ZONING
- ศึกษาโครงสร้างอาคาร

บทวิเคราะห์เปรียบเทียบอาคารตัวอย่าง

1. เส้นทางสัญจร (CIRCULATION ANALYSIS)

แบ่งผู้ใช้อาคาร เป็น 3 พวกใหญ่ ๆ คือ

1. แขกผู้มาพัก (GUEST)
2. พนักงาน (STAFF)
3. แขกภายนอกโครงการ (VISITOR)

1.1 แขกผู้มาพัก จะมีทางสัญจรคล้ายคลึงกันทั้ง 3 อาคารตัวอย่าง กล่าวคือ หลังจากจอดรถเข้าโถง LOBBY และติดต่อกับ FRONT DESK แล้ว สามารถเข้าห้องพักได้เลย

หรือจากโถง LOBBY สำหรับบริการ อาจจะไปส่วนซึ่ง RECREATION (SWIMMING POOL ect.)

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 พนักงาน มีทางสัญจรทางจากแขกผู้มาพัก โดยมีทางเข้าต่างหาก ซึ่งทางเข้านี้จะติดกับส่วน OFFICE โดยจะมี LOCKER ROOM เพื่อเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแล้วจึงแยกไปส่วนบริการต่าง ๆ ที่แขกผู้มาพักใช้บริการในส่วนนั้น เช่น FRONT DESK, FOOD & BEVERAGE, RECREATION, KITCHEN, GUEST ROOM

1.3 แยกภายนอกโครงการ มีลักษณะทางสัญจรเหมือน ๆ กันทั้ง 3 อาคาร ตัวอย่าง คือ จากที่จอดรถแล้ว แยกภายนอกโครงการจะมีทางเข้า SUB ENTRANCE ไปสู่ส่วน FOOD & BEVERAGE โดยตรง เพราะโดยส่วนใหญ่มาเพื่อรับประทานอาหารเช้าเพียงอย่างเดียว

2. การวางผังอาคาร (LAY-OUT)

จากอาคารตัวอย่าง 3 โครงการข้างต้น สามารถสรุปความคิดเห็นได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

- ห้องพักแขก เป็นส่วนที่ต้องการวิวและความสงบ จึงจัดให้ไกลจากสิ่งรบกวน เช่น ถนน เป็นต้น
- สำนักงานของโรงแรม (OFFICE) มักจะอยู่ใกล้ชิดกับโถงทางเข้าและส่วนต่าง ๆ
- FOOD & BEVERAGE มักจะต้องการวิวบ้างพอสมควร แต่จะต้องบริการทั้งแขกภายใน-นอกโครงการให้สะดวก
- ส่วน RECREATION ต่าง ๆ เช่น SWIMMING POOL, GANE ROOM มักจะวางตัวอาคารส่วนนี้ไว้กลางโครงการ ซึ่งจะเชื่อมต่อกับองค์ประกอบอื่น ๆ ได้

3. โครงสร้างอาคาร

1. PANWA RESORT HOTEL

- เสา. คาน - เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก
- ผนัง - ไม้
- พื้น - ไม้

2. PATON LODGE RESORT HOTEL

เสา, คาน - เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก

ผนัง - ไม้

พื้น - ไม้

3. PATONG MERLIN RESORT HOTEL

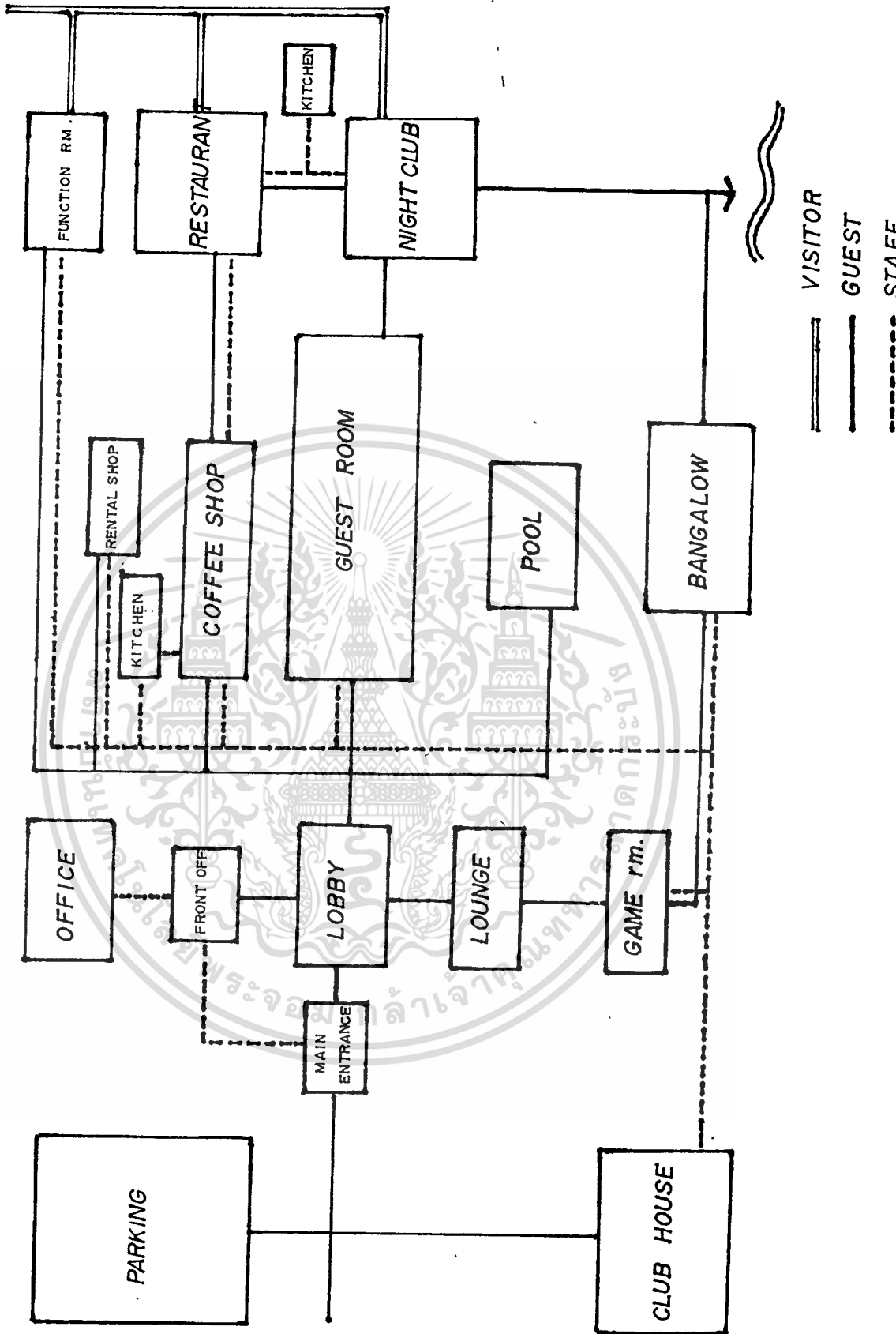
เสา, คาน - เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก

ผนัง - ก่ออิฐฉาบปูน

พื้น - คอนกรีตเสริมเหล็ก

PANWA RESORT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

No.	SECTION	USER (P)	AREA (M ²)	AREA/ROOM M ² /ROOM	TIME	ความสูง ห้อง M ²	NOTE
1	LOBBY	50	136.5	1.60	24 ชม.	7.5	รวมทั้ง V.D.O. และบิลเลียด
2	LOBBY	112	154	1.81	9.00-24.00	7.5	
3	GAME ROOM	50	154	1.81	9.00-21.00	3	
4	COFFEE SHOP	156	450	5.36	24 ชม.	3	รวมทั้ง OUT - DOOR
5	NIGHT CLUB	90	129.5	1.52	21.00-24.00	3	
6	RESTUARANT	112	330	3.88	11.00-15.00 18.00-23.00	3	
7	FUNCTION ROOM	90	112	1.31	10.00-21.00	4.5	รวม W.C
8	POOL TERRACE	70	352.5	5.32	7.00-19.00	-	
9	CLUB HOUSE	90	225	2.64	7.00-18.00	-	
10	GUEST ROOM	2	28	0.32	24 ชม.	2.4	รวม W.C & LIVING RM.
11	BANGALOW	4	54.5	0.64	24 ชม.	2.5	
12	PARKING (BUS 2 CAR 56	40	2700	0.64	24 ชม.	-	
13	GENERAL MANAGER & OFF	3	25	0.29	24	2.5	รวม W.C & LIVING RM.
14	RECEPTION	4	35	0.41	8.00-16.00	2.7	
15	SHOP (2	-	32	0.57	10.00-19.50	3	
16	PERSONAL MANAGER & OFF	7	42.5	0.5	-	2.5	รวม W.C & LIVING RM.
17	CONFERENCE ROOM	8	20	0.23	-	2.5	
18	SECURITY OFFICE	5	21	0.24	24 ชม.	2.5	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

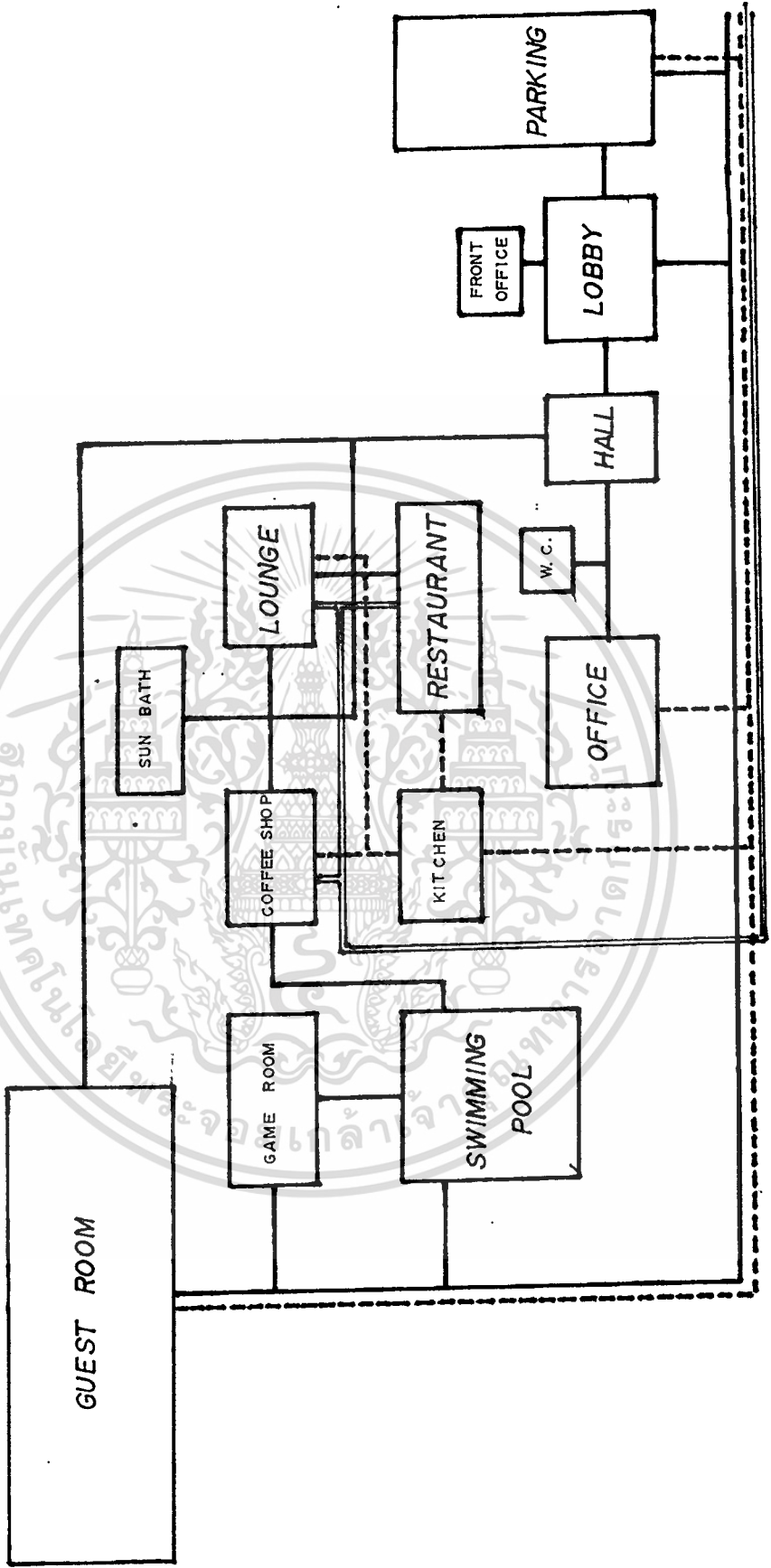
No.	SECTION	USER (P)	AREA (M ²)	AREA/ROOM M ² /ROOM	TIME	ค่าจ้าง ต่อวัน	NOTE
19	ENGINEER OFF	1	12.5	0.14	24 ชม.	2.5	
20	ENGINEER STORAGE	-	12.5	0.14	24 ชม.	2.5	
21	PAINT CARPENTRY WORK SHOP	5	50	0.58	0.00-18.00	2.5	
22	PAINT STORE	-	20	0.25	"	2.5	
23	FURNITURE STORE	-	50	0.58	"	2.5	
24	ELECTRICAL WORK SHOP	2	30	0.35	24 ชม.	2.5	
25	MECHANICAL RM. (TRAM)	-	18	0.21	"	2.5	
26	MECHANICAL RM. (M.L.B.)	-	57	0.68	"	2.5	
27	MECHANICAL RM. (POOL)	-	19	0.22	7.00-19.00	2.7	
28	LOCKER & TOILET (M,R)	-	52.25	0.61	-	2.7	
29	LOADING AREA	-	33	0.38	-	2.7	
30	HOUSEKEEPER OFF	2	24	0.28	-	3.0	
31	TECHNICIAN ON DUTY	1	9	0.10	-	2.7	
32	FIRE PUMP ROOM	-	12.5	0.14	-	2.5	
33	KITCHEN (COF, FUNC. RM)	20	82.5	0.97	24	2.7	
34	FOOD STORE	-	60	0.70	"	2.7	
35	CART STORE	-	20	0.23	"	2.5	
36	CANTEEN & COMMON RM.	-	26	0.30	"	2.7	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NO.	SECTION	USER (P)	AREA (M ²)	AREA/ ROOM (M ² /R)M	TIME	ความสูง ห้อง	NOTE
37	BEAUTY SALON "	-	48	0.56	24 ชม.	3.0	
38	SUPER VISOR	-	30	0.35	รวม lift สูงของ	3.0	
39	KITCHEN (RESTAURANT)	-	60.00	0.70	11.00-15.00 18.00-23.00	2.7	
40	SERVICE ROOM (RESTAURANT)	-	15.75	0.18	" "	2.5	
41	STURE (REST)	-	12.00	0.14	" "	2.5	
42	TOILET M & W (REST)	-	23.25	0.27	" "	2.5	
43	TOILER M & W (MAIN)	-	21.00	0.24	" "	2.5	
44	SERVICE COREE	-	42	0.49	24 ชม.	-	รวมโถงบันได.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PATONG LODGE PUKET

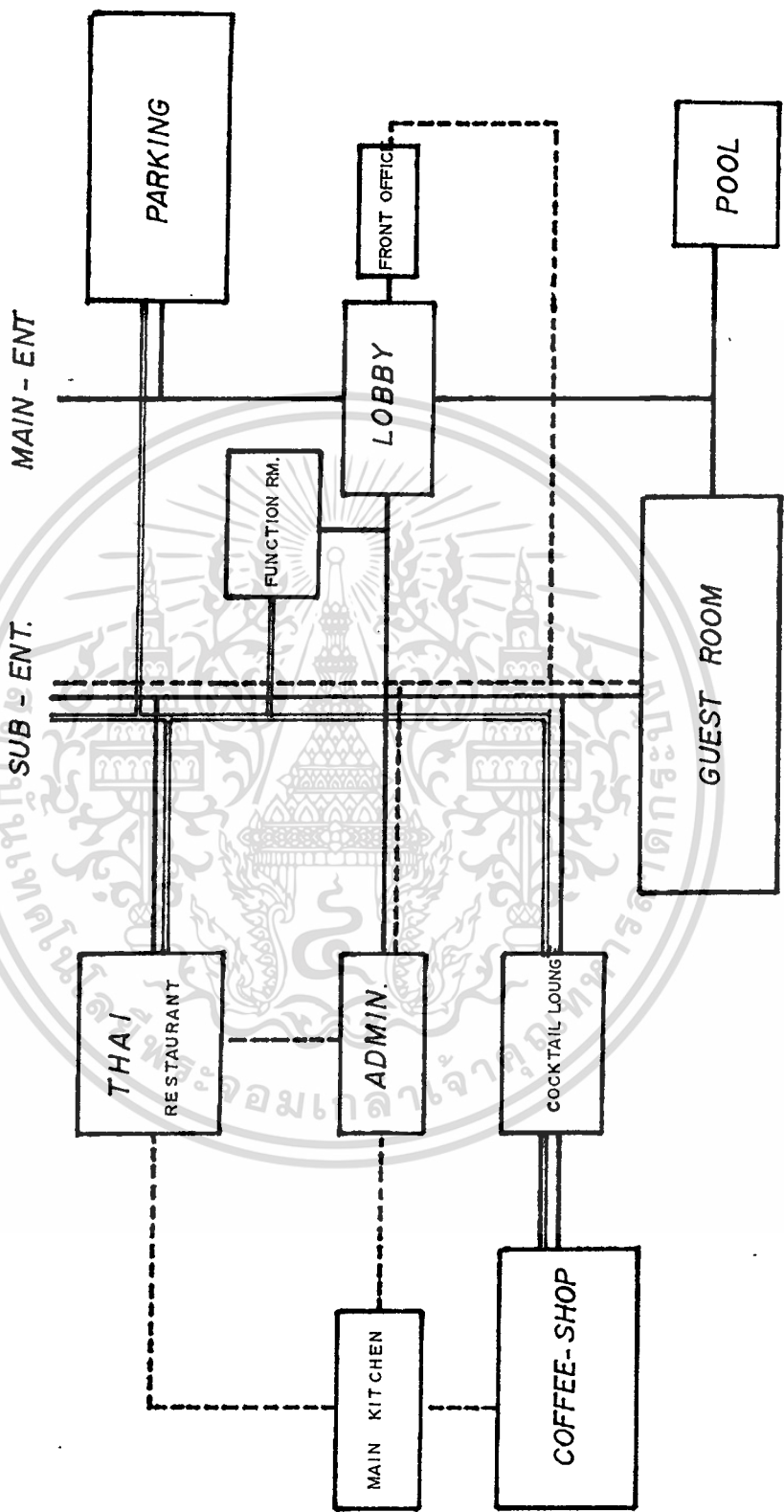
- VISITOR
- GUEST
- STAFF

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

No.	SERCTION	USER (P)	AREA (M ²)	AREA/ROOM M ² /ROOM	TIME	ความสูง ห้อง	NOTE
1	LOBBY	35	74	1.02	24 ชม.	5.5	ศึกษารูปแบบของอุปกรณ์ที่ใช้ใน การเล่นเกมส
2	RESTAURANT	70	114	2.59	9.00-24.00	5.5	
3	COCKTAIL LOUNGE	18	96	1.55	10.00-02.00	5.5	
4	COFFEE SHOP	85	105	1.45	24 ชม.	5.5	
5	SUNBATH	64	150	1.80	-	-	
6	GAME ROOM	32	104	1.44	10.00-22.00	5.0	
7	STANDARD DOUBLE BEDROOM	-	32	0.44	-	2.6	
8	STANDARD DOUBLE BEDROOM	-	32	0.44	-	2.6	
9	STANDARD SUITE BEDROOM	-	64	0.88	-	2.6	
10	DOBLE SUITE BEDROOM	-	128	1.77	-	2.6	
11	FRONT OFFICE	-	42	0.58	24 ชม.	5.5	
12	OFFICE	-	18	0.25	9.00-17.00	2.5	
13	PARKING	15	256	3.55	-	-	
14	STORAGE	-	25	0.34	-	2.5	
15	MAIN KITCHEN	18	52	0.72	9.00-24.00	2.5	
16	SWIMMING POOL & TERRACE	50	105	2.27	7.00-19.00	-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

— VISITOR
— GUEST
- - - STAFF

PATONG MERLIN

3

No.	SERCTION	USER (P)	AREA (M ²)	AREA/ROOM M ² /ROOM	TIME		NOTE
1	MAIN LOBBY	72	152	0.95	24	6.8	
2	COCKTAIL LOUNGE	75	130	0.93	9.00-21.00	3.4	
3	COFFEE SHOP	210	328	2.36	24	3.4	
4	THAI RESTAURANT	83	170	1.22	10.00-14.00 18.00-22.00	4.2	
5	FUNCTION ROOM	72	150	1.08	12.00 -22.00	3.4	RESERVATION TIME
6	STANDARD TWIN BEDROOM	-	32	0.25	-	2.5	
7	STANDARD DOUBLE BEDROOM	-	32	0.25	-	2.5	
8	STANDARD SUITE BEDROOM	-	28.50	0.20	-	2.5	
9	DELUXE SUITE BEDROOM	-	49.00	0.55	-	2.5	
10	PRESIDENTAL SUITE BEDROOM	-	95.60	0.67	-	2.5	
11	MAIN KITCHEN	32	150	1.08	10.00-22.00	5.4	
12	POOL & TERRACE	120	920	6.62	8.00-18.00	-	
13	PARKING	18	295	2.12	-	-	
14	NIGHT CLUB	100	229	1.65	22.00-02.00	3.4	

บทที่ 3

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลจังหวัด, ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรมและเทคนิค

1. การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลของโครงการชุมพร - รัสเซีย นี้ ได้มีวิธีการรวบรวมข้อมูลหลายวิธีด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อให้การรวบรวมข้อมูลนั้นเป็นไปอย่างมีระเบียบ เป็นกลุ่ม สะดวกแก่การรวบรวมและนำมาวิเคราะห์ จึงได้แยกออกเป็น

1.1 การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (DOUMENTARY DATA)

การรวบรวมวิธีนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ รัสเซีย และ ข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนโครงการให้สมบูรณ์ เช่น สถานที่ตั้ง สถาปัตยกรรมอากาศ สถาภูมิประเทศ แสง เสียง เป็นต้น

1.2 การรวบรวมข้อมูลจากสนาม (FIELD DATA)

การรวบรวมวิธีนี้เพื่อต้องการทราบข้อมูลที่เป็นจริงที่แน่นอนเกี่ยวกับสถิติต่าง ๆ สภาพที่แท้จริงของการทำงานของบุคคลากรภายในรัสเซีย เป็นต้น การรวบรวมวิธีนี้ทำได้จาก

ก. การสัมภาษณ์บุคคลากรภายในอาคารประเภทเดียวกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

ข. การสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมของผู้ใช้ พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในรัสเซียต่าง ๆ เป็นต้น

2. เครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัย (RESEARCH TOOL)

ในการศึกษาโครงการชุมพร รัสเซีย ผู้ทำโครงการได้ใช้เครื่องมือทำการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลดังนี้

2.1 การสัมภาษณ์ (INTERVIEW)

ได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์จะใช้วิธีการ เตรียมปัญหา เตรียมข้อความที่ต้องการทราบไว้ โดยให้ผู้ตอบคำถามตอบทันทีและมีเวลาคิด การสัมภาษณ์ดังกล่าวได้แก่ การสัมภาษณ์ผู้ที่มาใช้โครงการ ว่ามีความรู้สึกอย่างไรบ้าง มีความต้องการ เช่นไร อยากเพิ่มเติมอะไรบ้าง หรือเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ผู้รับอนุญาตให้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
การสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เพื่อต้องการทราบว่าแนวทางการจัดตั้งรัสเซีย -
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลากรเท่าไร ซึ่งจำเป็นที่ต้องใช้เวลาตอบคำถาม

2.2 การสังเกต (OBSERVATION) เป็นวิธีที่ต้องมีการวางแผนล่วงหน้าและแบบสุมการวางแผนล่วงหน้าก่อนการสังเกตนั้น เช่น การสังเกตพฤติกรรมของผู้ใช้ แล้วมีความพอใจกับการพักผ่อนในรีสอร์ท อย่างไร เป็นต้น ส่วนการสังเกตแบบสุมนั้น ตัวอย่างเช่น การทำงานของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 วิธีการจัดกระทำข้อมูล (DATA PROCASSING) ในการจัดทำข้อมูลเพื่อทำโครงการ ได้แยกข้อมูลออกเป็นข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลปฐมภูมิได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาคารประเภทเดียวกัน โดยแยกออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ลงไปอีกว่า ข้อมูลที่ได้นั้นจากเรื่องอะไร ข้อมูลจากไหนมาก่อนมาหลัง และข้อมูลที่ได้นั้นเรียบร้อยหรือไม่เพียงใดยังขาดสิ่งใดต้องการอะไรบ้าง รวบรวมข้อมูลเป็นตอน ๆ เพื่อสะดวกในการค้นหา การวิเคราะห์สำหรับข้อมูลทุติยภูมินั้นจะบันทึกเป็นเรื่อง ๆ ว่าเรื่องนี้อยู่ส่วนไหน ข้อมูลที่เป็นทุติยภูมินั้นก็จะเลือกข้อมูลที่ได้นั้น เราอาจจะคัดลอกมาทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน ที่สำคัญออกมา เมื่อได้แล้วก็ทำวิธีเดียวกันกับข้อมูลปฐมภูมิ นำเอามาแยกเป็นตอน ๆ เมื่อเรามีข้อมูลทั้ง 2 แบบแล้ว เราก็จะนำเอาข้อมูลทั้ง 2 มารวมกัน แล้วจึงนำมาวิเคราะห์เป็นหัวข้อ ๆ เพื่อนำมาใช้ในโครงการ

3. แหล่งที่มาของข้อมูล

โครงการ ชุมพร รีสอร์ท นี้เป็นโครงการซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง ในการศึกษาข้อมูลเพื่อทำโครงการรีสอร์ท ที่จังหวัดชุมพร นี้ ได้ทำการค้นคว้าจากแหล่งที่มาของข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (PRIMARU DATA) คือข้อมูลที่ค้นคว้า ศึกษาและวิจัยด้วยตนเอง มีดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ โยธา จังหวัดชุมพร
2. สำนักงานทรัพยากรธรณี จังหวัดชุมพร
3. กองวางแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (SECORDARY DATA) กับข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัยและงานค้นคว้าทั่วไป ที่มีผู้วิจัยไว้แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความข้อมูล

เนื่องจากลักษณะของโครงการ เป็นโครงการที่ทำในต่างจังหวัด ซึ่งมีความแตกต่างกันในลักษณะการดำเนินงานก็ไม่เหมือนกัน ดังนั้นข้อมูลที่ไ้มาจึงแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. ข้อมูลจากส่วนกลางของอาคารตัวอย่าง
2. ข้อมูลประจำท้องถิ่นที่เกี่ยวกับที่ตั้งของโครงการ

ดังนั้นลักษณะของข้อมูลจึงอยู่ในลักษณะเปรียบเทียบหาความแตกต่าง จึงไม่สามารถที่จะนำเอามาอ้างอิงโดยตรง จะต้องมีการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย คำนวณหาสัดส่วนที่เหมาะสมแล้วจึงสามารถนำไปเป็นข้อมูลหลัก อันได้แก่ข้อมูลประเภท

1. ข้อมูลดิบ

ได้แก่ข้อมูลที่ไ้จากอาคารตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนตัวเลขหรือสถิติที่จะต้องนำมาคัดแปลงเพื่อที่จะเจาะลึกลงไปหถึงข้อมูลที่จะนำไปใช้กับโครงการ เช่น การคาดคะเนจำนวนผู้ที่จะเข้ามาใช้โครงการ เราจะเจาะเอาจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังจังหวัด - จังหวัดเชียงใหม่ มาใช้โดยตรงไม่ได้ จะต้องวิเคราะห์หาลักษณะของ " การหาสัดส่วนของจำนวนผู้ใช้อาคารตัวอย่าง " เท่านั้น โดยเปรียบเทียบจากสิ่งต่าง ๆ เช่นจำนวนโรงเรียนหรือประชากรของสองที่ทั้งทั้งสองแห่ง หรือ สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละแห่ง แล้วจึงจะได้ข้อมูลจริงออกมา

2. ข้อมูลจริง

ได้แก่ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ได้โดยตรง หรือนำมาใช้อ้างอิงได้อย่างถูกต้อง โดยอาศัยเพียงการประยุกต์หรือคัดทอนให้ระดักรักเท่านั้น เช่นการศึกษาประเภทของสัตว์ป่าสงวน เป็นต้น

เมื่อไ้ทำตามวิธีการดังกล่าวแล้ว นำมาสรุป หรือสังเคราะห์เพื่อใช้กับโครงการต่อไป โดยจะต้องแสดงให้เห็นว่า ไ้มาหรือมีวิธีการใดอย่างไร ดังนั้นการวิเคราะห์และตีความหมายข้อมูล จึงสามารถจำแนกข้อมูลเป็นข้อ ๆ ไ้ดังนี้

- ก. การวางขอบเขตการวิจัย
- ข. การศึกษาข้อมูล
- ค. การรวบรวมข้อมูล
- ง. การวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จ. การสรุปข้อมูล
- ฉ. การสังเคราะห์และการนำไปใช้
- ช. การออกแบบ

ซึ่งจากการที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้ เป็นวิธีการดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูลก่อนที่จะนำมาออกแบบอาคารในโครงการ รีสอร์ท จังหวัดชุมพร ซึ่งจะทำให้การออกแบบอาคาร โครงการดำเนินไปอย่างมีขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การศึกษาและรวบรวมข้อมูลค่านโยบาย

นโยบายแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

แนวความคิดพื้นฐานในการพัฒนาการท่องเที่ยว

การพัฒนา คือการจัดหา การปรับปรุง การจัดบริการ การดำเนินการด้วยกระบวนการและวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้ สำหรับการท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาว่าง ที่เกี่ยวข้องกับการ เดินทางจากบ้านพักไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง หรือแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการ แอนคลายความเครียดของร่างกายและจิตใจจากงานประจำ ดังนั้น การพัฒนาการท่องเที่ยว คือ การดำเนินการจัดหาปรับปรุง การจัดบริการ ด้วยกระบวนการและวิธีการ เพื่อให้เกิดความประทับใจกลุ่มบุคคลที่ใช้เวลาว่างเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ อันหมายถึงค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งที่นักท่องเที่ยวจะต้องใช้จ่ายในพื้นที่นั้น ๆ หรือเป็นการชักนำให้เกิดผลคือการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในท้องถิ่นและของประเทศตามลำดับ

ทั้งนี้เนื่องจากแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร เป็นแผนพัฒนาในส่วนพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อแผนรวมในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ดังนั้นการวางทิศทางและแนวทางการพัฒนาจะต้องไม่ขัดแย้งหรือแข่งขัน กับแผนพัฒนาในพื้นที่อื่น ๆ ที่ผ่านมาแล้ว แต่การพัฒนาควรจะเป็นไปในรูปแบบของการพึ่งพิงหรือเพิ่มศักยภาพซึ่งกันและกัน

เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยว จะทำให้เกิดการหนาแน่นของผู้นคน ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ต่อเนื่องมีการลงทุน มีวัฒนธรรม และสิ่งต่าง ๆ มากมายแปลกปลอมเข้ามาสู่สังคมของพื้นที่โครงการ จะทำให้ประชาชนท้องถิ่นเปลี่ยนอาชีพเดิมหันมาประกอบอาชีพใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในส่วนของคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็จะมีผลกระทบจากพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยว มีการลดต้นทุนการดำเนินการ เพื่อแสดงหากำไรเพิ่มโดยไม่คำนึงถึงรูปทรงของสิ่งก่อสร้าง การบำรุงรักษาของเสีย และอื่น ๆ อันจะนำมาซึ่งการก่อให้เกิดปัญหาค่านคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงประเด็นเหล่านี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้แผนการพัฒนาที่มีคุณภาพดีและมีผลกระทบน้อยที่สุด การพัฒนาจะต้องการความร่วมมือและกระจายผลประโยชน์ไปให้กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ในด้านการพักผ่อนหย่อนใจ พัฒนาความรู้และปัญญา กลุ่มนักท่องเที่ยวจะเป็นผู้นำเงินมาใช้จ่ายในพื้นที่และบางส่วนของค่าใช้จ่ายอาจถูกนำไปใช้จ่ายซึ่งจะทำให้เกิดการยกระดับของคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันนักท่องเที่ยวก็อาจจะเป็นผู้ทำลายคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่รู้ตัว ส่วนอีก 2 กลุ่ม จะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ในทางอ้อม กลุ่มผู้ลงทุนทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ตลอดจนประชาชนท้องถิ่นนั้น ภาครัฐบาลการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและได้รับผลประโยชน์ในด้านการกระตุ้นการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในท้องถิ่น ส่วนภาคเอกชนจะได้พื้นที่การลงทุนที่จะสร้างรายได้ให้กับการค้าเงินงานและท้องถิ่น ในแผนการพัฒนาจึงควรให้ความสนใจประเด็นการประสานงาน การพัฒนาให้สอดคล้องกับการพัฒนาในค่านอื่น ๆ มีการวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนาในแต่ละแนวทางให้มีความเหมาะสมและมีคุณภาพผลประโยชน์สูงสุด ส่วนประชาชนในท้องถิ่นหรือกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นเจ้าของทรัพยากรนั้น เป้าหมายการพัฒนาควรให้คนกลุ่มนี้ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายได้รับผลประโยชน์มากที่สุด และในทางตรงข้ามต้องคำนึงถึง การทำลายสภาพแวดล้อมและทรัพยากรของท้องถิ่น เพื่อตอบสนองค่านักท่องเที่ยว โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

โดยรูปแบบของแนวความคิดดังกล่าว การพัฒนาการท่องเที่ยว จึงควรจะเป็นไปในรูปแบบที่ให้สอดคล้องกับแนวความคิดข้างต้น และต้องอยู่ในกรอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับชาติด้วย

กรอบการพัฒนาในระดับชาติ

สำหรับกรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวในบริเวณจังหวัดชุมพร จะต้องมีความสอดคล้องและผสมผสานกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยในแผนพัฒนาฉบับที่ 6 องค์การที่มีหน้าที่โดยตรงกับการพัฒนาการท่องเที่ยวคือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการพัฒนา การท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ไว้ 2 ประการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายหลัก โดยให้ความสำคัญกับการจ้างงานและการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย

2) เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นสื่อในการสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

สำหรับแนวทางในการพิจารณาการพัฒนาการท่องเที่ยว ในช่วงของแผนพัฒนาฉบับที่ 6 มีรายละเอียดและสาระสำคัญดังต่อไปนี้

– สร้างระบบความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการตลาดให้เป็นไป โดยสอดคล้องและในทิศทางเดียวกัน

– เน้นการปรับปรุงคุณภาพของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว และการดำเนินการที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ 5 ให้ดีขึ้น

– เสริมสร้างสินค้าท่องเที่ยวให้เป็นระบบและให้เด่นเป็นประจำ เพื่อนำสินค้านี้เป็นสื่อในการเผยแพร่ต่อไป

– ส่งเสริมการจัดระเบียบธุรกิจและบริการทางการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่ดี

– เสริมสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

– เน้นส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว ระหว่างประเทศที่มีคุณภาพศักยภาพ และมีส่วนแบ่งตลาดในระดับสูง และแสวงหาตลาดท่องเที่ยวใหม่ โดยพิจารณาสภาพการณ์ความผันผวนทางเศรษฐกิจของโลก

– ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการส่งเสริมการตลาด

– ส่งเสริมและชักจูงชาวไทยและผู้ที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทย ให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศให้มากขึ้น

– ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในคุณประโยชน์ของการท่องเที่ยว และสร้างภาพพจน์ที่ดีของการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

– ส่งเสริมและประสานงานการลงทุนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐบาลและเอกชน ให้เป็นไปโดยสอดคล้องกัน เพื่อประโยชน์ทางการท่องเที่ยวของประเทศ

– ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนด้านบริการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

– ส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานให้มีการลงทุนขนาดกลาง ขนาดเล็ก เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศระดับกลางและนักท่องเที่ยวชาวไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารได้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

— ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนให้มีการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยว

ดังนั้นการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรจึงควร เป็นไปในทางที่จะให้การท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร เสริมบทบาทและแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร

1. รูปแบบในการพัฒนา ให้พื้นที่โครงการมีทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว เป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบเป็นเมืองท่องเที่ยวทางด่าน รูปแบบเสริมโครงข่าย หรือทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวในบริเวณภูมิภาค คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดภูเก็ต

2. การแบ่งกลุ่มพื้นที่ในการพัฒนา ในการกำหนดพื้นที่พัฒนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้นนั้น เนื่องจากพื้นที่โครงการมีความยาวมาก แหล่งท่องเที่ยวมีการกระจายตัวสูง ควรจะแบ่งพื้นที่การพัฒนาเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 คือแหล่งท่องเที่ยวบริเวณอำเภอเมืองและอำเภอสวี จังหวัดชุมพร

กลุ่มที่ 2 คือ แหล่งท่องเที่ยวในเขตของกิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอหลังสวน อำเภอละแม และกิ่งอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร

กลุ่มที่ 3 คือ แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

โดยการกำหนดหน้าที่และเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ของแต่ละกลุ่มเพื่อตอบสนองต่อรูปแบบของการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ ดังต่อไปนี้

— ในรูปแบบที่จะให้พื้นที่โครงการ เป็นเมืองท่องเที่ยวตามทางด่านนั้น ให้กำหนดพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 1 คือ บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร เป็นเป้าหมาย

— ในรูปแบบที่จะให้พื้นที่โครงการ เป็นโครงข่ายเสริม หรือเพิ่มทางเลือก ให้กับนักท่องเที่ยวในภูมิภาคนั้น ให้กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 2 คือ บริเวณกิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอหลังสวน อำเภอละแม และกิ่งอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร เป็นพื้นที่เป้าหมายการพัฒนาให้เสริมโครงข่ายกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้กลุ่มที่ 3 คือแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอท่าแซะ

ไม่ว่าอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพรได้เป็นโครงข่ายเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดไปใช้

ประจวบคีรีขันธ์

3. การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบพึ่งพิงกับภูมิภาค เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ มีทิศทางและศักยภาพไปในทิศทางเดียวกับแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาค คือ ประเภทการท่องเที่ยวทะเลและชายหาด การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการจึงควร เป็นไปในด้านการพึ่งพิงกับภูมิภาค ไม่ให้เกิดการแข่งขัน แต่เป็นไปในรูปแบบของการเพิ่มทางเลือก และลดความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในบางบริเวณของภูมิภาค ในการเพิ่มทางเลือกการ-ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวในภูมิภาค และไม่ให้เกิดการแข่งขันกันเองในภูมิภาค พื้นที่โครงการ ควรมีการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างไปจากภูมิภาคอื่น ๆ และด้วยสภาพพื้นที่โครงการ เป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยเกาะแก่งน้ำคอกที่สวยงาม ถ้าที่สวยงาม จึงควรพิจารณาการพัฒนา การท่องเที่ยวประเภทค่าน้ำ ตกปลา ชมประภาคาร และการเดินป่าชมน้ำตก

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

- 1) เพื่อให้การท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร เป็นปัจจัยตัวหนึ่งในการพัฒนา เศรษฐกิจ-สังคมของท้องถิ่น เป็นแหล่งสร้างงาน การกระจายรายได้ และอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดความเจริญให้แก่ท้องถิ่น และเป็นตัวรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจของพื้นที่โครงการ
- 2) เพื่อปรับปรุงและสร้างภาพพจน์ด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วให้เด่นชัดและ เสริมโครงข่ายการพัฒนาให้มีเอกลักษณ์ของตัวเอง และมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างไปจากแหล่ง ท่องเที่ยวพื้นที่ข้างเคียง เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มทางเลือกในการท่องเที่ยว ในขณะ เดียวกันเพื่อขยายระยะเวลาวันพักของนักท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่โครงการ และพื้นที่ข้างเคียง
- 3) เพื่อการฟื้นฟูเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ตลอดจนสภาพแวดล้อมให้ดำรงอยู่ และวางมาตรการป้องกัน แก้ไขการเปลี่ยนแปลง ที่จะนำ มาซึ่งผลเสียหายในอนาคต

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

ทิศทางและรูปแบบ ควรจะได้รับการพัฒนาให้เป็นธารูป (IMAGES) ของพื้นที่ และเป็นตัวเสริมโครงข่ายของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมืองชุมพร และจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ โดยเฉพาะหาดทุ่งวัวแล่น เนื่องจากปัจจุบันความหนาแน่นของบ้านเรือน มีน้อย การจัดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในหาดนี้มีบท บาททั้งที่เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจแบบสงบ งาม วิวทิวทัศน์ที่สวยงาม อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการพัฒนา

- ประสานงานกับทางจังหวัด เร่งปรับปรุงคุณภาพถนนจากตัวเมืองมายังชายหาด ให้อยู่ในสภาพที่ดีไม่เป็นหลุมบ่อ และใช้ไค้ตลอดปี การคัดถนนจากเส้นเดิมเข้าหน้าชายหาด ให้อ่างแฉกหรืออนุญาติให้สร้างตัดเป็นถนนซอยย่อยจากถนนเดิมเข้าสู่ชายหาด
- ใช้ประกอบของกฎกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมและ รักษาสภาพสิ่งแวดล้อมในการควบคุมการดำเนินการกิจการ บริการที่พัก เพื่อลดผลกระทบ สิ่งแวดล้อม
- ประสานงานกับทางจังหวัดขยายการบริการประปา ไฟฟ้า ไปยังพื้นที่ ชายหาด

ตลาดเป้าหมาย

- นักท่องเที่ยวชาวไทยมีเวลาพักผ่อนประจำปีและสัปดาห์
- นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีภูมิลำเนาอยู่ในไทยและมีวันพักผ่อนประจำปี และสัปดาห์

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมระดับจังหวัด

สภาพสังคมก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการกำหนดลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณต่าง ๆ ให้แตกต่างกันออกไปในจังหวัดชุมพร ปรากฏหลักฐานของการเป็นชุมชนในฐานะเมืองคานของนครศรีธรรมราช ตั้งแต่ปี พ.ศ. 1698 และในปีพ.ศ. 2479 ได้ยกฐานะขึ้นเป็นจังหวัดปกครองตนเองเรื่อยมา ดังนั้นประวัติศาสตร์ของจังหวัดชุมพรจึงมีมานานกว่าพันปี สิ่งก่อสร้างและในราชการต่าง ๆ ดังปรากฏอยู่บ้างมาจนถึงปัจจุบัน เช่น วัด – พระธาตุสวี และวัดถ้ำขวัญเมือง นอกเหนือจากนี้ยังมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในยุคหลัง คือ อนุสรณ์สถานกรมหลวงชุมพรเขต อุดมศักดิ์ ซึ่งประชาชนเป็นจำนวนมากมักจะเยี่ยมชมสักการะ และพักผ่อนหย่อนใจในบริเวณใกล้เคียง ส่วนเรื่องภาษา ศาสนาและชนกลุ่มน้อยไม่ปรากฏปัญหาด้านสังคม จึงถือว่าไม่มีอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว การติดต่อสื่อสารกันไปรษณีย์ และโทรศัพท์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะในปัจจุบัน จังหวัดชุมพร ถูกประกาศเป็นเมืองท่องเที่ยว จึงทำให้หน่วยงานต่าง ๆ เร่งดำเนินงานด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เพื่อให้พร้อมที่จะรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของกรมการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวในอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ถือว่าพ้นจากลิขสิทธิ์ของกรมการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวในอนุญาติให้นำไปใช้

(1) องค์การภาครัฐ, รัฐวิสาหกิจและเอกชนที่สำคัญในจังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพรในสายตาของคนไทยโดยทั่วไปแล้ว มีผู้กล่าวถึงสภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนว่ามีฐานะความเป็นอยู่ดี มีสุข มีความสมบูรณ์ค่อนข้างสูง จากเนื้อหาสาระในพินภูมิศาสตร์แห่งนี้ จึงเป็นที่สนใจของคนลงทุน นักพัฒนา นักธุรกิจ ในสายอาชีพต่าง ๆ ซึ่งลักษณะทางกายภาพของชุมชนเมืองในเขตจังหวัดชุมพรก็ไม่มีอุปสรรคในการขยายตัวเพื่อรองรับ – นักท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

ลักษณะทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว

จังหวัดชุมพรประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ 43 แห่ง โดยส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ซึ่งมีถึง 31 แห่ง ในจำนวนนี้ 13 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลประเภทเกาะแก่ง ที่เหลือเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางบก ส่วนแหล่งท่องเที่ยวประเภท – ประวัติศาสตร์ โบราณ วัตถุ โบราณสถานและศาสนา มี 4 แห่ง และประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม 8 แห่ง ซึ่งกิจกรรมที่น่าสนใจประกอบด้วยงานวันกาแลสส์ งานประเพณีสงกรานต์ งานพื้นถิ่นรำบร้อ งานเกษตรชุมพร งานผลไม้หลังสวน งานประเพณีรับสงคายาย งานประเพณีแห่พระแข่งเรือและงานเทิดพระเกียรติเสด็จกรมหลวงชุมพร เขต – อุดมศักดิ์ ศิลปสาร ะเลมนี่แล้ว ไค้แก เพลงบอก และเพลงนา

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านกายภาพ

สภาพทั่วไปของจังหวัดชุมพร

กายภาพระดับจังหวัด

จังหวัดชุมพรตั้งอยู่ภาคใต้ตอนบนบริเวณคอคอกระ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 438 กิโลเมตร มีความยาวประมาณ 200 กิโลเมตร และกว้างประมาณ 36 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ประจวบคีรีขันธ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	สุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ระนองและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดชุมพร เป็นที่ราบลาดจากทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก จากบริเวณทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเห็นแนวจากเหนือสู่ใต้ตลอดเขตจังหวัด จากสภาพดังกล่าวทำให้แม่น้ำต่าง ๆ ในจังหวัดชุมพร เป็นแม่น้ำสำคัญสายต้น ๆ ไหลจากทิศตะวันตกไปตะวันออก แทบทุกสาย และยังทำให้เกิดทรัพยากรท่องเที่ยวหลากหลาย เช่น ในส่วนที่เป็นเทือกเขาสูงจะเป็นป่าดงดิบชื้น เกิดน้ำตกสวยงาม ได้แก่อุทยานน้ำตกกะเปาะ ลาดลงมาเป็นบริเวณภูเขาเตี้ยปรากฏน้ำสวยงามมากมาย เช่น ถ้ำเขาเกรียบ ถ้ำธารลอด ถ้ำรับรอ เป็นต้น ส่วนบริเวณที่ราบกว้างตอนกลางของจังหวัดจะเป็นเขตเกษตรกรรม ซึ่งมีการทำนา ทำสวนยาง พารา ไร่อ้อย สวนผลไม้ และ ตลอดแนวตะวันออกของจังหวัดซึ่งติดต่อกับอ่าวไทย จะพบชายหาดสำคัญอยู่หลายแห่ง คือ หาดทรายรี หาดกรรภาพ หาดทุ่งวัวแล่น และหาดอื่น ๆ อีกมากมาย หาดเหล่านี้เป็นหาดทรายกว้าง ลักษณะชายหาดค่อนข้างตรงและเรียบ เนื่องจากลักษณะทางธรณีสัณฐานที่บริเวณหาดเป็นพื้นที่ยกตัวทั้งพื้นที่ในทะเลเป็นเขตนํ้าขึ้น พบเกาะแหล่งต่าง ๆ ที่มีประภาคาร และเป็นแหล่งตกปลา เช่น เกาะไข่ เกาะจรเข้ม และเกาะมัทตรา เป็นต้น

จังหวัดชุมพรอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี โดยเฉลี่ยแล้วจะมีฝนตกชุกประมาณปีละ 173 วัน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 2,039.3 มิลลิเมตรต่อปี (1) (ตกชุกช่วงเดือนพฤษภาคมถึงธันวาคม) และเนื่องจากเป็นเมืองชายทะเลที่ได้รับลมมรสุมทั้งทางฝั่งทะเลอันดามันและอันทามัน ทำให้ภูมิอากาศสบายเกือบตลอดปี คือ อากาศชุ่มชื้นอยู่เสมอ อุณหภูมิไม่หนาวจัด อุณหภูมิไม่ร้อนจัด

ลักษณะน้ำใต้ดินของจังหวัดชุมพร

ลักษณะน้ำใต้ดินของจังหวัดชุมพร แบ่งไว้ 2 ลักษณะ มี 2 แหล่ง

1. แหล่งน้ำจืด
2. แหล่งน้ำเค็ม

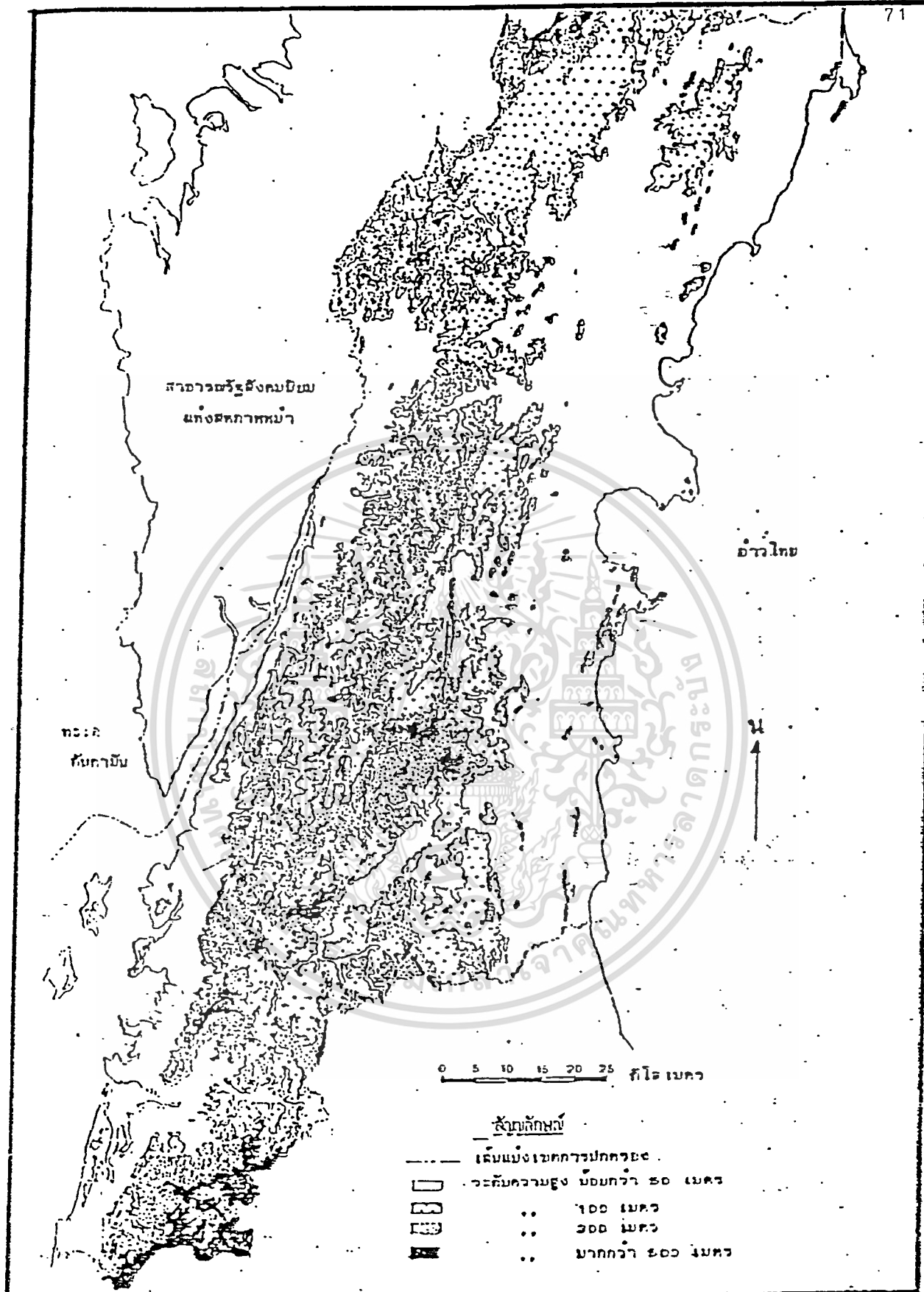
1. แหล่งน้ำจืด ใต้จากชั้นหิน

ก. กรวด-ทราย-ดินร่วน ส่วนใหญ่จะอยู่ในแหล่งที่ราบริมแม่น้ำตาพะและแม่น้ำตาพะ ที่ราบทุ่งตะโกบางตอนริมแม่น้ำหลังสวน และที่ราบในเขต อ. ละแม อ. ปะทิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น สิ่งนี้ห้ามมิให้ดัดแปลงหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) คู่มือการสำรวจดินและปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย

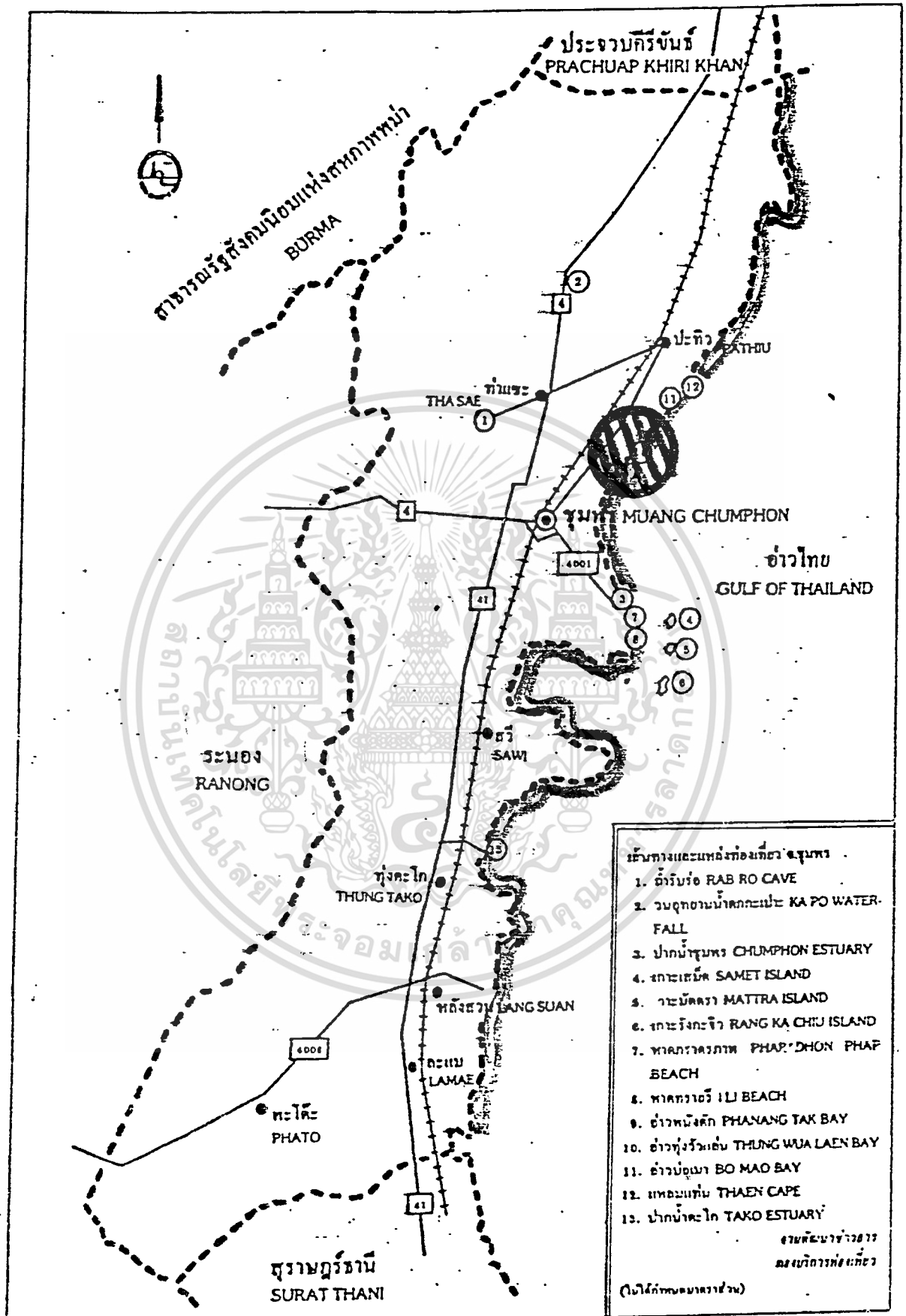

ที่มา : กรมแผนที่ทหาร, 2516

3.1. ภาพแสดงภูมิประเทศของจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ 3.1.3: ภาพแสดงเส้นทางและแหล่งท่องเที่ยว จ. ชุมพร

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องหมาย

สนามบินนานาชาติ

สนามบินภายในประเทศ

สนามบินขนาดเล็ก

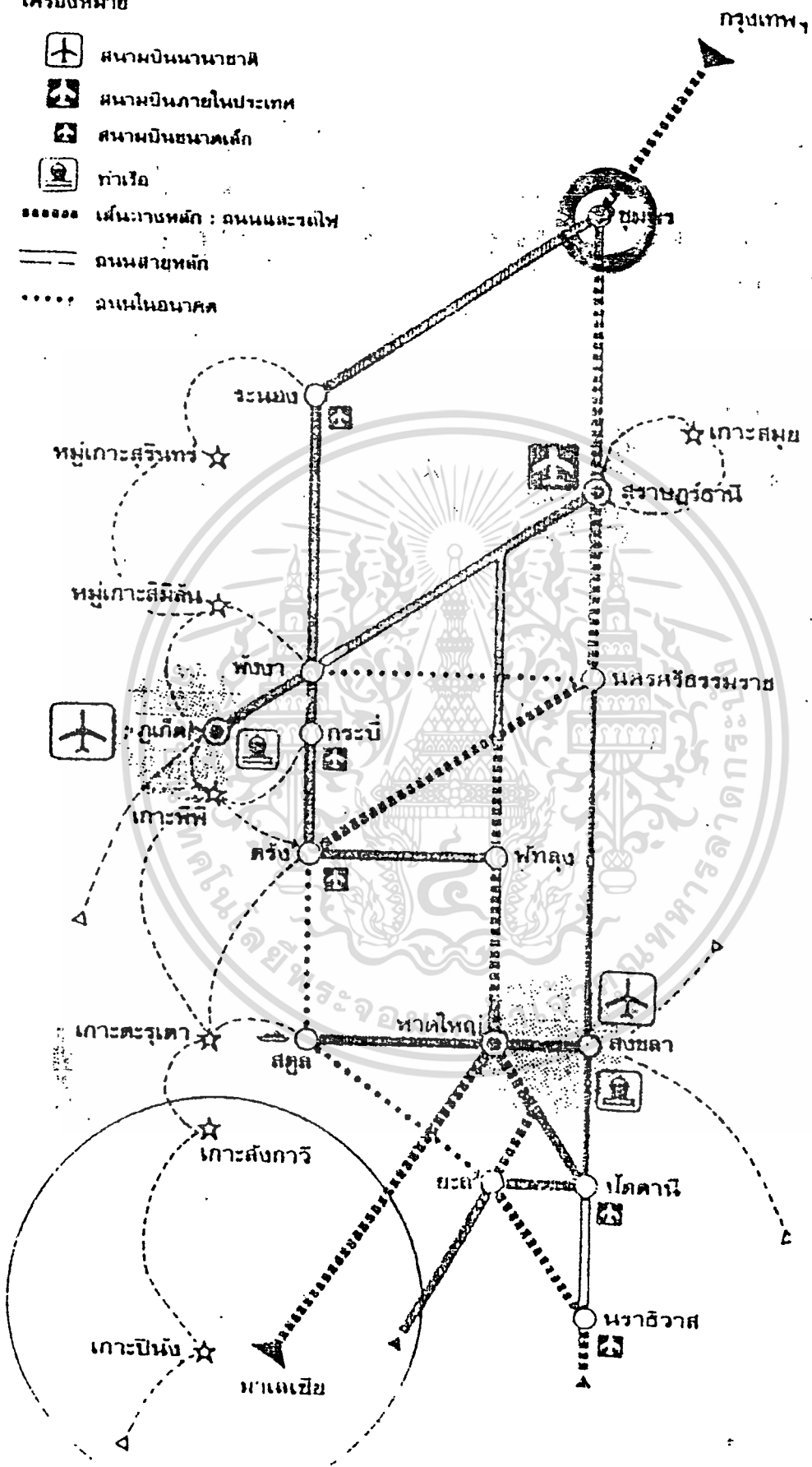

ท่าเรือ

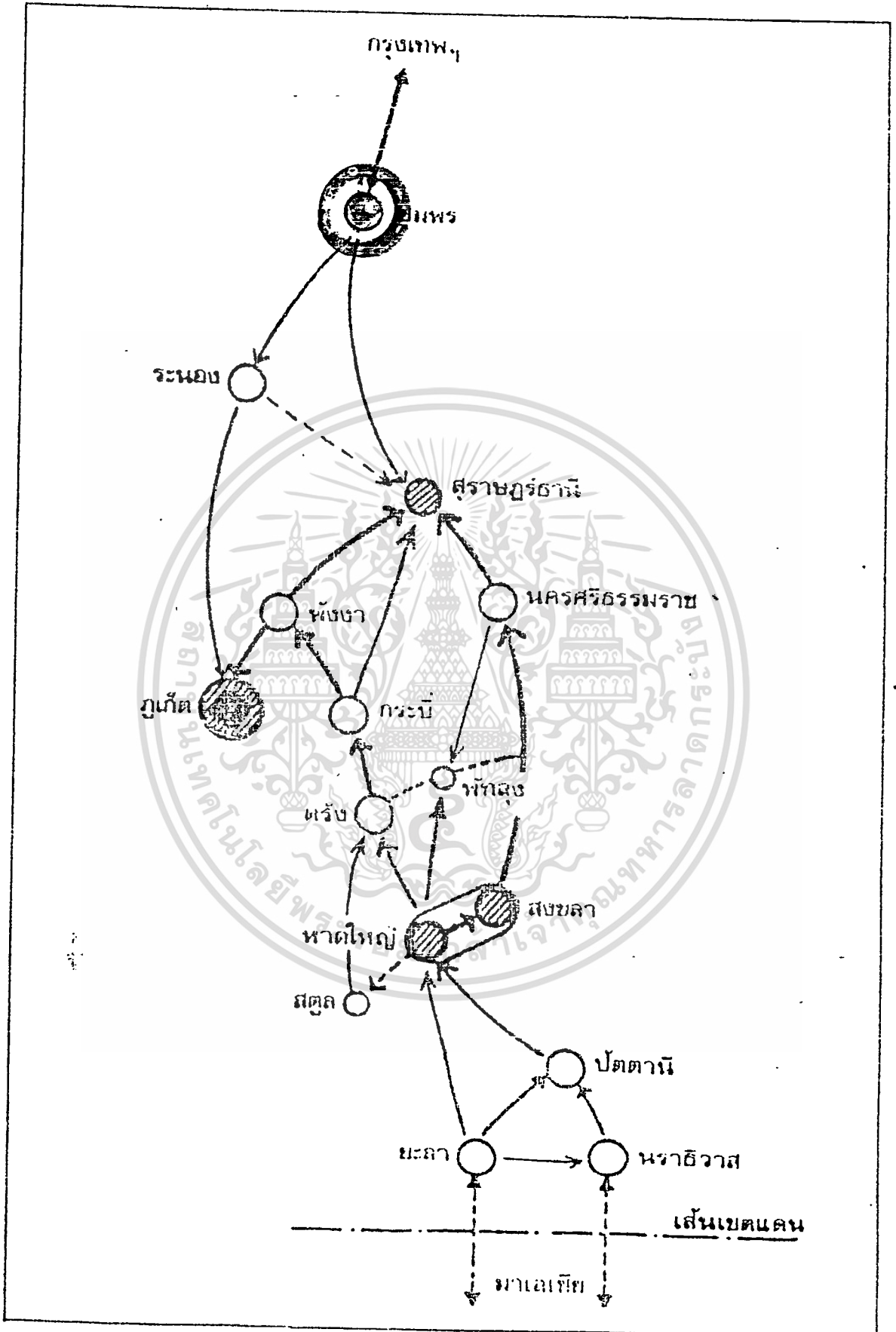
..... เส้นทางหลัก : ถนนหลวง

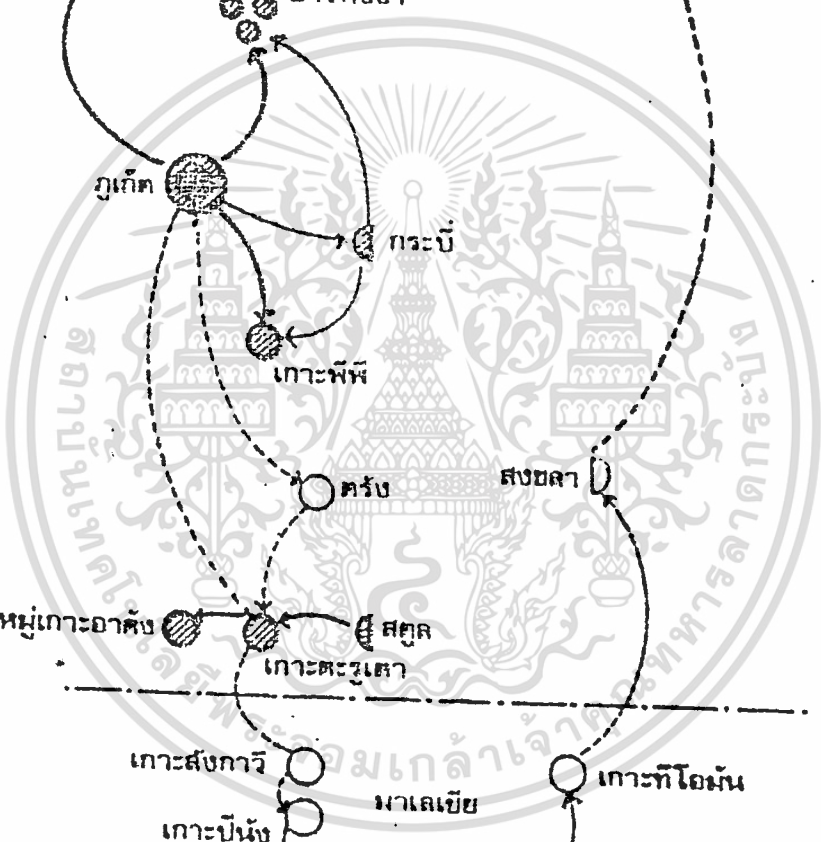
== ถนนสายหลัก

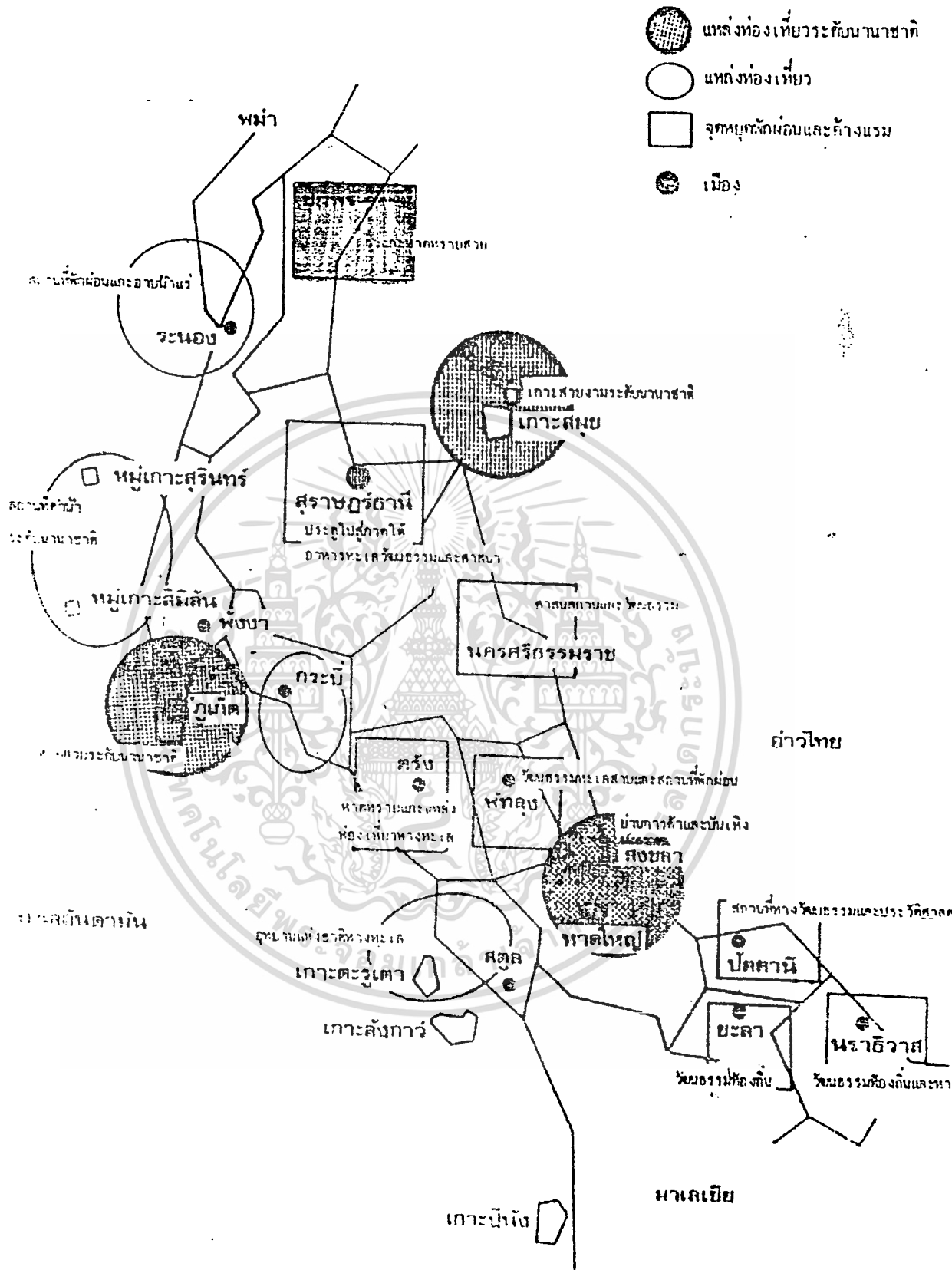
..... ถนนในท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องยังอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีผู้นำไปใช้

ข. ใต้จากชั้นหินชนวน หินปูน และหินชนิดอื่น ๆ ที่เก็บน้ำได้ แต่ปริมาณไม่มากและบางแห่งอาจไม่มีน้ำเลย มักจะอยู่ตามชายเขาทางทิศตะวันตกของเขตพม่า และในเขต อ.พะโคะ

2. แหล่งน้ำเค็ม จะอยู่ติดต่อกับเขตอ่าวไทยและตามคลองน้ำเค็มทั่วไป แต่มีโซวจะเค็มหมก อาจมีทางตอนที่มีชั้นน้ำจืดปะปนอยู่ เช่นในเขต อ.เมือง อ.หลังสวน และปะทิว มีอยู่ 2 อำเภอที่ไม่มีเขตน้ำเค็ม คือ อ.ท่าแซะ และพะโต๊ะ

วิธีแก้ไข

- ถ้าน้ำเค็มไม่สามารถแก้ไขได้ (หมายถึงเจาะแล้วไม่พบชั้นน้ำจืด)
- ปริมาณน้ำในบ่อที่เจาะแล้วมีน้อยจะต้องสำรวจโดยเครื่องหยั่งธรณี ก่อนทำการเจาะ
- ถ้าเจาะแล้วน้ำแฉะหรือเป็นสนิมเหล็กจะต้องทำการติดตั้งเครื่องกรองน้ำเรียกว่าเครื่องกำจัดสนิมเหล็ก

3.2 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

3.2.1 การดำเนินงานของโครงการ

1. โครงสร้างฝ่ายบริหาร

1.1 เจ้าของโรงแรม อาจเป็นบุคคลเดี่ยวหรือกลุ่มบุคคลที่มาร่วมทุนกันจดทะเบียนในรูปของบริษัท มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

1.2 คณะกรรมการโรงแรม คือผู้บริหารและจัดการในเรื่องต่าง ๆ ของโรงแรม เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการจัดการดำเนินงาน จะมีกี่คนก็ได้ แต่ควรมีขนาดพอเหมาะที่จะทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้จัดการโรงแรม เป็นผู้รับผิดชอบดูแลและควบคุมการดำเนินงานทั้งหมดของโรงแรม ตลอดจนควบคุมการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของโรงแรมให้ดำเนินไปด้วยดี เพื่อให้ธุรกิจโรงแรมบรรลุถึงผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

2. หน่วยงานของโรงแรม

2.1 ฝ่ายธุรการส่วนหน้า (FRONT OFFICE DEPARTMENT)

หน้าที่พื้นฐานของแผนกนี้คือแก่ การให้บริการและอำนวยความสะดวกในค่านาง ๆ แก่แขกผู้มาพัก โดยมีผู้จัดการฝ่ายธุรการลงหน้า เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของหน่วยงานในแผนกนี้ ซึ่งประกอบด้วย

1) แผนกต้อนรับ

ทำหน้าที่ต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียนเข้าพัก ควรอยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน แผนกนี้จะทำงานร่วมกับแผนกบริการ จึงควรมีโทรศัพท์ติดต่อกับส่วนจองรถและห้องเก็บสัมภาระแขก

2) แผนกจองห้องพัก

มีหน้าที่ทำทะเบียนผู้เข้าพัก, จองห้องพัก ทำสถิติการเข้าพัก

3) แผนกคิกคอสสอบถาม

ทำหน้าที่ตอบคำถามและให้ข้อมูลแก่แขก หรือผู้มาติดต่อกับแขก สามารถนำแขกและผู้มาเยี่ยมแขกไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม

4) แผนกเก็บเงินและแลกเปลี่ยนเงินตรา

5) แผนกไปรษณีย์ภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) แผนกโทรศัพท์

ทำหน้าที่ติดต่อโทรศัพท์ในตัว โรงแรม หรือภายในประเทศและต่างประเทศ มีหน้าที่พิเศษคือปลุกแขกให้ลุกขึ้นในตอนเช้าตามเวลาที่แขกต้องการแผนกนี้เป็นแผนกที่ไม่จำเป็นต้องให้แขกเห็น

2.2 ฝ่ายบริการ (UNIFORMEL SERVICE DEPARTMENT)

หน้าที่พื้นฐานได้แก่ การให้บริการด้านความสะดวกแก่แขกด้วยบริการที่รวดเร็วทันใจ และน่าประทับใจ โดยมีหัวหน้าพนักงานรับใช้ (BELL CAPTAIN) (HEARD PORTER) ทำหน้าที่ดูแลการปฏิบัติของพนักงานรับใช้ (BELL BOY) ได้แก่

- 1) พนักงานเปิด-เปิดประตู
- 2) พนักงานรับใช้หรือพนักงานขนสัมภาระ
- 3) พนักงานควบคุมลิฟท์

2.3 ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSEKEEPING DEPARTMENT)

มีหน้าที่ดูแลความสะอาดเรียบร้อย รวมทั้งอำนวยความสะดวกในด้านการทำความสะอาดสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้มาพักต้องการ โดยมีหัวหน้าแม่บ้านควบคุมแผนกต่าง ๆ ดังนี้

- 1) LINEN DEPARTMENT มีหน้าที่เก็บและเบิกจ่ายผ้าต่าง ๆ
- 2) LAUNDRY DEPARTMENT มีหน้าที่ซักรีดผ้าต่าง ๆ ของโรงแรม และเสื้อผ้าของแขกผู้มาพักและจัดส่งคืนเจ้าของ
- 3) HOUSE PHUSICIAN DEPARTMENT เป็นบริการตรวจรักษาให้แก่พนักงานและแขกผู้มาพัก
- 4) DEAMSTRESS DEPARTMENT มีหน้าที่ซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุด
- 5) GARDENING DEPARTMENT มีหน้าที่ดูแลต้นไม้ และจัดดอกไม้ประดับอาคาร

2.4 ฝ่ายจัดเลี้ยง (CATERING DEPARTMENT)

เป็นฝ่ายจัดการในเรื่องบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกผู้มา

พักและผู้ใช้บริการจากภายนอก มีผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นผู้ควบคุมแผนกต่าง ๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1) RESTAURANT เป็นส่วนภัตตาคารอาหารชนิดต่าง ๆ
- 2) BAR & COCKTAIL จัดบริการ เครื่องดื่ม
- 3) COFFEE SHOP ให้บริการอาหารแบบเตรียมได้ง่าย ๆ
บริการรวดเร็วและมักจะเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง
- 4) BANQUETING เป็นส่วนสำหรับจัดงานเลี้ยง
- 5) ROOM SERVICE DEPARTMENT เป็นแผนกบริการอาหาร
ในห้องพัก
- 6) KITCHEN DEPARTMENT เป็นส่วนผลิตอาหารต่าง ๆ โดย
ทั่วไปห้องอาหารต่าง ๆ ในโรงแรมจะมีครัวอยู่ร่วมกัน ยก
เว้นคอฟฟี่ช็อป ซึ่งอาจจะมีครัวสำรองแยกต่างหาก แผนก
ครัวนี้ประกอบด้วยส่วนเตรียมอาหาร, ส่วนผลิตอาหาร,
ส่วนผลิตอาหาร, ส่วนทำขนมปัง, ส่วนเก็บของ, ส่วนเก็บ
อาหาร, ส่วนล้างภาชนะ

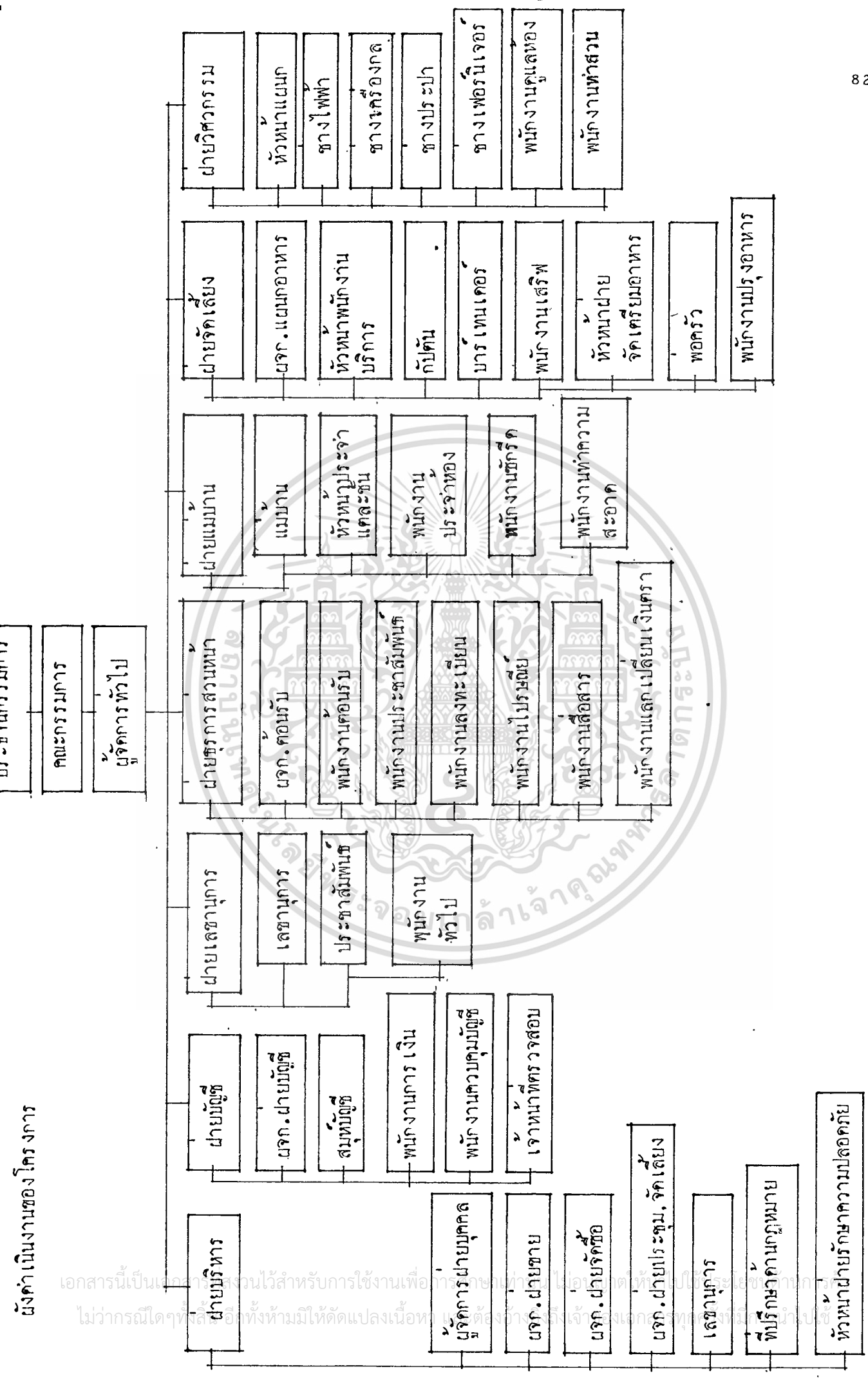
2.5 ฝ่ายบริหาร (MANAGEMENT DEPARTMENT)

มีหน้าที่ดูแลปรับปรุงการบริหารกิจการโรงแรมให้ดำเนินไปด้วย

คือ แบ่งเป็น

- 1) แผนกขาย มีหน้าที่ในการจัดขายห้องพักและการ เช่าพื้นที่ของ
โรงแรม หรือขายบริการค่านประชุมจัดเลี้ยง
- 2) แผนกบริหารงานบุคคล มีหน้าที่ปกครองดูแลพนักงาน จัดหา
พนักงานใหม่ ควบคุมรายได้ให้เหมาะสมกับค่าครองชีพ การ
จัดสวัสดิการรวมไปถึงการอบรมพนักงานในค่านต่าง ๆ
- 3) แผนกค้นคว้าและพัฒนา ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลทำสถิติ
พยากรณ์แนวโน้มค่านต่าง ๆ เช่น ค่านการขาย การใช้จ่าย
เพื่อดูแลความก้าวหน้าของกิจการ รวมทั้งเสนอวิธีปรับปรุง
- 4) แผนกรักษาความปลอดภัย
- 5) แผนกกฎหมาย
- 6) แผนกโฆษณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ฝ่ายการบัญชี (ACCOUNTING DEPARTMENT)

1) แผนกบัญชี มีหน้าที่

- ตรวจสอบและควบคุมรายได้และรายจ่ายทั้งหมดของโรงแรม
- ควบคุมชั่วโมงการทำงาน การจ่ายค่าแรง การจ่ายค่าทำงาน

ล่วงเวลา

2) แผนกบิลล์ มีหน้าที่ รวบรวมบิลล์จากทุกแผนก ทำหลักฐาน

และบันทึกรายละเอียดของแขก

3) แผนกการเงิน มีหน้าที่รวบรวมเงินที่ได้รับทั้งหมดตั้งแต่ค่าน้ำห้องพัก ภัตตาคาร ค่าเช่ารถ และส่งบิลล์และเงินสละมายังแคชเชียร์ส่วนกลาง แผนกนี้จะแยกจากแผนกอื่น ๆ โดยเด็ดขาด

4) แผนกสถิติบัญชี ทำการรวบรวมสถิติทางการเงินทั้งหมดเก็บเป็นหลักฐานเพื่อใช้ตรวจสอบเอกสารบัญชีที่ส่งมาจากแผนกต่าง ๆ

2.7 ฝ่ายวิศวกรรม (ENGINEERING DEPARTMENT)

1) แผนกพลังงานและความร้อน ดูแลด้านพลังงานไฟฟ้า, น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องทำน้ำร้อน เครื่องทำความเย็น

2) แผนกซ่อมแซมและบำรุงรักษา ซ่อมแซมพรม เฟอร์นิเจอร์ เบาะ ม่าน ทาสี งานประปา ซ่อมเครื่อง ไฟฟ้าต่าง ๆ

3.2.2 ผู้ใช้โครงการ

1) ประเภทของผู้ใช้โครงการ

ในอาคารประเภทโรงแรมมีผู้ใช้สอยอาคารอยู่ 2 ประเภทใหญ่ ๆ ผู้รับบริการ และผู้ให้บริการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผู้รับบริการ คือผู้ที่มาใช้บริการของโรงแรม ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เป็นครอบครัว กลุ่มทัวร์ หนุ่มสาว และวัยรุ่น แบ่งออกเป็น 2 พวก คือ

1. ผู้ที่มาใช้บริการห้องพัก ผู้ใช้ประเภทนี้ส่วนใหญ่ได้แก่นักท่องเที่ยว นักธุรกิจชาวต่างประเทศที่เดินทางยังประเทศไทย รวมทั้งนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจชาวไทยด้วย

2. ผู้ที่มาใช้บริการห้องพัก ผู้ใช้ประเภทนี้จะได้แก่พวกที่มาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าบริการของโรงแรมในส่วนอื่น ๆ เช่น การประชุม หอจัดเลี้ยง ภัตตาคาร ในทศลับ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอฟฟี่ชอป เป็นต้น

1.2 ผู้ใช้บริการคือ ส่วนที่ให้บริการแก่แขกของทางโรงแรม ซึ่งได้แก่พนักงานในแต่ละฝ่ายของโรงแรม คือ บริหาร บัญชี งานเลขานุการ ค้อนรับ แม่บ้าน จัดเลี้ยงอาหาร เครื่องดื่ม และงานช่าง

2) กิจกรรมของนักท่องเที่ยว

กิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ที่เพิ่มเติมให้แขกที่มาพักให้ได้รับการบริการด้านพักผ่อนและความสนุกสนาน โดยทางโรงแรมเป็นผู้จัดบริการแก่นักท่องเที่ยวได้แก่

2.1 สระว่ายน้ำ เป็นส่วนสำคัญสำหรับโครงการ โรงแรมตากอากาศที่ได้มาตรฐาน แม้ว่าจะอยู่ติดทะเลก็ตาม โดยมีสระสำหรับผู้ใหญ่และเด็กมีที่ให้อาบแดด นั่งพักผ่อนนำทานอาหาร

2.2 เทนนิส เป็นกีฬานักท่องเที่ยวนิยม คำนึงพักกลางแจ้ง

2.3 สนามเด็กเล่น และสวนสนุก ให้ความสนุกสนานกับเด็ก ๆ ที่มาอยู่กับครอบครัว

2.4 อาบแดด อ่านหนังสือ และว่ายน้ำ ตามชายหาด

2.5 กีฬาทางทะเล ได้แก่

1 PARA - SAILING โดยใช้เวลาเร็วเร็วลากผู้เล่นที่ติดร่มชูชีพ ผู้เล่นจะค่อย ๆ ลอยไปในอากาศ เป็นกีฬาที่อันตราย

2 WIND SURFING กีฬาที่ใช้แผ่น SURF BOARD ติดกับใบเรือ ถ้ามีคลื่นแรงก็ใช้ SURF BOARD อย่างเดียว

3 WATER SKIING เป็นกีฬาที่เล่นบนผิวน้ำราบเรียบมีคลื่นเล็กน้อย ไม่มีโขดหินใต้น้ำ โดยใช้เรือลากผู้เล่นที่ยืนบนแผ่นสกีเป็นกีฬาที่นิยมของชาวต่างประเทศ เช่น อเมริกา ยุโรป ผู้เล่นต้องมีการทรงตัวดี และมีกำลังขาที่แข็งแรง

4 สกูตเคอร์ คัดแปลงมาจากจักรยานยนต์ เปลี่ยนจากลูกตั้งมาเป็นใบพัด มีหางเสือบังคับทิศทาง ผู้เล่น 1 คน ขอนท้าย 1 คน

5 BOATING นั่งเรือไปเที่ยวชมเกาะต่าง ๆ คูประจักษ์ริมเกาะที่มีน้ำใสสะอาด

6 YACHTING การเล่นเรือใบต้องเล่นบริเวณที่มีลมแรงพอ

7 SKIN DIVING การดำน้ำดูปะการัง และสัตว์น้ำที่มีสีสันสวยงาม เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม

8 ตกปลา เป็นกีฬาและเป็นการพักผ่อน ชมทิวทัศน์ไปในตัว –
น่านน้ำของจังหวัดกระบี่ เป็นแหล่งตกปลา หลายแห่งด้วยกันทั้งปลาใหญ่และเล็ก

3) พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร สามารถแบ่งแยกพิจารณาได้เป็น

3.1) พฤติกรรมของผู้รับบริการ แบ่งออกได้เป็น

– ผู้ที่มาใช้บริการห้องพักรับ มีพฤติกรรมพื้นฐานดังนี้

วันที่มาถึง

- 1 ถึงบริเวณโรงแรม
- 2 ลงทะเบียนเข้าพัก
- 3 เข้าห้องพัก
- 4 ท่องเที่ยว – ทำธุระส่วนตัว
- 5 กลับเข้าห้องพัก

วันที่ต่อไป

- 1 คี้นนอน – อาหารเช้า
- 2 พักนอน – ท่องเที่ยว – ชุริกิจ – ประชุม
- 3 อาหารเย็น
- 4 พักนอน – ท่องเที่ยว – ชุริกิจ – ประชุม
- 5 กลับเข้าห้องพัก

วันสุดท้าย

- 1 คี้นนอน – อาหารเช้า
- 2 พักนอน – ท่องเที่ยว – ชุริกิจ – ประชุม
- 3 อาหาร
- 4 CHECK OUT

– ผู้ที่มีไ้มาพักในโรงแรมมีพฤติกรรมดังนี้

- 1 ถึงโรงแรม
- 2 เข้าประชุม หรือรวมกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังห้ามเปิดเผยเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5 สันทนการ

6 ออกจากโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในช่วงเวลาต่าง ๆ

เวลา	กิจกรรม	สถานที่
06.00-07.00	ตื่นนอน, ทำกิจวัตรส่วนตัว	ห้องพัก
07.00-08.00	ทานอาหารเช้า	ห้องพัก, COFFEE SHOP
08.00-12.00	(1) วายน้ำ, อาบน้ำ, แคะอ่านหนังสือ พักผ่อน(ผู้ปกครอง), เล่น(เด็ก) (2) เล่นเล่น, ชมวิว (3) เล่นกีฬาทางทะเล โต้คลื่น เรือใบ วินเซิร์ฟ, ตกปลา, ดำน้ำ, ชมประ การัง ท่องเที่ยวตามเกาะต่าง ๆ (4) เล่นกีฬาทางบก เทนนิส เล่นเกม (5) เที่ยวชมธรรมชาติ	สระวายนน้ำ, ทะเล, หาดทราย สนามเด็กเล่น ชายหาด, บนเกาะใกล้เคียง TOUR & WATER SPORT SERVICE SPORT CLUB TENNIS COURT GAMES ROOM หาดทรายรี ถ้ำรับรอ เกาะไข, เกาะจรเข้ ฯลฯ
12.00-13.00	ทานอาหารกลางวัน	MAIN DINING ROOM เรือบริการ
13.00-18.00	กิจกรรมใน(1)(2)(3)(4)(5) พักผ่อน ชมพระอาทิตย์ตก	SAUNA ห้องพัก, ชายหาด
18.00-19.00	ทำกิจวัตรส่วนตัว, ทานอาหารเย็น	ห้องพัก ห้องพัก, MAIN DINING ROOM, RESTAURANT
19.00-23.00	พักผ่อน ออกเรือตกปลาากลางคืน ชมการแสดงศิลปวัฒนธรรม	ชายหาด, ห้องพัก, LOUNEE, COFFEE SHOP, DISCOTHEQUE เรือบริการ RESTAURANT
23.00-06.00	พักผ่อน, หลับนอน	ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีไปใช้

สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาในลักษณะ GROUP TOUR นั้นถ้ามาพักที่โครงการ โดยตรงก็จะมีบริการต่าง ๆ ในแต่ละวันเช่นชมเกาะใกล้เคียงกีฬาทางน้ำ และไปชมเกาะในอ่าวพังงา ชมปะการัง โดยพักค้างแรมไม่ต่ำกว่า 2 คืน 3 วัน (รวมนักท่องเที่ยวแบบครอบครัว, และคู่หนุ่มสาว) สำหรับ GROUP TOUR ที่มีได้ถือจังหวัดชุมพรเป็นจุดหมายปลายทางส่วนใหญ่จะใช้เวลา 1 คืนกับอีก 2 วัน

นอกจากนี้ผู้ที่ไม่ได้มาพักโรงแรม นอกจากเข้าร่วมประชุมหรือร่วมกิจกรรมแล้ว ยังอาจเข้ามาใช้บริการในส่วนบริการทั่วไปของทางโรงแรมก็ได้ โดยมีพฤติกรรมพื้นฐานดังนี้

- 1 ถึงโรงแรม
- 2 พักคอย – โถง
- 3 ใช้บริการส่วนบริการทั่วไป เช่น ภัตตาคาร, ส่วนต้อนรับ, ห้องซักล้าง
- 4 ออกจากโรงแรม

3.2) พฤติกรรมของผู้ใช้บริการ แบ่งออกได้เป็น

- 1 ฝ่ายห้องพัก ลักษณะการทำงานจะเป็นไปตลอด 24 ชั่วโมง โดยผลัดเปลี่ยนกันทำงานเป็นผลัด
- 2 ฝ่ายบริการ ลักษณะการทำงานจะเริ่มทำงานในช่วงเช้าประมาณ 8.00 จนถึงเวลาประมาณ 03.00 นาฬิกา
- 3 ฝ่ายเทคนิค ลักษณะการทำงานจะเป็นลักษณะการทำงานในช่วงเวลาปกติ 8.00 – 17.00 น.
- 4 ฝ่ายบริหาร การทำงานจะอยู่ในช่วงเวลา 8.00 – 24.00 นาฬิกา
- 5 ฝ่ายรักษาความปลอดภัย จะเป็นการทำงานตลอด 24 ชั่วโมง
- 6 ฝ่ายแม่บ้าน การทำงานจะเป็นการทำงานตลอด 24 ชั่วโมง โดยทำงานเป็นผลัด
- 7 ฝ่ายอาหาร จะให้บริการตั้งแต่เช้าจนถึงเวลาประมาณ 1.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ

องค์ประกอบหลักของโครงการ จากการแบ่งพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยงาน สามารถแบ่งได้เป็น 10 ส่วน หลักใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ส่วนสาธารณะ (PUBLIC SPACE)
2. ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)
3. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (F&B SERVICE SPACE)
4. ส่วนพักผ่อนและบันเทิง (RECREATION AREA)
5. ส่วนร้านค้า (SHOPPING AREA)
6. ส่วนหน่วยงานบริหาร (ADMINISTRATION OFFICE)
7. ส่วนบริการทั่วไป (GENERAL SERVICE DEPARTMENT)
8. ส่วนห้องเครื่อง (MECHANICAL DEPARTMENT).
9. ส่วนจอดรถ (PARKING AREA)
10. ส่วนท่าเรือ (PIER SPACE)

องค์ประกอบย่อยของโครงการ

จากองค์ประกอบหลักของโครงการทั้ง 10 ข้อ สามารถแยกออกเป็นองค์ประกอบย่อยได้ ดังนี้

1. ส่วนสาธารณะ (PUBLIC SPACE)

เป็นส่วนที่หารายได้ให้แก่โรงแรมโดยตรง ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ

1.1 โถงต้อนรับ (LOBBY & FRONT DESK)

เป็นส่วนที่อยู่ติดประตูทางเข้าหลัก จัดไว้ต้อนรับแขกผู้มาพัก ส่วนนี้จะรวมถึงพื้นที่พักคอย สำหรับส่วนต้อนรับ (RECEPTION) แคนเก็บเงิน (CASHIER) ประชาสัมพันธ์ (INFORMATION) และส่วนบริการต่าง ๆ ของฝ่าย FRONT OFFICE. นอกจากนี้ยังเป็นส่วนบริการสำหรับการประชุม หรือสำหรับ RESTAURANT LOBBY ถือว่าเป็นส่วนสำคัญมากส่วนหนึ่ง เพราะเป็นส่วนแรกที่แขกได้มาพบเห็น ฉะนั้น ส่วนนี้จึงต้องตกแต่งประดับประดาไว้อย่างหรูหรา สวยงาม เพื่อให้เกิดบรรยากาศน่าประทับใจ

สำหรับขนาดของ LOBBY ขึ้นอยู่กับขนาดและชนิดของโรงแรม โดยทั่วไปจะคิดประมาณ $0.8 - 1.0$ ตร.ม. ต่อ 1 ห้องพัก

1.2 ส่วนบริการส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงแรมในส่วนนี้ ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ คือ

1.2.1 แผนกต้อนรับ (GUEST RECEPTION) ทำหน้าที่ต้อนรับแขกและเป็นส่วนที่ติดต่อสอบถามของผู้นำใช้บริการของโรงแรมควรจะอยู่ในที่มองเห็นแขกขึ้นลงในบริเวณโถงลิฟท์ หรือบันได

1.2.2 แผนกลงทะเบียน (REGISTRATION) ควรอยู่ใกล้ทางเข้า ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในกรณีที่แขกเข้าสู่โรงแรม จากทางเข้าหลักและในกรณีที่ออกจากโรงแรมเมื่อเลิกพักแล้ว โดยทั่วไปแผนกลงทะเบียน จะอยู่ใกล้กับแผนกจองห้อง และแผนการเงินเพื่อความสะดวกในการดำเนินงาน

1.2.3 แผนกจองห้องพัก (ADVANCE RESERVATION OFFICE) จะทำบันทึกหลักฐานการจองห้องพักของแขก และตรวจสอบความเรียบร้อยต่าง ๆ เกี่ยวกับห้องพักแขกที่วางว่า ทำความสะอาดหรือจัดเตรียมได้เรียบร้อยหรือยัง โดยในส่วนนี้จะมีเครื่องมือและโคตค่ากับบนแผง โดยทำงานสัมพันธ์กับแผนกแม่บ้าน เช่น ในส่วนที่แผนกแม่บ้านจัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะติดต่อมายังส่วนนี้ในส่วนนี้ควรอยู่ใกล้กับส่วนลงทะเบียน ส่วนต้อนรับ และการเงิน

1.2.4 แผนกเก็บเงินและบัญชี และแลกเปลี่ยนเงินตรา (CASHIER AND ACCOUNTING MONEY CHANGER) โดยทั่วไปมักจะจัดไว้ในส่วนที่ใกล้กับส่วนลงทะเบียน การทำงานของส่วนนี้คือ รวบรวมบิลค่าบริการจากส่วนต่าง ๆ ที่แขกใช้ได้แก่ ค่าบริการที่พัก ค่าอาหาร เครื่องดื่ม และบริการอื่น ๆ และพร้อมจะเก็บเงินจากแขกเมื่อต้องการออกจากโรงแรม

1.2.5 แผนกติดต่อสอบถาม (INFORMATION) เป็นแผนกที่ให้คำตอบแก่ผู้นำพักในด้านต่าง ๆ เช่น สอบถามสถานที่ท่องเที่ยว คอยให้ความกระจ่างในการติดต่อสอบถามที่ท่องเที่ยวให้แก่แขก

1.2.6 แผนกประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION) เป็นแผนกที่ทำหน้าที่ติดต่อกับบุคคลภายนอก ซึ่งทำธุรกิจกับโรงแรม

1.2.7 แผนกไปรษณีย์และกุญแจห้อง (KEY & MAILS) คอยเก็บกุญแจห้องพักแขก เวลาแขกออกไปนอกโรงแรม และเวลากลับมาของรับกุญแจคืน ถ้ามีจดหมาย โฉนด หรือไปรษณียบัตรของแขกที่มาพัก เมื่อแขกจะเข้าห้องพัก พนักงานจะคอยให้แขกได้ทันที ในส่วนนี้จะมีการบริการค่านไปรษณีย์ โทร.เลข เพื่อให้บริการแก่แขกของโรงแรม ควรอยู่ใกล้กับส่วนต้อนรับและลงทะเบียนมีเคาน์เตอร์หรือเก้าอี้หนึ่งสำหรับให้แขกเขียนจดหมาย

1.2.8 แผนกโทรศัพท์ (TELEPHONE OPERATION) ทำหน้าที่รับส่งข่าวสารระหว่างบุคคลภายนอกกับบุคคลภายในโรงแรมเพื่อความสะดวกและรวดเร็วด้วยเครื่อง – โทรศัพท์ และนอกจากนี้ยังช่วยติดต่อกันระหว่างผู้พักซึ่งอยู่คนละห้องกับแผนกต่าง ๆ กับผู้พักตามความจำเป็น และมีโทรศัพท์สาธารณะเพื่อบริการแก่แขกที่มาพัก และผู้ที่เข้ามาใช้บริการของโรงแรมในส่วนธุรการ และอยู่ในตำแหน่งที่สามารถเห็นได้จากส่วนโถง

1.2.9 แผนกกระจายเสียง (SOUND AND MESSAGE RELAYS) ให้บริการค่านเสียงเพลงหรือดนตรี เพื่อสร้างบรรยากาศนอกจากนี้ยังทำหน้าที่กระจายเสียงเรียกแขก, ชาวต่าง ๆ และประกาศของโรงแรม ส่วนนี้ควรอยู่ด้านหลัง

1.2.10 แผนกบริการธุรการ (FRONT OFFICE MANAGEMENT) ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานและประสานงานระหว่างส่วน FRONT DESK กับแผนกต่าง ๆ ของโรงแรม ประกอบด้วยส่วนทำงานสำหรับผู้จัดการแผนกธุรการส่วนหน้า หัวหน้า แคชเชียร์ และผู้จัดการแผนกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องอยู่ในส่วนนี้ผู้จัดการแผนกธุรการค่านหน้าควรจะเข้าถึงได้โดยตรง หรือติดต่อกับ LOBBY และส่วนทำงานสำหรับสำนักงานส่วนอื่น ๆ

1.3 โถงนั่งพักคอย (LOUNGE)

เป็นส่วนนั่งเล่นจัดไว้สำหรับแขกที่มาพักได้อาศัยใช้ประโยชน์ร่วมเป็นค่านาเดินเล่น นั่งพักผ่อนบนเก้าอี้โซฟา อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เขียนจดหมาย นั่งสนทนา ฯลฯ ดังนั้นจึงควรมีโต๊ะ และเก้าอี้สำหรับให้แขกเขียนจดหมาย และกรอกแบบฟอร์ม ไว้ตามจุดต่าง ๆ พื้นที่ส่วนนี้จะคิด 0.55 ตร.ม./ห้องพัก

1.4 ส่วนบริการกระเป๋าเดินทาง (BAGGAGE CHECKING)

เป็นส่วนบริการด้านกระเป๋าเดินทางของแขก เพื่อมิให้สับสนและหลงกระเป๋า ส่วนทำงานหรือ เคน์เตอร์ของ PORTER หรือ BELL MAN จะต้องตั้งในตำแหน่งที่ใกล้กับโต๊ะพนักงานต้อนรับ (RECEPTION DESK) และอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นจากประตูทางเข้า

1.5 ที่ฝากสัมภาระ (LUGGAGE & CART ROOM)

เป็นส่วนที่ใช้เก็บของและสัมภาระของแขกผู้มาพัก ในกรณีที่ใหญ่เกินไปและรับฝากสิ่งของมีค่า ควรมีเชฟขนาดใหญ่และติดต่อกับ RECEPTION DESK, BAGGAGE CHECKING สะดวก

1.6 ห้องน้ำ (PUBLIC TOILET)

ควรอยู่ใกล้กับโถงต้อนรับ โดยทั่วไปมักจะจัดไว้ใกล้ทางเดิน และแยกชาย - หญิง

1.7 ร้านขายบุหรี่และหนังสือพิมพ์ (CIGAR & NEWSTAND SHOP)

เป็นร้านลอยอยู่ในโถงต้อนรับ ใช้จ่ายของสำหรับแขกผู้มาพัก เช่น บุหรี่ หนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ มักจะอยู่ใกล้กับ LOBBY

2. ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

เป็นส่วนที่โรงแรมจะขาดไม่ได้ เพราะเป็นส่วนที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแขกกับโรงแรม โดยแบ่งเป็นชนิดของห้องพักต่าง ๆ ที่มีในโครงการได้ 3 ชนิด คือ

2.1 ห้องคู่ (STANDARD TWIN BED ROOM)

เป็นห้องพักที่จัดไว้สำหรับแขก 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยว ขนาดกว้างพอนอนได้ 2 คน หรือเตียงเดี่ยวเล็ก 2 เตียงแยกกัน เหมาะสำหรับผู้มาพัก 2 คน

2.2 ห้องชุดขนาดเล็ก (COMFORT SUITE)

เป็นห้องที่มีขนาดใหญ่กว่าห้องคู่ เหมาะสำหรับแขกที่มาเป็นครอบครัว นอกจากนี้ยังมีห้องนั่งเล่น ชุดรับแขก โทรทัศน์ วิทยุ และการตกแต่งสวยงาม อัตราค่าเช่าสูงกว่าประเภทห้องคู่

2.3 ห้องชุดขนาดใหญ่ (DELUXE SUITE)

เป็นห้องที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโครงการนี้ เหมาะสำหรับแขกที่มีครอบครัวใหญ่ คล้ายกับห้องชุดขนาดเล็ก แต่เพิ่มส่วนเตรียมอาหาร และส่วนรับประทานอาหาร มีอัตราเช่าสูงที่สุด

นอกจากนี้ในส่วนของห้องพักยังประกอบด้วย

2.4 ส่วนให้บริการห้องพัก (GUEST ROOM SERVICE)

เป็นการบริการส่วนหนึ่ง ซึ่งทางโรงแรมจัดแยกไว้ประจำสำหรับคอยบริการให้กับแขกที่มาพักแต่ละชั้น การออกแบบต้องคำนึงถึงการติดต่อกับส่วนแม่บ้าน ห้อง ROOM SERVICE และแผนกซ่อมแซม และไมรบกวนห้องพักแขก

ห้องบริการนี้ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ

2.4.1 โถงบริการ (SERVICE LOBBY)

2.4.2 ห้องบริการของบอย (SERVICE BOX ROOM)

2.4.3 ห้องเก็บผ้า (LINEN STORE & CHUTE) 0.41 ตร.ม./ห้องพัก

2.4.4 ห้องเก็บเครื่องมือทำความสะอาด (PORTER'S CLEANER'S STORE)

2.4.5 TRASH CHUTE

2.4.6 บริเวณเก็บรถเข็น (CARTS) 1 คัน/12-18 ห้องพัก

3. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE SERVICE SPACE)

เป็นแผนกที่ช่วยการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่แขกที่มาพัก และผู้มาใช้บริการทั่วไปและพนักงานของโรงแรม เป็นส่วนที่หารายได้ให้กับโรงแรมโดยตรง นอกจากนี้ยังรวมไปถึงส่วนเก็บอาหาร บริเวณส่งอาหาร การบริการของแผนกนี้ประกอบด้วย

3.1 ห้องครัว (MAIN KITCHEN)

เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของโรงแรม เพราะเป็นส่วนที่ทำอาหารสำหรับบริการแขก การจัดตำแหน่งของห้องครัว ต้องคำนึงถึงความสามารถในการบริการให้กับส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมอันได้แก่ COFFEE SHOP, BANQUET HALL, DINING ROOM และ ROOM SERVICE หรืออาจจะรวมไปถึงห้องอาหารสำหรับพนักงานด้วย สำหรับ

เอกสารนี้จัดทำขึ้นไว้สำหรับใช้เฉพาะส่วน MAIN DINING ปกติคิดพื้นที่เฉลี่ยประมาณ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

40- 45% ของ MAIN DINING ROOM

สำหรับส่วนของห้องครัวนี้ประกอบด้วย

3.1.1 บริเวณเตรียมอาหาร (PREPARATION AREA) เป็นส่วนที่ความสะอาดล้างผักหรือเนื้อ ก่อนที่จะนำมาปรุงอาหาร เป็นส่วนสำคัญเพราะคนปรุงอาหารจะต้องใช้อยู่เสมอ จะต้องมีความสว่างทั่วถึง และอากาศถ่ายเทได้สะดวก

3.1.2 บริเวณปรุงอาหาร (COOKING AREA) ประกอบด้วย

- HOT KITCHEN คือส่วนที่ใช้ปรุงอาหารประเภทให้ความร้อน เช่น ผัด ทอด นึ่ง หรือ อบ จำพวกอาหารหลัก

- COLD KITCHEN คือแผนกทำอาหารประเภทสลัด หรือ อาหารประเภทที่ต้องใช้ความเย็นในการปรุง จำเป็นต้องมีส่วนแกะสลัก เช่น แกะสลักข้าวแข็ง

- PASTRY KITCHEN มีหน้าที่ทำของหวาน ขนมปังต่าง ๆ ตลอดจน ICE CREAM

3.1.3 DISPENSER BAY เป็นส่วนหน้าสุดของครัว สำหรับตรวจเช็คอาหารที่จะยกไปเสิร์ฟ พร้อมทั้งตรวจเช็คของที่ล้างเรียบร้อยแล้ว ว่าครบหรือไม่

3.1.4 BAKE SHOP จะอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งภายในครัวใช้สำหรับอบ CAKE ขนมปังต่าง ๆ

3.1.5 WASHING AREA (บริเวณล้างภาชนะ) เป็นบริเวณที่ใช้ล้างจาน ชาม ถ้วย ช้อนทุกชนิด โดยในส่วนนี้ยังรวมกับแผนก STEWARD ด้วย คือแผนกรักษาความสะอาดในครัวต่าง ๆ

3.1.6 CHIEF OFFICE เป็นส่วนทำงานของหัวหน้าคนครัว ควรอยู่ในบริเวณที่สามารถมองเห็นภายในครัวได้หมด

3.1.7 ROOM SERVICE เป็นแผนกบริการอาหาร เครื่องดื่มของโรงแรม เพื่อให้ความสะดวกสบายแก่แขกที่มาพักและต้องการที่จะรับประทานอาหารในห้องพัก ส่วนประกอบที่สำคัญ คือ แผนกรับใบแสดงหมายเลขห้องพัก โทรศัพท์ติดต่อกับห้องพัก แยกส่วนครัว ส่วนเก็บเงิน เครื่องมือสำหรับส่งบิล โต๊ะทำงาน เคาน์เตอร์ ที่เตรียมอาหาร เก็บรถเข็น เป็นต้น มีพื้นที่ประมาณ 9-12 ตร.ม.

3.2 ห้องอาหาร (MAIN DINING OR GRILL ROOM)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส เป็นส่วนบริการทั้ง 2 มื้อ มักเป็นในลักษณะหรูหรา โดยพื้นที่ในส่วน MAIN DINING ไม่จำกัดจำนวนโต๊ะที่นั่ง มีทั้งแบบมีโต๊ะและแบบไม่มีโต๊ะ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
จะคิด 1.5 ตร.ม. ต่อ 1 ห้องพัก

สำหรับการบริการ การจัดโต๊ะสำหรับแขกหรือ ผู้เช่าบริการมักจะจัดแบบ 2 คนต่อโต๊ะ ประมาณร้อยละ 60 และแบบ 3 คนต่อโต๊ะ ประมาณร้อยละ 40

นอกจากนี้ยังแบ่งห้องอาหารออกตามลักษณะของการบริการออกเป็นห้องย่อย ๆ ห้องบริการอาหารไทย และห้องบริการอาหารทั่วไป เช่น อาหารยุโรป อาหารจีน, – อาหารทะเล

ห้องน้ำสำหรับ MAIN DINING ROOM แยกชาย – หญิง คิดพื้นที่ประมาณ 12% ของ MAIN DINING ROOM

3.3 คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

เป็นส่วนที่เปิดบริการในลักษณะเป็นกันเอง ไม่มีพิธีรีตองมากนักแต่ต้องสะอาด อาหารในรายการอาหาร ไม่มากนักใช้วิธีเตรียมการที่ง่ายและสะดวก แต่การบริโภคอาจอยู่ใกล้บริเวณสระว่ายน้ำ หรือบริเวณที่มีทิวทัศน์สวยงาม เพื่อให้แขกได้พบปะสนทนากันบริการตลอด 24 ชั่วโมง ใช้พื้นที่ประมาณ 0.5 ตร.ม./ห้องพัก

3.3.1 ห้องครัวสำหรับคอฟฟี่ช็อป (AUXILIARY KITCHEN) เป็นห้องครัวที่จัดไว้สำหรับ COFFEE SHOP แยกอาศัยอาหารจาก MAIN KITCHEN ในกรณีที่แขกทานอาหารมากหรือปรุงเสร็จเรียบร้อยแล้วมาจากครัวใหญ่ อุปกรณ์สำหรับในครัวนี้เป็นแบบธรรมดา โดยมากมักจะปรุงให้แขกเห็น ยกเว้นส่วนเตรียมอาหาร โดยจะมีพื้นที่ 45% ของ COFFEE SHOP

3.3.2 ห้องน้ำสำหรับคอฟฟี่ช็อป (TOLLET FOR COFFEE SHOP) อยู่ติดกับส่วน COFFEE SHOP สามารถเข้าออกโดยสะดวกและควรแยกชาย – หญิง คิดพื้นที่ประมาณ 12% ของ COFFEE SHOP

3.4 ห้องจุกเลี้ยง (BANQUET HALL OR BALL ROOM)

เป็นส่วนหนึ่งของโรงแรม รายได้ส่วนนี้ไม่ถือเป็นรายได้หลักของโรงแรม เป็นสถานที่ที่ให้นักกลางนอกเช่าเพื่อใช้ในกิจการต่าง ๆ ลักษณะเป็นห้องโถงขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถแบ่งให้เป็นห้องเล็กได้ตามจำนวนคนที่กำหนด โดยใช้ PARTITION เพื่อให้เหมาะสมงานต่างชนิดกัน การจัดห้องใช้ อย่างเอนกประสงค์ (MULTIPURPOSE) และคำนึงถึงลักษณะดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ควรติดคอไค้สะดวกกับที่จอดรถสำหรับผู้มาใช้บริการ
- มีส่วนฝากเสื้อคลุม (CLOA ROOM)
- วิธีการกันห้อง และระบบ ACOUSTIC
- มีลักษณะ SPACE สำหรับการใช้งานแบบต่างกัน
- แยกส่วนทางเข้าสาธารณะสำหรับพื้นที่แต่ละห้อง และการจัดทางเข้าของส่วนบริการและเจ้าหน้าที่

นอกจากนี้ในส่วนของ BANQUET HALL ยังประกอบด้วย

- บริเวณสำหรับเต้นรำ นิทรรศการ
- ห้องควบคุมเสียงและระบบขยายเสียง (CONTROL ROOM)
- เวทีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า และทางเข้าออกของนักแสดง

สำหรับพื้นที่ของ BANQUET HALL ส่วนใหญ่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ใช้

0.9 – 1.3 ตร.ม/ที่นั่ง

3.4.1 โถงทางเข้าห้องจัดเลี้ยง (BANQUET FOYER)

เป็นโถงทางคานหน้าของ BANQUET HALL เนื่องจากการใช้สอยในส่วน BANQUET HALL นี้จะต้อนรับคนหมู่มาก จึงจำเป็นที่จะต้องมีโถงคานหน้าขนาดใหญ่เป็นที่รวมคนก่อนที่จะไปใช้กิจกรรมภายในและเนื่องจากว่าในการใช้สอยห้อง BANQUET HALL อาจจะมีการแบ่งใช้เป็นห้องย่อยสำหรับคนหลายกลุ่ม ดังนั้นจึงควรที่จะมีเนื้อที่สำหรับเป็นของแต่ละห้องย่อยไม่ปะปนกัน ขนาดพื้นที่เท่ากับ 1 ใน 3 ของ BANQUET HALL

3.4.2 ห้องเก็บอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์ (BANQUET STORAGE)

ใช้สำหรับเก็บอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในห้องจัดเลี้ยง เช่น พรหม โต๊ะ เก้าอี้ ภาชนะ ต่าง ๆ ควรมีทางเข้าสำหรับขนย้ายอุปกรณ์ติดต่อกับห้องจัดเลี้ยงโดยตรง ไม่ปะปนกับส่วนทางเข้าแขก

3.4.3 ที่เตรียมอาหารสำหรับห้องจัดเลี้ยง (BANQUET PANTRY)

เนื่องจากอาหารที่ปรุงมาจากส่วน MAIN KITCHEN จำเป็นต้องมีการอุ่นให้อุ่น จึงจำเป็นที่จะต้องมีส่วน PANTRY โดยที่ส่วนนี้จะมีทางเข้าติดต่อกับ BANQUET HALL ซึ่งแยกต่างหากกับส่วน BANQUET LOBBY ขนาด PANTRY คิด 23% ของ

ห้องน้ำ (TOILET FOR BANQUET)

สำหรับผู้มาใช้บริการของBANQUET HALL มีขนาดใหญ่ ใช้พื้นที่ประมาณ 12% ของ BANQUET HALL

3.5 ส่วนค็อกเทลเล้าจ์

เป็นส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม พวงเหล้า, เบียร์ บริการแก่แขกที่มาพักในโรงแรมจะบริการเครื่องดื่ม และ อาหารว่างที่เตรียมง่าย ๆ มีส่วน PANTRY และ เคาท์เตอร์ การบริการอาหารส่วนใหญ่มาจาก DINING ROOM ใช้พื้นที่ประมาณ 1.5 ตร.ม/ที่นั่ง โดยกำหนดส่วนที่ไม่มี 60 ที่นั่ง

ห้องน้ำสำหรับผู้มาใช้บริการค็อกเทลเล้าจ์ จะแยกชาย-หญิง มีพื้นที่ประมาณ 32% ของพื้นที่ค็อกเทลเล้าจ์

3.6 ห้องอาหารพนักงาน (STAFF CANTEEN)

เป็นที่บริการอาหารสำหรับพนักงานในโรงแรม ไม่ปะปนกับส่วนรับประทานอาหารของแขก โดยปกติพนักงานจะผลัดกันมารับประทานอาหาร ทำให้สามารถมีขนาดเล็กได้ จำนวนที่นั่งคิด 30-40% ของจำนวนพนักงานทั้งหมด จะได้ 88 ที่นั่ง โดยแยกเป็นสัดส่วนบุคคลากรระดับ 2 จำนวน 7 ที่นั่ง และ ระดับ 3 จำนวน 15 ที่นั่ง ระดับ 4 จำนวน 66 ที่นั่ง โดยคิดพื้นที่ 0.9 ตร.ม/ที่นั่ง

3.7 ครูว์บริการพนักงาน (STAFF KITCHEN)

สำหรับทำอาหารบริการแก่พนักงานของโรงแรมโดยจะจัดให้แยกไม่ปะปนกับ MAIN KITCHEN โดยจะติดต่อกับ STAFF CANTEEN โดยตรง เนื้อที่ในส่วนนี้คิดประมาณ 1 ใน 3 ของห้องอาหารพนักงาน

3.8 ที่เก็บอาหาร (STEWART STORAGE)

เป็นส่วนที่เก็บอาหารแห้ง ผัก และเนื้อสดต่างๆจะอยู่ระหว่างบริเวณรับ-ส่งอาหารกับห้องครัว นอกจากนี้ในส่วน STEWART STORAGE ใช้พื้นที่ประมาณ 0.36 ตร.ม/ห้องพัก ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

3.8.1 COLD MEAT เป็นที่เก็บอาหารประเภทเนื้อสัตว์ที่ชำแหละแล้ว โดยจะแยกไว้ต่างหาก มีการปรับปรุงอุณหภูมิให้เย็น เพื่อเนื้อจะได้สดตลอดเวลา (อุณหภูมิ – ประมาณ 34 – 36)

3.8.2 COLD VEGETABLE ใช้เก็บผักต่าง ๆ เพื่อให้มีความสดโดยมีการปรับอุณหภูมิให้เหมาะสม

3.8.3 FREEZEN ROOM เป็นห้องแช่เย็นสำหรับเก็บเนื้อสัตว์ที่ยังไม่ได้ชำแหละ มีการปรับปรุงอุณหภูมิให้ต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง (อุณหภูมิประมาณ -10-0) เป็นการแช่เย็นเนื้อสัตว์เพื่อกันไม่ให้เน่า

3.9 ที่เก็บเครื่องดื่ม (BEVERAGE STORAGE)

เป็นส่วนเก็บเครื่องดื่ม ซึ่งจัดแยกออกจากส่วนเก็บอาหารทั่วไป และสามารถควบคุมไคถึง โดยจะแยกเป็น 2 ส่วน คือ

3.9.1 ส่วนเก็บเครื่องดื่มทั่วไป เช่น น้ำดื่ม, น้ำอัดลม

3.9.2 ส่วนเก็บเหล้าไวน์และสุรา โดยจะแยกเป็น

- ส่วนเก็บไวน์ (อุณหภูมิประมาณ 45 °F)
- ส่วนเก็บสุรา
- ส่วนเก็บเบียร์ (อุณหภูมิประมาณ 40 °F)
- ส่วนเก็บ

พื้นที่ทั่วไปคิด 0.12 ตร.ม./ห้องพัก

4. ส่วนพักผ่อนและบันเทิง (RECREATION AREA)

เป็นส่วนที่ให้บริการด้านการพักผ่อนและความบันเทิงแก่แขกของโรงแรมอันประกอบด้วย

4.1 สถานที่เต้นรำ (DISCOTHEQUE)

เป็นที่สถานที่ให้ความสนุกเพลิดเพลิน เป็นบริการแก่แขกในตอนกลางคืน มีลีลาศ ฟังเพลง รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม บรรยากาศจะค่อนข้างมีคสลัว ๆ มีแสงสว่างเป็นบางจุด เช่น COUNTERทางเดิน และ FLOOR เต้นรำ เป็นชั้น สามารถติดต่อกับส่วนห้องครัวได้ โดยทั่วไปคิดพื้นที่ประมาณ 1.2 ตร.ม./ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 TOILE FOR DISCOTHEQUE

อยู่ภายในส่วน DISCOTHEQUE และแยกชาย - หญิง มีทางเข้าที่มิดชิด อาจอยู่มุมใดมุมหนึ่งของ DISCOTHEQUE และเข้าจาก DISCOTHEQUE ได้โดยตรง

4.3 ห้องบริหารร่างกายและนวดตัว (HEALTHCLUB AND SAUNA)

เป็นห้องบริหารร่างกาย และนวดตัวของผู้มาพักโรงแรม โดยจะอยู่ในส่วนพักผ่อนประกอบด้วย

4.3.1 HEALTH CLUB เป็นส่วนที่ได้ออกกำลังกาย จัดเป็นห้องโถง ๗ ติดตั้งเครื่องมือบริหารร่างกายสำหรับแขกที่พักในโรงแรม

4.3.2 AEROBIC ROOM เป็นส่วนที่สำหรับใช้เต้น AEROBIC โดยแยกต่างหากจากส่วน HEALTH CLUB มีลักษณะเป็นห้องโถง ๗

4.3.3 SAUNA ROOM เป็นห้องอบไอน้ำ มีลักษณะเป็นห้องส่วนตัวขนาดเล็กหลาย ๗ ห้อง ๗ โดยในแต่ละห้องจะปิดมิดชิด ไม่รบกวนซึ่งกันและกัน ไม่อยู่ในทางสัญจรหลัก ประกอบด้วยเตาไฟฟ้า 1 1.25 ตร.ม. อ่างน้ำร้อน, น้ำอุ่น

4.3.4 LOCKER & DRESSING ROOM เป็นส่วนสำหรับเก็บของและผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าของส่วน HEALTH CLUB AND SAUNA นี้ควรจะแยก ชาย - หญิง

4.4 สระว่ายน้ำ (SWIMMING POOL)

ใช้บริการเฉพาะแขกที่มาพักโรงแรม จัดให้อยู่ในส่วนที่โดยไม่ได้คนภายนอก รบกวน ควรจะมีการกั้นที่มีมิดชิดจากภายนอก มีความเป็นส่วนตัวให้เหมาะสำหรับการพักผ่อน โดยทั่วไปใช้พื้นที่ประมาณ 2 ตร.ม./คน พื้นที่รอบสระว่ายน้ำ 70% ของสระว่ายน้ำ

4.5 POOL SIDE DECK AND SNACK BAR

เป็นส่วนพักผ่อนบริเวณโดยรอบสระว่ายน้ำ อันประกอบด้วย

4.5.1 POOL SIDE DECK บริเวณส่วนนี้จะจัด เตียงน้ำใบบริการแก่แขกไว้ ใช้นอนอาบแดด และควรมีบริเวณกว้างพอ ที่จะจัดงาน PARTY ได้

4.5.2 SNACK BAR เป็นบริเวณที่จัดบริการ เครื่องดื่ม และอาหารว่างแบบง่าย ๆ ไว้บริการแก่แขกที่มาใช้สระว่ายน้ำ มีลักษณะเป็น COUNTER และบริเวณ PANTRY สำหรับเตรียมอาหาร โดยสามารถติดต่อกับส่วนห้องครัวได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า (LOCKER & DRESSING ROOM)

เป็นพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า และเก็บของใช้ส่วนตัวก่อนลงเล่นสรวายน้ำและน้ำทะเลอยู่ในบริเวณใกล้กับสรวายน้ำ ควรจัดให้มีห้องน้ำคัวย และแยก ชาย - หญิง

4.7 สนามเทนนิส (TENNIS COURT)

สนามเทนนิส เป็น COURT ที่ได้มาตรฐาน 2 สนาม โดยวางสนามให้วางกับทางเดินของตะวัน ควรอยู่ในกลุ่มของ SAUNA & HEALT CLUB

4.8 GAME ROOM

เป็นห้องสำหรับการนันทนาการต่าง ๆ สำหรับแขกที่มาพัก ประกอบด้วยโต๊ะบิลเลียด บริเวณปาเป้า และเกมส์อื่น ๆ ตามความเหมาะสม โดยในส่วนนี้สามารถ จัดเป็นห้องอเนกประสงค์ ได้สำหรับการแข่งขัน เพื่อบริการแก่แขกที่มาพักโรงแรม ส่วนของ GAME ROOM จะอยู่ใกล้กับ HEALTH CLUB & SAUNA พื้นที่ของหมากกระดาน 2.2 ม²/ 1 โต๊ะ, ตู้เกมส์ 1.44/1 เครื่อง

5. ส่วนร้านค้า (SHOPPING AREA)

เป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของโรงแรม จัดขึ้นเพื่อขายสินค้าต่าง ๆ ให้กับแขกที่มาพัก และบุคคลภายนอกมาใช้บริการ เป็นส่วนที่ไม่อยู่ภายใต้การดำเนินงานของโรงแรมดำเนินการโดยบริษัท หรือ เอกชนทั่ว ๆ ไป โดยเสียค่าใช้จ่ายค่าเช่าให้แก่โรงแรมเป็นรายเดือน ประกอบด้วย

5.1 ร้านค้า (RENTAL SHOP)

จะแบ่งเป็นร้านค้าย่อย ๆ โดยที่จำนวนของร้านค้าที่เปิดบริการไม่ได้ขึ้นกับจำนวนห้องพักของโรงแรมโดยตรง แต่ขึ้นกับสภาพแวดล้อม และความเหมาะสมประกอบไปด้วย ร้านค้าทั่วไป ตัวแทนบริษัทต่าง ๆ เช่น ชายของที่ระลึก ประเภทศิลป หัตถกรรม ภาพถ่าย เป็นต้น

ในส่วนของการร้านค้าควรจะให้เข้าโดยตรงจากถนนใหญ่ และควรสามารถเข้าได้จากโถงของโรงแรมนั้นด้วย เฉลี่ยพื้นที่ของร้านค้าประมาณ 20 ตารางฟุต (1.8 ตร.ม.) ถึง 30 ตารางฟุต (2.7 ตร.ม.) ต่อห้องพักแขก โดยแต่ละร้านจะมีพื้นที่ประมาณ 40-60

ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับส่วนเก็บของ (STORAGE SPACE) ของร้านค้าส่วนใหญ่จะอยู่ในที่ที่ให้บริการกับร้านค้าอื่น อาจจะจัดไปอยู่ในส่วนด้านหลังร้าน มีเนื้อที่ประมาณ 1/5 ของร้าน

5.2 CONCESSION SPACE

เป็นส่วนที่โรงแรมจัดขึ้น เพื่อขายบริการต่าง ๆ ให้กับแขกผู้มาพักเป็นส่วนหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับโรงแรม ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

– BARBER SHOP & BEAUTY SALON เป็นบริการด้านการตัดผมและเสริมสวย โดยแยกออกจากกัน พื้นที่ส่วนนี้คิดประมาณ 0.185 ตารางเมตร ต่อ 1 ห้องพัก

– VALET SHOP บริการซักรีดเสื้อผ้าแขก ควรอยู่ใกล้ตำแหน่งห้องซักรีด มีพนักงานรับ – ส่ง ไปยังห้องพัก โดยทั่วไปคิด 0.09 ตร.ม. ต่อ 1 ห้องพัก

6. ส่วนทำงานบริหาร (ADMINISTRATION OFFICE)

เป็นส่วนทำงานของบุคคลที่ทำงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารของโรงแรม มีลักษณะเป็นสำนักงานธรรมดา โดยสามารถติดต่อกับส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมได้สะดวกเพื่อการควบคุมดูแล ประกอบด้วย

6.1 ส่วนผู้บริหาร (EXECUTIVE OFFICE)

เป็นส่วนทำงานของบุคคลฝ่ายบริหารของแผนกต่าง ๆ มีลักษณะเป็นห้องทำงานส่วนตัว ประกอบด้วย

6.1.1 ห้องกรรมการบริหาร (CHAIR MAN) พร้อมห้องนั่งส่วนตัวและชุดรับแขกขนาดใหญ่

6.1.2 ห้องผู้จัดการทั่วไป (GENERAL MANAGER)

6.1.3 ห้องทำงานเลขานุการ (SECRETARY) อยู่หน้าห้องผู้จัดการทั่วไป ผู้ที่จะมาติดต่อผู้จัดการทั่วไปต้องผ่านส่วนนี้ก่อน

6.1.4 ห้องผู้จัดการฝ่ายห้องพัก (GUEST ROOM MANAGER)

6.1.5 ห้องผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง (BANQUET MANAGER)

6.1.6 ห้องผู้จัดการฝ่ายภัตตาคาร (RESTAURANT MANAGER)

6.1.7 ห้องผู้จัดการฝ่ายขาย (SALE MANAGER)

6.1.8 ห้องผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ (P/R MANAGER) จะโยนด้านการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ไม่ให้นำไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.9 ห้องทำงานฝ่ายเลขานุการ (SECRETARY OFFICE)

6.1.10 ห้องทำงานฝ่ายบริหาร (MANAGEMENT OFFICE)

โดยใช้ PARTITION แบ่งเป็นส่วนทำงานต่าง ๆ

6.2 ฝ่ายบัญชี (ACCOUNTING DEPARTMENT)

เป็นส่วนทำงานของฝ่ายบัญชี ประกอบด้วย

6.2.1 ห้องผู้จัดการฝ่ายการเงินและบัญชี (COMPIROLLER) มีลักษณะเป็น
ห้องทำงานธรรมดา มีชุดรับแขกอยู่ในห้อง

6.2.2 ห้องผู้จัดการฝ่ายสินเชื่อ (CREDIT MANAGER)

6.2.3 ส่วนทำงานแผนกบัญชี (ACCOUNTING ROOM) เป็นห้องทำงาน
ขนาดใหญ่ มีการแบ่งส่วนทำงานโดยใช้ PARTITION กัน

6.2.4 ห้องทำงานสมุหบัญชี (CHIEF ACCOUNTING) เป็นห้องทำงานของ
สมุหบัญชี จะจัดเป็นส่วนทำงานภายในแผนกบัญชี

6.2.5 ห้องคอมพิวเตอร์ (COMPUTER ROOM) เก็บเครื่องคอมพิวเตอร์
ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คำนวณต่าง ๆ ของโรงแรมมีลักษณะเป็นห้องทำงานธรรมดาอยู่ติดกับ
ห้องทำงานแผนกบัญชี

6.3 ฝ่ายบุคคล (PERSONAL DEPARTMENT)

เป็นฝ่ายรับและดำเนินการทำงานของพนักงาน ควบคุมเรื่องการทำงานและ
สวัสดิการของพนักงาน จัดการค่าน้ำประปาพนักงาน และสถิติต่าง ๆ และฝึกอบรมพนักงาน
ใหม่

สำหรับห้องทำงานของฝ่ายบุคคลประกอบด้วย

6.3.1 ห้องผู้จัดการฝ่ายบุคคล (PERSONAL MANAGER) มีลักษณะเป็นห้อง
ทำงานทั่วไป มีชุดรับแขกในห้อง

6.3.2 ห้องผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบุคคล (ASS.PERSONAL MANAGER)

6.3.3 ห้องอบรมพนักงาน (TRAINING ROOM) จัดเป็นห้องประชุมขนาดเล็ก
สำหรับพนักงานทั่วไป และในส่วนนี้จะมีส่วนทำงานของพนักงานอบรมภายในห้อง

6.4 ฝ่ายรักษาความปลอดภัย (SECURITY OFFICE)

ประกอบด้วย

6.4.1 ห้องหัวหน้ารักษาความปลอดภัย (CHIEF SECURITY) มีลักษณะเป็นห้องทำงานทั่วไป

6.4.2 ห้องผู้ช่วยหัวหน้ารักษาความปลอดภัย (ASS. SECURITY)

6.4.3 ห้องเวรยาม (PATROL ROOM) เป็นห้องพักของยามเวลาออกเวร

6.5 แผนกจัดซื้อ (PURCHASING DEPARTMENT)

เป็นแผนกที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสั่งซื้อของเข้าสู่โรงแรม มีลักษณะเป็นห้องทำงานขนาดใหญ่ สามารถติดต่อกับส่วนบริการได้สะดวก

6.6 ห้องประชุม (CONFERENCE ROOM)

เป็นห้องประชุมของหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ของส่วนบริการ ควรอยู่ในส่วนที่ติดต่อกับส่วนบริการ จากห้องทำงานฝ่ายต่าง ๆ ภายในจัดให้มีโต๊ะประชุมขนาดใหญ่

6.7 ห้องน้ำเจ้าหน้าที่ (STAFF TOILET)

เป็นห้องน้ำของพนักงานต่าง ๆ ภายในแผนกบริหาร แยกเป็นห้องน้ำพนักงานชาย และหญิง

7. ส่วนบริการทั่วไป (GENERAL SERVICE DEPARTMENT)

เนื้อที่ส่วนนี้เป็น NON-PRODUCTION ของโรงแรม เป็นที่ทำงานของส่วนบริการของโรงแรม ประกอบด้วย

7.1 ส่วนแม่บ้าน (HOUSE KEEPING DEPARTMENT)

เป็นพื้นที่ทำงานของ ฝ่ายแม่บ้าน ซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลด้านความสะอาดต่าง ๆ ภายในบริเวณโรงแรม ควรอยู่ในส่วนที่ไม่รบกวนกับแขก ใช้พื้นที่ประมาณ 1.2 ตร.ม./ห้องพัก ประกอบด้วย

7.1.1 ที่ทำงานฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING OFFICE) มีลักษณะเป็นห้องทำงานขนาดเล็ก อยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งภายในบริการ ควรมีห้องเก็บของสำหรับเก็บเครื่องมือทำความสะอาดต่าง ๆ ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1.2 ห้องเก็บผ้า (LINEN STORAGE) ห้องเก็บเสื้อผ้าประกอบด้วยพื้นที่สำหรับใช้เก็บเสื้อผ้าต่าง ๆ ที่ใช้ประจำและผ้าสำรองส่วนซักเตรียม, ที่เก็บผ้าปูเตียง ผ้าปูโต๊ะ รวมทั้งรถเข็นและตะกร้าใส่เสื้อผ้าซึ่งสามารถเข็นไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ห้องเก็บผ้านี้ควรอยู่ติดกับห้องซักผ้า และมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกแห้งไม่อับ

7.1.3 ห้องซักผ้า (LAUNDRY) ประกอบด้วยเครื่องซักผ้าและบันไดขนาดเล็กใหญ่ เครื่องอบผ้า เครื่องซักแห้ง และเครื่องรีดผ้า ซึ่งจะแยกระหว่างเสื้อผ้าและผ้าปูที่นอน โดยห้องซักผ้านี้จะอยู่ใกล้กับห้องเก็บผ้า และลิฟท์บริการ เนื้อที่ส่วนนี้คิด 0.63 ตร.ม./1 ห้องพักแขก

7.1.4 ห้องซ่อมแซมเสื้อผ้า (SEWING ROOM) ให้บริการพนักงานและแขกของโรงแรมในบางกรณี จัดเป็นห้องเล็ก ๆ อยู่ติดกับส่วนห้องเก็บผ้า

7.1.5 ห้องเก็บเครื่องแบบพนักงาน (UNIFORM ISSUE & STORAGE) อยู่ใกล้กับส่วนเก็บผ้า และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงานด้วย

7.1.6 ห้องจัดดอกไม้ (FLOWER ROOM) ควรอยู่ในบริเวณที่มีแสงสว่างทั่วถึง และใกล้กับห้องทำงานแม่บ้าน

7.2 บริเวณพักผ่อนพนักงาน (STAFF SPACE)

เป็นบริเวณที่จัดไว้ให้เป็นส่วนพักผ่อนของพนักงาน จัดให้มีทางเข้าของพนักงานซึ่งไม่ปะปนกับแขก ควรอยู่ใกล้กับส่วนห้องอาหารพนักงานในส่วนของการประกอบด้วย

7.2.1 ฝ่ายควบคุมและเช็คเวลา (CONTROL & TIME KEEPER) ทำหน้าที่ตรวจสอบ เวลาทำงานของพนักงาน อาจจะมีเครื่องปัมป์สำหรับบัตร เช็คเวลาทำงานของพนักงาน ส่วนนี้ควรอยู่ติดกับทางเข้าส่วนบริการ

7.2.2 ห้องปฐมพยาบาล (FIRST AID ROOM) สำหรับปฐมพยาบาลนักท่องเที่ยวและพนักงานที่เกิดอุบัติเหตุ หรือป่วยกระทันหันก่อนส่งโรงพยาบาล ควรมีแสงสว่างและอากาศถ่ายเทสะดวกอยู่ในบริเวณที่ให้บริการ ใ้ทั้งนักท่องเที่ยวและพนักงานประกอบด้วยเตียง และส่วนเก็บยา ไซ้พื้นที่ประมาณ 25 ตร.ม.

7.2.3 ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวพนักงาน (STAFF'S TOILET & LOCKER) ส่วนนี้จัดแยกเป็น 2 ห้อง คือ สำหรับพนักงาน ชาย - หญิง โดยทั่วไปมักจะจัดให้อยู่ใกล้กันหรือติดกัน

— ส่วนเก็บของและเสื้อผ้า (LOCKER) ประกอบด้วยตู้เก็บของวางเรียงรายเป็นแถว พร้อมด้วยชั้นวางของและม้านั่ง โดยคิดพื้นที่ 25% ของเนื้อที่ห้อง 0.36 ตร.ม./คน พนักงาน 206 คน = 74.16 ตร.ม.

— ส่วนห้องน้ำ - ส้วม (TOILET) ประกอบด้วย ห้องน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างหน้า คิดเนื้อที่ประมาณ 35% ของเนื้อที่ห้อง 0.5 ตร.ม./คน พนักงาน 100 คนใน 1 แล็ค - 50 ตร.ม.

7.2.4 ห้องพักผ่อนพนักงาน (STAFF LOUNGE) จัดเป็นบริเวณสำหรับพักผ่อนของพนักงาน ควรจัดให้อยู่ใกล้กับห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และห้องอาหารพนักงาน โดยคิดพื้นที่ประมาณ 0.6 ตร.ม./ที่นั่ง (STAFF CANTEN 117 ที่นั่ง) - 70 ตร.ม.

SERVICE ENTRANCE SECTION

บริเวณทางเข้าส่วนบริการของโรงแรมส่วนใหญ่ แล้วจะไม่ปะปนกับทางเข้าออกแขก หรือผู้บริการ ทั้งนี้เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและป้องกันความไม่สะดวกของส่วนนี้ ทางเข้าส่วนบริการ เป็นจุดขนานของพนักงานระดับต่าง ๆ รวมทั้งวัตถุดิบที่ป้อนให้กับส่วนบริการของโรงแรมบริเวณนี้มักจะวนวายไม่คอยสะอาด ในส่วนของ SERVICE ENTRANCE นี้ประกอบด้วย

ลานรับ - ส่งของ (LOADING DOCK) เป็นส่วนติดต่อระหว่างที่จอดรถบริการ และทางเข้าส่วนบริการของโรงแรม ใช้ประโยชน์สำหรับให้รถขนส่งวัตถุดิบ เทียบและขนสินค้าลง โดยจัดเป็น RAMP เพื่อความสะดวกในการขึ้นลงที่ระดับต่างกัน

บริเวณรับของ (RECEIVING AREA) เป็นส่วนที่จัดไว้สำหรับพักรถ และข้างของต่าง ๆ ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม น้ำ และเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น เมื่อตรวจแล้วก็นำไปเก็บยังห้องเก็บของ เนื้อที่เท่ากับ 0.744 ตร.ม. ต่อ 1 ห้องพัก

ห้องเก็บของ (MAIN STORAGE) ใช้เก็บวัสดุอุปกรณ์ทั่วไปของโรงแรม ประกอบด้วยชั้นวางของและพื้นที่สำหรับเก็บอุปกรณ์ขนาดใหญ่ มี COUNTER ทำงานของคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และอยู่ภายใต้การคุ้มครองลิขสิทธิ์ ไม่สามารถนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควบคุมการ เบิกจ่ายอุปกรณ์ ควรอยู่บริเวณใกล้เคียงกับซานรับ – ส่งของ และทางเข้าส่วนบริการ (SERVICE ENTRANCE)

7.3 ห้องเก็บขยะ (GARBAGE ROOM) เป็นส่วนจัดเก็บเศษอาหาร ขวดเปล่า กระป๋อง บริเวณนี้ควรจะมีคอก เนื่องจากปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนกับสภาพไมนาคูในส่วนของนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

— GARBAGE SORTING & REFRIGERATION เป็นห้องแยกขยะ และมีส่วนเก็บขยะเปียกที่ต้องแช่ไว้ในตู้เย็น

— TRASH STORAGE เป็นส่วนเก็บขยะแห้ง ใบตอง กระดาษ เป็นต้น ใช้พื้นที่ประมาณ 0.05 ตร.ม./ห้องพัก

— EMPTY BORRLE STORAGE เป็นส่วนเก็บพวกขวดเปล่า เนื้อที่ส่วนที่เก็บขยะนี้ โดยทั่วไปคิด 0.0675 ตร.ม. ต่อ 1 ห้องพักแขก

7.4 ส่วนที่พักของเจ้าหน้าที่และพนักงาน (STAFF'S HOUSE)

เนื่องจากโครงการตั้งอยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชนจึงมีกำหนดสร้างบ้านพักสำหรับเจ้าหน้าที่และพนักงาน โดยสามารถแบ่งเป็นบุคคลในครอบครัว ดังนี้

7.4.1 พนักงานทั่วไป ประกอบด้วยพนักงานที่ไม่ใช้เทคนิค และใช้เทคนิค ระดับกลาง 206 คน คาดว่าจะใช้แรงงานท้องถิ่น 80% โดยมีรถรับส่งไปยังตัวเมืองของ จังหวัด ที่เหลือ 40 คน เป็นแรงงานจากจังหวัดอื่น โดยจัดเป็นห้องพัก 1 ห้องอยู่รวมกัน 4 คน ห้องละ 36 ตร.ม. จำนวน 10 ห้อง คิดกัน มีห้องน้ำในตัว

7.4.2 ผู้จัดการและพนักงานฝ่ายบริการ 18 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานจาก จังหวัดอื่น จัดให้พักห้องละ 2 – 3 คน พื้นที่ 30 ตร.ม. / ห้อง จำนวน 6 ห้อง คิดกัน มีห้องน้ำในตัว

7.4.3 ระดับผู้บริหาร และเจ้าของโครงการ ในระดับผู้บริหารจะพักในห้องพักของโรงแรมเลย ส่วนเจ้าของโครงการ จะมีบ้านพักเป็นส่วนตัวของตนเอง ตั้งอยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงกับโครงการ

8. ส่วนห้องเครื่อง (MECHANICAL DEPARTMENT)

ส่วนห้องเครื่องเป็นส่วนบริการส่วนหนึ่งของ โรงแรม ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ

8.1 ห้องทำงานช่าง (ENGINEERING OFFICE)

เป็นส่วนทำงานของวิศวกร และฝ่ายช่างที่ควบคุมเครื่องกลต่าง ๆ มีลักษณะเป็นห้องทำงานทั่วไป โดยจัดให้มีส่วนทำงานของหัวหน้าวิศวกรรวมอยู่ด้วย

8.2 ห้องเก็บของ (STORAGE ROOM)

ใช้เป็นที่เก็บเครื่องมือต่าง ๆ ของแผนก ควรอยู่ติดกับส่วน ENGINEERING OFFICE

8.3 ห้องต้มน้ำ (BOILER ROOM)

เป็นส่วนห้องเครื่อง เครื่องจักรกลในการต้มน้ำ เพื่อทำน้ำร้อนและไอน้ำ แจกจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ได้แก่ ครัว ห้องพักแขก ห้องซักกรีด เป็นต้น ประกอบด้วย เครื่องจักรซึ่งขนาดใหญ่จำนวนหลายเครื่อง ในการออกแบบส่วนนี้ควรคำนึงถึงปัญหาเสียงรบกวนของเครื่องยนต์ ความร้อน และอันตรายที่จะเกิด ควรจะอยู่ใกล้กับห้องซักกรีด ห้องครัว และช่องเดินท่อที่จ่ายไปตามห้องพักแขก เพื่อประหยัดท่อและสูญเสียความร้อนน้อยที่สุด

เนื้อที่ส่วนนี้คิดประมาณ 0.55 ตร.ม. ห้องพัก

8.4 ห้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง (FUEL STORAGE)

เป็นส่วนเก็บน้ำมันซึ่งใช้กับห้องเครื่องของ โรงแรม ลักษณะของห้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เก็บได้ 2 ลักษณะ คือ เป็น TANK เก็บน้ำมันตั้งลอยไว้ อีกแบบ คือ ฝังไว้ใต้ดิน ในโครงการนี้จะใช้วิธีฝังไว้ใต้ดิน ซึ่งปลอดภัยกว่า ห้องเก็บน้ำมันควรจะอยู่ใกล้กับห้องต้มน้ำและรถส่งน้ำมันสามารถเข้าถึงได้

8.5 หม้อแปลงไฟฟ้า (TRANSFORMER ROOM)

เป็นส่วนควบคุมเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า และแสงไฟ ประกอบด้วยตัวหม้อแปลงจำนวน 2 ชุด

8.6 ห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (GENERATOR ROOM)

จะอยู่ใกล้กับส่วนหม้อแปลงไฟฟ้า ประกอบด้วยเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ใช้ น้ำมัน

เอกสารนี้จำนวน 2 ชุด จะทำงานในกรณีเมื่อกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าดับควรจะอยู่ใกล้กับส่วน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FUEL STORAGE ค่าย

8.7 ห้องเครื่องปั๊มน้ำ (PUMP ROOM)

ประกอบด้วยเครื่องปั๊มน้ำขนาดใหญ่ ที่ปั๊มน้ำจากถังน้ำไปยังถังสูงเก็บน้ำ ซึ่งอยู่ส่วนบนสุดของอาคาร ก่อนที่จะกระจายน้ำไปยังส่วนต่าง ๆ ดังนั้นส่วนนี้ควรอยู่ใกล้กับถังเก็บน้ำใต้ดิน และช่องเดินท่อ (DUCT SPACE) เพื่อประหยัดท่อ

8.8 ถังเก็บน้ำใต้ดิน (WATER SUPPLY)

ในการใช้น้ำจากการประปา ไม่ควรจะสูบน้ำจากท่อโดยตรงจึงจำเป็นต้องมีส่วนถังเก็บน้ำใต้ดิน ซึ่งรับน้ำมาจากรังการประปา ก่อนที่จะปั๊มไปใช้ ดังนั้นส่วนนี้ควรอยู่บริเวณอาคาร และใกล้กับ PUMP ROOM

8.9 ห้องบำบัดน้ำเสีย (WATER TREATMENT PLANT)

น้ำทิ้งจากส่วนต่าง ๆ ของ โรงแรม จะต้องนำมาบำบัดให้เป็นน้ำที่ใสก่อนจะระบายลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ส่วนนี้จะอยู่ใต้ดินใกล้กับส่วนช่องเดินท่อ

8.10 ส่วนห้องเครื่องปรับอากาศ (AIR CONDITIONING)

เป็นส่วนควบคุม ระบบปรับอากาศภายในโรงแรม ประกอบด้วย

- CONDENSER UNIT เป็นตัวระบายความร้อน
- COMPRESSER UNIT เป็นตัวเครื่องทำความเย็น
- PUMP สำหรับปั๊มน้ำเย็นส่งไปตามท่อน้ำเย็น
- แผงควบคุม

นอกจากนี้ยังมีส่วนของ FAN COIL และห้อง A.H.U. (AIR HANDLING UNIT) ซึ่งจะอยู่กระจายไปตามพื้นที่ ๆ ต้องการปรับอากาศภายในโรงแรม

หมายเหตุ สำหรับส่วนนี้จะไม่ใช้ในโครงการ เพราะสิ้นเปลืองให้กับการปรับอากาศที่ใช้ในบทที่ 4

8.11 แผนกซ่อมแซม (MAINTANANCE SHOP)

แผนกซ่อมแซมมีหน้าที่ซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดต่าง ๆ ของเครื่องใช้ภายใน – โรงแรมทั้งหมด รวมถึงระบบเครื่องกลในโรงแรม โดยทั่วไปแผนกซ่อมแซมนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.11.1 แผนกซ่อมแซมเครื่องปั้นและไฟฟ้า (PUMALING & ELECTRICAL SHOP) มีหน้าที่ซ่อมแซมเครื่องยนต์กลไกส่วนต่าง ๆ และเครื่องไฟฟ้าทุกชนิด

8.11.2 แผนกช่างไม้และทำหนัง (CARPENTER SHOP) ทำหน้าที่เกี่ยวกับซ่อมแซมเครื่องเรือนต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น

8.11.3 แผนกช่างทาสี (PAINT & VARNISH ROOM) ควรจะอยู่ใกล้หรือส่วนเดียวกับแผนกช่างไม้ เพราะการทำงานต่อเนื่องกัน สำหรับในห้องนี้ควรมีมาตรฐานในการป้องกันไฟเป็นพิเศษ วัสดุที่ใช้ควร เป็นวัสดุกันไฟ และจะต้องมีการระบายอากาศที่ดี

8.12 ห้องเก็บเครื่องเรือน (FURNITURE STORAGE)

เป็นห้องเก็บเครื่องเรือนที่ชำรุดหรือต้องการดัดแปลงแก้ไข เพื่อที่จะนำไปซ่อมอีกทีหนึ่ง เนื้อที่ส่วนนี้ควรอยู่ใกล้กับแผนกซ่อมแซม ไซพื้นที่ประมาณ 0.18 – 0.22 ตร.ม./ห้องพัก

8.13 ห้องคนทำสวน (GARDENER ROOM)

มีลักษณะเป็นห้องทำกรรมคา และมีสวนเก็บอุปกรณ์การทำสวนด้วย เช่น สายยาง หัวฉีด กรรไกร เป็นต้น

9. สวนจอดรถ

สวนที่จอดรถของโรงแรม ประกอบด้วย

9.1 ที่จอดรถสาธารณะ (PUBLIC PARKING) ใช้จอดรถยนต์ของแขกที่มาใช้บริการ โรงแรม ควร เข้าออกได้สะดวกจากถนนใหญ่

9.2 ที่จอดรถโดยสาร (BUS PARKING) ใช้จอดรถโดยสาร หรือ รถทัศนาจร ที่บริการแก่แขกที่มาพักโรงแรม เนื่องจากรถโดยสาร เป็นรถขนาดใหญ่ จึงควรแยกจากที่จอดรถสาธารณะ

9.3 ที่จอดรถรับจ้าง (TAXI SERVICE PARKING) เป็นที่สำหรับจอดรถรับจ้างของโรงแรมจัดบริการแก่ลูกค้า

9.4 ที่จอดรถบริการ (SERVICE PARKING) สำหรับจอดรถที่มาส่งของในโรงแรม ควรจะติดกับสวน LOADING DOCK และสามารถติดต่อกับสวนบริการของโรงแรมได้สะดวก

9.5 ที่จอดรถพนักงาน (STAFF PARKING) สำหรับจอดรถยนต์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค

3.3.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร

1) ระบบโครงสร้างใต้ดิน

1.1) ระบบเข็ม เข็มที่ใช้ทั่วไปแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เข็มกระจัด (DISPLACEMENT PILES)

– ชนิดตอก ได้แก่ เข็มคันทหรือกลวง ปลายปิกใช้ตอกคันทลงไปในดิน (ลงไปแทนที่เนื้อดิน) ปริมาตรของเข็มจะไปแทนที่เนื้อดินจำนวนมาก ซึ่งจะไปกระทบฐานรากของอาคารใกล้เคียง และเข็มที่ตอกก่อนอาจจะเคลื่อนได้

– ชนิดตอกและหล่อในที่ คือการตอกท่อเหล็กปลายปิกลงไปในดินแล้วหย่อนเหล็กเสริมลงไป เทคอนกรีตจนเต็มแล้วจึงดึงท่อเหล็กออก เข็มที่ได้มีปลายเข็มใหญ่กว่า ตัวเข็มสามารถรับน้ำหนักได้มาก

2. เข็มแบบไม่กระจัด (NON-DISPLACEMENT PILES)

ทำขึ้นโดยการเจาะเอาดินออกโดยใช้สว่านเจาะดินแล้วเทคอนกรีต ลงไปในหลุมที่เจาะในกรณีที่เป็นดินแข็งก็ใช้กรรมวิธีแห้ง (DRY PROCESS) คือ ไม่ต้องใช้ของเหลวช่วยในการทรงตัวของผนังไม่ให้พังทลาย แต่ถ้าเป็นดินอ่อนและเจาะลึก ก็ต้องใช้กรรมวิธีเปียก (WET PROCESS) โดยใช้กระบอกเหล็กป้องกันดินพังในส่วนบนของเข็มส่วนลึกลงไปของเหลว (BENTONITE) ผสมกับน้ำทำหน้าที่เคลือบผิวดินให้มีเสถียรภาพไม่พังทลาย

1.2) ระบบฐานราก

– ISOLATED FOOTING เป็นฐานรากเดี่ยว รากที่วางบนเข็ม เป็นกลุ่ม ขนาดของฐานขึ้นอยู่กับจายสนเสาเข็มมีปัญหาการทรุดตัวไม่เท่ากันของอาคารได้

– MAT FOUNDATION ฐานรากวางแผ่ตลอดไปบนเสาเข็ม ถ้าการก่อสร้างฐานรากเกิน 50% ของพื้นที่ที่จะทำการก่อสร้างก็สมควรใช้ฐานรากแผ่ การทรุดตัวของอาคารจะเท่ากัน ใช้ต้นทุนการก่อสร้างสูง

2). ระบบโครงสร้างเหนือดิน

โครงสร้างเหนือดินประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วน TOWER และ

PODIUM

ความสูงของอาคาร แบ่งตามระดับความสูงได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระบายต่ำ มีความสูงไม่เกิน 10 ชั้น
- ระบายสูงปานกลาง ความสูงตั้งแต่ 10 ชั้น - 25 ชั้น
- ระบายสูงมาก ตั้งแต่ 25 ชั้นขึ้นไป

สำหรับโครงการนี้ อาคารมีความสูงระดับต่ำ การออกแบบโครงสร้างอาคารแรงที่มีผลต่อโครงสร้าง คือ แรงทางแนวนิ่ง เช่น น้ำหนักของตัวอาคารและน้ำหนักบรรทุกแรงทางแนวนอน ได้แก่ แรงที่เกิดจากแผ่นดินไหวและแรงลม โดยสามารถแบ่งลักษณะโครงสร้างได้ดังนี้

2.1) FRAME SYSTEM เป็นระบบที่ใช้เสาและคาน เป็นโครงหลักใช้ ค.ส.ล. หรือ โครงเหล็กรูปพรรณ ในการก่อสร้าง ระบบนี้มีการก่อสร้างที่รวดเร็ว ราคาถูก ถ้าเป็นโครงสร้างเหล็กจะมีราคาสูงและความสามารถทนไฟได้น้อย แต่การก่อสร้างรวดเร็วมาก

2.2) SHEAR WALL & BEARING WALL เป็นผนังรับแรงเฉือนและผนังรับน้ำหนัก ส่วนใหญ่ทำด้วย ค.ส.ล. สามารถทำการก่อสร้างได้รวดเร็วด้วยระบบ SLIP FORM แต่มีข้อจำกัดเรื่องของเปิด เป็นโครงสร้างที่รับแรงทางแนวใดก็ได้ และยังสามารถใช้ในการรับน้ำหนักแทนเสาได้ด้วย ส่วนใหญ่ใช้เป็น CORE ทางแนวนิ่ง หรือผนังคานนอกอาคาร

2.3) โครงสร้างพื้น

- พื้นตง คอนกรีต (CONCRETE JOIST FLOOR) พื้นจะรองรับโดยตงคอนกรีต คานและพื้นหล่อเป็นเนื้อเดียวกัน ทางตงจะมีเหล็กเสริมช่วยพื้นแบบนี้สิ้นเปลืองไม้แบบและทำงานยาก

- REINFORCED CONCRETE SLAB เป็นพื้น ค.ส.ล. ชลุมความวางบนคานอีกทีหนึ่ง มีทั้งแบบเสริมเหล็กทางเดียวและสองทาง เป็นแบบที่ประหยัดก่อสร้างง่ายแต่ต้องใช้กับ SPAN ที่ไม่กว้างมากนัก นิยมใช้กันมาก

- WAFFLE SLAB เป็นพื้นที่ประกอบด้วยคานขอย ค.ส.ล. วางเหล็กเสริมสองทางวิ่งตัดกันเป็นตะแกรงสี่เหลี่ยม ท้องพื้นมีลักษณะเป็นกะทะสี่เหลี่ยมคว่ำ ใ้กับอาคารที่ต้องการความสวยงามของห้องโดยไม่ต้องตีฝ้า การทำงานลำบาก และเปลืองเอกสารไม้แบบ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– พื้นระบบคานตารางทะแยง (SKEW GRID SYSTEM)

เป็นพื้นที่มีคานทะแยงขอยตามคานสี่เหลี่ยม เป็นพื้นที่ลื่นในที่รับน้ำหนักได้ดี แต่การก่อสร้างลำบากรับน้ำหนักได้ทั้ง 2 ทาง

– FLAT PLATE & FLAT SLAB เป็นพื้นที่คานทางแรงได้ 2 ทาง

เช่นกัน รับน้ำหนักได้มาก รับน้ำหนักบรรทุกทุกตั้งแต่ 500 กก./ตรม. ขึ้นไป เป็นพื้นไม่มีคานสามารถวางช่วงได้ทางมาก สามารถเดินระบบต่าง ๆ ได้พื้นที่ และทำให้อาคารมีความสูงค่อนข้างลดลง หนาไฟได้ดีกว่าพื้นธรรมดา แต่มีราคาแพง

– PRECAST CONCRETE

เป็นพื้นที่ลื่นสำเร็จก่อนที่จะมาวางบนคานที่จะมาก่อสร้าง ทำให้การก่อสร้างรวดเร็ว ไม่เปลืองไม้แบบแต่มีราคาแพง โดยเฉพาะที่ต้องพาดช่วงกว้างมาก ๆ ต้องเทพื้นคอนกรีตที่อีกที่หนึ่ง และไม่เป็นเนื้อเดียวกับโครงสร้างหลัก ทำให้อาคารรับแรงต่าง ๆ ได้น้อยลง

3.3.2 ระบบปรับอากาศและการระบายอากาศ

1) ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่นิยมใช้กันอยู่ในอาคารสูงจะมีอยู่ 3 ระบบ ที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ

1.1) ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง (CENTRAL CHILLED WATER-SYSTEM) ระบบที่ใช้เครื่องทำน้ำเย็น (WATER CHILLER) ทำน้ำเย็นแล้วใช้น้ำเย็นไปเป็นตัวกลางในการให้ความเย็นในระบบปรับอากาศ โดยการเดินท่อจ่ายน้ำเย็นไปยังเครื่องส่งลมเย็น (AIRHANDLING OR FANCOIL UNIT) ซึ่งติดตั้งอยู่ตามชั้นต่าง ๆ ของอาคาร

เครื่องทำน้ำเย็นมีทั้งชนิดระบายความร้อนด้วยอากาศ (AIR COOLED WATER CHILLER) ซึ่งมักจะนิยมใช้สำหรับอาคารที่ต้องการขนาดการทำความร้อนไม่มากนัก และชนิดที่ระบายความร้อนด้วยน้ำ (WATER COOLED WATER CHILLER) ซึ่งมักจะใช้เมื่อมีความต้องการขนาดการทำความร้อนมาก ๆ การระบายความร้อนด้วยน้ำจะใช้หูลึงเทาเวอร์ (COOLING TOWER) ช่วยให้น้ำระบายความร้อนจากเครื่องทำน้ำเย็น เย็นลง และโคจรกลับไปใช้ในการระบายความร้อนใหม่

1.2) ระบบปรับอากาศครบชุดในตัวชนิดระบายที่ความร้อนด้วยน้ำ (WATER COOLED PACKAGED AIRCONDITIONER) เป็นระบบที่ใช้เครื่องปรับอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในห้องฝึกอบรมเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่าการ (WATER COOLED PACKAGED AIRCONDITIONER) ถึงถึงเป็นระบบที่ใช้เครื่องปรับอากาศ

ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 4 ส่วนอันได้แก่ คอมเพรสเซอร์ คอยล์เย็น (EVAPORATOR) คอยล์ร้อน (CONDENSER) และวาล์วลดความดัน (EXPANSION VALVE) ครบชุดอยู่ในเครื่องเดียวกันและเป็นเครื่องที่การระบายความร้อนของคอยล์ร้อนใช้น้ำในการระบายความร้อนโดยใช้ชุดลึงเทาวอร์ชวยให้ทำหน้าที่ระบายความร้อนจากเครื่องเย็นลงและโคจรกลับไปใช้ในการระบายความร้อนใหม่

เครื่องปรับอากาศที่วางนี้ถ้าจะเปรียบเสมือนเครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่างธรรมดาตนเอง แต่มีขนาดใหญ่กว่า ไม่ได้ระบายความร้อนด้วยอากาศ แต่ระบายความร้อนด้วยน้ำ และมักจะออกแบบให้สามารถถอดถอดเป็นจากเครื่องได้เลย

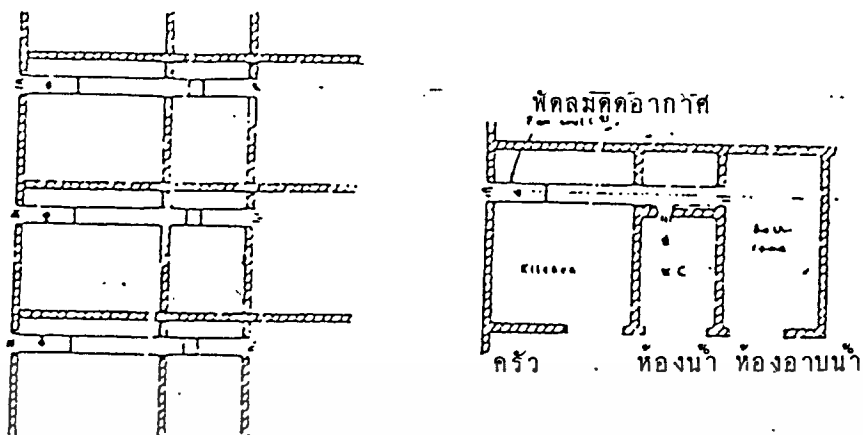
1.3) ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT SYSTEM) ระบบนี้เป็นระบบที่คุ้นทั่วไปคุ้นกันมากที่สุด ระบบปรับอากาศจะประกอบด้วยเครื่องหลัก 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เรียกว่าเครื่องส่งลมเย็น (AIRHANDLING OR FANCOIL UNIT) ซึ่งจะติดตั้งอยู่ในอาคารและส่วนที่ 2 เรียกว่าเครื่องระบายความร้อน (AIR COOLED CONDENSING UNIT) ซึ่งจะติดตั้งอยู่ในอาคาร เครื่องส่งลมเย็น ถ้าเป็นเครื่องขนาดใหญ่ ก็มักจะออกแบบให้มีระบบถอดถอดสำหรับการกระจายลมเย็นได้

2) การระบายอากาศ (VENTILATION)

การระบายอากาศแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ

2.1) การระบายอากาศโดยธรรมชาติ โดยการวางแผนอาคารและการเจาะช่องลมให้ตรงและถูกต้อง ความต้องการของการใช้สอยนั้น การระบายอากาศแบบธรรมชาติ จำเป็นต้องเปิดของทั้ง 2 ด้านผนังเพื่อสามารถให้ลมเข้าและออกได้ (ใช้การไหลเวียนของลม)

2.2) การระบายอากาศโดยวิธีกล เมื่อไม่สามารถจะระบายอากาศโดยธรรมชาติได้ ต้องอาศัยเครื่องกลเข้ามาช่วยในการชักกลืน เช่น ห้องครัวห้องน้ำ, ห้องเก็บของ หรือห้องใดก็ตามที่ลึกกว่า 1 ชั้น การระบายอากาศโดยวิธีกลมีด้วยกัน 2 แบบ คือ แบบเฉพาะห้องและแบบรวม การระบายอากาศแบบวิธีกลมีความยุ่งยากและสิ้นเปลือง

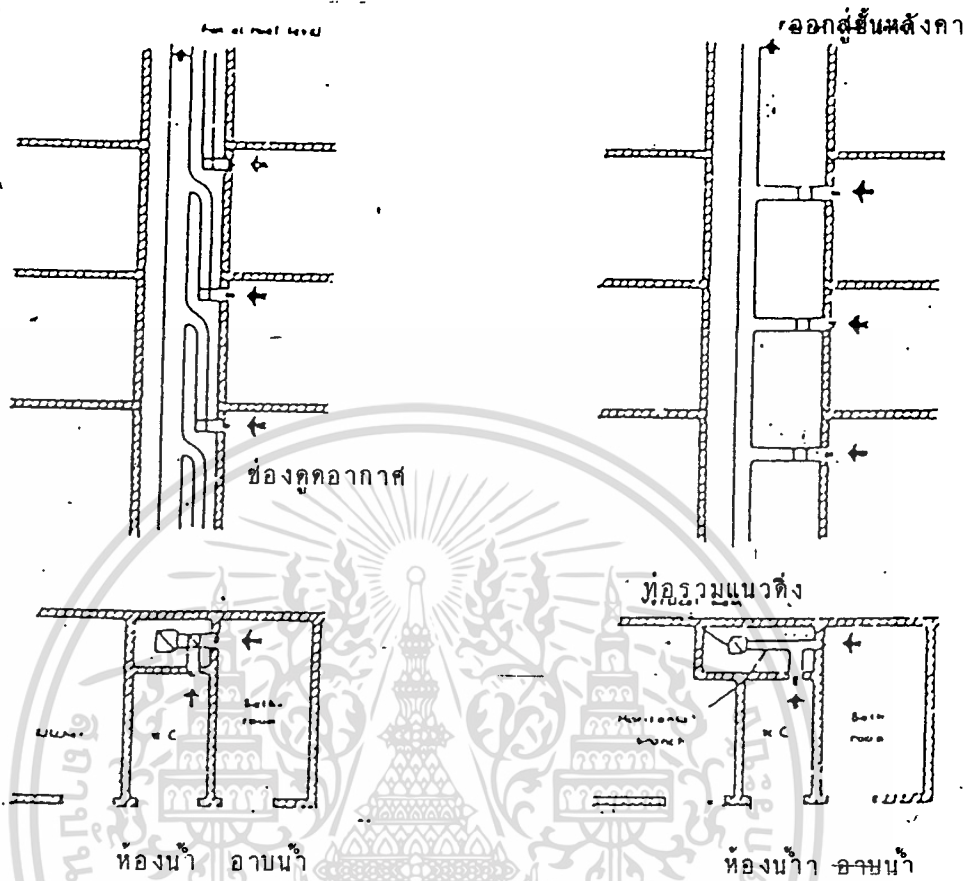

รูปที่ 3.3 แสดงการระบายอากาศโดยวิธีกล ด้วยพัดลมระบายอากาศและทอลมแนวนอน

1. การระบายอากาศแบบเฉพาะห้องนั้น ห้องน้ำห้องหนึ่ง ๆ จะมีพัดลมระบายอากาศ และทอลมดังในรูปที่ 1 การระบายอากาศแบบนี้สามารถใช้ระบายอากาศตลอดเวลาหรือชั่วคราวก็ได้ตามความต้องการ และมีข้อดี คือ เหมาะสำหรับอาคารที่ห้องพักเหล่านี้นักแต่ละห้องรับผิดชอบการทำงานและการบำรุงรักษาเอง สำหรับอาคารขนาดใหญ่ที่เจ้าของอาคาร รับผิดชอบเองนั้นจะยุ่งยากในการบำรุงรักษา เพราะจะต้องบำรุงรักษาพัดลมระบายอากาศขนาดเล็ก เป็นจำนวนมาก และจะต้องมีช่องเปิดสำหรับระบาย อากาศที่ผนังคานข้างของอาคารแต่ละชั้นเป็นจำนวนมากทำให้ไม่สวยงาม

2. การระบายอากาศแบบรวม

สำหรับอาคารที่พักอาศัยขนาดใหญ่ได้แก่ โรงแรม แฟลต เป็นต้น จะมีแบบโครงสร้างของแต่ละชั้นเหมือน ๆ กัน ห้องน้ำซึ่งอยู่ส่วนในของอาคารจึงซ้อนกันตลอด ทำให้สามารถใช้ระบบระบายอากาศแบบรวมซึ่งอากาศจากห้องน้ำในแต่ละชั้นจะถูกดูดผ่านทอลมย่อยเข้ามา ในทอรวมซึ่งอยู่ในช่องทอแนวกิ่ง โดยพัดลมระบายอากาศขนาดใหญ่ที่อยู่บนหลังคา

รูปที่ 1 การระบายอากาศโดยวิธีกล ใช้พัดลม
ระบายอากาศและทอรวมแนวดิ่งพร้อม
ควายทอสักคว้น (SHUNT DUCT)

รูปที่ 2 การระบายอากาศโดยใช้
วิธีกลใช้พัดลมระบายอากาศ
และทอรวมแนวดิ่ง

3.3.3 ระบบสุขาภิบาล

1) ระบบน้ำใช้ (WATER SUPPLY)

น้ำสะอาดที่นำไปใช้ในโรงงานนั้นถูกนำไปใช้ในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร เช่น ประกอบอาหาร ทำความสะอาด ใช้ในระบบดับเพลิง ใช้ในระบบทำความเย็น-ความร้อน ใช้กับสระว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีปริมาณและคุณภาพต่างกันดังนี้

ตารางที่ 3.6 แสดงปริมาณการใช้น้ำ

ปริมาณเฉลี่ย	ปริมาณการใช้น้ำ /วัน / คน	
	ลิตร	แกลลอน
แขกของโรงแรม	135	35
ลูกจ้างของโรงแรม (อาศัยนอกโรงแรม)	43	12
ภัตตาคาร	7.5	2 (คอกม้อ)

ตารางที่ 3.7 แสดงคุณภาพของน้ำ

กิจกรรม	ความต้องการ
ดื่ม ปรุงอาหาร ล้างจาน	ต้องบริสุทธิ์ ผ่านการฆ่าเชื้อโรคและป้องกันเชื้อโรค การจ่ายน้ำจะต้องกระทำโดยตรงจากแหล่งเก็บน้ำ
การซักล้าง ทำความสะอาด	มีความบริสุทธิ์ปานกลาง โดยแยกเป็นน้ำร้อนและน้ำเย็น การจ่ายน้ำ จ่ายจากถังเก็บน้ำหรือระบบการจ่ายน้ำ
ลานซักล้าง	เป็นน้ำสะอาด เป็นน้ำอ่อน ที่ปราศจากธาตุเหล็กและแมงกานีส
ระบบดับเพลิง	เป็นน้ำที่แข็งแรงกันสูง เพื่อใช้กับหัวฉีดดับเพลิง เป็นน้ำสะอาด ผ่านการกรองและฆ่าเชื้อโรค และมีการถ่ายเทหมุนเวียนของน้ำ
ระบบทำความร้อน	เป็นน้ำอ่อน ทำให้สะอาด แยกวงจรการเก็บและหมุนเวียนออกจากระบบจ่ายน้ำทั่วไป

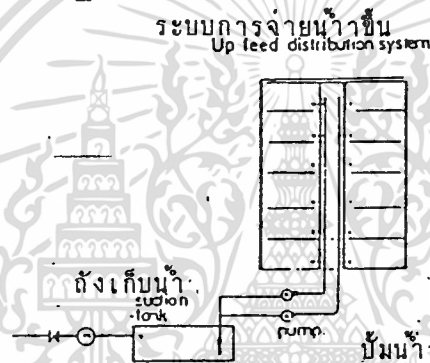
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1) ระบบการจ่ายน้ำ (WATER DISTRIBUTION SYSTEM)

ระบบการจ่ายน้ำแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

1. UP FEED DISTRIBUTION SYSTEM

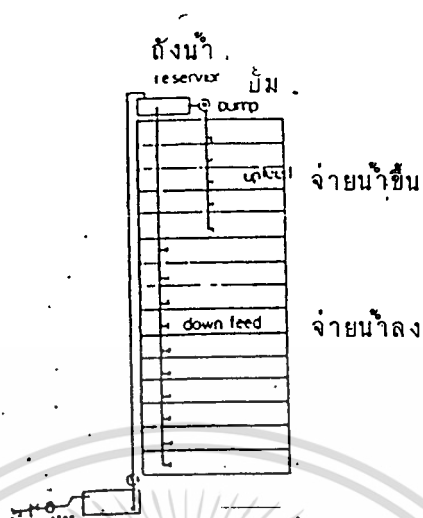
ใช้หลักการนำแรงดันน้ำจากข้างล่างดันน้ำขึ้นสู่ชั้นบนโดยอาศัยปั้มน้ำ มีข้อจำกัดในการใช้ คือ เหมาะกับอาคารที่สูงระหว่าง 5 – 6 ชั้น (แต่ละชั้นสูงประมาณ 3 เมตร) ข้อเสียคือ เครื่องปั้มน้ำจะต้องทำงานตลอดเวลาที่มีการใช้น้ำ ทำให้สิ้นเปลืองพลังงาน

รูปที่ 3.4 แสดงการจ่ายน้ำระบบ UP FEED

2) DOWN DISTRIBUTION SYSTEM

เหมาะสำหรับอาคารที่มีความสูงเกิน 4 ชั้นขึ้นไป การทำงาน กระทำ โดยสูบน้ำจากถังเก็บน้ำชั้นล่างขึ้นไปเก็บไว้บนถังเก็บน้ำชั้นบน แล้วจ่ายน้ำโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก (GRAVITY) ช่วงของการเก็บน้ำและการจ่ายน้ำ นิยมแบ่งเป็นช่วง ๆ ช่วงละประมาณ 8 ชั้น โดยถังเก็บน้ำแต่ละถังจะมีการสำรองเอาน้ำไว้ใช้ยามฉุกเฉิน เช่น การดับเพลิงอีกด้วย ข้อดีของการจ่ายน้ำระบบใช้แรงโน้มถ่วงนี้ ทำให้ประหยัดพลังงานมากขึ้น เพราะปั้มน้ำจะทำงานเมื่อระดับน้ำลดลงถึงระดับที่กำหนด และจะหยุดทำงานเมื่อถึงระดับที่กำหนดเช่นกัน

รูปที่ 3.5 แสดงการจ่ายน้ำระบบ DOWN FEED

การจักรระบบการจ่ายน้ำ

ในการจักรระบบการจ่ายน้ำภายในโรงแรมมีการใช้ท่อหลายชนิดต่างกันตามประโยชน์ใช้สอย แต่ท่อน้ำใช้ทุกระบบสามารถจัดให้อยู่ภายในช่องท่อ (DUCT) เดียวกัน ซึ่งสามารถจัดแบ่งวงจรท่อออกได้เป็น

- วงจรน้ำเย็น สำหรับน้ำดื่ม
- วงจรน้ำเย็นหรือน้ำอื่น สำหรับจ่ายกับสุขภัณฑ์ที่ใช้ในการอาบน้ำ ล้างหน้า โถปัสสาวะหญิง
- วงจรน้ำสำหรับโถส้วม
- วงจรน้ำร้อนสำหรับเครื่องทำความร้อน (ในประเทศไทยไม่จำเป็น)
- วงจรน้ำเย็นจืด (CHILLED) สำหรับปรับอากาศ
- วงจรน้ำร้อนและน้ำเย็น สำหรับครัว ล้างจาน ชักล้าง ฯลฯ

หมายเหตุ

1. น้ำเย็นสำหรับดื่ม	อุณหภูมิ	10°C (50°F)
2. น้ำอื่นทั่วไป	"	50°C (120°F)
3. น้ำร้อนสำหรับล้างจาน	"	50°C (250°F)
ฆ่าเชื้อโรค	"	82°C (180°F)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีข้อจำกัดเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารในการนำไปใช้

เครื่องทำน้ำร้อน (HOT WATER HEATER)

อาจจะแยกชนิดต่าง ๆ ของเครื่องทำน้ำร้อน ได้เป็น 4 ชนิด ตามวัสดุที่ใช้ เป็นเชื้อเพลิงหรือตัวให้ความร้อน ดังนี้ คือชนิดใช้ถ่าน ใช้แก๊ส ใช้น้ำมัน และใช้ไฟฟ้า ซึ่งแต่ละชนิดนี้จะต้องมีเข็มวัดอุณหภูมิของน้ำและล้นปลอกภัย เพื่อป้องกันน้ำมีอุณหภูมิสูงมากเกินไป อาจทำให้น้ำเดือดหรือระเบิดได้ และควรมีก่อกระบายน้ำออกอยู่ตอนล่างสุดของถังเพื่อให้น้ำออกเมื่อทำความสะอาดถัง สำหรับล้นปลอกภัยนั้นควรตั้งให้ระบายน้ำออกจากถังเมื่อน้ำมีอุณหภูมิสูงถึง 23°F หรือเมื่อน้ำมีความดันถึง 125 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว

1. หม้อทำน้ำร้อนแบบธรรมชาติ เป็นถังเก็บน้ำและถังทำน้ำร้อน ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1-5 ฟุต ยาวประมาณ 6-15 ฟุต และมีท่อน้ำค้อจากถังทางข้าง ซึ่งท่อน้ำจะปล่อยให้ไหลออกทางก้นถัง ไหลไปตามที่ถูกละไว้ในเตาไฟและค้อวกเข้าตอนบนของถังอีกครั้ง เพื่อให้น้ำไหลผ่านท่อที่ถูกทำให้ร้อนแล้ว เข้าอยู่ตอนบนของถัง แต่ยังไม่ถึงชนิดของหม้อน้ำร้อนแบบนี้ออกไปอีกดังนี้

- ชนิดใช้กับเตาผิง เป็นถังน้ำร้อนที่ตั้งอยู่ในแนวรั้งและมีท่อค้อขึ้นเข้าไปในเตาไฟ เมื่อให้ความร้อนแก่น้ำที่ไหลผ่านท่อน้ำ มีก้อให้น้ำออกอยู่ตอนก้นถังเพื่อระบายน้ำสกปรกหรือตะกอนออกและยังมีเข็มวัดอุณหภูมิของน้ำร้อนภายในถังและล้นลดความกดกัน เมื่อความดันของน้ำสูงขึ้นเกินกำหนด ส่วนมากมักติดตั้งดังนี้ ให้ท่อน้ำขึ้นเข้าในเตาไฟที่ใช้ให้ความอบอุ่นภายในบ้าน (เฉพาะเมืองหนาว) ดังนั้นเตาชนิดนี้จึงไม่มีใช้ในเมืองร้อนหรือในฤดูร้อนของประเทศนั้น ๆ

- ชนิดมีตัวให้ความร้อนโดยเฉพาะ เป็นเตาแบบนอนและมีตัวให้ความร้อนอยู่ด้านข้างซึ่งเตานี้อาจจะใช้ แก๊ส น้ำมัน หรือฟืน เป็นตัวให้ความร้อนก็ได้

- ชนิดใช้กับเตาไฟและเตาแก๊ส เป็นถังน้ำร้อนชนิดใช้กับเตาไฟที่ให้ความอบอุ่นภายในบ้านที่ใช้อยู่ในฤดูหนาว แต่ในฤดูร้อนเตานี้จะไม่จำเป็นต้องใช้จึงออกแบบให้มีเตาแก๊สอยู่ทางข้างอีกเตาหนึ่ง เพื่อใช้ในฤดูร้อนและเป็นตัวช่วยทำให้น้ำร้อนเร็วขึ้นเมื่อจำเป็นต้องใช้จำนวนมาก ๆ

2. เครื่องทำน้ำร้อนแบบใช้แก๊ส เครื่องทำน้ำร้อนควายแก๊ส ประกอบด้วย

ถังเหล็กอวาล์งกะสี ท่อทองแดง หรือกระเบื้องเคลือบ ภายในถังมีตัวควบคุมความร้อนจากน้ำ

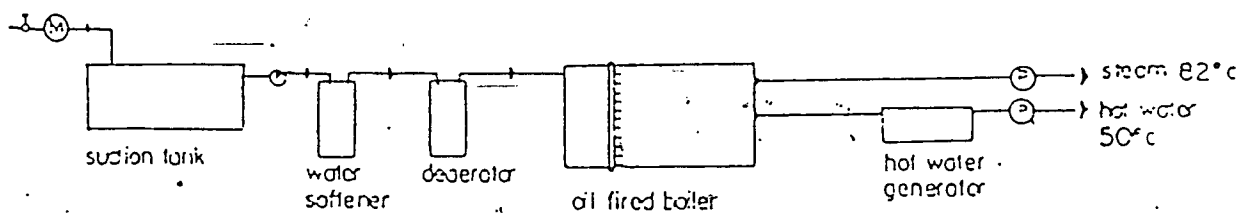
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวปิดท่อก๊าซโดยอัตโนมัติ เมื่ออุณหภูมิของน้ำสูงขึ้นตามกำหนดที่ตั้งไว้ คือ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.8 แสดงปริมาณการปล่อยน้ำ

ท่อ สเปย์ กอกน้ำ	ลิตร/วินาที		แกลลอน/นาที	
	ร้อน	เย็น	ร้อน	เย็น
อ่างอาบน้ำ	0.4	0.3	5	4
อ่างล้างหน้า	0.1	0.2	1.5	2
ชักโครก	0.1	0.1	1.5	1.5
โถส้วม	—	0.1	—	1.0
อ่างล้างหน้า	0.3	0.2	4	3

1.2) ระบบทำน้ำร้อนและไอน้ำร้อน (HOT WATER & STEAM SUPPLY SYSTEM)

น้ำร้อนและไอน้ำร้อนโดยทั่วไปจะอยู่ในขบวนการผลิตเดียวกัน คือน้ำเย็นจากระบบท่อน้ำใช้จะถูกปั๊มผ่านเครื่องทำน้ำให้เป็นน้ำอ่อน (WATER SOFTENER) ก่อนแล้วจึงผ่านเครื่องกำจัดอากาศ (DEAERATOR) และผ่านเข้าสู่ขบวนการทำไอน้ำร้อน (BOILER) เพื่อให้น้ำเย็นกลายเป็นไอน้ำร้อน โดยส่วนหนึ่งจะถูกปั๊มไปใช้ในส่วนของห้องซักรีด เครื่องล้างจาน ถ้วยชาและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ต้องการใช้ไอน้ำ และไอน้ำร้อนอีกส่วนจะถูกส่งเข้าสู่ HOT WATER GENERATOR เพื่อทำให้ไอน้ำร้อนกลายเป็นน้ำร้อน และส่งไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคาร เช่น ห้องพักแขก ภัตตาคาร ครีว

ดึงเก็บน้ำ น้ำอ่อน กำจัดอากาศ เป็นไอน้ำร้อน ปรับ ควบคุมน้ำร้อน

เอกสารนี้เป็น **รูปที่ 3.6** แสดงระบบการทำน้ำร้อนและไอน้ำร้อน อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ระบบร่น้ำคั่นไม้

ระบบร่น้ำคั่นไม้ประกอบด้วยเครื่องสูบน้ำเพิ่มความดัน 1 ชุด ซึ่งประกอบด้วยเครื่องสูบน้ำทำงานและเครื่องสูบน้ำสำรอง ถึงอีกความดัน และวาล์วลดความดันตามจุดต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และพองายน้ำผั่งคินไปยังจุดต่าง ๆ ที่เป็นหัวแบบทำงานโดยผ่านวาล์วควบคุมอัตโนมัติ ใช้ SOLENOID โดยสามารถตั้งโปรแกรม และควบคุมเวลาให้ทำงานในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ เพื่อให้เหมาะสมกับคั่นไม้ชนิดต่าง ๆ และสนามหญ้ารวมทั้งไม่มีการสูญเสียน้ำโดยใช่เหตุ (น้ำที่ใช้ได้มาจากขอน้ำในโครงการ)

3.3.4 ระบบการกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้นจากโรงแรม นับเป็นขยะที่เกิดขึ้นโดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิด เช่น เศษอาหาร เศษภาชนะ พลาสติก เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีประมาณ 0.25 ลิตร ต่อคน

1) ขบวนการในการกำจัด

1.1) การเก็บกักขยะ (REFUSE AND GARBAGE COLLECTION & STORAGE)

1. CHUTES ในอาคารของโรงแรมที่มีความสูงจะเป็นตัวรับและเชื่อมการติดต่อกับแต่ละชั้น ลงไปสู่ห้องเก็บขยะ ซึ่งอยู่ที่ส่วนบริการ

2. WASTE PULPING SYSTEM ใช้กับขยะเปียกที่เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยหรือเป็นตะกอนซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครัว หรือบริเวณที่ล้างจาน ในขบวนการเก็บนี้จะต้องทำการแยกรวบรวมเศษอาหาร หรือขยะก่อนที่จะทำการขนส่งไปยังที่เก็บขยะต่อไป

3. INDIVIDUAL REFUSE BINS AND SACKS กระสอบถึงเก็บขยะสามารถใช้ได้ในห้องพักของแขก โดยการนำมาเก็บรวบรวมขยะลงไปถึงที่เพื่อให้ลงสู่ถังเก็บใหญ่ต่อไป

ลักษณะรายละเอียดของปล่องทิ้งขยะ (CHUTE)

— สร้างด้วยวัสดุที่คงทน มีผิวภายในลื่น กันซึมได้ โดยให้ได้รับคำรับรองจากหน่วยงานสุขาภิบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ — ตัวปล่องจะต้องคงมีที่ปิดอย่างแข็งแรงและเป็นระยะเพื่อป้องกันการไม่ว่างสันตะเพี้ยน อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การต่อปล่องให้ท่อโดยใช้วิธีสวมซ้อนตัวกลางกับตัวบน
- เส้นผ่าศูนย์กลางภายในท่อจะต้องไม่เล็กกว่า 40 ซม. และขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของปล่องจะต้องเท่ากันตลอดความสูงของปล่อง
- ปลายบนสุดของปล่องต้องมีการระบายอากาศที่ดี และยื่นเลยหลังคาขึ้นไปอย่างน้อย 60 ซม. มีตะแกรงโลหะกันแมลง และสำหรับกันน้ำฝน
- ฝาปิดและเปิด เพื่อรับขยะที่ทุก ๆ ชั้นของอาคาร ตัวปิด - เปิดนี้ให้มีลิ้นและอุปกรณ์ที่ปิดเปิดได้โดยอัตโนมัติ และมีขนาดเล็กกว่าปล่อง

(1) ปริมาณขยะ

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นมีผลต่อการออกแบบระบบกำจัดขยะเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็น องค์ประกอบที่สำคัญในการพิจารณาเวลาเก็บขยะ และขนาดของสถานที่เก็บขยะ ตลอดจนวิธีการขนส่งขยะจากชั้นต่าง ๆ มายังที่เก็บขยะ พิจารณาจากประเภทของสถานที่ และขนาดของโรงแรมปริมาณขยะที่เกิดขึ้นแต่ละวันจะมีปริมาณ 17 ลบ.ม./วัน (ประมาณโดยใช้ปริมาณขยะเฉลี่ย 1.51 กก./คนในหนึ่งวัน และมีความหนาแน่นของขยะเฉลี่ย 450 กก./ลบ.ม.) ซึ่งขยะจำนวนนี้จะต้องทำการขนส่ง เพื่อไปกำจัดยังสถานที่ทิ้งขยะ

(2) คุณลักษณะของขยะมูลฝอย

คุณลักษณะของขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น จะมีความสำคัญในการที่จะเลือกวิธีการกำจัดขยะ ขยะที่ทิ้งมาจากโรงแรมจะมีขยะที่เป็นเศษกระดาษออกมามากที่สุด (ประมาณ 10.6%) การย่อยสลายของขยะจึงมีไม่มากเท่ากับขยะที่มีเศษอาหารปะปนอยู่มาก (ตาราง 3.10) ส่วนสารอินทรีย์ประเภทอื่นที่สามารถจะย่อยสลายได้ง่ายจะมีอยู่เป็นส่วนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับขยะจากบ้านหรือตลาด ดังนั้นปัญหาเรื่องกลิ่นของขยะจึงมีไม่มาก เหมือนกับขยะที่ทิ้งออกมาจากบ้านหรือตลาด ซึ่งลักษณะเหล่านี้จึงทำให้สามารถที่จะออกแบบวิธีการที่จะเก็บและกักขยะได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 3.10 คุณลักษณะของขยะจากแหล่งต่าง ๆ

ส่วนประกอบ	บ้าน	ตลาด	สถานที่เกิดขยะ		ที่ทำงาน
			ร้านค้า ขนาดใหญ่	โรงแรม	
1. กระดาษ	24.7	12.7	60.3	40.6	58.9
2. เศษผ้า	4.7	1.9	1.1	5.0	0.7
3. เศษผัก	29.0	42.6	7.6	11.4	4.1
4. เศษหญ้า เศษไม้	7.6	19.1	2.5	6.0	4.3
5. เศษพลาสติก	11.2	6.7	16.3	11.5	10.7
6. เศษยางและหนัง	1.2	0.1	0.8	0.2	0.9
7. โลหะผสมเหล็ก	5.0	1.1	1.2	7.3	3.8
8. โลหะไม่ผสมเหล็ก	0.3	0.1	0.2	0.7	0.1
9. เศษแก้ว	5.5	0.8	1.1	4.9	5.7
10. เศษกระดูก หิน กระเบื้อง	8.6	9.9	2.2	3.3	1.7
11. ถ่านไฟฉาย	0.48	0	1.4	0.27	0.27
12. อื่น ๆ	4.9	5.0	5.3	9.0	8.8

หมายเหตุ - ข้อมูล พ.ศ. 2522 - 2523 ปริมาณคิดเป็นร้อยละโดยน้ำหนัก

1.2) การกำจัด (DISPOSAL)

1. INCINERATION เป็นระบบการกำจัดขยะที่มีความต่อเนื่องโดยมีการระเหยการขนส่ง และเก็บกักน้อยที่สุด มีการใช้พลังงานความร้อนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในขบวนการกำจัด (การเผา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสียเปรียบ

- ผู้เฝ้าถ่าน ควัน และไอควันที่รวมอยู่ด้วยกันจากผู้ขบวนการ เนาจะต้องทำการแยกเอาผู้เฝ้าถ่านออกมาด้วยวิธีการที่สิ้นเปลือง
- ปริมาณที่ไม่คงที่ การรวมตัวกันของวัสดุทางเทคนิคกันและอัตราส่วนของชั้นขี้เถ้าที่ไม่แน่นอน ทำให้การดำเนินการตามขบวนการ คังกล่าวประสบปัญหา
- ปัญหาของส่นประกอบของขี้เถ้าที่มีสีส้ที่ระคายความร้อนในขบวนการกำจัด ไม่สามารถกำจัดได้ เช่น เศษแก้ว เศษโลหะ

2. การนำขยะออกไปทิ้ง (TRANSPORTATION)

ในการวางแผนควรกำหนดเส้นทางสำหรับการบริการในการนำขยะจากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้ง

ระบบหมุนเวียนของขยะอาจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ขบวนการกำจัดขยะมีความประหยัดขึ้น เช่น เศษอาหารจากภัตตาคาร สามารถนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ ซึ่งในการเก็บอาจสามารถเก็บเอาไว้ภายในห้องเย็นเพื่อรอการขนถ่าย หรือเศษกระดาษเอกสาร พลาสติก แก้ว ฯลฯ อาจสามารถนำเข้าสู่ขบวนการหมุนเวียนได้เช่นกัน

การนำขยะออกไปทิ้งนั้นกระทำโดยผ่านขบวนการ 2 ขบวนการ คือ

– ใช้รถเข็น

เป็นยานพาหนะขนาดเล็ก สามารถใช้สำหรับการขนขยะภายในโรงแรมจากห้องพักต่าง ๆ ลงสู่ปล่องทิ้งขยะ (CHUTES)

– รถบรรทุกขยะ

3.3.5 ระบบไฟฟ้า

1) ระบบไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการใช้กระแสไฟฟ้า โดยทั่วไปกระแสไฟฟ้าที่ใช้ภายในโรงแรมจะเป็นระบบไฟฟ้าแรงสูงจากการไฟฟ้าขนาดแรงเคลื่อน 12 KV. ผ่านเข้าสู่หม้อแปลงขนาดใหญ่ 1,600 KVA จำนวน 2 ลูก แปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 โวลต์ (ตามมาตรฐานของเครื่องจักรอังกฤษ) นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ตัวจกรกระแสไฟฟ้า เมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามีระดับความร้อนสูงเกินขีดการทำงาน จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟฟ้าสู่แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำและแผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ตามลำดับ

ระหว่าง $110^{\circ}\text{F} - 165^{\circ}\text{F}$ และจะจุดเตาแก๊สขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เมื่ออุณหภูมิของน้ำเย็นลงทำให้ น้ำร้อนอยู่ตลอดเวลาจึงนิยมใช้กันมากในปัจจุบัน

การออกแบบระบบการส่งจ่ายของน้ำร้อนและน้ำเย็นมีลักษณะคล้ายคลึงกับการหล่อจะเริ่มจากเครื่องทำน้ำร้อน ซึ่งอยู่ที่ชั้นล่างของอาคารแล้วหล่อส่งออกไปยังเครื่องสุขภัณฑ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับท่อน้ำประปา สำหรับการคำนวณหาขนาดของท่อน้ำร้อนเพื่อแจกจ่ายไปตามเครื่องสุขภัณฑ์แต่ละชั้นมีวิธีการคำนวณเช่นเดียวกันกับท่อน้ำเย็น แต่สำหรับประเทศไทย หรือเมืองร้อนทั่ว ๆ ไป มักจะมีอัตราของการใช้น้ำพร้อมกันน้อยกว่าท่อน้ำเย็นประมาณ 50% คือ เมื่อทราบจำนวนของน้ำที่เครื่องสุขภัณฑ์ต้องการใช้แล้วให้หักเปอร์เซ็นต์ของการใช้น้ำพร้อมกัน ดังในตารางของท่อน้ำเย็นตามจำนวนของเครื่องสุขภัณฑ์ดังกล่าว และอาจจะเอา 2 ทารในจำนวนที่ได้ผลลัพธ์ที่ได้ออกมาก็ได้ (เฉพาะเมืองไทย)

2) ระบบการระบายน้ำโสโครกและการกำจัด

ในการออกแบบติดตั้งระบบท่อโสโครก จำเป็นต้องออกแบบให้สามารถทำการถอดเปลี่ยนได้โดยง่าย ประหยัด การออกแบบควรจัดให้มีห้องน้ำ 1 คู ท่อของท่อ (SHART) 1 ชุด และชุดของท่อน้ำทางตั้ง 2 ชุด เพื่อการเดินท่อที่ประหยัด นอกจากนี้การติดตั้งท่อระบายอากาศจำเป็นต้องระวังในเรื่องของเปิดที่อยู่เหนือหลังคาให้อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เกิดการรบกวนในส่วนอื่น

นอกจากนี้ น้ำเสียที่เกิดจากส่วนครัวของโรงแรม จำเป็นต้องมีการกำจัดไขมันจารบีหรือของเสียอื่น ๆ ก่อนทำการระบายลงสู่ระบบการระบายน้ำสาธารณะ

ในระบบการระบายน้ำเสียน้ำโสโครก จะสามารถแบ่งออกได้เป็น

2 วิธีการ ดังนี้

2.1) ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ชักโครก

2.2) ระบบกำจัดน้ำเสียโดยไม่ใช้ชักโครก

ระบบที่นิยมใช้โดยทั่วไปจะเป็นระบบที่ใช้ชักโครก เพราะระบบที่ไม่ใช้ชักโครกจะก่อให้เกิด ซึ่งทำให้มีกลิ่นเหม็น

ระบบกำจัดน้ำเสีย น้ำโสโครกที่ใช้ชักโครกสามารถแบ่งออกเป็น

1.1) อุปกรณ์กระจายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง ติดตั้งทางคานไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง 12 KV. ก่อนที่จะเข้าหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งจะใช้อุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าแรงสูงเคลื่อนแบบ VACUUM CIRCUIT BREAKER ทำงานด้วยมือเตอร์ และนอกจากนี้ยังติดตั้งมีเตอร์วัดแรงดันไฟฟ้า

1.2) หม้อแปลงไฟฟ้า มี 2 ระบบ แบ่งตามลักษณะการระบายความร้อน คือ

1. ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ (CASTRESIN DRY-TYPE)

2. ระบบระบายความร้อนด้วยน้ำมันเครื่อง

นิยมใช้ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ เพราะไม่เปลืองเนื้อที่ การบริการสะดวกและไม่สกปรก

1.3) อุปกรณ์กระจายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ ติดตั้งจากหม้อแปลงไฟฟ้า เพื่อที่จะจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย CIRCUIT BRAKER อุปกรณ์ป้องกันกระแสไฟฟ้าเกินอุปกรณ์วัดวงจรป้องกันแรงดันไฟฟ้าตก อุปกรณ์ตัดคอนสำหรับแต่ละวงจรแบบ MOLDED CASE CIRCUIT BRAKER ขนาดตั้งแต่ 30-1,000 แอมแปร์

2) ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

เป็นการจัดความเข้มของแสงให้เหมาะสมกับบริเวณต่าง ๆ ภายในโรงงานตามลักษณะและช่วงเวลาของการใช้งานแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่งจำนวนระยะทาง และความเข้มของแสงในอุปกรณ์ แสงสว่างแต่ละประเภทที่เหมาะสม ติดตั้งตามความเหมาะสม

ตารางที่ 3.11 แสดงความต้องการแสงสว่างของห้องต่าง ๆ

ความสว่าง	วัด/ตารางเมตร
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง ล็อบบี้	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
ร้านค้า คอฟฟี่ช็อป	32 ถึง 55
ห้องจัดเลี้ยง	32 ถึง 55

3) ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

ใช้ในกรณีที่การไฟฟ้านครหลวงไม่สามารถทำการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับ
โรงแรมได้

แหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน แบ่งออกเป็น 2 แบบ ตามลักษณะการใช้

3.1) เครื่องดีเซลเจนเนอเรเตอร์ (DIESEL GENERATOR)

ทำงานโดยใช้ MICRO PROCESSOR เป็นตัวควบคุมการทำงาน
โดยสามารถทดสอบการทำงานได้ทุกขณะโดยไม่รบกวนระบบไฟฟ้าอื่น ๆ กระแสไฟฟ้าที่เกิดขึ้น
ในระบบกำเนิดไฟฟ้าต่าง ๆ ดังนี้

1. ไฟฟ้าแสงสว่าง การให้แสงสว่างจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินจะเป็น
 - จำนวน 50% ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณบันได
 - จำนวน 20% ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณโถงทางเดิน
 - ไฟฟ้าแสงสว่าง 1 จุด ภายในห้องพักแขก
2. ระบบดับเพลิง เช่น ปั๊มน้ำสำหรับดับเพลิง
3. ปั๊มน้ำทั่วไปในระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำเย็น น้ำร้อน และระบบกำจัดน้ำเสีย
4. ลิฟท์โดยสาร
5. ส่วนบริการอาหาร
6. ห้องเย็น และ ห้องเก็บอาหาร

3.2) แบตเตอรี่ (BATTERY)

ใช้สำหรับวงจรเตือนภัยทุกระบบ เช่น ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้
ระบบรักษาความปลอดภัย ฯลฯ เพื่อประสิทธิภาพของการทำงาน และให้ความปลอดภัยแก่ผู้เข้า
พัก

3.3.6 ระบบป้องกันฟ้าผ่า

1) ระบบป้องกันฟ้าผ่า ในประเทศไทย ที่นำมาใช้มี 2 ระบบ คือ

1.1) ระบบคูลประจุ LIGHTING ACTIVE SYSTEM เป็นระบบที่ใช้กัน
โดยทั่วไป สายล่อฟ้าจะคูลประจุบวกที่เกิดขึ้นมากในบรรยากาศ ให้ลงตามสาย ฉายลงสู่ดินหลัก
สายดินอย่างน้อย 3 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2) ระบบหลักประจุ RADIO ACTIVE SYSTEM เป็นระบบทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถผลิตโปรตรอนประจุบวกและอิเล็กตรอนประจุลบ ทำให้คาตาตักซ์ระหว่างอาคารกับบรรยากาศสมดุลกันอยู่เสมอ ฉะนั้นอาคารจะไม่ถูกฟ้าผ่า ระบบจะทำงานโดยหลักประจุบวกออกไป ระบบหลักประจุนี้ปฏิบัติการโดยครอบคลุมพื้นที่เป็นวงกลม รัศมี 50 เมตร ท่วม 30 คิคคัง โดยไว้นพื้นชั้นคาตักฟ้า

2) ข้อดี ข้อเสีย ของแต่ละระบบ

2.1) ระบบหลักประจุ ข้อดี ราคาถูก การทำงานมีประสิทธิภาพแน่นอน สามารถต่อเข้ากับโครงเหล็กเสริมของอาคารซึ่งทอดลงไปยังดินโดยไม่มีอันตราย หรือ เคนสายออกนอกอาคารได้โดยไม่มีอันตราย เช่นกัน ข้อเสีย ต้องมีสายตัวนำลงดิน และจะต้องระมัดระวังเรื่องสายตัวนำประจุถ้าหากเกิดการไม่ต่อเนื่องอย่างแข็งแรงแล้วจะเกิดอันตรายตามมา

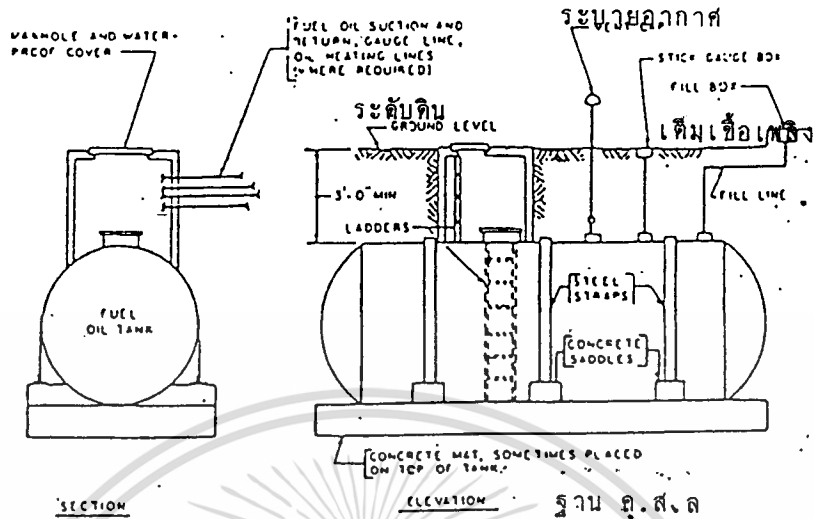
2.2) ระบบหลักประจุ ข้อดี ไม่ต้องสิ้นเปลืองสายตัวนำประจุลงสู่ดิน และหลักสายดิน คิคคังไ้ง่ายเพราะชนิดนี้เป็นเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ข้อเสีย ราคาแพงมาก การทำงานจะมีปัญหาถ้าเกิดพายุจัด ๆ จะพาเอาประจุที่เป็นตัวล่อไปถ้าเอาประจุที่เป็นประจุบวกไปจะทำให้ประจุบวกวิ่งเข้ามาแทนที่ และจะทำให้เกิดอันตราย

3.3.7 ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว

ระบบการจ่ายแก๊สที่ใช้ในการปรุงอาหารภายในโรงแรม นิยมใช้จ่ายในระบบท่อแก๊ส จากถังเก็บไปยังเตา โดยใช้อุปกรณ์ PRESSURE REGULATION VALVE เพื่อปรับความดันของแก๊สให้ได้ความดันตามต้องการของอุปกรณ์แต่ละชนิด การเดินท่อ พื้นต้องเป็นไปตามแบบแปลนของเครื่องครัว และลักษณะการใช้งาน โดยอยู่ในความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญอย่างใกล้ชิด และต้องมีการตรวจ-บำรุงรักษาหลังการคิคคัง-ใช้งาน เพื่อความปลอดภัย

ระบบการจ่ายเชื้อเพลิง

นิยมคิคคังถังเก็บเชื้อเพลิงเอาไว้ใต้ดิน เพื่อความปลอดภัยและแบ่งถังเก็บออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนถังเก็บใหญ่ และถังเก็บย่อยที่มีขนาดเพียงพอสำหรับใช้ในแต่ละวัน

NOTE:
PIPING TO MANHOLE SHOULD GENERALLY BE PROTECTED BY SPLIT-TILE ENCLOSURE, TRENCH OR OTHER WATER-PROOF PROTECTION

ที่มา TIME SAVER STANDARD FOR ARCHITECTURAL DESIGN DATA

รูปที่ 3.7 แสดงลักษณะถังเก็บเชื้อเพลิงเหลว

3.3.8 ระบบคิกคอสื่อสาร

1) ระบบคิกคอสื่อสารภายใน-ภายนอก

1.1) ระบบโทรศัพท์

เป็นการสื่อสารที่สามารถทำการคิกคอตทั้งภายในและภายนอก มีขอบข่ายการคิกคอต การคิกคอตที่กว้างขวางและการคิกคอตค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการคิกคอตแบบอื่น ๆ ในปัจจุบันโทรศัพท์คิกคอตที่ใช้ภายในโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระบบดังนี้

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
PRIVATE MANUAL BRANCH EXCHANGE (PABX OF PBX)	การโทรศัพท์ เข้า-ออก กระทำโดยเชื่อมระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอก โดยพนักงานคอยสายโดยปกติ ข่ายการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้ 50 คู่สาย และติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานคอยสาย 2 คน
PRIVATE AUTOMATIC BRANCH EXCHANGE (PABX OF PBX)*	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือภายในกับภายนอกโดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานคอยสายเหมาะกับกรณีในธุรกิจโรงแรม ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
PRIVATE MANUAL EXCHANGE (PMX AND PRIVATE AUTOMATIC EXCHANGE (PAX)*	เป็นระบบการติดต่อสุจริต ที่เป็นสาธารณะ โดยแยกระบบเป็นอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การเรียกพนักงานการบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้ ฯลฯ
INTERCOM OR DIRECT SPEECH SYSTEM	เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายในปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องพักสุจริต เวทีที่ถูกจำกัดเอาไว้ เช่น บาร์ ห้องบริการห้องผู้จัดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม ในบางครั้งจะรวมกันเป็น PRIVATE BRANCH EXCHANGES (PBX)

1.2) ระบบสายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์⁽¹⁾

โดยปกติเครื่องรับโทรทัศน์จะต้องใช้สายอากาศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับซึ่งในระบบการรับสัญญาณในปัจจุบันที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ระบบ คือ

1. ระบบการใช้เสาอากาศเดี่ยว

เป็นที่นิยมมากในปัจจุบันเพราะทำให้อาคารดูสวยงาม ไม่เกะกะ รุงรัง และตรงตามประโยชน์ใช้สอย คือเสาอากาศเสาเดี่ยวใช้ร่วมกันได้ทั้งอาคาร หลักการทำงานกระทำโดยคอสายจากเสาอากาศเดี่ยวผ่านเข้าเครื่อง SIGNAL SPLITTER ระบบการรับของโทรทัศน์ก็จะกลายเป็น CABLE VISION ทำให้สามารถกระจายไปตามจุดต่าง ๆ ได้โดยมีความสวยงามและประหยัด

2. ระบบการใช้จานสายอากาศ (SATELLITE)

เป็นระบบที่เริ่มเข้าสู่ความนิยมโดยเร็วในต่างประเทศ เพราะประสิทธิภาพการทำงานดีกว่าการใช้ระบบเสาอากาศเดี่ยวสามารถรับสัญญาณ - ไมโครเวฟ จากภายในประเทศ และจากภายนอกประเทศได้ โดยผ่านสัญญาณโทรทัศน์จากดาวเทียมแล้วป้อนเข้าสู่ทุก ๆ จุด ที่มีการติดตั้งเครื่องรับสัญญาณระบบการใช้จานสายอากาศนี้ ในประเทศไทยจะสามารถรับคลื่นสัญญาณภาพในประเทศได้เพียงช่วงเดียว และเคลื่อนสัญญาณภาพจากประเทศใกล้เคียงได้ แต่ยังไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

2) ระบบการติดต่อในแนวราบและแนวดิ่ง

2.1) ระบบการติดต่อทางแนวราบ

โถงทางเดิน เส้นทางสำหรับติดต่อในทางแนวราบลักษณะนี้ใช้เป็นทางติดต่อในลักษณะทั้งของส่วนตัว สาธารณะ การบริการ และเพื่อความปลอดภัย ทั้งสามารถแบ่งเป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 2 ลักษณะ คือ

1. โถงทางเดินสำหรับรับแขกผู้เข้าพัก มีข้อพิจารณาและข้อกำหนดเพื่อความสมบูรณ์ในการออกแบบดังนี้

(1) VIDEO REVIEW HIFI STEREO

ฉนวนควร เลือกให้เหมาะสมกับความถี่ของการ คำนวณความสะดวกและ
สวยงามทาง เติ้นที่ยาวจะเกิดความชำรุดชำรุด การมีการ เปลี่ยนแปลงลักษณะทาง เติ้นบ้าง
มีแสงสว่างเพียงพอเพียง ติดตั้ง ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ และมีความกว้างไม่ควรน้อยกว่า
1.50 เมตร

2. โถงทางเดินสำหรับสินค้าและบริการ

สิ่งที่เป็นตัวกำหนดในการวางผัง-ออกแบบ

- ประสิทธิภาพของทาง เชื่อมติดต่อกันระหว่างห้อง เก็บของกับบริเวณ
ทำงาน หรือพื้นที่บริการ
- การ เชื่อมติดต่อกันทางสาธารณะกับทาง เติ้นของแขกในจุดที่เหมาะสม
- ข้อกำหนดในการออกแบบ
 - ในการ ออกแบบพื้นที่จะต้องไม่มีชั้นบันได ในส่วนที่มีการบริการ
โดยใช้รถเข็นหรือสายพานเลื่อน
 - โครงสร้างพื้นและฉนวน จะต้องมีความคงทน และไม่ทำให้ลื่น
 - ฉนวนซึ่งอาจมีการขีดข่วน ทำให้เสียหาย ควรทำด้วยวัสดุที่
สามารถซ่อมแซมทดแทนได้โดยง่าย
 - คำนึงถึงแสงสว่างและการระบายอากาศ เพื่อให้เป็นไปตาม
หลักสุขศาสตร์
 - ควรมีการ ลดเสียงรบกวนโดยใช้ผ้า เพดานที่สามารถดูดซับเสียง
รบกวนได้
 - ประตูที่ใช้ติดต่อกันทาง เติ้นระหว่างตอนนอกกับตอนในควร เป็นประตู
ที่สามารถเปิดได้เองโดยอัตโนมัติ
 - ประตูที่ใช้ในส่วนบริการ ควรใช้ประตูแบบเปิดได้ 2 ทาง มี
ช่องสำหรับมองทะลุถึงกันได้และแผนสำหรับเหยียบเพื่อเปิดประตู-ล็อกประตู ซึ่งใช้ในกรณีที่ใช้
รถเข็น

2.2) ระบบติดต่อกันทางแนวดิ่ง

1) บันได

ในการออกแบบบันได จะถูกกำหนดความกว้างโดยคำนึงถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ความปลอดภัยในการ หนีไฟเป็นหลักเกณฑ์สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม หากมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอยู่ ภายใต้งบของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– บันไดที่เชื่อมต่อกับห้องพักแขก เมื่อเกิดไฟไหม้จะต้องมีการปิดกันอย่างทอเนื่องด้วยวัสดุที่สามารถป้องกันไฟไหม้อย่างน้อยเป็นเวลา 2 ชม.

– ทางคิกระหว่างชั้นแต่ละชั้น ทางเดินระหว่างประตูคานนอกถึงคานใน จะต้องเป็นอิสระสามารถถ่ายเทอากาศ และให้แสงสว่างให้พอเพียง โดยมีบานประตูซึ่งปิดได้เองที่มีความกว้างของบานเปิดอย่างค่า 1.00 เมตร

– การกำหนดลูกคั้งใน 1 ช่องบันได จะต้องไม่น้อยกว่า 3 ชั้นและไม่เกิน 16 ชั้น ขานบันไจะต้องมีความกว้างต่อเนื่องและสัมพันธ์กับของกว้างของบันได และขานพักบันไจะต้องยาวไม่น้อยกว่า 1,050 มม. ลูกนอนและขานพักบันไจะต้องทำด้วยวัสดุที่ทนไฟและเป็นโครงสร้างที่สามารถป้องกันไฟได้

2) ทางลาด

การใช้ทางลาดกระทำเมื่อ

– ใช้สำหรับแขกที่มีการต้องนั่งรถเข็น

– ใช้สำหรับแขกที่มีการใช้เส้นทางบริการขนส่งสินค้า อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้รถเข็น

– การกำหนดระยะเวลาของการเปลี่ยนระดับขึ้นอยู่กับการพิจารณาอันตรายที่จะเกิดขึ้นหรือกระทำการคิคค่อได้โดยลำบาก

ชนิดทางลาด

อัตราส่วนทางลาด

ความลาดชันมากที่สุด (สำหรับการเดินเท้า)	1 / 10
ทางลาดระยะสั้นสำหรับคนพิการและรถเข็นบริการ	1 / 12
ทางลาดระยะยาวสำหรับคนพิการและอุปกรณ์ขนาดเล็ก	1 / 20

3) ลิฟท์ (LIFT, ELEVATOR)

วัตถุประสงค์ – ประหยัดเวลาในการคิคค่อ

– ประหยัดเนื้อที่ในการคิคค่อ

ลิฟท์ แบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้เป็น

- ลิฟท์โดยสาร
- ลิฟท์บริการ (ขนของ)

ลิฟท์ แบ่งออกตามระบบของกระแสไฟฟ้าได้เป็น

- ลิฟท์ ใช้ไฟฟ้าระบบ AC (ALTERNATING CIRCUIT)
- ลิฟท์ ใช้ไฟฟ้าระบบ DC (DIRECT CIRCUIT)

ลิฟท์ แบ่งตามระบบการทำงาน

- ELECTRIC ELEVATOR (TRACTOR DRIVE)

(1) GEAR LESS TRACTIONM MULTIVOLTAGE CONTROL

(2) GEAR TRACTIONM MULTIVOLTAGE CONTROL

(3) GEAR TRACTIONM RHOESTATIC CONTROL

- ELECTRIC HYDROLIC ELEVATOR

เหมาะสำหรับอาคารที่สูงไม่เกิน 18 เมตร หรือ 60 ฟุต

ในการออกแบบเลือกใช้ลิฟท์นั้นจะต้องยึดถือมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยของผู้โดยสาร ดังนี้

– ความมั่นคงและการป้องกันไฟ ในช่วงสำหรับติดตั้งลิฟท์ จะต้องเป็นวัสดุเพื่อที่สามารถเป็นโครงสร้าง และมีคุณสมบัติป้องกันไฟไหม้ได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 1 ชม. นอกจากนี้ยังต้องมีพัดลมสำหรับระบายควันติดตั้งภายใน ของสำหรับติดตั้งลิฟท์ด้วย

– ความปลอดภัยระบบส่งกำลังและสายเคเบิล อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้จะต้องมีการเพื่อความปลอดภัยเอาไว้ ในเรื่องของขนาด ความแข็งแรง เช่น สายเคเบิลควรมีอย่างน้อย 2 สาย (ปกตินิยมใช้ 4 สาย และในการติดตั้งควรมีการทดลองและตรวจสอบให้เป็นไปตามข้อกำหนด)

– การกำหนดน้ำหนักบรรทุก อุปกรณ์รักษาความปลอดภัยและจะประกอบด้วยเครื่องจับความดัน และเครื่องชั่งน้ำหนัก ในกรณีที่น้ำหนักเกินจะมีเครื่องมือล็อคห้องโดยสารของลิฟท์เอาไว้กับรางลิฟท์ ไม่ให้เคลื่อนที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

— ในกรณีความสูงของอาคารมีมากขึ้นจนเครื่องมือดับเพลิงปกติไม่สามารถจะปฏิบัติการได้ถึง ลิฟท์จำเป็นต้องมีระบบควบคุมพิเศษ และใช้แหล่งพลังงานสำรอง ในการควบคุมให้ลิฟท์สามารถเคลื่อนตัวลงจากชั้นบนสุดจนถึงชั้นล่างได้ ภายในเวลา 1 นาที

การวางตำแหน่งองค์ประกอบของลิฟท์

— บริเวณที่ติดตั้งตู้โดยสารลิฟท์

ควรจะมีมองเห็นได้ชัดเจนเมื่อเข้ามาในโถงของโรงแรม และการจัดกลุ่มของลิฟท์ควรอยู่ใกล้กับกลุ่มของบันได ซึ่งอาจใช้เป็นทางคิวด่วนในเวลาฉุกเฉินได้ ระบบจากโถงรอลิฟท์ไปยังทางเดินที่อยู่ใกล้ ของอาคารไม่ควรเกิน 30 เมตร

— โถงรอลิฟท์ โถงรอลิฟท์จะต้องมีความกว้างอย่างน้อยมากกว่า 1 ใน 3 ส่วนของโถงทางเดินที่อยู่ใกล้กันที่สุด เพื่อใช้เป็นที่สำหรับยืนรอลิฟท์ และในบริเวณนี้ควรมีที่เขียบหรือ ตู้โชว์กระจกเงา หรือที่นั่ง ตามสมควร ซึ่งในการติดตั้งจะต้องไม่ทำให้ทัศนวิสัยทางสัญจรการให้แสงสว่างบริเวณโถงรอลิฟท์ ควรแยกวงจรออกจากวงจรไฟฟ้า แสงสว่างของโถงทางเดิน และความเข้มของแสงควรจะสูงกว่าในบริเวณโถงทางเดิน

— ห้องเครื่องลิฟท์ จะอยู่เหนือของที่ติดตั้งลิฟท์ ซึ่งจะต้องมีเนื้อที่พอเพียงสำหรับติดตั้งเครื่องกล และเครื่องควบคุม ตลอดจนเนื้อที่สำหรับติดตั้งรอก การระบายอากาศ ความร้อนของห้องเครื่องมีความจำเป็นมากเช่นเดียวกัน โดยปกติควรให้อยู่อุณหภูมิของห้องเครื่องอยู่ระหว่าง 10 – 40 นอกจากนี้ยังต้องมีการกันฝุ่น ทราบ หรือละอองน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำเค็มที่อาจจะทำลายอุปกรณ์ให้เสียหายได้ นอกจากนี้ในการทำงานของเครื่องอาจก่อให้เกิดการสั่นสะเทือน และเสียงรบกวนได้ ดังนั้นควรมีการออกแบบเพื่อป้องกันและลดการรบกวนเหล่านั้นด้วย

— การจัดกลุ่มระบบลิฟท์ ⁽¹⁾ (GROUPING AND LOCATION)

การจัดกลุ่มรวมของระบบลิฟท์และการวางตำแหน่งที่ถูกต้องจะทำให้ระบบลิฟท์ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสะดวกแก่ผู้ใช้ลิฟท์

ข้อความนี้คือ พยายามจัดรวมเข้าด้วยกันเป็นกลุ่มในบริเวณที่เป็นของตัวอาคาร ระบบควบคุมลิฟท์ที่เป็นมาตรฐานมีตั้งแต่ 2 ตัวจนถึง 8 ตัว

(1) ยุทธ ควบคุมทอง, ระบบขนส่งในอาคารสูง เอกสารสัมมนางานวิศวกรรมรวมสาขาในคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ อาคารสูง (วิศวกรรมสถานฯ ธันวาคม 2525) หน้า 29.3-29.4

- ก) มาตรฐานการบริการ
- ข) จำนวนผู้โดยสารในความต้องการสูงสุด
- ค) จำนวนของลิฟท์
- ง) ความเร็วและความจุของห้องโดยสาร

โถงโรงแรม ลิฟท์

3.3.9 ระบบป้องกันอัคคีภัย

เป็นระเบียบที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อยู่ในโรงแรมเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจำเป็นต้องมีข้อกำหนดถึงในการออกแบบทั้งนี้
แหล่งกำเนิดเพลิงไหม้

จากรายงานการสำรวจแหล่งกำเนิดเพลิงไหม้โรงแรมในเครือจักรภพ ในปี 1972 ปรากฏดังนี้

สถานที่ (ตำแหน่ง)	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)
ห้องครัว	23 %
ห้องพักแขก	18 %
ห้องเก็บของ	12 %
โถงโรงแรม ลิฟท์	9 %
บาร์	4 %
ห้องพักผ่อน	4 %

แหล่งกำเนิด	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)
การประกอบอาหารและอุปกรณ์ประกอบอาหาร	17.8 %
วัสดุติดไฟ	17.4 %
เครื่องใช้ไฟฟ้าและสายไฟ	11.2%

การออกแบบป้องกันเพลิงไหม้

การออกแบบยึดถือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันไฟจะใช้หลักเกณฑ์มาตรฐานที่นานาชาติยอมรับ คือ มาตรฐานของ NFPA* และมาตรฐานตามเทศบัญญัติเป็นหลัก

การลักษณะเครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง

1) รถดับเพลิงและเครื่องมือที่ติดมากับรถ

ขนาด ชนิด และจำนวนของอุปกรณ์และรถยนต์ดับเพลิง ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ในแต่ละห้องที่มีอยู่ไม่แน่นอน แต่สามารถยึดถือมาตรฐานเป็นการออกแบบ ถนนทางเข้า ได้ดังนี้

ขนาดถนน	เมตร	ความแปรเปลี่ยน
ความกว้างถนน (ต่ำสุด)	3.66	ในกรณีที่ใช้ชาตั่งไฮดรอลิค ความกว้างจะเพิ่มขึ้น
ความสูง (ต่ำสุด)	3.60	ในกรณีที่ใช้ชาตั่งไฮดรอลิค ความสูงจะเพิ่มขึ้น
รัศมีการกลับรถ	18.0-22.0	ขึ้นอยู่กับอัตราความเร็ว
ระยะทำการ	20 - 30	

* NEPA.THE NATIONAL FIRE PROTCTETION ASSOCIATION.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและความคุมด้วยมือ

เครื่องมือเหล่านี้ แบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้เป็น

- สัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ซึ่งเป็นชนิดที่การกดปุ่มแจ้งเหตุ
- อุปกรณ์ดับเพลิง ได้แก่ หัวฉีดดับเพลิงและอุปกรณ์ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้ จะเชื่อมอยู่กับแหล่งเก็บน้ำหลักของโรงแรม เพราะต้องการแรงดันน้ำที่สูง แฉงเก็บสายหัว ฉีดภายในโรงแรมควรจะมีการติดตั้งทุก ๆ 20 เมตร ในทุก ๆ ส่วนที่มีการสัญจรหลัก

2) เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและความคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ

สามารถแบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้ดังนี้

2.1) อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้

อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้มีหลายชนิด สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ เช่น เครื่องตรวจจับความร้อน เครื่องตรวจจับควัน เครื่องตรวจจับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งระบบเหล่านี้สามารถควบคุมให้ทำงานแจ้งเหตุเพลิงไหม้หรือทำงานร่วมกับระบบอื่น ๆ ได้ ในทันที เช่น ระบบสปริงเกอร์ ระบบป้องกันควัน ฯลฯ

2.2) อุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติ

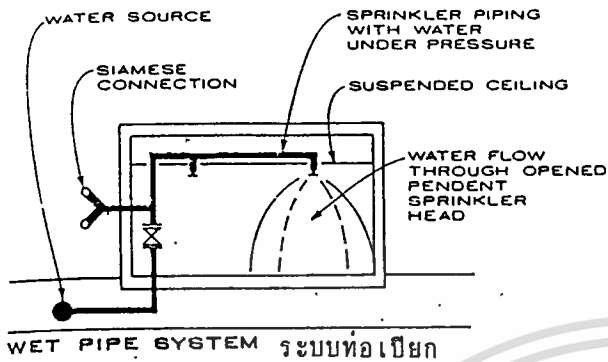
อุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอัตโนมัติ แบ่งออกตามตัวกลางที่ใช้ดับเพลิง

ดังนี้

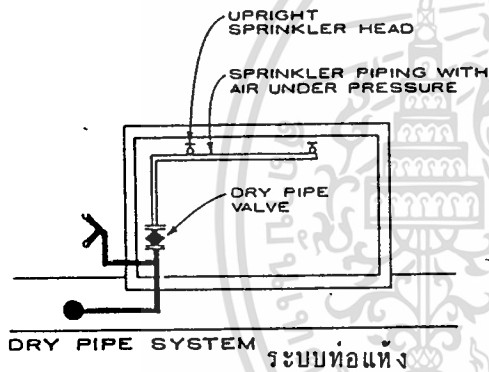
1. ระบบพ่นฉีดน้ำดับเพลิง (WATER SPINKLER PIPE)

เป็นระบบที่มีหัวฉีดน้ำอัตโนมัติ เป็นกระเปาะบรรจุสารเหลวเพื่อให้แตกตามอุณหภูมิที่ต้องการทำให้ฉีดน้ำเป็นละออง ครอบคลุมไปทั่วบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ ซึ่ง SPINKLER 1 ตัว สามารถครอบคลุมพื้นที่การดับไฟได้ 16 ตารางเมตร

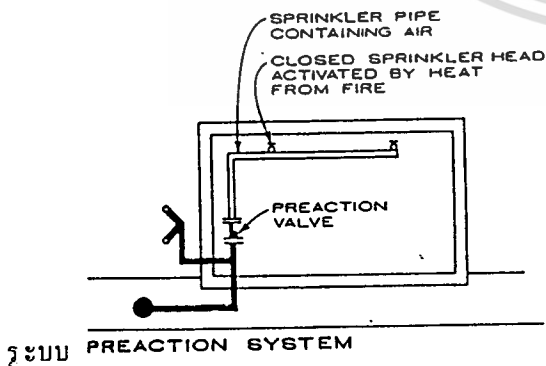
ระบบการทำงานของสปริงเกอร์ แบ่งออกเป็น 4 ระบบดังนี้

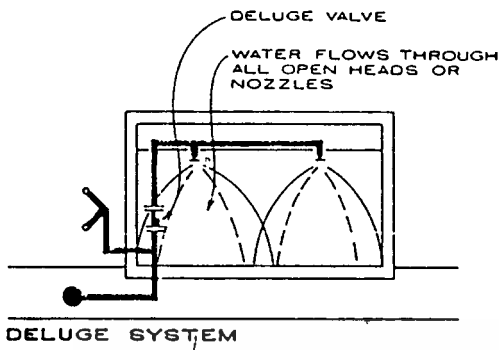
- ระบบท่อเปียก(WET PIPE SYSTEM)ในระบบท่อของสปริงเกอร์ จะมีน้ำหนักที่มีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิด และน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารสถานที่ทั่วไป ที่ไม่มีการแข็งตัวของน้ำภายในท่อ

- ระบบท่อแห้ง (DRY PIPE SYSTEM) การทำงานของกลไกเช่นเดียวกัน ระบบท่อเปียก แต่มีการแก้ไขข้อบกพร่องในกรณีที่อาคารอยู่เขตหนาว น้ำในท่ออาจมีการแข็งตัว ดังนั้นจึงทำให้ระบบท่อเป็นระบบท่อแห้งจนกว่ากลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงาน แรงดันอากาศในท่อลดลง น้ำก็จะเข้าไปแทนที่ในท่อ และพ่นออกมาจากหัวสปริงเกอร์

- PREACTION SYSTEM ปรับปรุงมาจากระบบท่อแห้งต้องรอเวลาในการที่จะให้น้ำไหลไปตามท่อการปรับ รุ่งทำโดย นำเอาระบบเครื่องจับควันและความร้อนมาใช้สัมพันธ์กัน การทำงานคล้ายระบบท่อแห้ง แต่ได้มีการบังคับวาล์วเปิด ของระบบท่อกับเครื่องจับควันความร้อนหรือเครื่องจับควันทำให้มีน้ำเข้าไปอยู่ในท่อเพื่อรอเวลาให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงาน ซึ่งน้ำจะสามารถพ่นออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

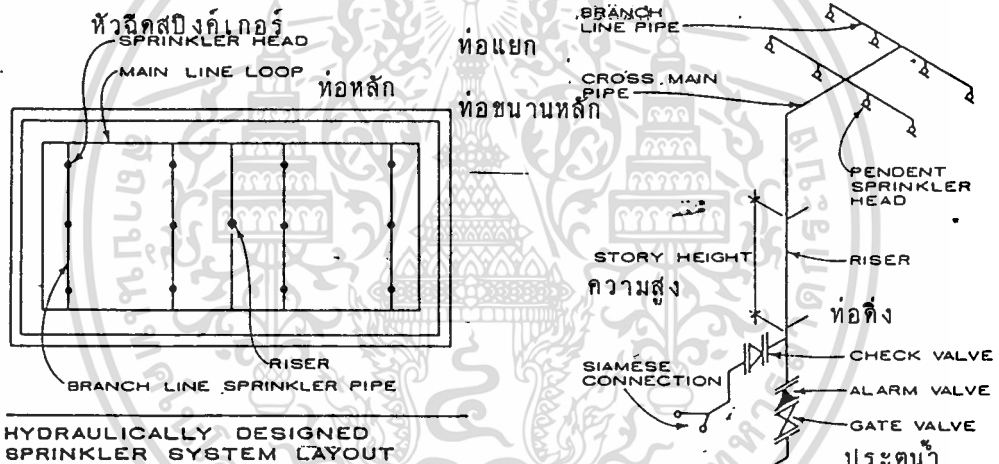

ระบบเปิด ปิด ด้วยท่อคักจับควัน

— DELUGE SYSTEM

นำระบบท่อแห้งมาใช้กับระบบหัวสปริงเกอร์เปิดและระบบคักจับความร้อนและควัน การทำงานกระทำโดยการบังคับวาล์วเปิดปิดด้วยเครื่องคักจับควัน หรือเครื่องคักจับความร้อน เมื่อวาล์วเปิดน้ำก็จะไหลผ่านท่อและพ่นออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

การวางผังการเดินท่อของสปริงเกอร์

การออกแบบผังระบบสปริงเกอร์

SPRINKLER SYSTEM RISER

ขั้นตอนการทำงานระบบสปริงเกอร์

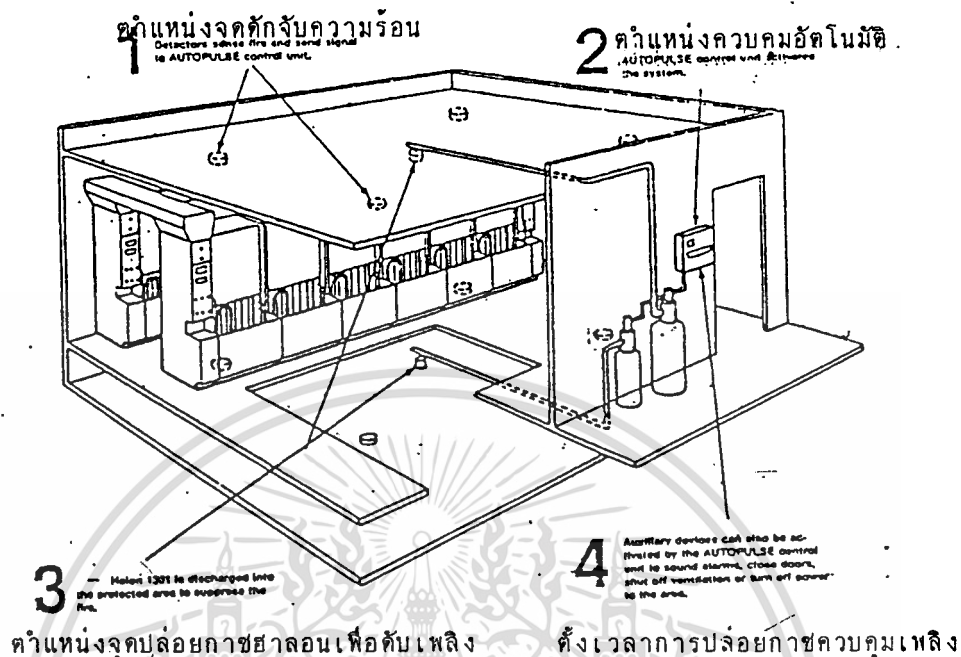
2. อุปกรณ์ที่ใช้กาช

กาชที่ใช้ในปัจจุบันมี 2 ชนิด คือ ฮาลอน 1301 และกาชคาร์บอนไดออกไซด์

— กาชฮาลอน 1301 ทำหน้าที่หยุดปฏิกิริยาลูกโซ่ของระบบเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่ง ไปยังอีกโมเลกุลหนึ่ง ได้ภายในระยะเวลา 10 วินาที ลักษณะของฮาลอน 1301 เป็นกาชเหลวไม่เป็นอันตรายต่อคนและมีประสิทธิภาพที่สุด เหมาะกับห้องที่มีอุปกรณ์ — อิเล็กทรอนิกส์ หรือไม่สามารถดับไฟโดยการใช้น้ำ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องควบคุมโทรศัพท์

อัตราส่วนการใช้กาชฮาลอน 1301 ต่อปริมาณห้อง 3 ลูกบาศก์เมตร การควบคุมการทำงาน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม จะต้องมีการตรวจสอบและดูแลรักษาจนถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

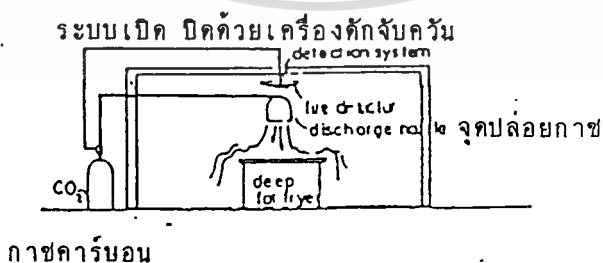

รูปที่ 3.8 แสดงการทำงานของระบบดับเพลิงก๊าซฮาโลนอน 1301

— ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

ลักษณะการทำงานและข้อกำหนดในการใช้คล้ายกับระบบก๊าซฮาโลนอน

1301 แต่มีข้อเสียคือก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ไม่เอื้ออำนวยต่อระบบการหายใจของมนุษย์

รูปที่ 3.9 แสดงการทำงานของระบบดับเพลิงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ค่านโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ

4.1.1 การวิเคราะห์ค่านโยบาย

ปัจจุบันรัฐฯ ให้ความสำคัญในการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ไม่เพียงแต่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยเท่านั้น หากแต่ยังสนับสนุนประชาชนให้ท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยมากขึ้นด้วย อันเนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ อยู่มากมายหลายแห่งทั่วประเทศนั่นเอง

ภาคใต้มีนโยบายที่จะพัฒนามุ่งขยายความเจริญไปทั่วภูมิภาคต่าง ๆ แผนพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะยกฐานะทางเศรษฐกิจของจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ ให้ดีขึ้น ซึ่งทางรัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาเมืองหลักในภาคใต้ ซึ่งสามารถทำให้การท่องเที่ยวเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วและกระจายไปสู่จังหวัดใกล้เคียงต่อไป

จังหวัดชุมพร เป็นจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ตอนบน ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงหลายแห่ง และทางจังหวัดมีนโยบายที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยในปี 2530 มีนักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดชุมพร 298,954 คน จากการคาดการณ์คาดว่าในปี 2535 จะมีนักท่องเที่ยวมาจังหวัดชุมพรถึง 365,183 คน และจะมีความต้องการห้องพักสูงถึง 1030 ห้องต่อวัน โดยโครงการนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้พักอยู่เป็นเวลานานที่สุด โดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้รองรับ เช่น การนั่งเรือเที่ยวชมเกาะ กีฬาทางน้ำต่าง ๆ เที่ยวชมสถานที่สำคัญของจังหวัด เช่น ศาลกรมหลวงชุมพร อ่าวทุ่งวัวแล่น, วัดถ้ำขวัญเมือง หาดทรายรี เป็นต้น

4.1.2 การวิเคราะห์ทางค่านเศรษฐกิจ

แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว

จากลักษณะการมาท่องเที่ยวในเขตจังหวัดชุมพร ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่จะตรงมาท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร และจะไปท่องเที่ยวต่อจังหวัดอื่น ๆ

ซึ่งเป็นลักษณะของการเดินทางผ่านและแวะท่องเที่ยว เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ค่านโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ

4.1.1 การวิเคราะห์ค่านโยบาย

ปัจจุบันรัฐฯ ให้ความสำคัญในการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ไม่เพียงแต่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยเท่านั้น หากแต่ยังสนับสนุนประชาชนให้ท่องเที่ยวภายในประเทศของตนให้มากขึ้นด้วย อันเนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ อยู่มากมายหลายแห่งทั่วประเทศนั่นเอง

ภาคใต้มีนโยบายที่จะพัฒนามุ่งขยายความเจริญไปทั่วภูมิภาคต่าง ๆ แผนพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะยกฐานะทางเศรษฐกิจของจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ ให้ดีขึ้น ซึ่งทางรัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาเมืองหลักในภาคใต้ ซึ่งสามารถทำให้การท่องเที่ยวเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วและกระจายไปสู่จังหวัดใกล้เคียงต่อไป

จังหวัดชุมพร เป็นจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ตอนบน ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงหลายแห่ง และทางจังหวัดมีนโยบายที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยในปี 2530 มีนักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดชุมพร 298,954 คน จากการคาดการณ์คาดว่าในปี 2535 จะมีนักท่องเที่ยวมาจังหวัดชุมพรถึง 365,183 คน และจะมีความต้องการห้องพักสูงถึง 1030 ห้องต่อวัน โดยโครงการนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้พักอยู่เป็นเวลานานที่สุด โดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้รองรับ เช่น การนั่งเรือเที่ยวชมเกาะ กีฬาทางน้ำต่าง ๆ เที่ยวชมสถานที่สำคัญของจังหวัด เช่น ศาลกรมหลวงชุมพร อ่าวทุ่งวัวแล่น, วัดถ้ำขวัญเมือง หาดทรายรี เป็นต้น

4.1.2 การวิเคราะห์ทางค่านโยบายเศรษฐกิจ

แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว

จากลักษณะการมาท่องเที่ยวในเขตจังหวัดชุมพร ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่จะตรงมาท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร และจะไปท่องเที่ยวต่อจังหวัดอื่น ๆ

ซึ่งเป็นลักษณะของการเดินทางผ่านและแวะท่องเที่ยว เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมพรยังไม่เป็นที่นิยมหรือรู้จักแพร่หลายมากนัก อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้ ได้มีหลายหน่วยงานในจังหวัดชุมพร ได้เร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นที่ยอมรับและรู้จักแพร่หลายมากขึ้น เช่น การออกวารสาร "ชุมพร" เพื่อธุรกิจและการท่องเที่ยว แจกจ่ายและจำหน่ายเป็นประจำทุกเดือน มีการจัดตั้งชมรมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร มีศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยว ในลักษณะของการแวะผ่านชุมพรไปท่องเที่ยวยังจังหวัดอื่น ๆ จะยังคงมีความเป็นไปได้สูงเช่นกัน

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยยังคงเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร เนื่องจากสัดส่วนของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดปรากฏสูงกว่าร้อยละ 90 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยจากกรุงเทพมหานคร และนักท่องเที่ยวในภาคใต้

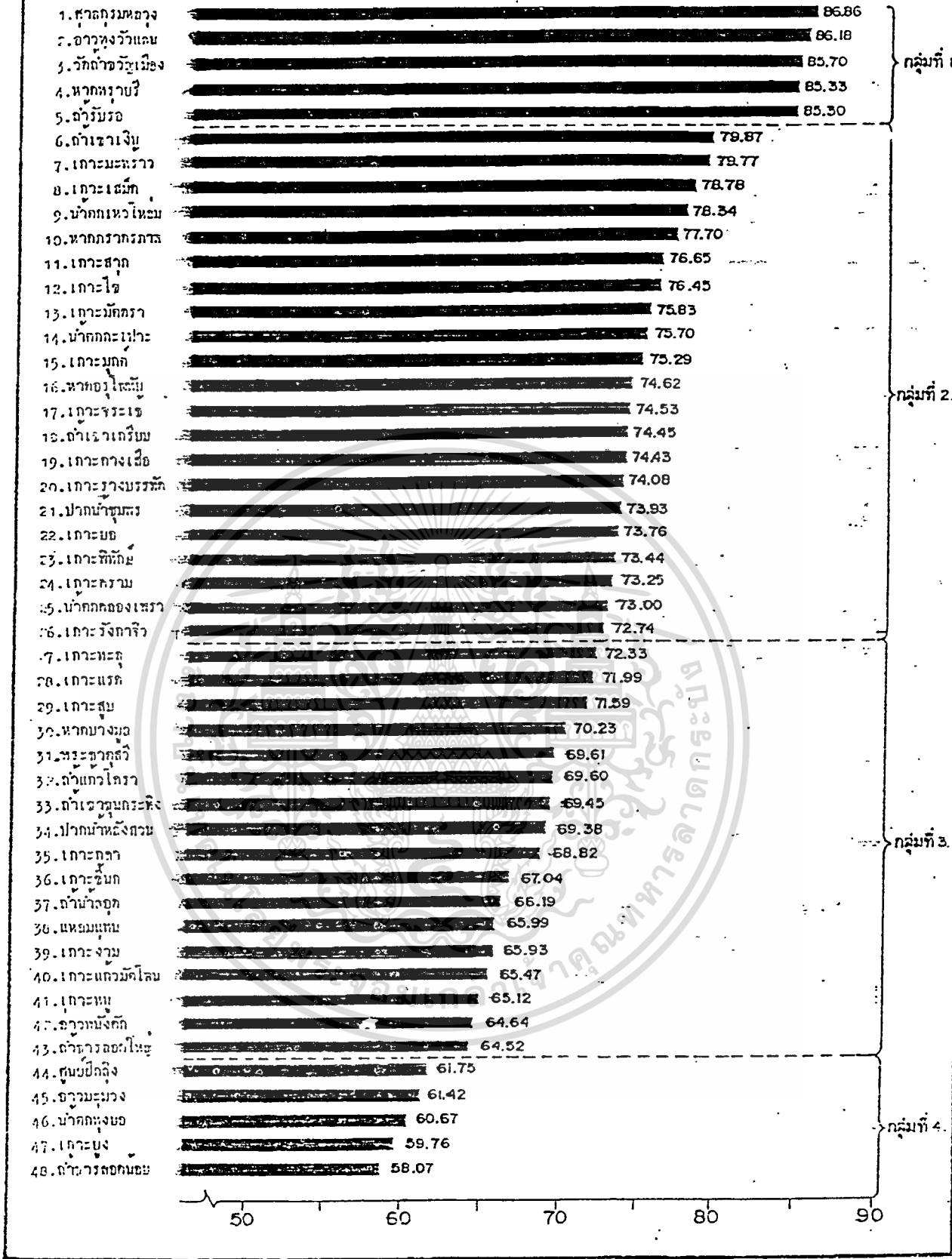
ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเขตจังหวัดชุมพรควรให้ความสำคัญแก่นักท่องเที่ยวชาวยุโรป และถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะมีสัดส่วนที่น้อยกว่า แต่จากสถิติ ปี 2530 มีอัตราเพิ่มขึ้นสูงถึง 173% จึงอาจจะคาดได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะมีแนวโน้มสูงขึ้นมากในอนาคต

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวได้จาก "รายงานการศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร" ซึ่งได้ประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเอาไว้เพื่อพิจารณา 10 อย่าง คือ

1. ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว
2. สภาพการเข้าถึงและสาธารณูปโภค
3. ความประทับใจ
4. ความสะอาด
5. ความปลอดภัย
6. ทัศนียภาพ
7. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย
8. หอพัก-ห้องส้วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1.1 ภาพแสดงอันดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. อธิบายไมตรีของคนในท้องถิ่น

10. ความหลากหลายของกิจกรรมที่มีในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว

(ผลการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแสดงไว้ในรูปที่ 4.1.1)

1. การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวและความต้องการห้องพัก

จำนวนนักท่องเที่ยวและการคาดประมาณนักท่องเที่ยว

ในรอบปี 2530 มีผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดชุมพร 365,653 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 212,287 คน นักทัศนาจรชาวไทย 66,701 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 6,667 คน⁽¹⁾

การศึกษาแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตจังหวัดชุมพร ได้ใช้วิธีการคาดประมาณโดยใช้อัตราเพิ่มที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้ศึกษาไว้ใน "โครงการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย" เมื่อปี 2525 และการคาดประมาณนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้พิจารณาอัตราเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยจากค่าสูงและค่าที่ได้จากการคาดประมาณของ ดร.สมชาย รัตนโกมุท ในโครงการวิจัยเรื่อง "การศึกษาข้อมูลเพื่อวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ปี 2530-2534" เป็นเกณฑ์เบื้องต้นในการพยากรณ์

(1) ข้อมูลจาก ททท.

ตาราง 4.1 การคาดการณ์นักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร ปี 2530-2544

ปี พ.ศ.	นักท่องเที่ยวชาวไทย		นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ		รวม
	จำนวน	อัตราเพิ่ม ต่อปี	จำนวน	อัตราเพิ่ม ต่อปี	
2530	292,287		6,667		208,954
2531	303,979		7,107		311,146
2532	318,139	4.0%	7,705	7.5%	323,844
2533	328,784		8,282		337,068
2534	341,935		8,904		300,839
2535	355,612		9,571		365,183
2536	368,059		10,241		378,300
2537	380,041	3.5%	10,958	7.0%	391,899
2538	394,274		11,725		405,999
2539	408,073		12,546		420,619

แต่อย่างไรก็ดี ตัวเลขการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวที่คำนวณได้นี้ เป็นเพียงการประมาณโดยใช้อัตราเพิ่มของนักท่องเที่ยวเท่ากันทั่วประเทศ ซึ่งมีปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจทำให้อัตราเพิ่มนี้เปลี่ยนแปลงไป โดยจะมากหรือน้อยตามแต่ความคึกคักของนักท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด เช่นในปี 2529 มีนักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดชุมพร 234,071 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 231,632 คน ชาวต่างประเทศเพียง 2,439 คน เมื่อเทียบกับปี 2530 แล้ว จะพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นจากปี 2529 ถึง 60,655 คน คิดเป็น 26.2% และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพิ่มจำนวนขึ้น 4,288 คน คิดเป็น 173.3% ซึ่งมีความสูงกว่าการคาดประมาณมากทีเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวและลักษณะการมาท่องเที่ยว

ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวและลักษณะการมาท่องเที่ยวที่จังหวัดชุมพรนี้
ได้อาศัยข้อมูลจากการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยปี 2530 ซึ่งได้สรุปเฉพาะ
ข้อมูลที่มีความมากที่สุดและอันดับที่สองมา เสนอเท่านั้น

ตาราง 4.2 สรุปลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว และลักษณะการมาท่องเที่ยว

รายการข้อมูล	คนไทย (ร้อยละ)	ต่างประเทศ(ร้อยละ)	หมายเหตุ
<u>ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว</u>	กรุงเทพ (40.9)	ยุโรป (66.0)	มากที่สุด
	ภาคใต้ (31.4)	เอเชีย (16.0)	รองลงมา
<u>โครงสร้างของนักท่องเที่ยว</u>			
- เพศ	ชาย (66.2)	ชาย (71.4)	มากที่สุด
	หญิง (33.8)	หญิง (28.6)	รองลงมา
- อายุ	25-34 ปี (36.8)	25-34 ปี (66.7)	มากที่สุด
	15-24 ปี (29.6)	35-44 ปี (20.0)	รองลงมา
- การศึกษา	อุดมศึกษา (50.6)	อุดมศึกษา (51.0)	มากที่สุด
	อนุปริญญา (21.0)	อนุปริญญา (23.1)	รองลงมา
- อาชีพ	ข้าราชการ, รัฐวิสาหกิจ (30.0)	กิจการส่วนตัว (40.0)	มากที่สุด
	กิจการส่วนตัว (17.4)	พนักงานบริษัท (26.7)	รองลงมา
- รายได้	7,388 บาท	183,762 บาท	เฉลี่ยต่อเดือน
<u>ลักษณะการมาท่องเที่ยว</u>			
- วัตถุประสงค์	ท่องเที่ยว/พักผ่อน (34.1)	ท่องเที่ยว/พักผ่อน (90.0)	มากที่สุด
	ธุรกิจ (33.3)	ธุรกิจ (10.0)	รองลงมา
- ลักษณะการเดินทาง	มาคนเดียว (4.5)	มาคนเดียว (46.2)	มากที่สุด
	มาด้วยครอบครัว (39.9)	มาด้วยครอบครัว (28.8)	รองลงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไป (28.8) รองลงมา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 4.3 สรุปลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว และลักษณะการท่องเที่ยว (ต่อ)

รายการข้อมูล	คนไทย (ร้อยละ)	ต่างประเทศ (ร้อยละ)	หมายเหตุ
ลักษณะการมาท่องเที่ยว			
- วัตถุประสงค์	ท่องเที่ยว/พักผ่อน (34.1)	ท่องเที่ยว/พักผ่อน (90.0)	มากที่สุด
	ธุรกิจ (33.3)	ธุรกิจ (10.0)	รองลงมา
- ลักษณะการเดินทาง	มาคนเดียว (42.5)	มาคนเดียว (40.2)	มากที่สุด
	มาพร้อมครอบครัว (39.9)	มาพร้อมครอบครัว (28.5)	รองลงมา
- ยานพาหนะ	รถยนต์ส่วนตัว (61.4)	รถ (74.0)	มากที่สุด
	รถโดยสารประจำทาง (24.3)	รถโดยสารประจำทาง (19.5)	รองลงมา
- การได้รับข้อมูลสำหรับ	คำบอกเล่า (57.1)	บริษัทนำเที่ยว (33.3)	มากที่สุด
- การพาเที่ยว	ชาวสารจาก ททท. (16.9)	คำบอกเล่า (27.8)	รองลงมา
- การพักผ่อน	โรงแรม บังกาโล (51.6)	โรงแรม บังกาโล (100.0)	มากที่สุด
	บ้านญาติ/เพื่อน (41.6)		รองลงมา
- ระยะเวลาพักผ่อน	1.86 คืน	2.37 คืน	เฉลี่ย
- จำนวนครั้งที่มาชมพรว	4.66 ครั้งต่อปี	1 ครั้งต่อปี	เฉลี่ย

เส้นทางการท่องเที่ยวและฤดูกาลท่องเที่ยว

เส้นทางการเดินทางท่องเที่ยว ประมาณ 3 ใน 4 ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เดินทางมาท่องเที่ยวชมพรว โดยตรง รองลงมา เป็นการ เดินทางมาท่องเที่ยวชมพรวและจะเดินทางต่อไปท่องเที่ยวยังจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งได้แก่ จังหวัดภูเก็ตเป็นส่วนใหญ่ ส่วนจังหวัดที่นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะท่องเที่ยวก่อนมาชมพรวได้แก่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในส่วนของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 60 จะเดินทางมาเที่ยวจังหวัดชมพรวและจะเดินทางไปท่องเที่ยวต่อจังหวัดอื่น ๆ ส่วนกลุ่มที่มาท่องเที่ยวจังหวัดชมพรว โดยตรง ปรากฏมากเป็นอันดับรองลงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้สถานที่ที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะเดินทางท่องเที่ยวต่อไปส่วนใหญ่ได้ไม่จังหวัดภูเก็ต รองลงมาได้แก่ สุราษฎร์ธานี สำหรับสถานที่ที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

แะเที่ยวก่อนมาชุมพรได้แก่ จังหวัดภูเก็ต

ในส่วนของการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพรได้พิจารณาการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวจากอัตราการเข้าพักแรมในโรงแรมพักค้าง การศึกษาพบว่าในเขตจังหวัดชุมพร เดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคมจะเป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวสูงสุด จากนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน

เอกลักษณ์และสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

เอกลักษณ์และสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศให้มาท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรได้แก่ หาดทรายขาวทะเล ร่องลงมาได้แก่ ผลไม้และอาหารทะเล ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และจำนวนเงินหมุนเวียนจากนักท่องเที่ยว

ในการศึกษาถึงค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยว ได้อาศัยข้อมูลจากการสำรวจของคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลปี 2528 สรุปผลได้ดังนี้

ค่าใช้จ่ายรวม — นักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการมาเที่ยวชุมพร 1 ครั้ง	1,651 บาท
— นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	3,379 บาท
ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน — นักท่องเที่ยวชาวไทย	595 บาท
— นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	1,142 บาท

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเสียไปกับค่ายานพาหนะ (22.33%) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายอาหาร (18.4%) ส่วนค่าที่พักเพียง 12.2% เท่านั้น นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ รายจ่าย 1 ใน 3 เป็นค่าอาหาร รองลงมาเป็นค่าที่พัก (20.1%) และค่ายานพาหนะ (21.3) ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ดีในปัจจุบันค่าใช้จ่ายในแต่ละหมวดคงจะต้องเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจอย่างแน่นอน

วันพักเฉลี่ยและการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยว

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2530 พบว่า

1) สัดส่วนของผู้พักแรม (ร้อยละ)	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
พักโรงแรม-บังกาโล	51.55	100
พักอื่น	48.45	—
2) จำนวนนักท่องเที่ยวพักแรม ณ โรงแรม-บังกาโล		

เอกสารนี้เป็นเอกสารทั่วไปสำหรับการใช้งานเพื่อการตีพิมพ์ 150,670 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชาวต่างประเทศ 6,667 คน
- รวม 157,337 คน
- 3) วันพักเฉลี่ย (พิจารณาเฉพาะกลุ่มที่พักโรงแรม-บังกาโล)
- ชาวไทย 1.89 คืน
- ชาวต่างประเทศ 2.37 คืน
- 4) จำนวนโรงแรม 11 แห่ง
- จำนวนห้องพัก 618 ห้อง
- 5) อัตราการเข้าพักเฉลี่ย (ร้อยละ) 61.33
- 6) จำนวนนักท่องเที่ยวพักเฉลี่ยต่อห้อง 1.6 คน
- 7) การคาดการณ์จำนวนห้องพัก

การคาดการณ์ จำนวนห้องพักหาได้จากสูตรการคำนวณของ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความต้องการห้องพัก} &= \frac{\text{จำนวนนักท่องเที่ยว} \times \text{ระยะเวลาพักเฉลี่ย} \times 100}{\text{จำนวนคนพักเฉลี่ยต่อห้อง} \times \text{อัตราการเข้าพักเฉลี่ย} \times 365} \\ \text{ความต้องการห้องพักปี 2530} &= \frac{(150,670 \times 1.89 \times 100) + (6,667 \times 2.37 \times 100)}{1.6 \times 61.33 \times 365} \\ &= 839 \text{ ห้อง} \end{aligned}$$

การคาดการณ์จำนวนห้องพักปี 2530-2539 แสดงไว้ในตาราง 4.4

ตาราง 4.4 การคาดการณ์จำนวนห้องพักรวมโรงแรม บังกาโลที่ต้องการของจังหวัดชุมพร
ปี 2530-2539 จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว

ปี พ.ศ.	ไทย		ต่างประเทศ		รวม	
	จำนวนนักท่องเที่ยว ทั้งหมด(คน)	จำนวนห้องพักที่ ต้องการต่อวัน(ห้อง)	จำนวนนักท่องเที่ยว ทั้งหมด(คน)	จำนวนห้องพักที่ ต้องการต่อวัน(ห้อง)	จำนวนนักท่องเที่ยว ทั้งหมด(คน)	จำนวนห้องพักที่ ต้องการต่อวัน(ห้อง)
2530	130,670	795	6,667	44	107,387	839
2531	156,701	827	7,167	47	163,869	874
2532	162,970	860	7,705	51	170,675	911
2533	163,488	894	8,282	89	177,770	949
2534	170,208	930	8,904	59	189,172	909
2535	183,318	967	9,571	63	192,883	1,030
2536	189,734	1,001	10,241	68	199,975	1,069
2537	196,375	1,036	10,958	73	207,333	1,109
2538	203,218	1,073	11,726	78	214,973	1,191
2539	210,362	1,110	12,946	83	282,908	1,193

จากการคาดประมาณความต้องการห้องพักข้างต้น จะเห็นว่า ในปี 2533 ซึ่งเป็นปีที่ทำการศึกษาคำโครงการ จังหวัดชุมพรมีความต้องการห้องพักรวม 949 ห้อง ในขณะที่ปัจจุบันมีห้องพักอยู่เพียง 618 ห้อง จาก 11 โรงแรม ฉะนั้นจึงสามารถมีห้องพักเพิ่มได้อีก 311 ห้อง

หมายเหตุ ห้องพัก 618 ห้อง ได้จากการพิจารณาเฉพาะโรงแรม, บังกาโล ที่มีสภาพที่คง สภาพภูมิสถาปัตยกรรม และการให้บริการอยู่ในระดับดี มีอัตราค่าห้องพักเฉลี่ยมากกว่า 200 บาท/วัน ซึ่งมีอยู่ 5 โรงแรม และในระดับพอใช้ มีอัตราค่าห้องพักเฉลี่ยน้อยกว่า 200 บาท/วัน มีอยู่ 6 โรงแรม แต่อย่างไรก็ดีโรงแรมทั้ง 2 กลุ่มนี้ จะคงอยู่ในอำเภอเมืองเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นอำเภอหลังสวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดอัตราส่วนราคาห้องพักและการลงทุนในโครงการ

โครงการ โรงแรมตากอากาศ จังหวัดชุมพร
จำนวน 150 ห้อง
ที่ตั้ง อำเภอทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร
หมวด ราคาค่าก่อสร้าง

	รายการ	จำนวน(ตร.ม.)	ราคาต่อหน่วย(บาท)	รวมทั้งหมด
ส่วนห้องพักแยก				
	พื้นที่ห้อง	668	5,500	3,674,000
	ระเบียง	192	4,500	864,000
	ทางเดิน	368	4,000	1,472,000
	ห้องน้ำ	100	4,500	450,000
	พื้นที่โถง	168	5,500	924,000
พื้นที่ชั้นที่ 2				
	พื้นที่ห้อง	938	5,500	5,159,000
	ระเบียง	272	4,500	1,224,000
	ทางเดิน	368	4,000	1,472,000
	ห้องน้ำ	155	4,500	697,500
	พื้นที่โถง	196	5,500	1,078,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	รายการ	จำนวน(ตร.ม.)	ราคาต่อหน่วย(บาท)	รวมทั้งหมด
พื้นที่ 3				
	พื้นที่ห้อง	938	5,500	5,159,000
	ระเบียง	272	4,500	1,224,000
	ทางเดิน	368	4,000	1,472,000
	ห้องน้ำ	155	4,500	697,500
	พื้นที่โถง	224	5,500	1,232,000
พื้นที่ 4				
	พื้นที่ห้อง	938	5,500	5,159,000
	ระเบียง	272	4,500	1,224,000
	ทางเดิน	368	4,000	1,472,000
	ห้องน้ำ	170	4,500	765,000
	พื้นที่โถง	252	5,500	1,386,000
พื้นที่ 5				
	พื้นที่ห้อง	938	5,500	5,159,000
	ระเบียง	272	4,500	1,224,000
	ทางเดิน	368	4,000	1,472,000
	ห้องน้ำ	170	4,500	765,000
	พื้นที่โถง	280	5,500	1,540,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	จำนวน(ตร.ม.)	ราคาต่อหน่วย(บาท)	รวมทั้งหมด
หลังคากระเบื้อง	464	1,500	696,000
หลังคาพื้นแผ่นเรียบ	1,152	3,000	3,456,000
งานฐานราก	1,280	5,000	6,400,000
รวมราคาก่อสร้างทั้งหมดในส่วนรับแขก			57,517,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	รายการ	จำนวน(ตร.ม.)	ราคาต่อหน่วย(บาท)	รวมทั้งหมด	
ส่วนทั่วไป					
	พื้นที่ห้อง	1,226	5,500	6,743,000	
	ทางเดิน	580	4,000	2,320,000	
	ห้องน้ำ	50	4,500	225,000	
พื้นที่ชั้นที่ 1					
	พื้นที่ห้อง	1,348	5,500	7,414,000	
	สรว่ายาน้ำ	486	5,500	2,673,000	
	เทนิส	937	4,000	3,748,000	
	ทางเดิน	713	4,000	2,852,000	
พื้นที่ชั้นที่ 2	ห้องน้ำ	105	4,500	472,500	
	พื้นที่ห้อง	1,672	5,500	9,196,000	
	ทางเดิน	470	4,000	1,880,000	
	ระเบียบ	228	4,500	1,026,000	
พื้นที่ชั้นที่ 3	ห้องน้ำ	86	4,500	387,000	
	หลังคากระเบื้อง	1,512	1,500	2,268,000	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	จำนวน(ตร.ม.)	ราคาต่อหน่วย(บาท)	รวมทั้งหมด
หลังคาพื้นแผ่นเรียบ	958.๑๕	3,000	2,874,000
ฐานราก	2,352	5,000	11,760,000
รวมราคาก่อสร้างทั้งหมดในส่วนทั่วไป			55,838,500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	รายการ	จำนวน(ตร.ม.)	ราคาต่อหน่วย(บาท)	รวมทั้งหมด
ส่วนที่พักพนักงาน				
พื้นที่ชั้นที่ 1				
	พื้นที่ห้อง	468	4,500	2,106,000
	ทางเดิน	235	3,000	705,000
	ห้องน้ำ	72	4,000	288,000
	ฐานราก	540	4,000	2,160,000
	กระเบื้องหลังคา	212	1,500	318,000
รวมราคาค่าก่อสร้างทั้งสิ้นในส่วนพักพนักงาน				
				5,577,000
รวมราคาค่าก่อสร้างทั้งสามส่วน				
				118,932,500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดราคาค่าก่อสร้าง

ลำดับ	รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย(บาท)	รวมทั้งหมด
1.	ค่าก่อสร้างถนน	7,360	1,200	8,832,000
2.	ค่าขุดถมดินถนน	7,360	45	331,200
3.	ค่าบดอัดผิวจราจร	7,360	25	184,000
4.	ค่างานระบบไฟฟ้า	12% ของค่าก่อสร้าง (118,932,500)		14,271,900
5.	ค่างานระบบประปา	10% ของค่าก่อสร้าง (118,932,500)		11,893,250
6.	ลิฟท์	4	1,500,000	6,000,000
7.	แอร์	420	25,000	10,500,000
8.	ค่าปรับปรุงที่ดิน	10% ของราคาที่ดิน (17,500,000)		1,750,000
รวมทั้งสิ้น				53,762,350
รวมค่าก่อสร้างทั้งสิ้น				172,694,850

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าใช้จ่ายของโครงการ

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน
1.	ค่าที่ดิน 25 ไร่ละ 700,000 บาท	17,500,000
2.	ค่าก่อสร้าง - ค่าก่อสร้างส่วนโครงสร้าง	172,694,850
	- ค่าก่อสร้างในส่วนถนนและระบบ	17,839,875
3.	ค่าตกแต่งภายใน 15% ของค่าก่อสร้างในส่วนโครงสร้าง(118,932,500)	3,453,897
4.	ค่าออกแบบสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม 2% ของค่าก่อสร้าง(172,694,850)	891,993
5.	ค่าออกแบบตกแต่งภายใน 5% ของราคางานตกแต่งอาคาร(17,839,875)	1,726,948
6.	ค่าบริหารโครงการ 1% ของค่าก่อสร้าง(172,694,850)	25,000
7.	ค่าก่อสร้างสำนักงานชั่วคราวในโครงการ	50,000
8.	ค่าขนส่งและ ยานพาหนะ	17,500
9.	ค่าภาษีที่ดิน	
รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด		214,200,063

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการจ่ายของโครงการ

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
ภาษีที่ดิน 0.05% ของราคาที่ดิน	8,750	8,750	8,750	8,750	8,750
ภาษีโรงเรือน 0.05% มูลค่าทรัพย์สิน	86,347	86,347	86,347	86,347	86,347
ค่าเสื่อมราคา 0.05% มูลค่าทรัพย์สิน	86,347	86,347	86,347	86,347	86,347
เงินเดือนพนักงาน ปรับ 10%ทุก 2 ปี	14,760,000	14,760,000	16,230,000	16,230,000	17,860,000
ต้นทุนค่าอาหาร/เครื่องดื่ม 40%จากรายได้ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม	12,051,424	13,147,008	15,666,851	16,871,993	18,521,910
รายจ่ายอื่นๆ35% ของรายได้รวม	26,362,490	28,759,080	34,271,237	36,907,486	40,516,679
รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด	53,355,358	56,847,532	66,349,532	70,190,923	77,080,033

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายจ่ายของโครงการ

รายการ	ปี 6	ปี 7	ปี 8	ปี 9	ปี 10
ภาษีที่ดิน 0.05% ของราคาที่ดิน	8,750	8,750	8,750	8,750	8,750
ภาษีโรงเรือน 0.05% มูลค่าทรัพย์สิน	86,347	86,347	86,347	86,347	86,347
ค่าเสื่อมราคา 0.05% มูลค่าทรัพย์สิน	86,347	86,347	86,347	86,347	86,347
เงินเดือนพนักงาน ปรับ 10% ทุก 2ปี	17,860,000	19,646,000	19,646,000	21,610,000	21,610,000
ต้นทุนอาหาร/เครื่องดื่ม 40% จากรายได้ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม	18,521,910	20,404,025	20,404,025	22,444,428	22,444,428
รายจ่ายอื่นๆ 35% ของรายได้รวม	40,516,679	44,633,806	44,633,806	49,097,186	49,097,186
รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	77,080,033	84,865,275	84,865,275	93,333,058	93,333,058

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในสำนักงาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งหากมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา แล้วต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายรับของโครงการ

	บ.ที่ 1	บ.ที่ 2	บ.ที่ 3	บ.ที่ 4	บ.ที่ 5	บ.ที่ 6	บ.ที่ 7	บ.ที่ 8	บ.ที่ 9	บ.ที่ 10
อัตราเข้าหักเฉลี่ยเป็น %	55	60	65	70	70	70	70	70	70	70
อัตราค่าห้องพัก										
- ห้องธรรมดา	1,200	1,200	1,320	1,320	1,450	1,450	1,600	1,600	1,760	1,760
- ห้องสุท	2,000	2,000	2,200	2,200	2,400	2,400	2,600	2,600	2,860	2,860
- ห้องสุทพิเศษ	2,600	2,600	2,860	2,860	3,120	3,120	3,380	3,380	3,718	3,718

รายได้ของโครงการในปีที่ 1

	รายการ	จำนวน	ราคาค่าหน่วย	รายได้/ปี
รายได้จากห้องพัก (55%)	ห้องธรรมดา	142	1,200	34,207,800
	ห้องสุท	6	2,000	2,409,000
	ห้องสุทพิเศษ	2	2,600	1,043,900
รวมรายได้จากห้องพัก				37,660,700
รายได้จากการขายอาหาร 40% ของรายได้ทั้งหมด				30,128,560
รายได้อื่นๆ 10% ของรายได้ทั้งหมด				7,532,140
รวมรายได้ทั้งหมดของโครงการในปีที่ 1				75,321,400

รายได้ของโครงการในปีที่ 2

	รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	รายได้/บ
รายได้จากห้องพัก. (60%)	ห้องธรรมดา	142	1,200	37,317,600
	ห้องสุท	6	2,000	2,628,000
	ห้องสุทพิเศษ	2	2,600	1,138,800
รายได้รวมจากห้องพัก				41,084,400
รายได้จากการขายอาหาร 40% ของรายได้ทั้งหมด				32,867,520
รายได้อื่นๆ 10% ของรายได้ทั้งหมด				8,216,880
รวมรายได้ทั้งโครงการในปีที่ 2				82,168,800
รายได้จากห้องพัก (65%)	ห้องธรรมดา	142	1,320	44,470,140
	ห้องสุท	6	2,200	3,131,700
	ห้องสุทพิเศษ	2	2,860	1,357,070
รวมรายได้จากห้องพัก				48,958,910
รายได้จากการขายอาหาร 40% ของรายได้ทั้งหมด				39,167,128
รายได้อื่นๆ 10% ของรายได้ทั้งหมด				9,791,782
รวมรายได้ทั้งโครงการในปีที่ 3				97,917,820

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้ของโครงการในปีที่ 4

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	รายได้/ปี
รายได้จากห้องพัก (70%)	142	1,320	47,890,920
ห้องพัก	6	2,200	3,372,600
ห้องพักพิเศษ	2	2,860	1,461,460
รวมรายได้จากห้องพัก			52,724,980
รายได้จากการขายอาหาร 40% ของรายได้ทั้งหมด			42,179,984
รายได้อื่นๆ 10% ของรายได้ทั้งหมด			10,544,996

รวมรายได้ทั้งโครงการในปีที่ 4

105,449,960

รายได้ของโครงการในปีที่ 5,6

รายได้จากห้องพัก (70%)	142	1,450	52,607,450
ห้องพัก	6	2,400	3,679,200
ห้องพักพิเศษ	2	3,120	1,594,320
รวมรายได้จากห้องพัก			57,880,970
รายได้จากการขายอาหาร 40% ของรายได้ทั้งหมด			46,304,776
รายได้อื่นๆ 10% ของรายได้ทั้งหมด			11,576,194

รวมรายได้ทั้งโครงการในปีที่ 5,6 ปีละ

115,761,940

รายได้ของโครงการในปีที่ 7,8

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	รายได้/ปี
รายได้จากห้องพัก (70%)	1429	1,600	58,049,600
ห้องธรรมดา			
ห้องสุท	6	2,600	3,985,800
ห้องสุทพิเศษ	2	3,380	1,727,180
รวมรายได้จากห้องพัก			63,762,580
รายได้จากการขายอาหาร 40% ของรายได้ทั้งหมด			51,010,064
รายได้อื่นๆ 10% ของรายได้ทั้งหมด			12,752,516
รวมรายได้ทั้งโครงการในปีที่ 7,8 ปีละ			127,525,160

รายได้ของโครงการในปีที่ 9,10

รายได้จากห้องพัก (70%)	142	1,760	63,854,560
ห้องธรรมดา			
ห้องสุท	6	2,860	4,384,380
ห้องสุทพิเศษ	2	3,718	1,899,898
รวมรายได้จากห้องพัก			70,138,838
รายได้จากการขายอาหาร 40% ของรายได้ทั้งหมด			56,111,070
รายได้อื่นๆ 10% ของรายได้ทั้งหมด			14,027,767
รวมรายได้ทั้งโครงการในปีที่ 9,10 ปีละ			140,277,675

รายการแสดงรายการจ่าย ระยะเวลาการก่อสร้างโครงการ 2 ปี ก่อนการเปิดดำเนินการ

รายการ	ค่าใช้จ่ายรวม	6 เดือนปีที่ 1	6 เดือนปีที่ 1	6 เดือนปีที่ 2	6 เดือนปีที่ 2
1. ค่าที่ดิน	17,500,000	17,500,000			
2. ค่าปรับปรุงที่ดิน	1,750,000	1,750,000			
3. ค่าออกแบบสถาปัตยกรรม/วิศวกรรม	3,453,897	2,417,727	345,389	345,389	345,392
4. ค่าก่อสร้างสำนักงานชั่วคราว	25,000	25,000			
5. ค่าชุดถมดินถนน	331,200	165,600	165,600		
6. ค่าบดอัดผิวจราจร	184,000	92,000	92,000		
7. ค่าสร้างถนน	8,832,000	2,944,000	2,944,000	2,944,000	
8. ค่าก่อสร้าง	118,932,500	29,733,125	29,733,125	29,733,125	29,733,125
9. งานระบบไฟฟ้า	14,271,900		4,757,300	4,757,300	4,757,300
10. งานระบบประปา	11,893,250		3,964,416	3,964,416	3,964,418
11. ลิฟท์	6,000,000		2,000,000	2,000,000	2,000,000
12. แอร์	10,500,000		3,500,000	3,500,000	3,500,000
13. ค่าออกแบบตกแต่งภายใน	891,993	356,797	356,797	89,199	89,200
14. ค่าตกแต่งภายใน	17,839,875			8,919,937	8,919,938
15. ค่าขนส่งและยานพาหนะ	50,000	12,500	12,500	12,500	12,500
16. ค่าบริหารโครงการ	1,726,948	431,737	431,737	431,737	431,737
17. ค่าภาษีที่ดิน	17,500		8,750		8,750
รวมรายการจ่าย	214,200,063	55,428,486	48,311,614	56,697,603	53,762,360

รายการแสดงค่าใช้จ่าย และรายได้ของโครงการ

รายการ	ก่อสร้าง 6 ค. แรกปี 1	ก่อสร้าง 6 ค. แรกปี 2	ก่อสร้าง 6 ค. หลังปี 2	เปิดดำเนินการปีที่ 1
เงินทุน (ยกมาสิ้นงวด)	110,000,000 +	54,571,514 +	7,897,045 +	6,436,353 +
เงินกู้				55,000,000 +
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อสร้าง	55,428,486 -	48,311,614 -	56,697,603 -	53,762,360 -
ดอกเบี้ยรับ 6% ต่อปี		1,637,145 +	236,911 +	193,090 +
ดอกเบี้ยจ่าย 17% ต่อปี				(4,675,000-)
คืนเงินกู้				9,747,375 -
รายได้จากการดำเนินโครงการ				11,467,500 -
รายจ่ายในการดำเนินโครงการ				75,321,400 +
(กำไร/ขาดทุน ต่อปี)				53,355,358 -
(เงินกู้ค้างชำระ)				(21,966,042+)
			(55,000,000-)	(103,207,500-)
ยอดยกไป	54,571,514 +	7,897,045 +	6,436,353 +	8,854,262 +
อัตราคืนเงินกู้คิดเป็น %				10%

รายการแสดงค่าใช้จ่าย และรายได้ของโครงการ

รายการ	ดำเนินการปีที่ 2	ดำเนินการปีที่ 3	ดำเนินการปีที่ 4	ดำเนินการปีที่ 5	ดำเนินการปีที่ 6
เงินทุน (ยกมาจากสิ้นงวด)	8,854,262 +	5,694,010 +	4,806,888 +	7,041,251 +	7,167,601 +
เงินกู้					
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อสร้าง					
ดอกเบี้ยรับ 6% ต่อปี	531,255 +	341,640 +	288,413 +	422,475 +	430,056 +
ดอกเบี้ยจ่าย 17% ต่อปี	17,545,275 -	15,595,800 -	12,671,587 -	9,162,532 -	4,093,897 -
คืนเงินกู้	11,467,500 -	17,201,250 -	20,641,500 -	29,815,500 -	24,081,750 -
รายได้จากการดำเนินงานโครงการ	82,168,800 +	97,917,820 +	105,449,960 +	115,761,940 +	115,761,940 +
รายจ่ายในการดำเนินงานโครงการ	56,847,532 -	66,349,532 -	70,190,923 -	77,080,033 -	77,080,033 -
(กำไร/ขาดทุน ต่อปี)	(25,321,268+)	(31,568,288+)	(35,259,037+)	(38,681,907+)	(38,681,907+)
(เงินกู้ค้างชำระ)	(91,740,000-)	(74,538,750-)	(53,897,250-)	(24,081,750-)	
ยอดคงไป	5,694,010 +	4,806,888 +	7,041,251 +	7,167,601 +	18,103,917. +
อัตราคืนเงินกู้คิดเป็น %	10%	15%	18%	26%	21%

รายการแสดงค่าใช้จ่าย และรายรับของโครงการ

รายการ	ค่าเงินการปีที่ 7	ค่าเงินการปีที่ 8	ค่าเงินการปีที่ 9	ค่าเงินการปีที่ 10
เงินทุน (ยกมาจากสิ้นงวด)	18,103,917 +	61,850,037 +	108,220,924 +	161,658,796 +
เงินกู้				
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อสร้าง				
คอกเบี้ยรับ 6% ต่อปี	1,086,235 +	3,711,002 +	6,493,255 +	9,699,527 +
คอกเบี้ยจ่าย 17% ต่อปี				
คืนเงินกู้				
รายได้จากการดำเนินโครงการ	127,525,160 +	127,525,160 +	140,277,675 +	140,277,675 +
รายจ่ายในการดำเนินโครงการ	84,865,275 -	84,865,275 -	93,333,058 -	93,333,058 -
(กำไร/ขาดทุน ต่อปี)	(42,659,885+)	(42,659,885+)	(46,944,617+)	(46,944,617+)
(เงินกู้ค้างชำระ)				
ยอดยกไป	61,850,037 +	108,220,924 +	161,658,796 +	218,302,904 +

เอกสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการแสดงการลงทุน

ทุนจดทะเบียน 110,000,000 บาท

เงินกู้จากธนาคาร

110,000,000 บาท

- ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมตรา 17% ต่อปี
- เริ่มกู้ใน 6 เดือนแรกปีที่ 2 ในการก่อสร้าง 55,000,000 บาท
- 6 เดือนหลังปีที่ 2 ในการก่อสร้าง 55,000,000 บาท
- ในปีแรกของการก่อสร้างที่ยังไม่จ่ายเงินต้น และยอมให้ดอกเบี้ยของปีแรกบวกเป็นเงินต้น
- ในปีที่ 2 ของการกู้ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมเงินต้น 10%
- ในปีที่ 3 ของการกู้ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมเงินต้น 10%
- ในปีที่ 4 ของการกู้ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมเงินต้น 15%
- ในปีที่ 5 ของการกู้ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมเงินต้น 18%
- ในปีที่ 6 ของการกู้ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมเงินต้น 26%
- ในปีที่ 7 ของการกู้ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมเงินต้น 21%

การดำเนินการจะสิ้นสุดในสิ้นปีที่ 8 ของการเปิดดำเนินการ

ข้อมูลประกอบ	สรุปลักษณะและขนาดโครงการ ที่มีความเป็นไปได้
- เอกลักษณ์และสิ่งดึงดูดใจคือทะเล - นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจุดประสงค์มาพักผ่อน	- โรงแรมพักตากอากาศชายทะเล
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวอยู่ในขั้นสูง (ชาวไทย 7388 บาท, ต่างประเทศ 183,762 บาท)	- โรงแรมชั้นหนึ่ง
- นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวไทยและรองลงมา เป็นชาวยุโรป	- ลักษณะดำเนินงานแบบยุโรป
- ราคาห้องพักทั่วไปของจังหวัด ไม่เกิน 1000 บาท ต่อคืน (แต่เป็นโรงแรมชั้น 3-4)	- ราคาห้องพักเฉลี่ย 1200 บาท
- ปี 2536⁽¹⁾ ต้องการห้องพักเพิ่ม 412 ห้อง - โรงแรมทั่วไปในจังหวัดมีจำนวนห้องพัก 30 - 120 ห้อง - โรงแรมในต่างจังหวัดขนาด 80 ห้องขึ้นไป จะได้รับการส่งเสริมการลงทุน - ควรจะลงทุนทำโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักประมาณ 35% ของความต้องการห้องพักเพิ่มของทั้งจังหวัด (35% ของ 412 = 144) - มีความเป็นไปได้ในแง่ของการลงทุน (คืนทุนภายใน 8-9 ปี)	- โรงแรมขนาดกลาง 150 ห้อง

(1) ปีที่คาดว่าจะเริ่มดำเนินการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 การวิเคราะห์ค่าน้ำสังคม

ภาคใต้มีประชากร 6,402,798 คนในปี พ.ศ. 2528 และเพิ่มเป็น 6,716,457 คนในปี พ.ศ. 2530 จังหวัดชุมพรตั้งอยู่ทางค่าน้ำภาคใต้ตอนบน มีอัตราความเจริญเติบโตในระดับปานกลาง ประชากรมีทั้งสิ้นจำนวน 376,765 คน ในปี พ.ศ. 2530 แต่เนื่องจากจังหวัดใต้ประสบภัยจากพายุ ทำให้บ้านเรือน ตลอดจนถึงภาวะเศรษฐกิจเสียหาย ทำให้ประชากรอพยพไปทำงานในเมืองหรือจังหวัดใกล้เคียง ทำให้ชาวมุสลิมค่าน้ำต่าง ๆ มีจำนวนไม่เพียงพอกับอัตรานักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นซึ่งที่แสดงไว้ในกราฟวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม และโครงการนี้ต้องการใช้พนักงานมากกว่า 250 คน ซึ่งก็จะเป็นการดึงดูดให้ประชาชนท้องถิ่นกลับเข้าทำงานในจังหวัดและเป็นการเพิ่มแหล่งงานในจังหวัดขึ้น ประเพณีที่สำคัญของจังหวัดมีงานเกษตรชุมพร, งานสงกรานต์, งานวันกาแสดวี, งานขึ้นถ้ำรับรอ. งานผลไม้หลังสวน, งานประเพณีรับสงคายาย เป็นต้น

4.1.4 การวิเคราะห์ด้านกายภาพ

1. การเลือกที่ตั้งโครงการ

การเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ ได้พิจารณาเลือกจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูงสุด อันได้แก่บริเวณ "หาดทุ่งวัวแล่น"⁽¹⁾ ซึ่งเป็นหาดที่ได้ชื่อว่าสวยที่สุดของจังหวัดชุมพร ตั้งอยู่ในเขตตำบลสะพลี อ.ปะทิว ห่างจากเขตเทศบาลเมืองชุมพรประมาณ 16 กม. และไม่ได้อยู่ในเขตผังเมืองรวมของจังหวัด

การศึกษาสภาพทำเลที่ตั้ง

ลักษณะทั่วไป

เป็นชายหาดขนาดใหญ่ มีความยาวประมาณ 3 กม. หาดทรายสะอาด น้ำทะเลค่อนข้างใส ความชันน้อย เป็นชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวนิยมไปเล่นน้ำมากที่สุด ในจังหวัดชุมพร

สภาพการเข้าถึง

จากเขตเทศบาลเมืองชุมพร ไปตามถนนลูกรังมีป้ายบอกทางไปหาดทุ่งวัวแล่นเป็นระยะ ๆ ระยะทางประมาณ 16 กม. ถึงหาดทุ่งวัวแล่น หรืออีกเส้นทางหนึ่ง คือ จากกรุงเทพฯ มาตามทางหลวงสาย 4 ประมาณ กม. ที่ 476-500 แยกซ้ายเข้าถนนลูกรัง-บ่ออศนิวจราจรกว้างประมาณ 5 เมตร บริเวณทางแยกและตลอดเส้นทางมีป้ายบอกทางไปชุมพรคาบานาคืออยู่เป็นระยะ ๆ ระยะทางประมาณ 19 กม. ถึงบริเวณหาดทุ่งวัวแล่น ถนนทั้งสองเส้นทางดังกล่าว ปัจจุบันกำลังได้รับการปรับปรุงให้เป็นมาตรฐาน 4 ลาดยางแอสฟัลท์ ซึ่งจะเสร็จสมบูรณ์ในปี 2533 นี้

ระบบสาธารณูปโภค

— ไฟฟ้า ใช้ไฟฟ้าจากสถานีไฟฟ้าย่อยชุมพร/ระนอง ซึ่งเป็นโครงข่ายของระบบกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ภาค 3 มีกำลังผลิตทั้งหมด 644.6 เมกกะวัตต์

— น้ำใช้มีปัญหาลู้น้ำบ้าง เพราะน้ำประปายังไม่ถึง แต่ก็สามารถใช้น้ำบาดาลได้ ซึ่งน้ำใต้ดินในเขตจังหวัดชุมพรนี้มีคุณภาพดีมาก จืดสนิทและมีน้ำตลอดปี⁽²⁾

เอกสารนี้(1) ข้อมูลจาก "การศึกษาศักยภาพเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร/ระนอง" หน้า 2-157

ไม่ว่า(2) ดู "ลักษณะน้ำใต้ดิน จ.ชุมพร" เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานพักตากอากาศชุมพรคานา ซึ่งอยู่บริเวณหาดเดียวกันก็ใช้วิธีนี้อยู่ หรืออาจขุดบ่อเก็บน้ำฝนไว้แล้วนำไปผ่านชั้นคอนกรีตให้สะอาดก่อนนำมาใช้ก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชุมพร เป็นจังหวัดที่มีฝนตกชุกตลอดปี จึงไม่มีปัญหาเรื่องปริมาณน้ำ

–โทรศัพท์ ชุมพรมีชุมสายโทรศัพท์อยู่ 6 แห่ง แต่ยังไม่ถึงบริเวณหาดทุ่งวัวแล่น อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางด้านวิทยุโทรศัพท์พัฒนาไปมาก จึงสามารถนำระบบนี้มาใช้กับโครงการได้ ซึ่งชุมพรคานาก็ใช้ระบบนี้

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

บริเวณหาดทุ่งวัวแล่นโดยทั่วไปจะเป็นส่วนมะพร้าวตลอดริมชายหาด ทางด้านใต้ที่พักของชุมพรคานาลักษณะเป็นบังกาโล ทั้งหมดประมาณ 33 แห่ง ส่วนทางด้านเหนือขึ้นไปของชายหาดมีประชาชนในท้องถิ่นตั้งบ้านเรือนกระจายอยู่ประมาณ 25 หลังคาเรือน (ดูผังการใช้ประโยชน์ที่ดินในรูปที่ 4.1.2)

ความหลากหลายของกิจกรรมที่มี

นอกเหนือจากการไปเล่นน้ำทะเลแล้ว ยังมีเรือทัศนักรจากชุมพรคานานำเที่ยวเกาะต่าง ๆ บริเวณหน้าอ่าวทุ่งวัวแล่น เช่น เกาะจรเข้ม เกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามเล็ก เป็นต้น⁽¹⁾ ซึ่งอยู่ห่างจากชายหาดเพียง 12–17 กม. เท่านั้น บริเวณเกาะดังกล่าวสามารถตกปลา ดำน้ำดูปะการัง ซึ่งมีความสมบูรณ์และสวยงามมาก โดยเฉพาะส่วนใหญ่เป็นปะการังน้ำลึก เหมาะแก่การดำน้ำดูแบบ (SCUBA DIVING)

คุณว่าไพพรรณ แก้วสุริยะ หัวหน้างานภาษาไทยอนุสาร อ.ส.ท. ได้กล่าวถึงปะการังที่เกาะง่ามน้อยในเอกสาร เผยแพร่ของชุมพรคานาว่า

"ปะการังและฟองน้ำสีส้มเข้ม สภาวะน้ำวันนั้นใสมาก เราให้คะแนนให้ทะเลที่เกาะง่ามน้อยว่าเป็นน้อง ๆ เกาะลิดันในทะเลอันดามันที่สองติดอันดับโลกทีเดียว"

(1) คุรายละเอียดยของแหล่งท่องเที่ยวหน้าอ่าวทุ่งวัวแล่น

2) ลักษณะกายภาพ

สภาพที่ตั้ง เป็นที่ราบสลับกับสวนลาดชันมีความกว้างระดับของพื้นที่จากจุด
ต่ำที่สุดถึงบริเวณสูงสุดประมาณ 17 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

4.2.1 วิเคราะห์การดำเนินงานของโครงการ

การดำเนินงานของโครงการ ต้องให้บริการแก่ผู้มาพักตลอด 24 ชั่วโมง พนักงานต้องทำงานตลอดเวลา มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ช่วยในการบริหารงาน กรรมการผู้จัดการบริษัท (MANAGING MANAGER) เป็นผู้บริหารงานทั้งหมด โดยมีผู้จัดการทั่วไป (GENERAL MANAGER) เป็นผู้ดูแลงานแต่ละฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายบริหาร (MANAGEMENT DEPARTMENT)

ฝ่ายบัญชี (ACCOUNTING DEPARTMENT)

ฝ่ายเลขานุการ (SECRETARIAT DEPARTMENT)

ฝ่ายธุรการส่วนหน้า (FRONT OFFICE DEPARTMENT)

ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING DEPARTMENT)

ฝ่ายจัดเลี้ยง (CATERING DEPARTMENT)

ฝ่ายวิศวกรรม (ENGINEERING DEPARTMENT)

4.2.2 การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ

การประมาณจำนวนบุคคลากร

การประมาณจำนวนบุคคลากรในกิจการ โรงแรมนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรต่าง ๆ เช่น มาตรฐานของโรงแรม อัตราการเข้าพัก นโยบายของแต่ละโรงแรม ฯลฯ ซึ่งยังไม่มี การกำหนดอัตราที่แน่นอนแต่ใช้วิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับอาคารใกล้เคียง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของบุคคลากรต่อห้องของ -
โรงแรมตากอากาศชั้น - 1

มาตรฐานโรงแรมทั่วโลก	คน : ห้อง
MODERN LUXURY RESORT HOTEL	2.0 : 1
CONVENTION HOTEL (SUPERIOR GRADE)	1.0 : 1
LARGE CITY CENTER HOTEL	0.8 : 1
RESORT HOTEL (MEDIUM GRADE)	0.6 : 1
MINIMUM SERVICES HOTELS AND MOTELS	0.25-0.1 : 1
โรงแรมในไทย จากการสำรวจของ ททท.	คน : ห้อง
โรงแรมในกรุงเทพฯ	1.45 : 1
โรงแรมในต่างจังหวัด	0.63 : 1
โรงแรมตากอากาศชั้นหนึ่งในประเทศไทย	คน : ห้อง
SIAM BAY SHORE	1.53 : 1
THE REGENT CHA-AM	1.36 : 1
ROYAL SHIFF REACH HOTEL	1.40 : 1
ASIA PATTAYA	1.70 : 1
PHUKET ISLAND RESORT	1.55 : 1

สำหรับโครงการในวิทยานิพนธ์นี้จะอาศัยค่าเฉลี่ยจำนวนบุคคลากรต่อห้องของ
โรงแรมตากอากาศชั้นหนึ่งในประเทศไทย 5 แห่ง (ดังแสดงไว้ในตาราง) ซึ่งมีอัตราเฉลี่ย
1.5 คน/ห้อง ดังนั้นจึงมีบุคคลากรเท่ากับ 225 คน (150×1.5) โดยแบ่งได้เป็น 4 ระดับ
ดังนี้

- ระดับที่ 1 ระดับบริหาร ประมาณ 3% - 5 คน
- ระดับที่ 2 ระดับงานที่เหนือกว่าระดับเทคนิค 6% - 18 คน
- ระดับที่ 3 ระดับงานที่ใช้เทคนิคปานกลาง 16% - 36 คน
- ระดับที่ 4 ระดับงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิค 75% - 170 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนบุคลากรจำแนกตามหน้าที่

1) คณะกรรมการบริหาร

– ประธานกรรมการ	1
– กรรมการ	2
– ผู้จัดการทั่วไป	1
– ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป	1

2) แผนกธุรการส่วนหน้า

– ผู้จัดการแผนกต้อนรับและประชาสัมพันธ์	1
– พนักงานต้อนรับ	2
– พนักงานประชาสัมพันธ์	1
– พนักงานลงทะเบียนและจองห้องพัก	2
– พนักงานไปรษณีย์และรักษาความปลอดภัย	1
– พนักงานสื่อสาร, โทรศัพท์	2
– พนักงานแลกเปลี่ยนเงินตรา	1

3) แผนกบริการ

– หัวหน้าพนักงานรับใช้	1
– พนักงานปิด-เปิดประตูรถ	2
– พนักงานรับใช้, ขนสัมภาระ	5

4) แผนกแม่บ้าน

– แม่บ้าน	1
– หัวหน้าประจำแต่ละชั้น	5
– พนักงานประจำห้อง	20
– พนักงานเสิร์ฟและซักผ้า	10
– พนักงานทำความสะอาดทั่วไป	6

5) แผนกจัดเลี้ยง

– ผู้จัดการแผนกอาหารและเครื่องดื่ม	1
– หัวหน้าพนักงานบริการ	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

– กัปตัน 1
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– หัวหน้าบาร์ เทนเคอร์	1
– บาร์ เทนเคอร์	5
– พนักงานต้อนรับ	6
– พนักงานบริการ เสริม	36
– หัวหน้าส่วนจัดเตรียมอาหาร	1
– พอครัวใหญ่	1
– ผู้ช่วยพอครัวใหญ่	3
– พนักงานปรุงอาหาร	12
– พนักงานส่วนทำขนมปัง	6
6) แผนกบริการ	
– ผู้จัดการ ฝ่ายบุคคลและจัดซื้อ	1
– ผู้จัดการ ฝ่ายขาย	1
– ผู้จัดการ ฝ่ายประชุมและจัดเลี้ยง	1
– พนักงานฝ่ายจัดซื้อ	3
– พนักงานฝ่ายขาย	3
– เลขานุการ	1
– ที่ปรึกษาคำนกฏหมาย	1
– หัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัย	1
– เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	8

7) แผนกตรวจสอบและการบัญชี

– ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน	1
– สมุห์บัญชี	1
– พนักงานการเงิน	4
– พนักงานควบคุมบัญชี รับ-จ่าย	1
– พนักงานฝ่ายคอมพิวเตอร์	1
– เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเงิน	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8) แผนวิศวกรรม

- หัวหน้าแผนวิศวกรรม 1
- ช่างไฟฟ้า 2
- ช่างเครื่องกล 3
- ช่างประปา 3
- ช่างเฟอร์นิเจอร์, ช่างไม้ 4
- พนักงานดูแลสำนักงานและห้องเก็บของ 2
- พนักงานทำสวน 15

9) แผนงานส่วนย่อย

- หัวหน้าแผนงานส่วนย่อย 1
- พนักงานดูแลร้านค้าให้เช่า 2
- พนักงานขับรถ 4
- พนักงานแผนกสระว่ายน้ำ, ห้องอบไอน้ำ 10
- พนักงานแผนกกิจกรรมสันทนาการ 3
- พนักงานแผนกพยาบาล 2

การศึกษาองค์ประกอบและกำหนดเนื้อหาใช้สอย1. การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบของโครงการ

ส่วนประกอบของโรงแรมโดยทั่วไป แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

- ส่วนผู้ให้บริการของโรงแรม (FRONT OF THE HOUSE)
- ส่วนบริการของโรงแรม (BACK OF THE HOUSE)

1.1 ส่วนผู้ให้บริการของโรงแรม (FRONT OF THE HOUSE)

จะมีการออกแบบและตกแต่งให้สวยงามมีบรรยากาศมากที่สุด เพื่อให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ ในส่วนนี้เป็นส่วนที่แยกจากส่วน BACK OF THE HOUSE โดยเด็ดขาด ในด้านการสัญจรภายนอก แต่สามารถมีทางบริการของพนักงานได้โดยสะดวก องค์ประกอบที่สำคัญในส่วนนี้ได้แก่

- 1) PUBLIC SPACE
- 2) CONCESSION & SUBRENTAL (ส่วนบริการโดยการเช่า)
- 3) FOOD & BEVERAGE SERVICE (ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม)
- 4) APACIAL ACCOMODATION (ส่วนเพิ่มเติมพิเศษ)
- 5) GUEST ROOM SPACE (ห้องพักแขก)

1.2 ส่วนบริการของโรงแรม (BACK OF THE HOUSE)

เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ผลิตและให้บริการในส่วน FRONT OF THE HOUSE ต้องออกแบบให้ถูกต้องตามประโยชน์ใช้สอยและมีเส้นทางบริหารที่เหมาะสม ส่วนนี้จะมีเฉพาะเจ้าหน้าที่ทำงานแต่ละแผนก โดยบุคคลภายนอกจะเข้ามาไม่ได้ องค์ประกอบที่สำคัญในส่วนนี้ คือ

- 1) ADMINISTRATION
- 2) SERVICE ENTRANCE & APPURTENANCES
- 3) EMPLOYEE FACILITIES
- 4) STORAGE AND FOOD HANDLING
- 5) ENGINEERING DEPARTMENT
- 6) MAINTENANCE & WORK SHOP
- 7) HOUSE KEEPING DEPARTMENT

รายละเอียดหน้าที่ใช้สอยและความต้องการ เฉพาะขององค์ประกอบต่างๆ แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้	กิจกรรม
CATERING DEPARTMENT	RESTAURANT	บุคคลทั่วไป	บริการอาหารทั้ง 3 มื้อ แก่ผู้ใช้บริการ ทั้งภายนอก-ใน
	COFFEE SHOP	บุคคลทั่วไป	บริการอาหารว่าง, เครื่องดื่ม
	COCKTAIL LOUNGE	บุคคลทั่วไป	บริการอาหาร, เครื่องดื่มเบา ๆ
	BANQUET	บุคคลทั่วไป	จัดงานประชุมสัมมนา, จัดเลี้ยง
SPECIAL ACCOMMODATION	SWIMMING POOL	บุคคลทั่วไป	ว่ายน้ำ, อาบแดด
	GAME ROOM	บุคคลทั่วไป	จัดไว้สำหรับ - , กิจกรรมพักผ่อนต่าง ๆ เช่น เล่นเกมส์, สนุกเกอร์
	SAUNA	บุคคลทั่วไป	อบไอน้ำ, นวดตัว
	TENNIS	บุคคลทั่วไป	เล่นเทนนิส
		บุคคลทั่วไป	ปฐมพยาบาลให้ความช่วยเหลือ
	FIRST AID	บุคคลทั่วไป	ทางการแพทย์
GUEST ROOM SPACE	STANDARD DOUBLE BEDROOM	บุคคลภายนอก	ห้องนอนเตียงคู่ ซึ่งสามารถเป็นห้องนอนเดี่ยวได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ปร ะกอบหลัก	องค์ปร ะกอบย่อย	ผู้ใ้	กิจกรรม
ADMINISTRATION	STANDARD SUITE	บุคคลภายนอก	ห้องพักขนาดใหญ่ สำหรับครอบครัว
	DELUXE SUITE	บุคคลภายนอก	ห้องพักขนาดใหญ่ และสวยงามพิเศษ
	GUEST DARH ROOM	บุคคลภายนอก	ห้องน้ำส่วนตัวใน ห้องพัก
	GENERAL MANAGER	บุคคลภายใน	ที่ทำงานของผู้จั้ก- การทั่วไป
	MANAGER OFFICE	บุคคลภายใน	ที่ทำงานผู้จั้กการ ฝ่ายต่าง ๆ
	GENERAL OFFICE	บุคคลภายใน	ส่วนทำงานใหญ่
	SERVICE ENTRANCE	บุคคลภายใน	จุดผ่านของพนักงาน และวัสดุอุปกรณ์
	GABAGE ROOM	บุคคลภายใน	เก็บขยะ เปียก,แห้ง
	CANTEEN	บุคคลภายใน	ส่วนรับประทาน อาหารพนักงาน
	LOCKER ROOM	บุคคลภายใน	เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว
EMPLOYEE FACILITIES	TOILET	บุคคลภายใน	น้ำ-ส้วม ของ พนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์กรหลัก	องค์กรย่อย	ผู้ใช้	กิจกรรม
KITCHEN AND STORAGE	FOOD CONTROL	บุคคลภายใน	ควบคุมดูแลจัดการ เรื่องอาหาร
	FOOD STORAGE	บุคคลภายใน	เก็บอาหารสด,แห้ง
	BEVERAGE STORAGE	บุคคลภายใน	จัดเก็บเครื่องดื่ม
MAIN KITCHEN	PREPARING AREA	บุคคลภายใน	เตรียมอาหาร
	COOKING AREA	บุคคลภายใน	ส่วนปรุงอาหาร
	WASHING AREA	บุคคลภายใน	ล้างภาชนะต่าง ๆ
	DISPEN SERVERY	บุคคลภายใน	ทูลวจเช็คอาหาร ก่อนเสิร์ฟ
	CHIEF OFFICE	บุคคลภายใน	ส่วนทำงานหัวหน้า คนครัว
	ROOM SERVICE	บุคคลภายใน	บริการอาหารแก่ ห้องพักแขก
ENGINEERING DEPT.	BOILER ROOM	พนักงานช่าง	ทำน้ำร้อนแจกจ่าย ไปยังส่วนต่าง ๆ
	FUEL STORAGE	พนักงานช่าง	เก็บน้ำมันใช้กับห้อง เครื่องโรงแรม
	TRANSFORMER ROOM	พนักงานช่าง	ควบคุมเกี่ยวกับ ระบบไฟฟ้า
	GENERATOR ROOM	พนักงานช่าง	ผลิตไฟฟ้าไปยัง ส่วนต่าง ๆ
	PUMP ROOM	พนักงานช่าง	ปั๊มน้ำไปยังถังสูง เก็บน้ำ
	WATER SUPPLY	พนักงานช่าง	สูบน้ำไว้ใช้กินก่อน ต้มไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
 ไม่ควรดัดแปลงแก้ไข หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

องค์กรหลัก	องค์กรย่อย	ผู้ใช้	กิจกรรม
MAINTENANCE HOUSE KEEPING DEPARTMENT	MAINTANANCE SHOP	พนักงานช่าง	ซ่อมแซมส่วนที่ชำรุด ต่าง ๆ
	WATER PLANT	พนักงานช่าง	กำจัดน้ำเสียก่อนทิ้ง สู่ท่อน้ำสาธารณะ
	PUMBING		
	ELECTRICAL	พนักงาน	ซ่อมแซมระบบต่าง ๆ
	CARRENTER	พนักงาน	ซ่อมแซมเครื่อง เรือน
	FURNITURE STOBAGE	พนักงาน	จัดเก็บเครื่อง เรือน
	HOUSE DEEPER ROOM	พนักงาน	ที่ทำงานของ- แม่บ้าน
	LINEN STORAGE	พนักงาน	ห้องเก็บผ้าต่างๆ
	LAUNDRY ROOM	พนักงาน	บริการซักรีด
	SEWING ROOM	พนักงาน	ซ่อมแซมผ้าที่ชำรุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของโครงการ

การกำหนดพื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบต่าง ๆ สำหรับโครงการนี้บางส่วนได้นำมาจากอาคารตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาโดยเป็นลักษณะอาคารที่ได้มาตรฐานและคล้ายคลึงกับโครงการ ส่วนพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ จะใช้มาตรฐานจากการวิเคราะห์และอ้างอิงจากตำรา

1. ส่วนจอดรถ

- รถส่วนบุคคล (หาจากจำนวนห้องพักแขก)

จากข้อกำหนดของเทศบัญญัติที่จอดรถโรงแรม

30 ห้องแรกคิด 10 คัน

120 ห้องหลังคิด 5 ห้อง/1คัน = 24 คัน

รวม = 34 คัน

(หาจากพื้นที่ภัตตาคารต่าง ๆ)

– ห้องอาหาร 225 ม²

– คอฟฟี่ช็อป 112.5 ม²

– ห้องจุกเลี้ยง 165 ม²

– ค็อกเทลเล้าจ์ 90 ม²

– สถานที่เต้นรำ 150 ม²

ภัตตาคารคิดพื้นที่ไม่เกิน 15 ม² ต่อ รถยนต์ 1 คัน

พื้นที่รวมของภัตตาคาร 742.5 ม² ต้องการที่จอดรถ 50 คัน

(หาจากพื้นที่ห้องโถงของโรงแรม)

– โถงต้อนรับ 150 ม²

– โถงนั่งเล่น, พักคอย 82.5 ม²

– โถงห้องจุกเลี้ยง 49.5 ม²

โถงคิด 1 คันต่อพื้นที่ 10 ม² รวมพื้นที่โถง 282 ม² ต้องการที่จอดรถ 29 คัน

- รถส่วนบุคคล

บุคลากรระดับบริหารที่ใช้รถยนต์ = 5 คน

ใช้พื้นที่จอดรถ = 106.25 ม²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รถทัวร์

จากการสอบถามจากอาคารตัวอย่างส่วนใหญ่ รถทัวร์จะรับ-ส่งกับโรงแรมเป็นเวลาที่แน่นอน

จึงจัดให้มี ที่จอดรถ รับ 1 ที่
ส่ง 1 ที่

พื้นที่จอดรถทัวร์ 1 คันใช้ 72 ม²

ใช้พื้นที่ทั้งหมด 144 ม²

- รถขยะ/รถส่งของ

จัดให้มีที่จอดรถขยะ 1 ที่

รถขนของ 1 ที่

ใช้พื้นที่ 30 ม²/คัน

จะใช้พื้นที่ทั้งหมด 60 ม²

การหาจำนวนสุขภัณฑ์ในโครงการ ตารางมาตรฐานจำนวนสุขภัณฑ์

สุขภัณฑ์	จำนวนสุขภัณฑ์ (ที่) : จำนวนผู้ใช้ (คน)	
	ชาย	หญิง
ส้วม	1 : 100	1 : 100
จำนวนคำสุก	(2 ที่)	(3 ที่)
บัสสาวะ	1 : 50 OTHER 1 : 50 RESTAURANT 1 : 25	
อ่างล้างหน้า	1 : 1-25 2 : 10-35 3 : 36-65 4 : 65-100	เหมือนชาย
เพิ่มขึ้น	3 ที่ ทุก ๆ 100 คน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบ	ผู้ใช้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
— ส่วนทำงาน บริหาร					
ส่วนผู้บริหาร	10	1	15	150	ARCH-DATA
ฝ่ายบัญชี		1	7.5	37.5	"
ฝ่ายบุคคล		1	7.5	52.5	"
ฝ่ายรักษาความ ปลอดภัย		1	8	24	"
ห้องประชุม	20	1	2.5	50	"
ห้องน้ำ				12.3	วิเคราะห์
ทางสัญจรคิด30%				97.8	
รวมพื้นที่ส่วนทำงานบริหาร				424.1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบ	ผู้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
—ส่วนสาธารณะ					
ทางเข้าหลัก	—	—	—	—	—
ทางเข้ารอง	—	—	—	—	—
โถงต้อนรับ	—	—	0.8–1.0	150	วิเคราะห์
อาคารส่วนหน้า	9	1	0.013	13.5	"
เก็บประปาเคิน	—	1	0.20	30	ARCH DATA
ทาง	—	1	0.55	82.5	
โถงนั่งเล่น	—	1	—	—	
บุหรี, หนังสือพิมพ์	—	1	—	4.5	วิเคราะห์
ห้องน้ำชาย	—	1	—	18.5	
ห้องน้ำหญิง	—	1	—	15	
ทางสัญจรคิก 30%	—	—	—	94.2	
รวมพื้นที่ส่วนสาธารณะ				408.2	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบ	ผู้ใช้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
- ส่วนบริการอาหาร , เครื่องคั้น ห้องครัว		1	40%ของห้อง อาหาร	90	วิเคราะห์
ห้องอาหาร	150	1	1.5	225	"
คอกฟักไข่	75	1	1.5	112.5	"
ห้องจกเลี้ยง	150	1	1.1	165	"
โถงทางเข้า	—	—	30%ของห้อง จกเลี้ยง	49.5	"
ห้องน้ำ		2	12%ของสวน อาหาร , เครื่องคั้นเบา	24.3	"
คอกเทลเล้า	60	1	1.5	90	"
ห้องอาหาร— พนักงาน	220	1	30% ของ พนักงาน	59.4	"
เก็บอาหาร		1	0.36	54	"
เก็บเครื่องคั้น		1	0.12	18	"
ทางสัญจรคอก 30%				296.3	"
รวมพื้นที่ส่วนบริการอาหาร , เครื่องคั้น				1284	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบ	ผู้ใช้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
- ส่วนห้องพัก					
ห้องพักเตียงคู่	—	142	32	4544	วิเคราะห์
ห้องซุชขนาดเล็ก	—	6	64	384	"
ห้องซุชขนาดใหญ่	—	2	78	156	"
ทางสัญจรคิด 30%				1525.2	
รวมพื้นที่ส่วนห้องพัก				6609.2	

ส่วนประกอบ	ผู้ใช้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
- ส่วนร้านค้า					
ส่วนขายของ		6	44/ร้าน	270	วิเคราะห์
เก็บของ		1	1/4ของพท.ขาย	66	"
คักดมขาย		1	0.185	27.75	"
เสริมสวย		1	0.185	27.75	"
บริการซักรีด		1	0.09	13.5	"
ทางสัญจรคิด30%				121.5	
รวมพื้นที่ส่วนร้านค้า				526.5	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบ	ผู้ใช้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
- ส่วนพักผ่อน- บันเทิง					
สถานที่เก็บรถ	150	1	1.2	180	วิเคราะห์
ห้องบริหารร่างกาย				80	TIME SAVER
ห้องซัก LOCKER			2	120	วิเคราะห์
สระว่ายน้ำ	60	1		204	วิเคราะห์
สนามเทนนิส		2		1432.16	DATA
ห้องเล่นเกม		1		59.54	"
ทางสัญจรคิก 30%				586.71	
รวมพื้นที่ส่วนพักผ่อน, บันเทิง				2662.4	

ส่วนประกอบ	ผู้ใช้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
- ส่วนบริการทั่วไป					
ส่วนแม่บ้าน			1.2	150	วิเคราะห์
ปฐมพยาบาล		1	-	25	วิเคราะห์
ห้องพักผ่อน- พนักงาน	117		0.6	70	วิเคราะห์
ห้องน้ำ	100	1	0.5	50	วิเคราะห์
บริเวณรับของ		1	0.744	106.6	ต่อ 150 ห้องพัก
ห้องน้ำ-ส้วม				50	วิเคราะห์
ห้องเก็บขยะ		1	0.0685	10.275	ARCH DATA
ที่พักพนักงาน	224	10.6	36.30	540	วิเคราะห์
ทางสัญจรคิก 30%				330.56	
รวมพื้นที่ส่วนบริการทั่วไป				1432.43	ซึ่งมีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม หากมีเหตุที่เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร กรุณาแจ้งให้ทราบ

ส่วนประกอบ	ผู้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
— ส่วนห้องเครื่อง					
ห้องทำงานช่าง		1		9	เกณฑ์
ห้องเก็บของ		1		6.5	
ห้องคมน้ำ		1	0.55	82.5	อ้างอิง
ห้องเก็บเชื้อเพลิง		1	0.2	30	TIME SAVER
ห้องกำเนิกไฟฟ้า		1	0.4	60	TIME SAVER
ห้องเครื่องปั้มน้ำ		1	0.55	82.9	TIME SAYER
ถังเก็บน้ำไคคิน		1		70	วิเคราะห์
ห้องบำบัดน้ำเสีย		1		50	วิเคราะห์
แผนกซ่อมแซม		1		27	TIME SAVER
ห้องเก็บเครื่องเรือน		1	0.18—0.22	33	วิเคราะห์
ห้องคนดูแลสวน		1		9	วิเคราะห์
รวมพื้นที่ส่วนห้องเครื่อง				459.5	

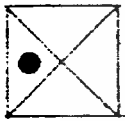
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบ	ผู้ใช้	จำนวนหน่วย	พื้นที่หน่วย ตร.ม.	รวมพื้นที่ ตร.ม.	อ้างอิง
- ส่วนจอกรถ					
จอรถยนต์	-	113	21.25	2407.25	ARCH DATA
รถสำนักงาน	-	5	21.25	106.3	
รถทัวร์	-	2	72	144	
รถบริการ	-	2	30	60	
รวมพื้นที่ส่วนจอกรถ				2711.5	

สรุป รวมพื้นที่ของโครงการทั้งหมด 16517.83 ตร.ม.

องค์ประกอบหลัก

	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
1. ส่วนอาคาร		4	4	4	3	3	4	2	24
2. ส่วนห้องพัก	●		3	4	3	3	4	2	23
3. ส่วนอาหาร/เครื่องดื่ม	●	●		3	4	3	4	2	23
4. ส่วนพักผ่อน บันทึ	●	●	●		3	3	4	2	23
5. ส่วนร้านค้า	●	●	●	●		3	4	2	22
6. ส่วนงานบริหาร	●	●	●	●	●		3	2	20
7. ส่วนบริการทั่วไป	●	●	●	●	●	●		2	22
8. ส่วนห้องเครื่อง	●	●	●	●	●	●	●		14

บริหารสัมพันธ์

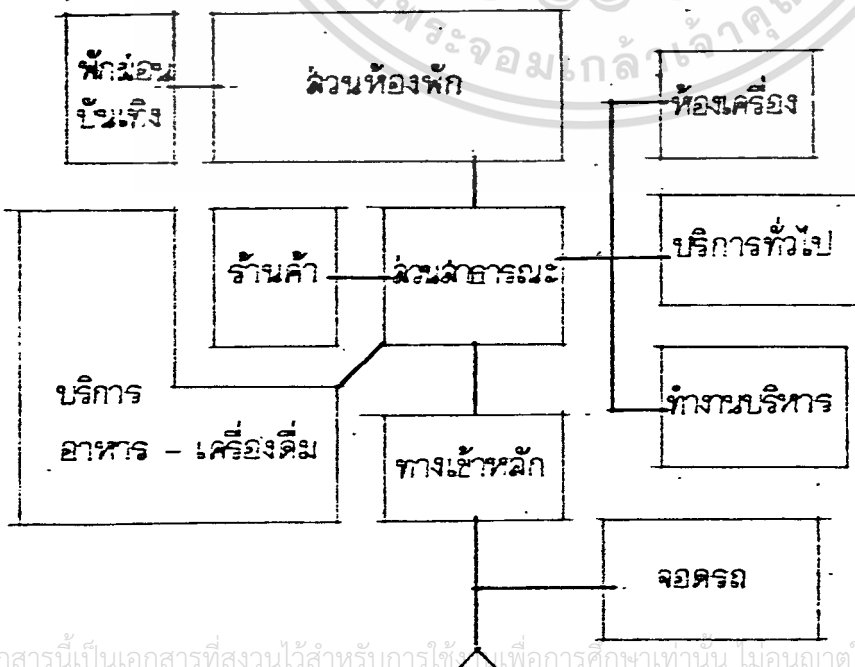
บริการสัมพันธ์

ติดต่อสัมพันธ์

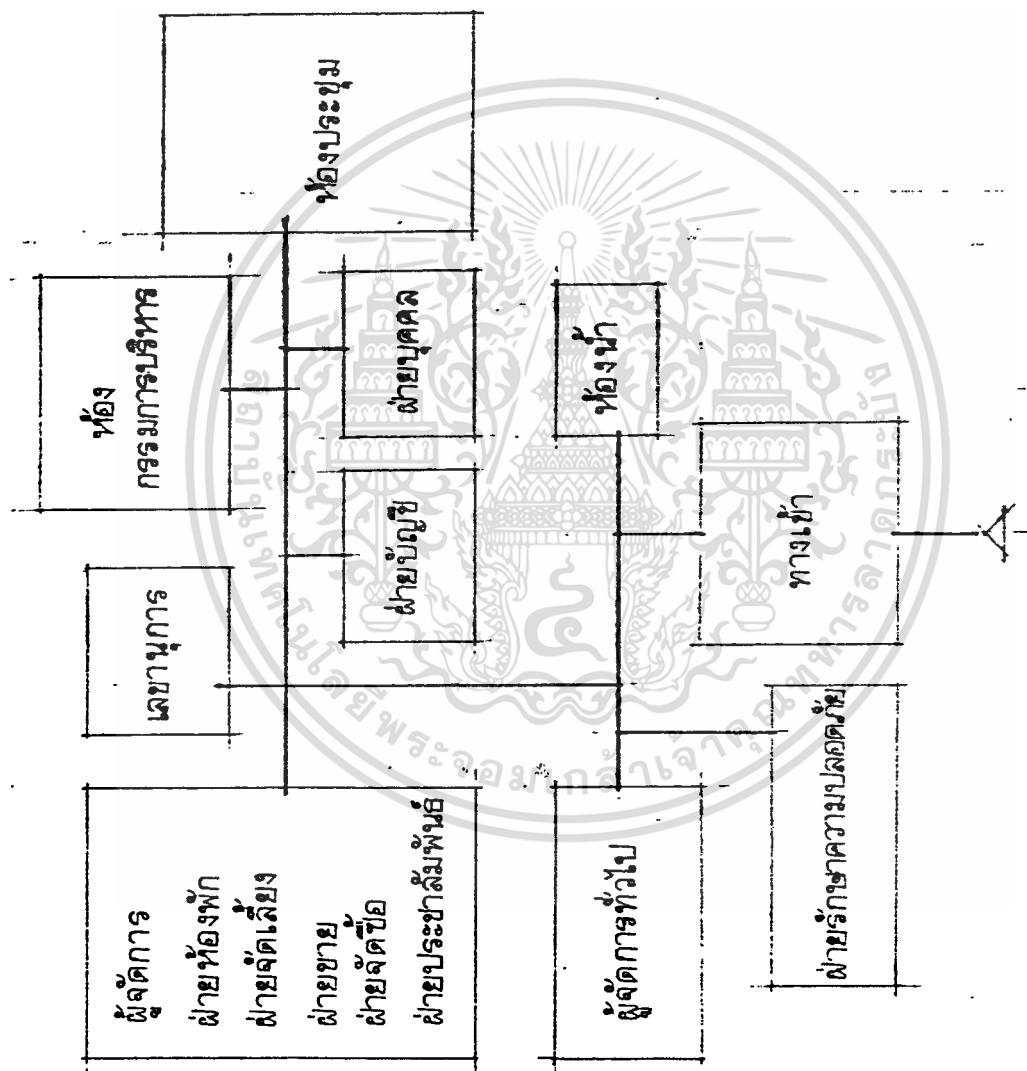
เทคนิคสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

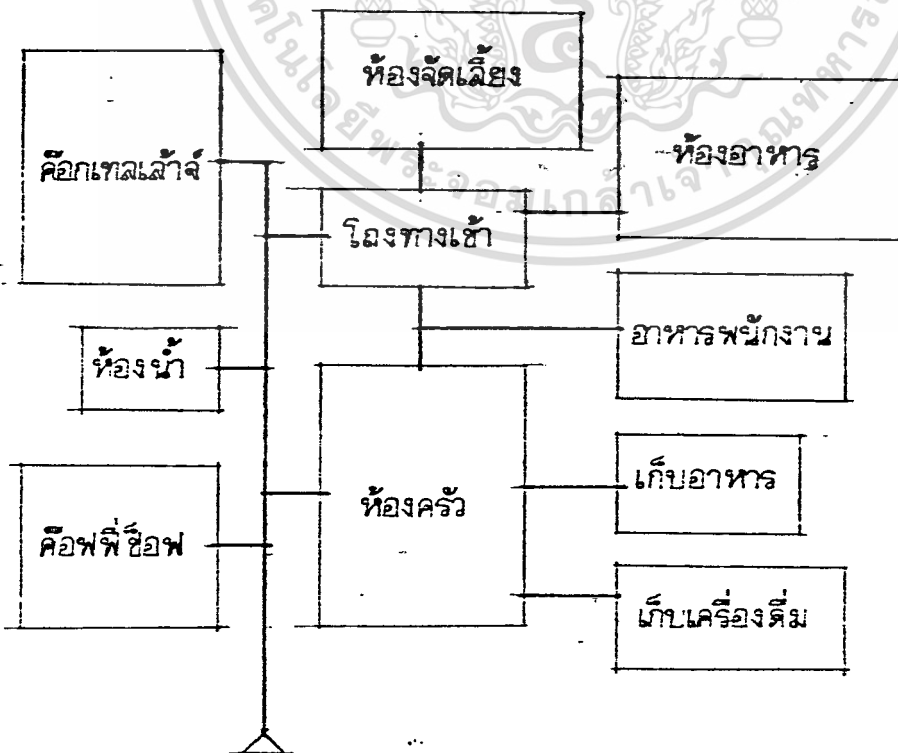
ส่วนงานบริหาร (administration office)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	รวม
1 ห้องกรรมการบริหาร		4	3	4	4	4	4	4	3	3	3	4	1	44
2 ผู้จัดการทั่วไป	•	•	3	4	4	4	4	4	3	3	2	2	1	38
3 เลขานุการ	•	•	•	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	25
4 ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก	•	•	•	•	4	4	4	3	3	3	2	2	1	36
5 ผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง	•	•	•	•	•	4	4	4	3	2	2	2	1	36
6 ผู้จัดการฝ่ายขาย	•	•	•	•	•	•	4	4	3	3	2	2	1	37
7 ผจก.ฝ่ายประชาสัมพันธ์	•	•	•	•	•	•	•	4	3	3	2	2	1	37
8 ผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ	•	•	•	•	•	•	•	•	3	3	2	2	1	36
9 ฝ่ายบัญชี	•	•	•	•	•	•	•	•	•	3	2	3	1	32
10 ฝ่ายบุคคล	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	2	3	1	31
11 ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	1	1	23
12 ห้องประชุม	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	3	28
13 ห้องน้ำ	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	14

คำนวณบริการอาหาร และ เครื่องดื่ม (f & b service space)

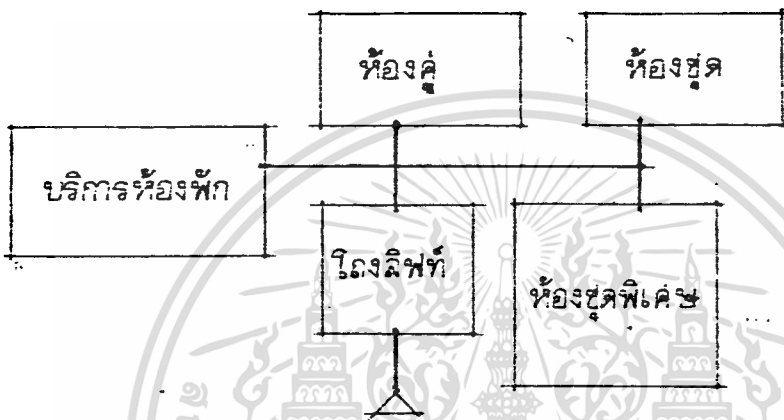
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม
1 ห้องครัว		4	3	4	1	1	2	3	2	2	22
2 ห้องอาหาร	●	●	3	2	1	1	2	2	2	2	19
3 ค็อกเทิลบาร์	●	●	●	2	1	4	2	1	1	1	18
4 ห้องจัดเลี้ยง	●	●	●	●	4	4	1	2	1	1	21
5 โถงเข้าห้องจัดเลี้ยง	●	●	●	●	●	1	1	1	1	1	12
6 ห้องน้ำ	●	●	●	●	●	●	4	1	1	1	18
7 ค็อกเทลเล้าจ์	●	●	●	●	●	●	●	1	2	2	17
8 อาหารพนักงาน	●	●	●	●	●	●	●	●	3	3	17
9 ที่เก็บอาหาร	●	●	●	●	●	●	●	●	●	3	16
10 ที่เก็บเครื่องดื่ม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

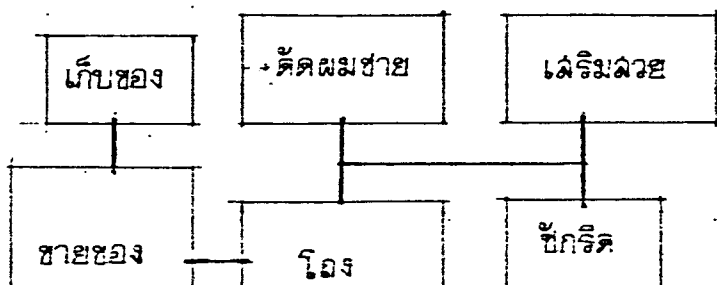
คำนวณห้องพัก (guest room)

	1	2	3	รวม
1 ห้องคู่		4	3	7
2 ห้องชุดขนาดเล็ก			3	7
3 ห้องชุดขนาดใหญ่				6

คำนวณร้านค้า (shopping area)

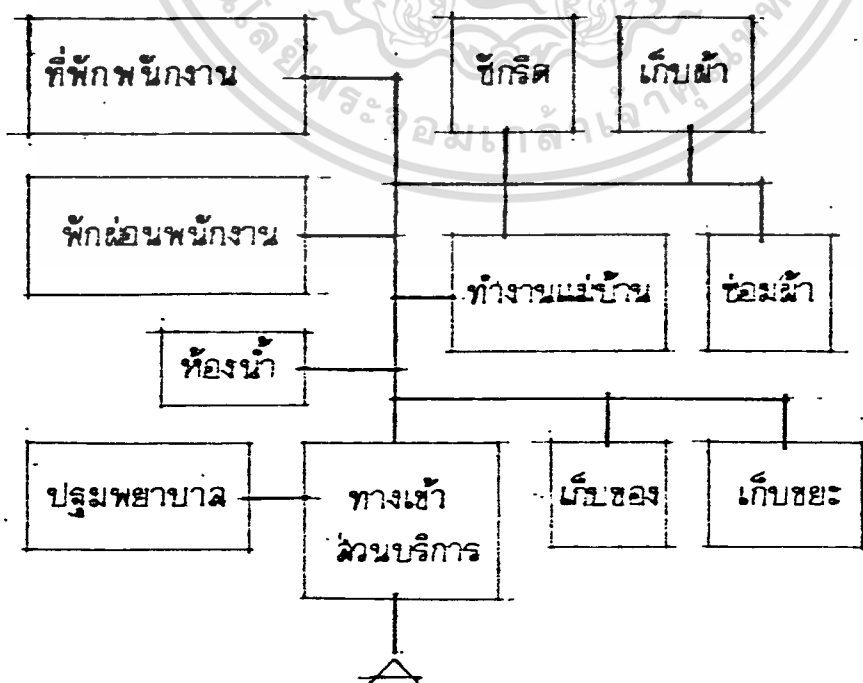
	1	2	3	4	5	รวม
1 ล้วนขายของ		4	1	1	1	7
2 ล้วนเก็บของ			1	1	1	7
3 ร้านตัดผมชาย				4	2	8
4 ร้านเสริมสวย					2	8
5 บริการซักรีด						6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริการทั่วไป (general service department)

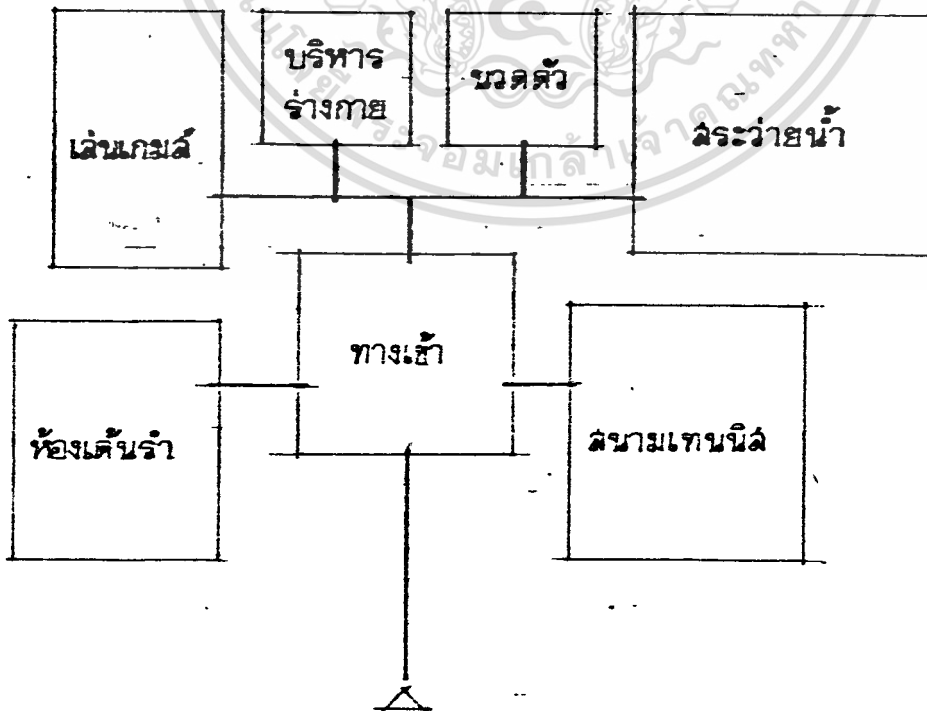
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	รวม
1 ห้องทำงานแม่บ้าน		2	2	2	2	2	3	2	2	1	3	21
2 ห้องเก็บผ้า	●		4	4	3	1	1	1	1	2	1	20
3 ห้องซักรีด	●	●	●	3	1	1	1	1	1	2	1	17
4 ห้องซ่อมแซมผ้า	●	●	●	●	1	1	1	1	1	2	1	17
5 เก็บเครื่องแบบพนักงาน	●	●	●	●		1	1	1	1	2	1	14
6 ห้องปฐมพยาบาล	●	●	●	●	●		2	2	1	2	1	15
7 ห้องพักผ่อน พนง.	●	●	●	●	●	●	●	2	1	1	1	13
8 ห้องน้ำ	●	●	●	●	●	●	●	●	1	1	1	13
9 ห้องเก็บของ	●	●	●	●	●	●	●	●		2	1	12
10 ห้องเก็บขยะ	●	●	●	●	●	●	●	●	●		1	16
11 ที่พักผ่อนพนักงาน	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

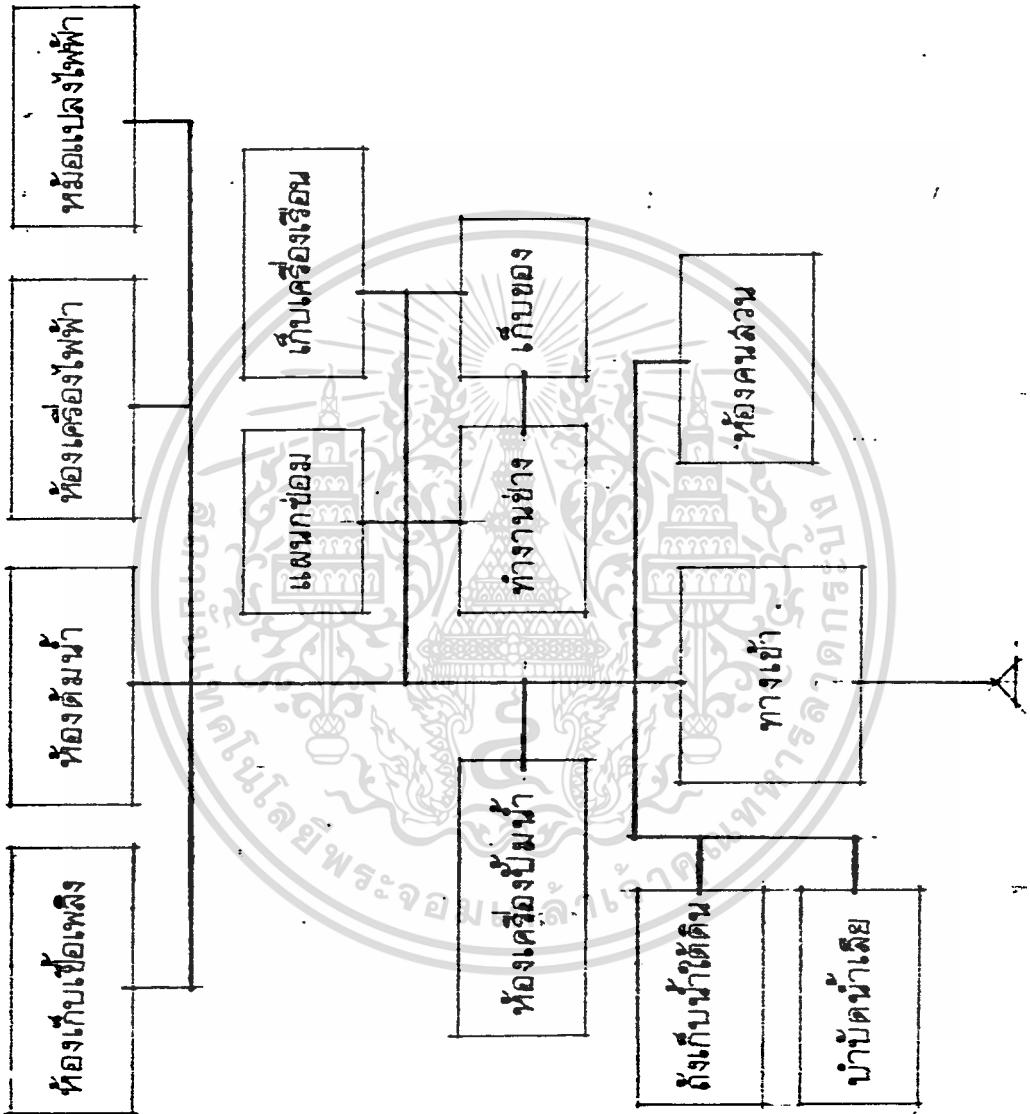
ส่วนพักผ่อน และ บันทึ (recreation area)

	1	2	3	4	5	6	รวม
1 สถานที่เดินรำ		2	2	2	2	2	10
2 ส่วนบริหารร่างกาย	●	●	4	4	4	4	18
3 ส่วนนวดตัว	●	●	●	4	4	4	18
4 สระว่ายน้ำ	●	●	●	●	3	3	16
5 สนามเทนนิส	●	●	●	●	●	1	14
6 ห้องเล่นเกม	●	●	●	●	●	●	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค

4.3.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร

1. โครงสร้างใต้ดิน เลือกใช้ระบบฐานรากชนิดฐานแผ่มีเสาเข็ม แผ่นพื้น ค.ส.ล และเนื่องจากพื้นที่ตั้งของโครงการอยู่บริเวณเนินเขา ซึ่งพื้นดินเป็นดินลูกรังและหิน มีคุณสมบัติในการรับน้ำหนักได้ดี ประกอบกับอาคารของโครงการนี้เป็นอาคารเดี่ยวประมาณ 5-8 ชั้น ซึ่งมีน้ำหนักไม่มาก อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติจริงต้องทำการทดสอบดินก่อน จึงจะกำหนดได้ว่าควรใช้โครงสร้างใต้ดินแบบใด

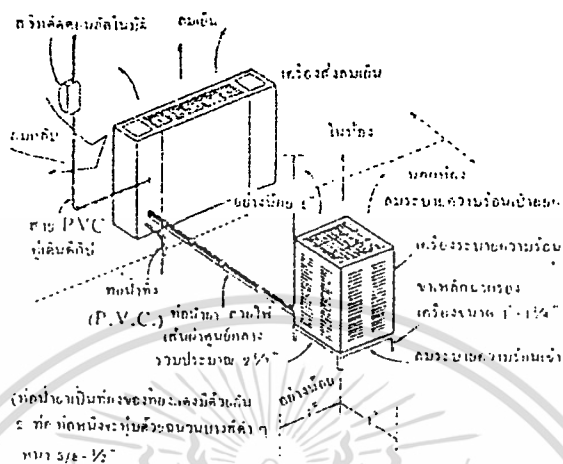
2. โครงสร้างเหนือดิน เลือกใช้ระบบเสาและคานารับน้ำหนักในส่วนของ PODIUM และระบบ POST TENSION ในส่วนของ GUEST ROOM โดยใช้ช่วงเสา 3 เมตร เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นช่วงเสาที่มีความเหมาะสมกับอาคารประเภทนี้

4.3.2 ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศใช้ระบบแยกส่วน (SPLIT TYPE) ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ยูนิต มีตัว COMPRESSOR มารวมอยู่ในเครื่อง CONDENSER จะอยู่บนอาคารในการติดตั้ง และ มีตัวให้ความเย็นติดตั้งอยู่ในอาคาร

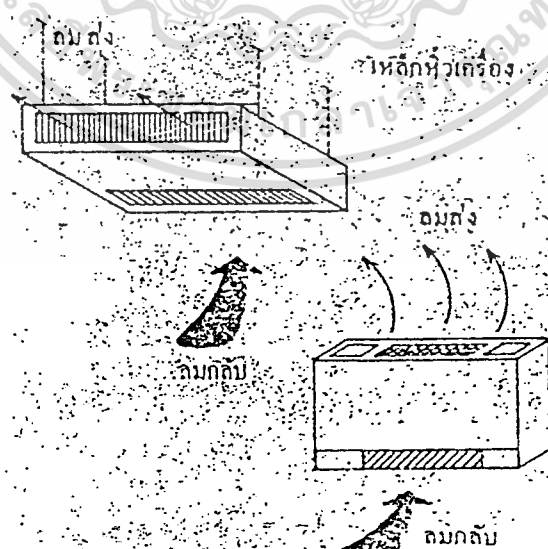
เหตุผลในการเลือกใช้ระบบนี้

- เป็นระบบที่ประหยัดกว่าระบบอื่นๆ
- มีอายุการใช้งานนาน (มากกว่า 10 ปี)
- เงียบและไม่มีความเสี่ยง

ภาพแสดงการทำงานของระบบปรับอากาศแบบ SPLIT TYPE

การลงทุนเริ่มแรกของระบบ SPLIT TYPE นี้จะตกประมาณ 24,000 บาท/ตัน ส่วนในการหักกำลังของระบบปรับอากาศนี้ จะมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาในการคิด คือ 10-20 ตร.ม/ตัน โดย 1 ตันจะเท่ากับ ความเย็น 12,000 BTU/hr

ลักษณะการหมุนเวียนของอากาศในส่วนของ

การคำนวณขนาดของเครื่องปรับอากาศในโครงการ

องค์ประกอบที่ใช้เครื่องปรับอากาศ	พื้นที่ (ตร.ม.)	จำนวน (ตัน)
ห้องพักแขก 150 ห้อง	5084	318
ห้องอาหาร	160	10
คอฟฟี่ชอป	80	5
ห้องจัดเลี้ยง	165	11
สถานบริหารร่างกาย, นวดตัว	80	5
ห้องปฐมพยาบาล	25	2
คณคม, เสริมสวย	55.5	4
ส่วนทำงานบริหาร	325.3	21
ร้านค้า	270	17
ห้องเล่นเกมส์	59.54	4
คอกเทลเลจ	90	6
สถานเอนร้า	180	12
เก็บอาหาร, เครื่องดื่ม	72	5

รวมพื้นที่ทั้งหมดที่ต้องใช้เครื่องปรับอากาศในโครงการ 6646.34 ตร.ม.

นั่น คือจะใช้เครื่องปรับอากาศทั้งหมด 420 ตัน

4.3.3 ระบบสุขาภิบาล

1. ระบบน้ำใช้ แหล่งน้ำสำหรับใช้ในโครงการได้มาจากแหล่งน้ำใต้ดิน ซึ่งต้องทำการสำรวจโดยเครื่องหยั่งธรณี ก่อนทำการขุดเจาะ ซึ่งโครงการ โรงแรมอิน - บริ เวณข้างเคียงก็ใช้วิธีการเดียวกันนี้ และได้น้ำที่มีคุณภาพดี จืดสนิท แม้ว่าจะอยู่ริมทะเลก็ ตาม (ดูรายละเอียด ลักษณะน้ำใต้ดินของจังหวัดชุมพร)

น้ำที่ได้จากแหล่งน้ำใต้ดินจะนำไปผ่านขั้นตอนปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อนจะ เก็บไว้ใน SUCTION TANK เพื่อนำไปใช้กิจการต่าง ๆ ต่อไป

ก. การจ่ายน้ำใช้ระบบ DOWN FEED ซึ่งมีหลักการทำงาน คือ สูบน้ำจากถังเก็บน้ำชั้นล่าง (SUCTION TANK) ขึ้นไปเก็บไว้บนถังเก็บน้ำชั้นบน (HOUSE TANK) แล้วจ่ายน้ำลงมาใช้โดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก จึงเป็นระบบที่ประหยัดพลังงานกว่าแบบอื่น เพราะปั๊มน้ำจะทำงานเมื่อระดับน้ำใน HOUSE TANK ลดลงมาถึงระดับที่กำหนด และจะหยุดทำงานเมื่อถึงระดับที่กำหนดเช่นกัน

การจ่ายน้ำจะแยกเป็นวงจรน้ำเย็น และวงจรน้ำร้อน วงจรน้ำเย็น จะได้จาก HOUSE TANK ส่วนวงจรน้ำร้อนจะสูบน้ำจาก SUCTION TANK

การหาขนาดถังเก็บน้ำใช้

การหาปริมาณถังเก็บน้ำเย็น

– แยกผู้มาพัก 1 คน ใช้น้ำเย็น 35 แกลลอน/วัน

คิครรณัถุองพัทแถม 300 คน

ปริมาตรการใช้น้ำในส่วนนี้ 10,500 แกลลอน/วัน

– ปริมาณน้ำเย็นสำหรับพนักงาน (NON-RESIDENT EMPLOYEE)

ใช้น้ำคนละ 12 แกลลอน/วัน

พนักงานทั้งหมด 206 คน

ปริมาตรการใช้น้ำในส่วนนี้ = 2,476 แกลลอน/วัน

– ปริมาณน้ำเย็นสำหรับพนักงาน (RESIDENT EMPLOYEE)

ใช้น้ำคนละ 24 แกลลอน/วัน

พนักงาน 20 คน ใช้น้ำในส่วนนี้ 480 แกลลอน/วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– น้ำเย็นที่ใช้สำหรับส่วนบริการอาหารใช้น้ำ 2 แกลลอน/ที่

RESTAURANT เสิร์ฟ 2 มื้อ (คิก 60% ค่อมื้อ)

ประมาณ $75 \times 0.6 \times 2 = 90$ ที่

COFFEE SHOP เสิร์ฟ 3 มื้อ (คิก 80% ค่อมื้อ)

ประมาณ $150 \times 0.8 \times 3 = 360$ ที่

BANQUET HALL เสิร์ฟวันละ 1 ครั้ง (คิก 60% คอครั้ง)

ประมาณ $= 240 \times 0.6 = 144$ ที่

ปริมาณน้ำเย็นที่ใช้ในส่วนนี้ ประมาณ $(90 \times 360 \times 144) \times 2$

$= 1188$ แกลลอน/วัน

ดังนั้นปริมาณน้ำเย็นที่ต้องใช้ใน 1 วัน $10,500 + 2,472 + 480$

$+ 1180 + 14,640$ แกลลอน กำหนดให้มีการสำรองน้ำไว้ใช้เป็น

เวลา 1 วัน

ปริมาตรของถังเก็บน้ำเย็นทั้งหมด $= \frac{14,640 \times 2}{264.2} = 110$ ลูกบาศก์เมตร

โดยจะเก็บแยกเป็น 2 ถัง เพื่อสะดวกในการซ่อมบำรุง

ข. ระบบทำน้ำร้อนและไอน้ำร้อน

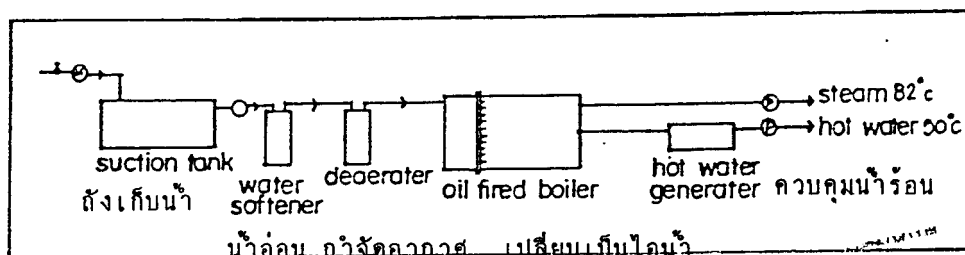
น้ำร้อนและไอน้ำร้อนโดยทั่วไปจะอยู่ในกระบวนการผลิตเดียวกัน คือ น้ำจากระบบท่อน้ำใช้จะถูกปั๊มผ่านเครื่องทำน้ำให้เป็นน้ำอ่อน (WATER SOFTENER)

ก่อน แล้วจึงผ่านเครื่องกำจัดอากาศ (DE AERATOR) และผ่านเข้าสู่กระบวนการทำไอน้ำร้อน (BOILER) เพื่อให้ น้ำเย็นกลายเป็นไอน้ำร้อน โดยส่วนหนึ่งจะถูกปั๊มไปใช้ในส่วนของห้อง

ซักรีด, เครื่องล้างจาน ถ้วยชาม และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ต้องการใช้ อีกส่วนจะถูกส่งเข้าสู่

HOT WATER GENERATOR เพื่อทำให้อไอน้ำร้อนกลายเป็นน้ำร้อน แล้วส่งไปยังส่วนต่าง ๆ

ของอาคาร เช่น ห้องพักแขก, ห้องอาหาร, ครัว ฯลฯ

: ภาพแสดงระบบการทำน้ำร้อนและไอน้ำ

การหาปริมาตร ถังเก็บน้ำสำหรับจ่ายสู่ระบบทำความร้อน

ปริมาณการใช้ความร้อน 10 แกลลอน/วัน/คน

คิดกรณีห้องพักเต็ม $300 \times 10 = 3,000$ แกลลอน

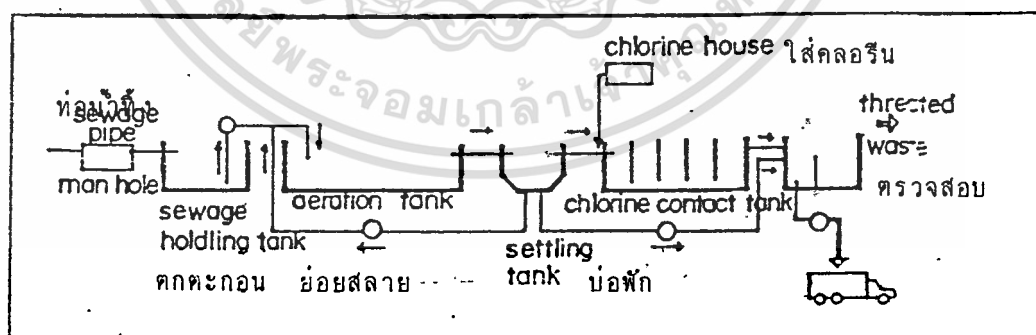
$= 11.4$ ลูกบาศก์เมตร

ดังนั้นปริมาตรของ SUCTION TANK จะมีความจุ 12 ลูกบาศก์เมตร

2. ระบบกำจัดน้ำเสีย

ใช้ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ออกซิเจนแบบ ACTIVATED SLUDGE

ซึ่งมีขั้นตอนการทำงานดังนี้

: ภาพแสดงขั้นตอนการทำงานของระบบ ACTIVATED SLUGED

น้ำเสียจากส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมจะไหลมารวมกันที่ SWEAGE HOLDING TANK

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากนั้นน้ำเสียจะถูกสูบขึ้นสู่ AERATION TANK ที่มี AERATOR อยู่ ทำการหมุนเวียนน้ำเสียให้ได้รับออกซิเจน เนื่องจากใช้แบคทีเรีย – ประเภทที่ใช้ออกซิเจนในการย่อยสลายของเสีย น้ำเสียจาก AERATION TANK ที่ถูกย่อยสลายแล้วจะไหลลงไปยัง AETTLING TANK หรือถังตะกอน ซึ่งในช่วงนี้แบคทีเรีย จะไม่ได้รับออกซิเจน ทำให้มีการย่อยสลายน้อยลง และจับกลุ่มกันเป็นตะกอนตกลงสู่ก้นถัง น้ำเสียส่วนหนึ่งจะถูกส่งไปยัง CHLORINE CONTACT TANK เพื่อให้ได้คลอรีนฆ่าเชื้อโรค และไหลลงสู่ TREATED WASTE อีกส่วนหนึ่งพร้อมตะกอนจะถูกส่งกลับไปยัง AREATION TANK เพื่อทำให้สภาวะของแบคทีเรียสมดุล

น้ำเสียที่ถูกบำบัดแล้วจะถูกตรวจสอบคุณภาพน้ำก่อนสูบออกไปทิ้ง หรือใช้ ร่อนำคืนไม่ค่อไป

4.3.4 ระบบกำจัดขยะ

เนื่องจากทั้งโครงการอยู่นอกเขตเทศบาล จึงไม่มีเจ้าหน้าที่มาจัดเก็บขยะ ดังนั้นจึงใช้วิธีขนขยะใส่รถของโรงแรมไปทิ้งในบริเวณกำจัดขยะของเทศบาล ซึ่งวิธีนี้ทำให้สามารถระบายขยะทิ้งได้อย่างสม่ำเสมอ ไม่เหลือค้างส่งกลิ่นรบกวน

4.3.5 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

1. ระบบไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบไฟฟ้าแรงสูงจากสถานีไฟฟ้าย่อยชุมพร ขนาดแรงเคลื่อน 12 KV ผ่านเข้าสู่มอแปลงไฟฟ้า ขนาด 1600 KVA จำนวน 2 ลูก แปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 โวลต์ นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ตัดวงจรกระแสไฟฟ้า เมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามีระดับความร้อนสูงเกินขีดการทำงาน (TEMPERATURE MONITORING) จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟสู่อุปกรณ์จ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ และจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ตามลำดับ

อุปกรณ์จ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง ติดตั้งทางคานไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง 12 KV. ก่อนที่จะเข้าหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งจะใช้อุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงแบบ VACUMN CIRCUIT BREAKER และนอกจากนี้ยังติดตั้งมีเซอร์กิตแรงดันไฟฟ้า

อุปกรณ์จ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ ติดตั้งจากหม้อแปลงไฟฟ้า เพื่อที่จะจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย CIRCUIT BREAKER, อุปกรณ์

ป้องกันกระแสไฟเกิน อุปกรณ์ลัดวงจรป้องกันแรงดันไฟฟ้าตก, อุปกรณ์ตัดคอน สำหรับแต่ละ

ไม่ว่ากรณีใด ๆ หนึ่ง แบบ MOLDED CASE CIRCUIT BRAKER ขนาดตั้งแต่ 30-1000 แอมแปร์ ใช้

หมายเหตุ หม้อแปลงไฟฟ้าใช้ระบบระบายความร้อนด้วยน้ำมันเครื่อง เพราะราคาถูกกว่า และมีเนื้อที่เอื้ออำนวยให้ใช้ได้

2. ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน ใช้ในกรณีที่ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าดับลง หรือแรงดันไฟฟ้าในเบสต่ำกว่า 20% เป็นเวลา 3 วินาที สวิตช์หม้อแปลงจะตัดวงจรไฟฟ้าออกจากวงจรของการไฟฟ้า ต่อเข้ากับวงจรไฟฟ้าฉุกเฉินทันที

แหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน

ก) เครื่องดีเซลเพนเนอเรเตอร์ จ่ายไฟฟ้าใช้ระบบไฟฟ้าแสงสว่างระบบดับเพลิง, ปั๊มน้ำในระบบสาธารณูปโภค, ลิฟท์, ส่วนบริการ, ห้องเย็น

ข) แบตเตอรี่ ใช้สำหรับวงจรเตือนภัยทุกระบบ

3. ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

เป็นการจัดความเข้มของแสงให้เหมาะกับบริเวณต่าง ๆ ภายในโรงแรมตามลักษณะและช่วงเวลาของการใช้งานแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่ง, จำนวน, ระยะทางและความเข้มของแสงในอุปกรณ์แสงสว่างแต่ละประเภทที่มาติดตั้งตามความเหมาะสม

ความสว่าง	วัตต์/ตารางเมตร
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง, ล็อบบี้	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
ร้านค้า, คอฟฟี่ช็อป	32 ถึง 55
ห้องจัดเลี้ยง	32 ถึง 60

4.3.6 ระบบติดคอสื่อสาร

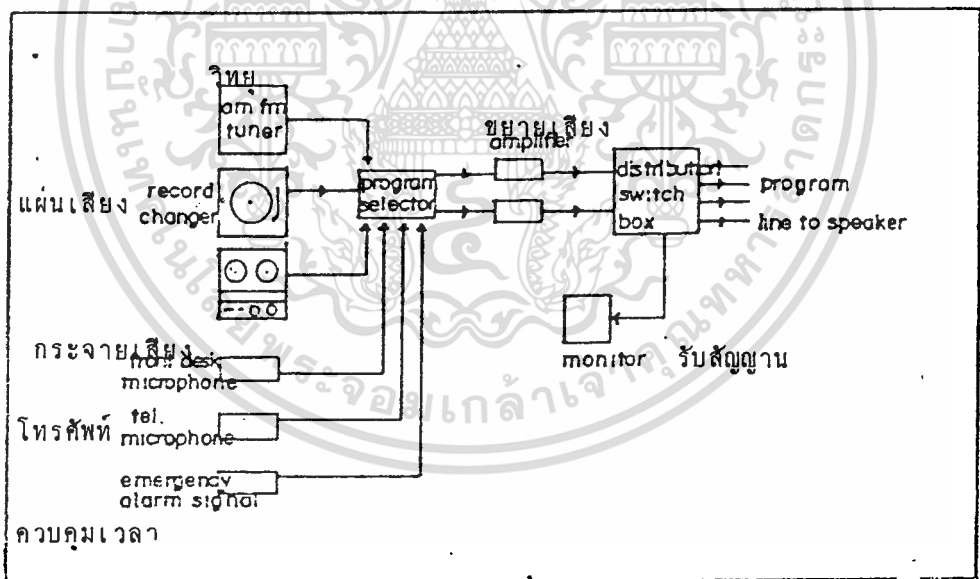
1. ระบบโทรศัพท์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่โครงการยังไม่มี การเดินสายโทรศัพท์ ดังนั้น โทรศัพท์สำหรับติดคอกับภายนอกสายตรงนั้นจะใช้แบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งมีบริเวณ LOBBY และ FRONT DESK ส่วนการติดคอภายในโรงแรมจะมีการเดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายเฉพาะส่วนภายในโดยติดตั้งระบบ PRIVATE MANUAL EXCHANGE (PMX) AND PRIVATE AUTOMATIC EXCHANGE (PAX) ซึ่งเป็นระบบการติดต่อสุจริตที่เป็นสาธารณะ โดยมี การกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการหรือเกี่ยวข้องกับสิ่ง อำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การเรียกพนักงาน การบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้ง สัญญาณเพลิงไหม้และระบบ INTERCOM OR DIRECT SPEECH SYSTEMS สำหรับติดต่อโดย ตรงระหว่างคนสายภายใน, การติดต่อจากห้องพัสดุบริเวณที่ถูกจำกัดเอาไว้ เช่น บาร์, ห้องบริการ

2. ระบบการประชาสัมพันธ์และบริการเพลงตามสหาย ประกอบด้วยตัว กระจายเสียง, เครื่องรับวิทยุ, เครื่องเล่นแผ่นเสียง, เทป และลำโพง ซึ่งจะติดตั้งอยู่ ตามสวนต่าง ๆ ที่กำหนดพื้นที่ภายในโรงแรมและในระบบยังมีวงจรของไมโครโฟนติดต่อกัน อยู่ด้วย เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์

ภาพแสดงระบบวงจรกระจายเสียง

4.3.7 ระบบลิฟท์

1. ลิฟท์โดยสาร (PASSENGER ELEVATOR)

เลือกใช้ลิฟท์ระบบ ELECTRIC ELEVATOR TRACTOR DRIVE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

จำนวน 2 ตัว

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราความเร็ว 1.25 M/S (250 ft/min)

อัตราความจุ 1100-1600 kg (2500-3500 lb)

16-22 คน

2. ลิฟท์บริการ (FREIGHT ELEVATOR) เนื่องจากผังโครงการมี

ลักษณะแนตามแนวนราบ จึงทำให้ต้องแยกลิฟท์บริการออกเป็น 2 จุด คือ

- ลิฟท์บริการในส่วนพักแขก 2 ตัว
- ลิฟท์บริการในส่วนบริการ 2 ตัว

เลือกใช้ลิฟท์ระบบ ELECTRIC ELEVATOR DRIVE

ขนาด 2.3 3.0 ม. ความสูง 2.0 เมตร

น้ำหนักบรรทุก 1,400 กก.

ความเร็ว 0.3 เมตร/วินาที

4.3.8 ระบบป้องกันไฟ

1. ACTIVE PROTECTION

การจัดเตรียมระบบเพื่อป้องกันอันตรายที่

อาจเกิดขึ้นจากการเกิดอัคคีภัย

2. จัดเตรียมเจ้าหน้าที่หน่วยดับเพลิงเข้า เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน

โดยยังมีประสิทธิภาพ

- ความกว้างถนน 4.00 เมตร
- ระยะมีการกลับรถ 12.00 เมตร
- ระยะทำการ 20.30 เมตร

3. ติดตั้งเครื่องมือดับเพลิงเบื้องต้น

- ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง (HOST CABINET UNIT) ใต้แก๊วฉีด

ดับเพลิงและอุปกรณ์ โดยจะติดตั้งทุก ๆ 20 เมตร ในทุก ๆ ส่วนที่มีการสัญจรและในบริเวณ
ที่ง่ายต่อการเกิดเพลิงไหม้ เช่น ห้องครัว ห้องเครื่องต่าง ๆ

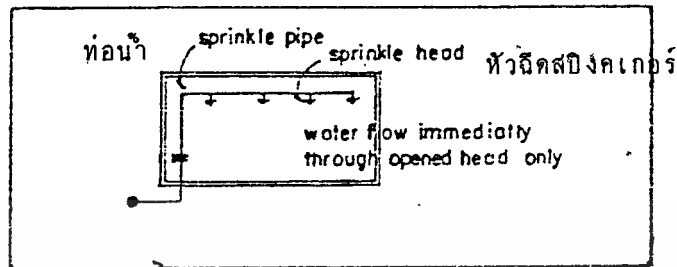
- ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติแบบสปริงเกอร์ใต้เพดาน โดยสปริงเกอร์
1 ตัว สามารถครอบคลุมพื้นที่การดับไฟได้ 10 ตารางเมตร ระบบสปริงเกอร์นี้ใช้แบบ

WET PIPE SYSTEM คือ ในท่อของสปริงเกอร์จะมีน้ำที่มีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิด

เพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่ห้องสปริงเกอร์ เปิดและน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแสดงระบบสปริงเกอร์แบบท่อเปียก

– ติดตั้งเครื่องและสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้โดยใช้ระบบกักน้ำในบริเวณห้องโถงทั่วไป และระบบจับควัน (SMOKE DETECTOR) ระบบดับความร้อน (HEAT DETECTOR) ในบริเวณโถงทางเดิน, ห้องพัก, และในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

4. MEAN OF EXCAP

จัดทางหนีไฟฉุกเฉินตามจุดต่าง ๆ ของอาคาร
ตามมาตรฐานของเครื่องจักรกลอังกฤษ

– ระยะทางการหนีไฟไปยังทางออกฉุกเฉิน ตามมาตรฐานมีดังนี้

ห้องพักแขก 30 เมตร

ห้องประชุม, จักรเย็บ, ภัตตาคาร 18 เมตร

บริเวณที่เสี่ยงต่อเพลิงไหม้ เช่น ครัว, ห้องคั้นน้ำ 6 เมตร

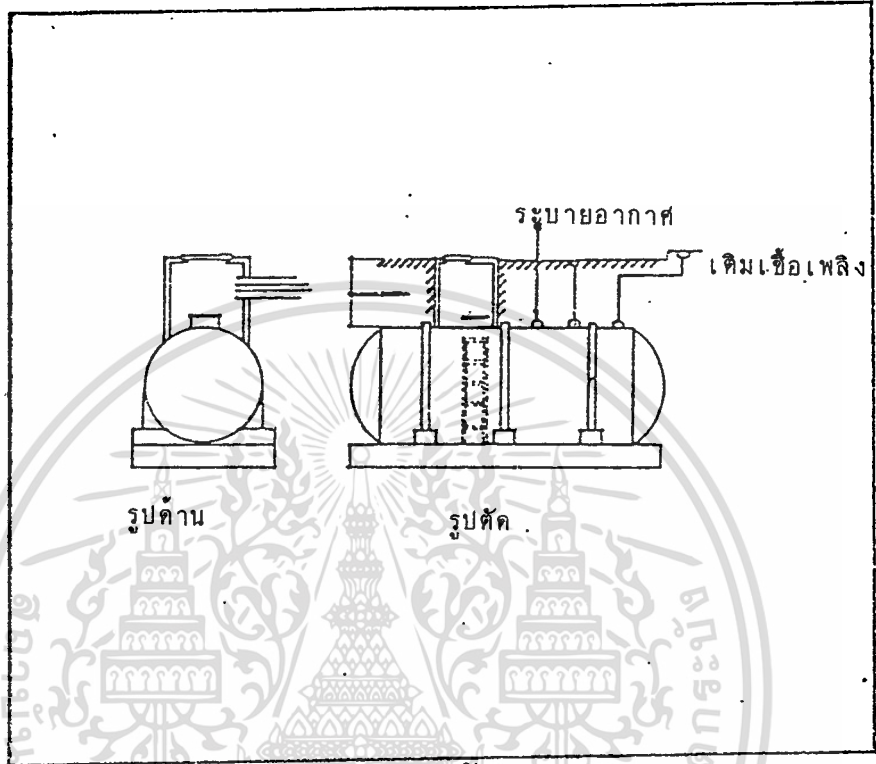
– ความกว้างของช่องทางหนีไฟไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร และทนไฟไม่ต่ำกว่า 1 ชม. มีความสว่างไม่น้อยกว่า 12 LUX

4.3.9 ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว

การจ่ายแก๊สที่ใช้ในการหุงต้มปรุงอาหารภายในโรงแรม ใช้การจ่ายในระบบเค้นท่อแก๊สจากถังเก็บไปยังเตา โดยใช้อุปกรณ์ PRESSURE REGULATION VALVE เพื่อปรับความดันของแก๊สให้ได้ตามความต้องการของอุปกรณ์แต่ละชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อเพลิงเหลวจัดเก็บไว้ในถังเก็บเชื้อเพลิงไคคินเพื่อความปลอดภัยและ
แบ่งถังเก็บออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนถังเก็บใหญ่และถังเก็บย่อยที่มีขนาดเพียงพอสำหรับใช้
ในแต่ละวัน

ภาพแสดงถังเก็บเชื้อเพลิงเหลว

บทที่ 5

การออกแบบสถาปัตยกรรม

5.1 แนวความคิดในการออกแบบ

แนวความคิดมูลฐาน

สถาปัตยกรรมต้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและสถาปัตยกรรมต้องไม่ทำลายสภาพธรรมชาติและในปัจจุบันโครงการ โรงแรมพักตากอากาศเกิดขึ้นอย่างมากมาย เพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวหลายแห่ง กลายเป็นที่พักตากอากาศแวดล้อม, ทำลายสภาพภูมิทัศน์ในท้องถิ่น จึงเริ่มมีการตื่นตัวในการต่อต้านโรงแรมพักตากอากาศกันบ้างแล้ว จากเหตุนี้ จึงทำให้เกิดแนวความคิดมูลฐานในการออกแบบโครงการให้มีลักษณะกลมกลืนกับสภาพภูมิทัศน์ ทั้งด้านที่มองเข้ามาจากทะเลและด้านที่มองมาจากถนน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีทางอาคารที่ทันสมัย เพื่อให้ได้เกิดการทำด้านสภาพสิ่งแวดล้อม เช่น ใช้ระบบกำจัดน้ำเสียที่สมบูรณ์

— ความสับสนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ความคึกคักในการดำรงชีพทำให้เกิดความต้องการการพักผ่อนเพิ่มมากขึ้น สถานพักตากอากาศจึงน่าจะเป็นสถานที่ซึ่งมีลักษณะง่าย ๆ น่ารื่นรมย์สบาย ๆ ไม่มีพิธีรีตองมากนัก

1. การออกแบบผังบริเวณ

1.1 ชีวิตจำกัดของที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งโครงการมีลักษณะเป็นที่ราบสลับกับที่ลาดชัน โดยมีทางเข้าโครงการอยู่ที่ระดับสูงกวาระดับชายหาดถึง 10 เมตร ทำให้การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ต้องพิจารณาเรื่องระดับภาคเป็นพิเศษ เช่น LOBBY ต้องวางในระดับที่สะดวกต่อการบริการแขกทั้งแขกที่เพิ่งมาใหม่และแขกที่อยู่เดิม ในส่วนบริการต้องวางในระดับที่จะบริการส่วนต่าง ๆ ได้สะดวก เป็นต้น

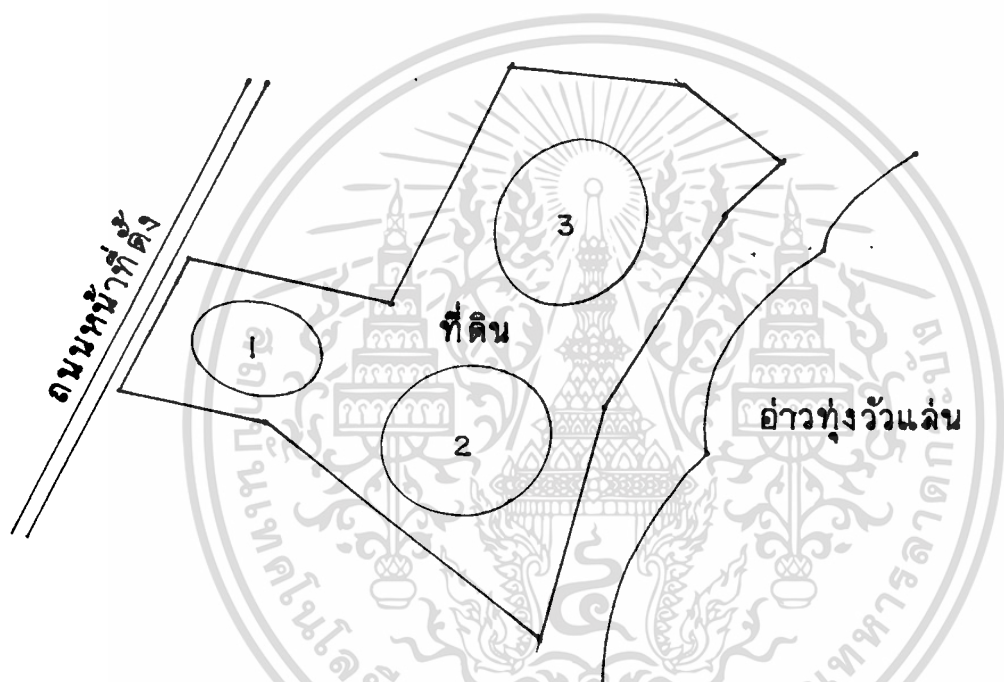
1.2 การพิจารณาผังบริเวณกับสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปเป็นส่วนมะพร้าวและบริเวณเนินเขาเตี้ย ซึ่งปรากฏเป็นรอยเลื่อน (PAULT) อย่างชัดเจน ทำให้ส่งผลถึงบริเวณซึ่งการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้วยการอื่น
ให้อาคารเกาะไปตามรอยเลื่อนนั้น และยังทำให้ส่วนห้องพักได้รับวิวและลมทะเลอย่างเต็มที่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 การจัดการใช้ที่ดินตามคุณภาพของที่ดิน

พื้นที่โครงการมีบริเวณกว้างมาก แต่ปรากฏมีรอยเลื่อนพาดผ่านตลอดความยาวพื้นที่ ทำให้แบ่งพื้นที่เป็น 2 ส่วน ซึ่งมีระดับต่างกันประกอบกับทางเข้าของโครงการซึ่งเอียงไปทางด้านหนึ่ง ทำให้สามารถแบ่งการใช้ที่ดินได้ดังนี้

- 1) PUBLIC AREA เป็นส่วนที่อยู่ใกล้ถนนทางเข้ามากที่สุด มีความสะดวกต่อการเข้าถึงมากที่สุด
- 2) SEMI-PUBLIC AREA เป็นส่วนที่อยู่กลางที่ดินคั่น มีการเข้าถึงได้สะดวก ใช้เป็นพื้นที่ใช้ร่วมกัน
- 3) PRIVATE AREA เป็นส่วนที่อยู่ทิศทะเลและส่วนปีกซ้ายของที่ดิน มีความสงบมากที่สุด

1.4 เส้นทางและแถบสัญจร

เนื่องจากที่ดินโครงการมีค่านที่ดินคั่นคั่นอยู่เพียงคั่นเดียว และไม่กว้างมากนัก เมื่อเทียบกับค่านยาวของโครงการ จึงทำให้มีโอกาสเปิดทางเข้าเพื่อเป็นทางสัญจรเพียงทางเดียว ซึ่งใช้เป็นทางเข้าออกทั้งของผู้อยู่อาศัยโครงการ, พนักงาน และส่วนบริการ ไม่ว่าจะเป็นรถจักรยานยนต์ หรือรถบรรทุก และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รูปแบบและบรรยากาศของโครงสร้าง

เป็นโครงการ โรงแรมพักตากอากาศที่มีรูปแบบการพักสงบเงียบ ได้รับความสุขสงบแห่งธรรมชาติ ที่มีกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความรักธรรมชาติโดยเฉพาะธรรมชาติใต้น้ำ ซึ่งนับวันจะถูกทำลายจนแทบจะหาที่ดูไม่ได้ การค่าน้ำชมปะการัง แม้แต่การนั่งเรือก็ตาม จะทำให้นักท่องเที่ยวพบความสวยงามอย่างน่าอัศจรรย์ จนเกิดความรักและไม่อยากทำลายมัน อีกทั้งยังมีกิจกรรมที่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการป้องกันการทำลาย - ทรัพยากรใต้น้ำ ตลอดจนการอนุรักษ์ เช่นมีมุมจัดนิทรรศการบริเวณ LOBBY

บรรยากาศของโครงการจึงมีลักษณะที่ง่าย ๆ สบาย ๆ ทั้งความสับสนในชีวิต การงานไว้งานนอก ผู้มาพักจะมีโอกาสได้พบกับการพักผ่อนชนิดที่ครบวงจร

5.2 ขั้นตอนในการออกแบบ

1. LOBBY ใ้จัดวางไว้ระหว่าง โถงทางเข้า (FOYER) กับส่วนพักผ่อน (RECREATION) คือจาก FOYER แยกจะสามารถเข้าไปยังส่วนอาหาร และ บันเทิงได้โดยตรง โดยที่ส่วน LOBBY ยังเป็นส่วนที่ติดต่อกับฝ่ายบริหาร การค้าสะดวกที่สุด ทั้งยังมีโถงลิฟท์ และบันไดที่สามารถติดต่อกับส่วนอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก

2. GUEST ROOM เป็นส่วนห้องพักแขกมีลักษณะยาว โดยมี HALL เป็นตัวจ่ายไปยังห้องพักแขกที่มีลักษณะเป็นปีกยื่นออกจาก HALL ทั้ง 2 ข้าง ติดต่อกับส่วนอื่น ๆ โดยลิฟท์และบันได ส่วนห้องพักแขกนี้จะมีมุมมองออกทะเลได้ที่ดีที่สุด

3. COCKTAIL LOUNGE เป็นส่วนที่มีการใช้บริการมาก จัดไว้ติดกับส่วน COFFEE SHOP และโถงบริการ ซึ่งสามารถใช้เป็นพื้นที่พักผ่อนเนื่องจากการรับประทานอาหารในส่วนนี้ทั้งแบบห้องปรับอากาศและเปิดโล่งมี TERRACE กว้างขวาง เพื่อรองรับแขกในช่วงฤดูการท่องเที่ยว

4. RECREATION เป็นส่วนกิจกรรมของแขก มีที่นั่งพักผ่อนและติดต่อกับบริการให้เช่าอุปกรณ์ดำน้ำและเรือต่าง ๆ

5. BANQUET จัดให้เข้าทาง FOYER โดยไม่ผ่าน LOBBY มีลานโดยรอบ

6. SERVICE SPACE ส่วนบริการแบ่งเป็น 2 ใหญ่ ๆ มีทางบริการติดต่อกันได้ทุกชั้น โดยแบ่งออกเป็น ENGINEERING DEPARTMENT รวมทั้งส่วน HOUSEKEEPING

และ KITCHEN ซึ่งการบริการต่อส่วนห้องพักจะใช้ LIFE SERVICE

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางค่านิยมทะเลใช้เป็นเส้นทางสัญจร เพื่อบริการการท่องเที่ยวค่าน้ำกุ
ประการัง ตกปลา
จากการวิเคราะห์ข้างต้น ทำให้สามารถจัดวางองค์ประกอบหลักลงบน
ที่ตั้ง ได้ 4 แบบ ดังนี้

หัวข้อการพิจารณา	IMPORTANT VALUE	SCHEME 1	SCHEME 2	SCHEME 3	SCHEME 4
ความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม		3	3	2	1
การโค้วและมุมมองทัศน	3	3	3	3	3
ความเป็นส่วนตัวของ GUESTROOMS		2	2	3	3
ความสะดวกสำหรับแขกในการใช้บริการ PUBLIC		1	2	2	2
ความสะดวกในการ SERVICE	2	1	2	2	2
OREINTATION		3	3	3	3
ความสะดวกสำหรับแขกภายนอกในการใช้บริการ	1	1	2	3	3
ความ		1	1	2	2
รวม		30	41	43	40

หมายเหตุ

- 0 ไม่
- 1 พอใช้
- 2
- 3 ค่อนข้าง

จากการพิจารณาข้างต้นจึงเลือก SCHEME ที่ 3 เป็นแบบในการออกแบบผังบริเวณต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะรูปทรงตัวอาคาร

รูปทรงตัวอาคารแนวจะสูงถึง 8 ชั้น แต่เนื่องจากพื้นที่ตั้งมีความลาดชันสลับกับที่ราบ ทำให้การออกแบบอาคารต้องสัมพันธ์และกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ซึ่งในโครงการนี้อาคารจะไล่ระดับตามสภาพของพื้นที่ตั้ง และต้องมีการปรับปรุงพื้นที่บางส่วนตามความเหมาะสม แต่เมื่อมองดูรวม ๆ แล้วจะกลมกลืนกับภูเขาล้อมรอบ ๆ

ลักษณะอาคารได้ดึงเอาลักษณะพื้นถิ่นมาใช้ร่วมกับสมัยใหม่ เช่น

- ใช้วัสดุที่มีผิวพื้นหยาบ, เฟอร์นิเจอร์ท้องถิ่นที่หาง่าย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย ๆ
- ใช้นั่ง ROCK WOOD ทำให้ได้พื้นผิวเหมือนไม้

งานวิศวกรรมและเทคโนโลยีทางอาคารที่ใช้ในโครงการ

1. ระบบโครงสร้างของอาคาร

- โครงสร้างใต้ดิน ใช้ฐานรากชนิดฐานแผ่
- โครงสร้างเหนือดิน ใช้ระบบเสาและคาน

2. ระบบปรับอากาศ

- ใช้เครื่องปรับอากาศระบบ SPLIT TYPE 420 คัน

3. ระบบสุขาภิบาล

- น้ำใช้ ใช้น้ำใต้ดิน จ่ายน้ำแบบ DOWN FEED
- น้ำเสีย, น้ำโสโครก กำจัดโดยใช้ระบบ ACTIVATED SLUDGE
- ระบบกำจัดขยะ ใช้รถของโรงงานขนขยะไปทิ้งในที่กำจัดขยะของเทศบาล

4. ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

- ระบบไฟฟ้ากำลังใช้ไฟฟ้าจากสถานีไฟฟ้าย่อยชุมพร ผ่านหม้อแปลงไฟแบบ WET TYPE
- ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน ใช้เครื่องจีเซลล์เบนเนเรเตอร์ สำหรับระบบไฟฟ้าส่องสว่าง, ระบบดับเพลิง, บิมน้ำ, ลิฟท์, ส่วนบริการ, ห้องเย็น และใช้แบตเตอรี่ สำหรับระบบเตือนภัยทั้งหมด

5. ระบบคิกคอสสื่อสาร

- ระบบโทรศัพท์ คิกคอสภายนอกใช้แบบโทรศัพท์เคลื่อนที่
- ระบบโทรศัพท์ภายใน ใช้ระบบ PRIVATE MANUAL EXCHANGE (PMX)

6. ระบบลิฟท์ ใช้ระบบ ELECTRIC ELEVATOR TRACTOR DRIVE

- ลิฟท์โดยสารจำนวน 2 ตัว อัตราความเร็ว 1.25 M/G (250 ft/Min)
- อัตราความจุ 1100-1600 kg (16-22)0
- ลิฟท์บริการใช้ 2 ตัว น้ำหนักบรรทุก 1,400 กก. ความเร็ว 0.5 ม./วินาที

7. ระบบป้องกันไฟ

- ACTIVE PROTECTION - ความกว้างถนน 6.0 เมตร รัศมีการกักรถ 19.00 เมตร เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของรถดับเพลิง

- ติดตั้งเครื่องมือฉนวนเบี่ยงคัน 20 ม.
- ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติ ระบบสปริงเกอร์ใต้เพดาน

- MEAN OF ESCAP - มีบันไดหนีไฟทุกระยะ 30 เมตร

8. ระบบการจ่ายแก๊สและเชื้อเพลิงเหลว

- ใช้ระบบเค้นท่อแก๊สและน้ำมัน โดยจับเก็บเชื้อเพลิงไว้ในส่วนหอเครื่องชั้นล่างสุด
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปปรับใช้ประโยชน์อื่นนอกเหนือจากนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาการดำเนินงานและกำหนดองค์ประกอบโครงการ

การกำหนดลักษณะและขนาดของโครงการ

ในการจำแนกลักษณะและประเภทของโรงแรมมีเกณฑ์ในการจัดได้หลายแบบ โดยยึดถือเกณฑ์ต่างกันออกไปได้ 6 วิธี คือ

เกณฑ์การแบ่ง	ประเภทและลักษณะ	รายละเอียดสำหรับประเภทที่เลือกใช้ในโครงการ
แบ่งชนิดความที่ต้ง	โรงแรมในเมือง โรงแรมในเมืองเล็ก	ตั้งอยู่บริเวณหาดทุ่งวัวแล่น
แบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม	โรงแรมชั้นพิเศษ โรงแรมชั้นสอง โรงแรมชั้นสาม โรงแรมชั้นสี่	มีส่วนที่ให้ความสะดวกสบายครบถ้วน มีการจัดบริการอย่างดี มีระบบการบริหารงานที่ซับซ้อน
แบ่งตามลักษณะการดำเนินงาน	แบบ AMERICAN PLAN HOTEL แบบ DUAL PLAN HOTEL	อัตราค่าห้องพักไม่รวมอาหารเช้าแขกที่มาพักจะต้องเสียเพิ่มเอง
แบ่งตามขนาดของโรงแรม	โรงแรมขนาดใหญ่ (300 ห้องขึ้นไป) โรงแรมขนาดเล็ก (ไม่เกิน 100 ห้อง)	ห้องพัก 150 ห้อง
แบ่งตามระยะการพัก	ค้างคืนชั่วคราวระหว่างการเดินทาง สำหรับพักอาศัย	สำหรับพักผ่อน พักผ่อนหรือท่องเที่ยว เน้นกิจกรรมนันทนาการ
ตามลักษณะของผู้พัก	โมเต็ลหรือโรงแรมพร้อมบริการจอดรถ สำหรับนักธุรกิจ	คนกลาง มีส่วนบริการต่าง ๆ สำหรับพักผ่อนรอบตัวโรงแรม
	สำหรับนักศึกษา	ตัวโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
= ประเภทและลักษณะที่เลือกสำหรับโครงการนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

การ เลือกที่ตั้งโครงการ

ได้พิจารณาเลือกจากที่ตั้ง 3 แห่ง บนหาดทุ่งวัวแล่น ลักษณะโดยทั่วไปของทั้ง 2 แห่งจะคล้ายคลึงกัน แต่จะมีข้อได้เปรียบเสียเปรียบกันบ้างเล็กน้อยในแต่ละดังนี้

SITE A อยู่ทางตอนเหนือของหาด

- การเข้าถึง เข้าจากด้านหลังของที่ตั้ง ซึ่งเป็นถนนลาดยางได้อย่างสะดวก
- สภาพพื้นที่ มีความลาดชัน ค่อนข้างติดกับเนินเขา ทำให้ได้มุมมองที่ดี
- ความเป็นส่วนตัว ไม่มีถนนขวางกั้นระหว่างที่ตั้งกับชายหาด ประกอบกับตำแหน่งของที่ตั้งอยู่เหนือสุดของภาค ทำให้มีความเป็นส่วนตัวมาก

SITE B อยู่ตอนกลางของหาด

- การเข้าถึง เข้าจากด้านหน้าของที่ตั้ง ซึ่งเป็นถนนดินลูกรังเลียบตามชายหาดจึงไม่ค่อยสะดวกนัก
- สภาพพื้นที่ เป็นที่ราบ
- ความเป็นส่วนตัว เนื่องจากที่ตั้งอยู่ตอนกลางของหาดและมีถนนเลียบชายหาดมาคั่น ทำให้ขาดความเป็นส่วนตัวมาก

SITE C อยู่ตอนใต้ของหาด

- การเข้าถึง ใต้ตั้งจากด้านข้างซึ่งเป็นถนนลาดยางและถนนเลียบชายหาดทางด้านหน้า จึงสะดวกมาก
- สภาพพื้นที่ เป็นที่ราบ
- ความเป็นส่วนตัว ขาดความเป็นส่วนตัวเช่นเดียวกับแบบ
- มีคู่แข่ง คือ ชุมพรคานาซึ่งตั้งอยู่ใกล้ ๆ กัน

ข้อกำหนดในการพิจารณาและเลือกที่ตั้งโครงการได้แสดงไว้ในตาราง 5.1

ลำดับที่	ข้อกำหนดในการพิจารณา	พื้นที่การพิจารณา			
			A	B	C
1	ความสะดวกในการเข้าถึง		3	2	3
2	สภาพแวดล้อม		3	3	3
3	ความเป็นส่วนตัว		3	2	1
4	ระบบสาธารณูปโภค		2	2	2
5	ความเหมาะสมของราคาที่ดิน		3	3	3
		รวม	14	12	12

สัญลักษณ์ : คี 3 ปานกลาง 2 พอใช้ 1

จากการพิจารณาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า SITE A เหมาะที่จะใช้เป็น
ที่ตั้งของโครงการมากที่สุด

การวิเคราะห์พื้นที่ตั้ง

1) อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ

ติดต่อกับเนินเขาซึ่งเป็นป่าละเมาะ

ทิศใต้

ติดต่อกับสวนมะพร้าว ซึ่งมีบ้านเรือนประชาชน

กระจายอยู่อย่างเบาบาง

ทิศตะวันออก

ติดต่อกับหาคทรายและทะเล(อ่าวไทย) ซึ่งหน้า

อ่าวจะเห็นเกาะงามใหญ่ เกาะงามเล็ก

เกาะกระแซะ เป็นต้น

ทิศตะวันตก

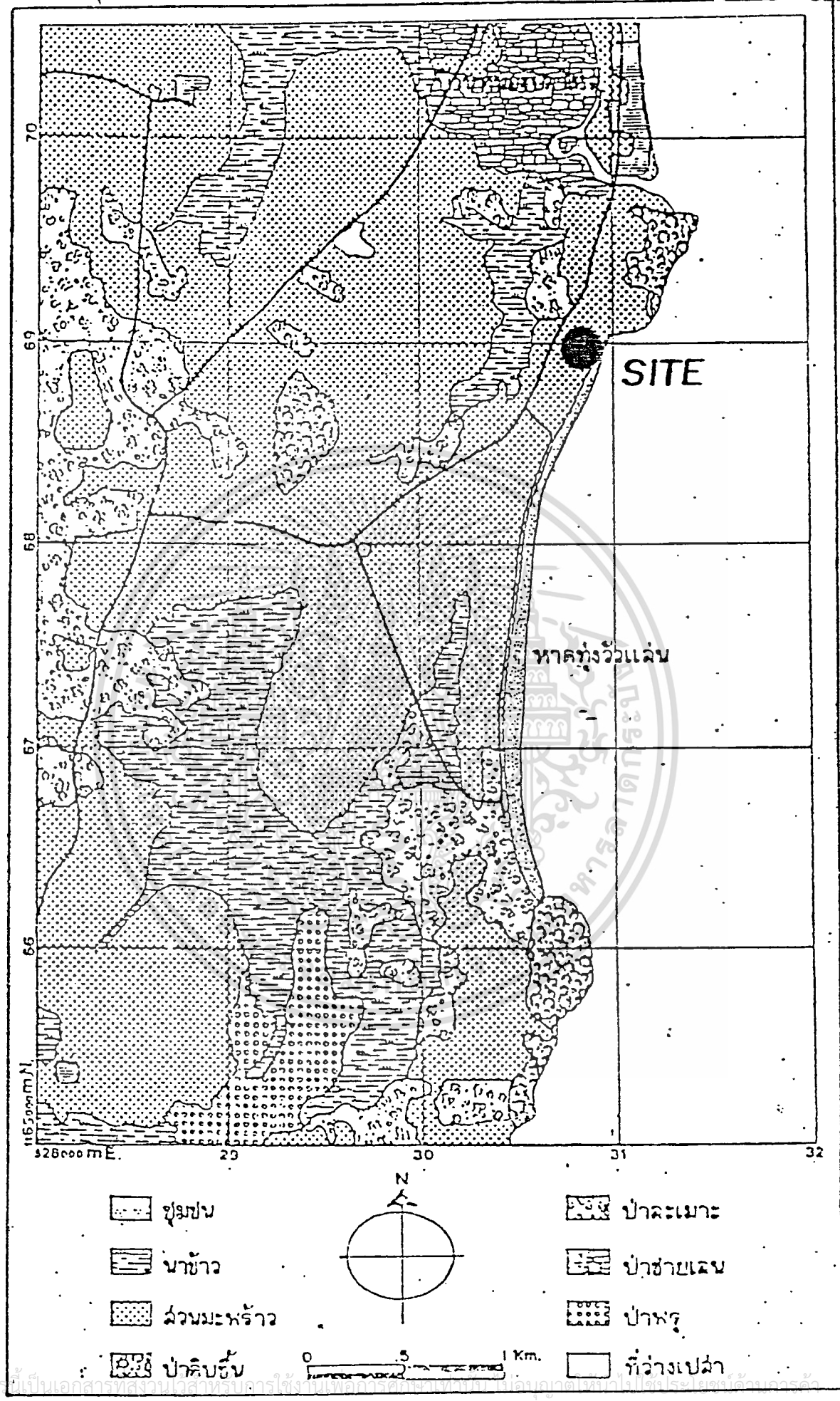
ติดต่อกับถนนลาดยาว นิวราจร 5 เมตร

ขอบทางข้างละ 1.75 เมตร มีแนวเสาไฟฟ้าอยู่

ฝั่งตรงข้ามของถนน ถัดไปเป็นป่าละเมาะสลับกับ

นาข้าวและสวนมะพร้าว

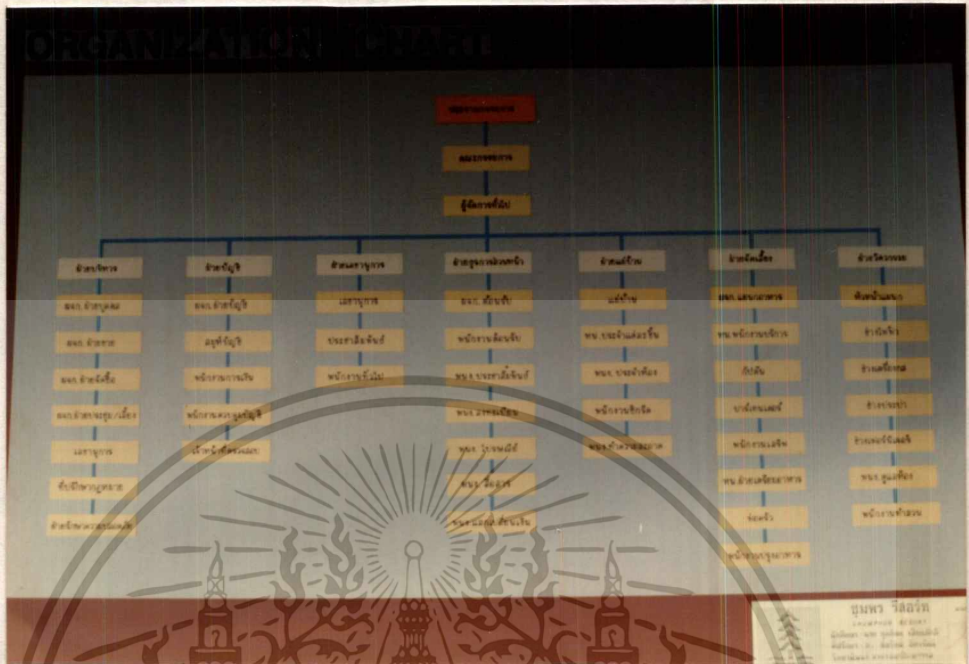
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

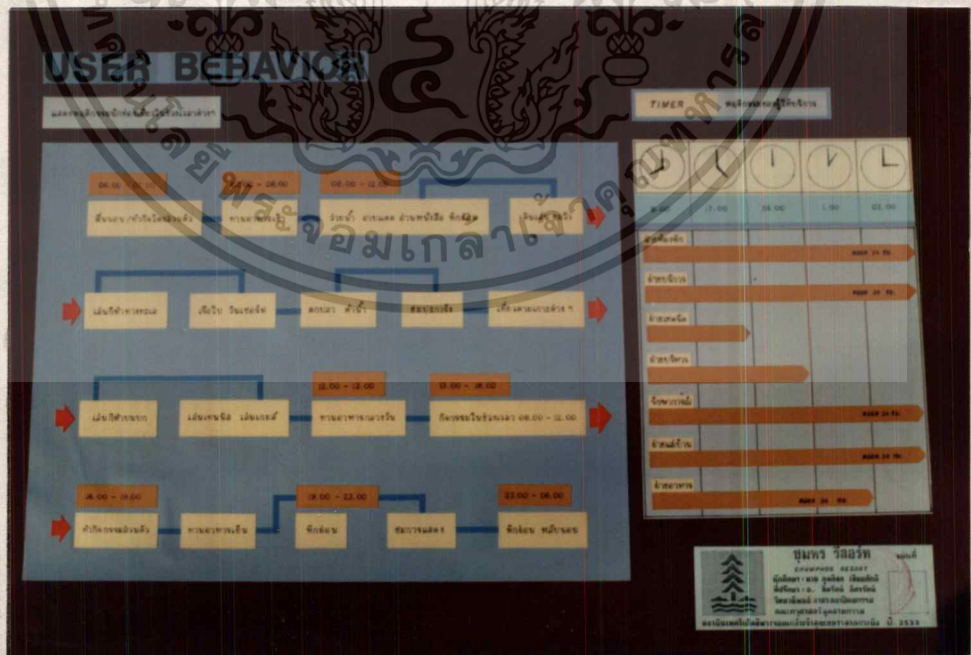
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1.2

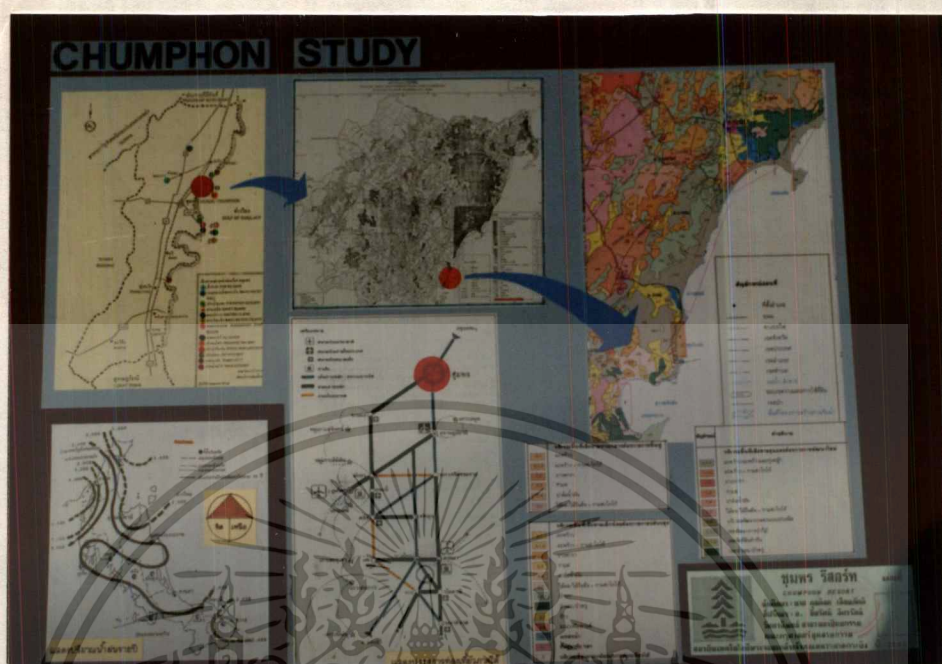

รูปที่ 5 แสดงแผนผังการดำเนินงานในโครงการ

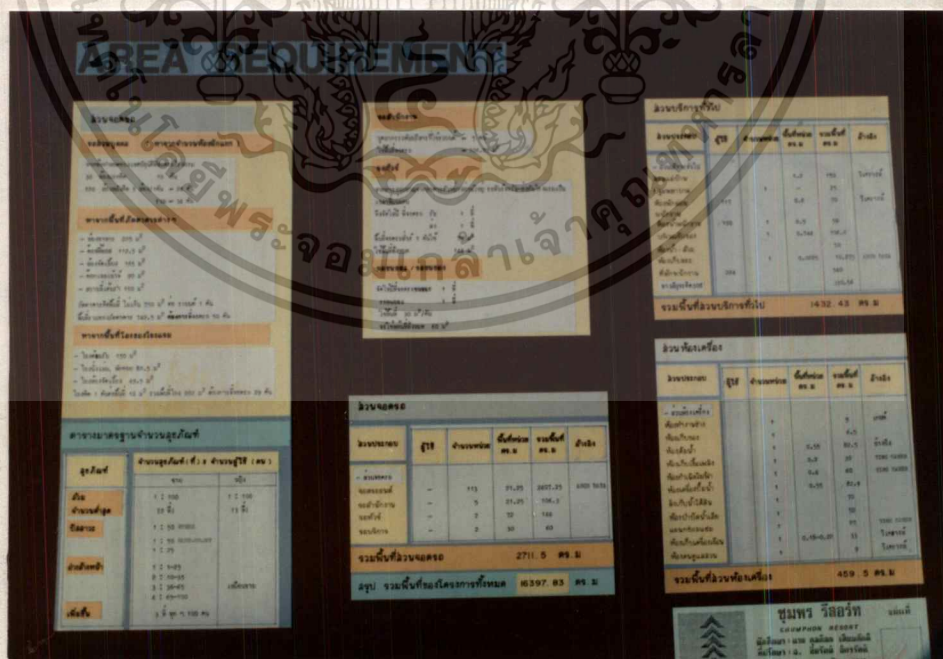

รูปที่ 6 แสดงพฤติกรรมผู้ใช้ของโครงการ

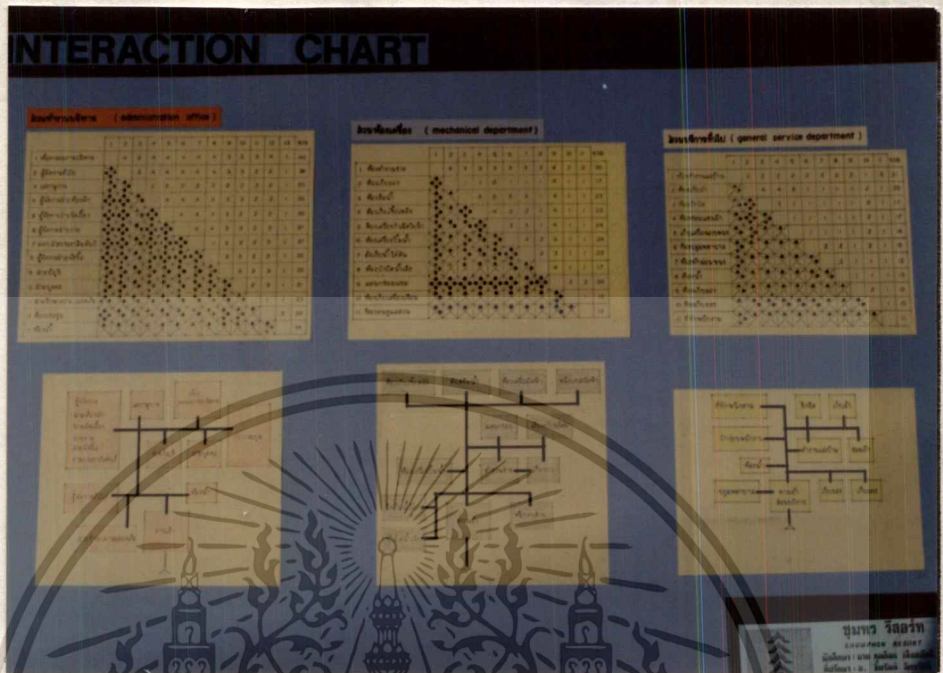
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7 แสดงการศึกษาข้อมูลของจังหวัดชุมพร

รูปที่ 8 แสดงความต้องการพื้นที่ของโครงการ

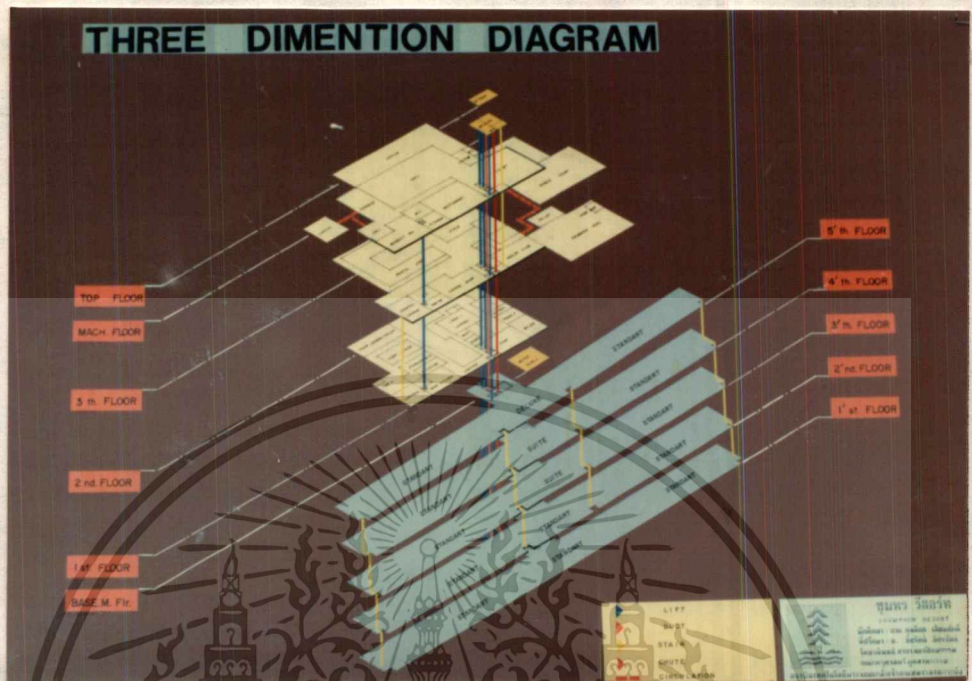

รูปที่ 1/1 แสดงการคำนวณความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ

รูปที่ 12 แสดงการเลือกที่ตั้งของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

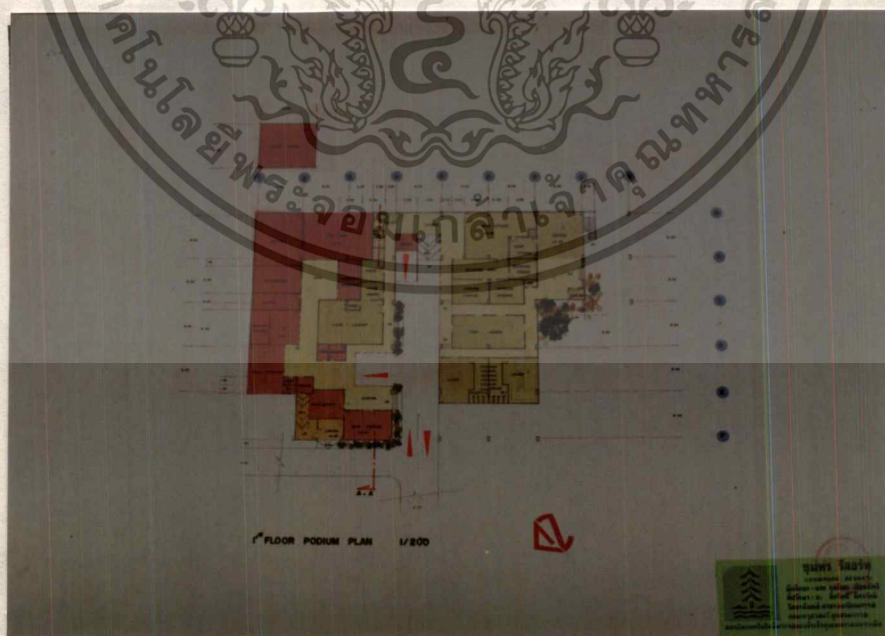
รูปที่ 17 แสดงภาพองค์ประกอบโครงการในรูป 3 มิติ

รูปที่ 18 แสดงการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

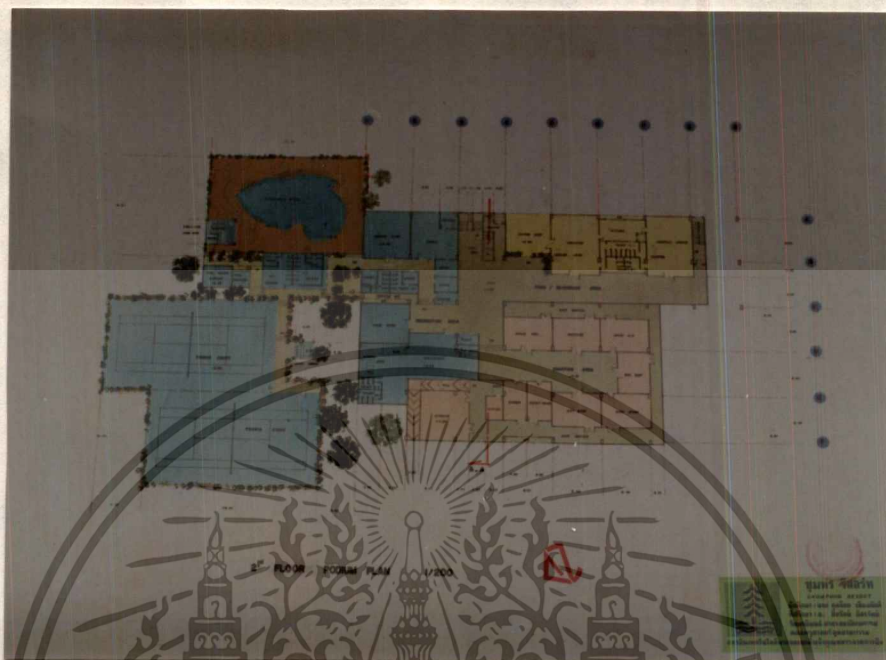

รูปที่ 19 แสดงแผนผังของโครงการ

รูปที่ 20 แสดงแบบแปลนพื้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

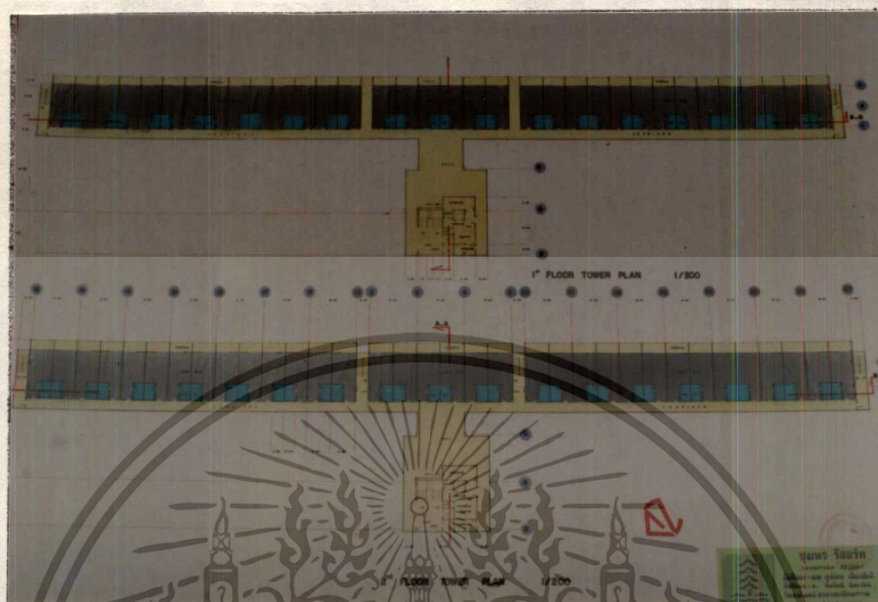

รูปที่ 21 แสดงแบบแปลนพื้นที่ 2

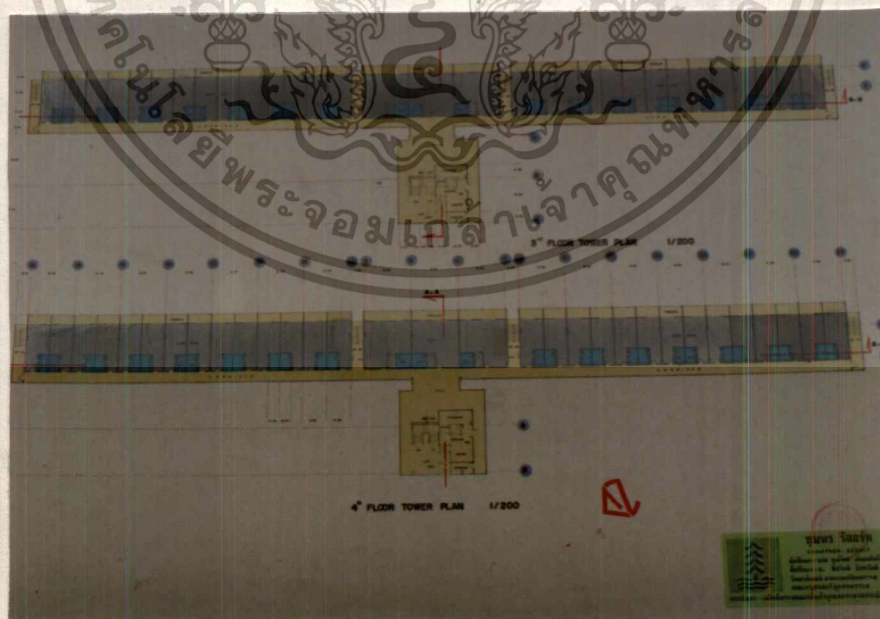

รูปที่ 22 แสดงแบบแปลนพื้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

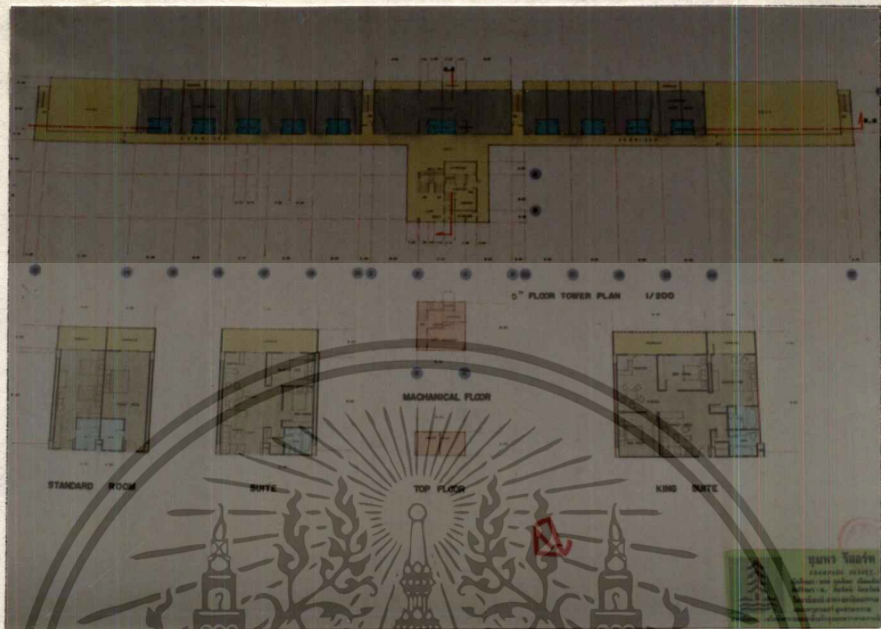

รูปที่ 23 แสดงแปลนพื้นที่ส่วนห้องพักชั้นที่ 1-2

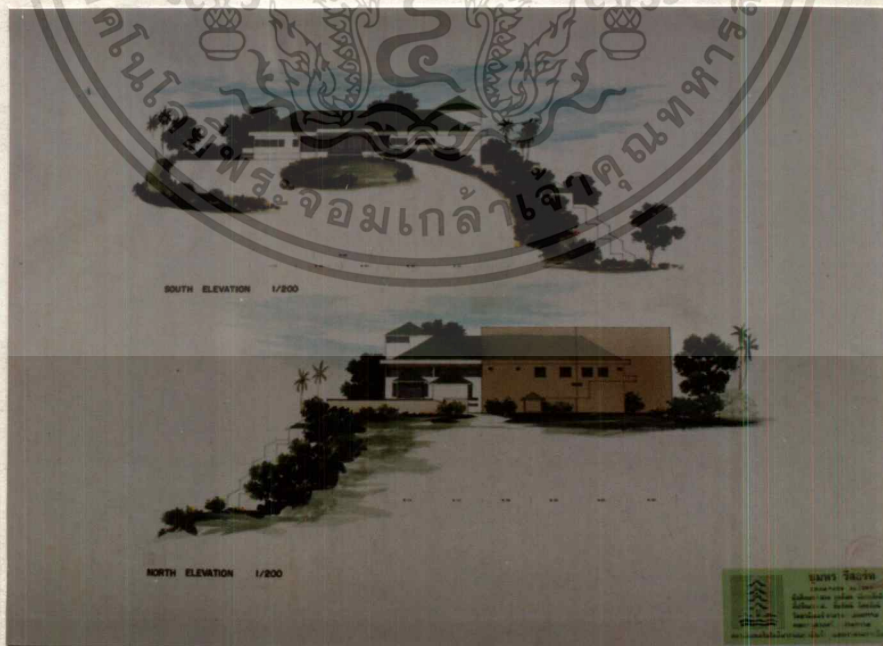

รูปที่ 24 แสดงแปลนพื้นที่ส่วนห้องพักชั้นที่ 3-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 25 แสดงแปลนพื้นที่ส่วนห้องพักชั้นที่ 5

รูปที่ 26 แสดงรูปด้านทิศเหนือ-ใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

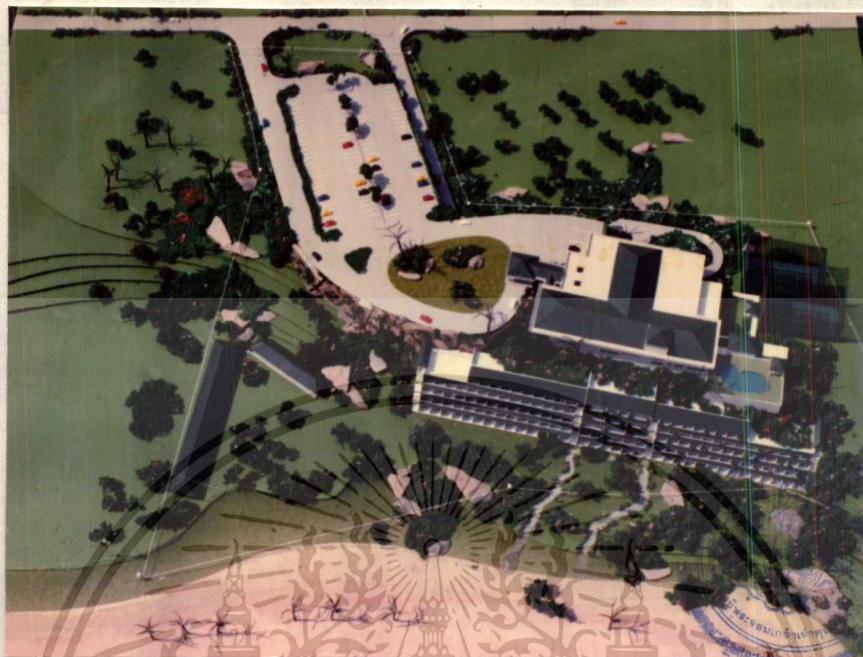

รูปที่ 27 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก-ตก

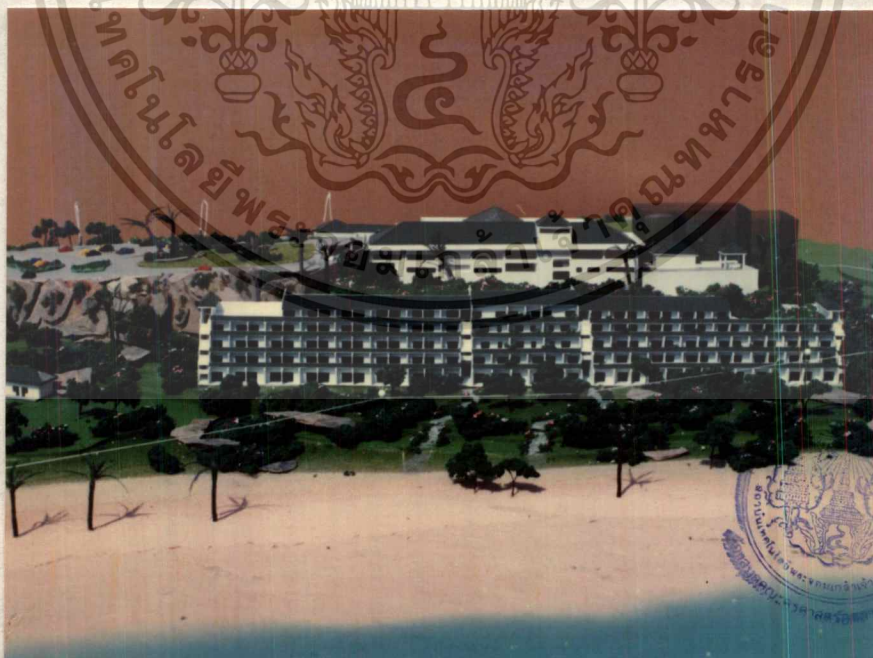

รูปที่ 28 แสดงรูปทัศนียภาพภายนอก และ ภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 29 แสดงหุ่นจำลองของโครงการในมุมมองด้านบน

รูปที่ 30 แสดงหุ่นจำลองของโครงการในมุมมองด้านข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุป และ ข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุปการทำวิทยานิพนธ์

โครงการชุมพรวิสอร์ท เกิดขึ้นเนื่องจากสภาพที่เสียหายของจังหวัดในด้านการเศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติ ที่ถูกพายุไต้ฝุ่นเกย์ ซึ่งจังหวัดชุมพรนับได้ว่าเป็นประตูลึกของการเดินทางผ่านจังหวัดแรกที่จะเดินทางไปยังจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ และจัดได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงามไม่แพ้จังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ โดยเฉพาะบริเวณหาดทรายและทะเลที่มีอยู่หลายแห่งด้วยกัน ซึ่งการเลือกที่ตั้งของโครงการนี้ได้จัดเลือกบริเวณอ่าวทุ่งวัวแล่น เป็นที่ตั้งของโครงการ เพราะว่าเป็นอ่าวที่สวยงามที่สุดในจังหวัดชุมพร และมีนักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยวมากที่สุดที่สุดในจังหวัดด้วยเช่นกัน

การจัดตั้งโครงการ โรงแรมพักตากอากาศ จังหวัดชุมพร นอกจากจะเกิดขึ้นเพื่อแก้ไขสภาพเศรษฐกิจ และความต้องการห้องพักของนักท่องเที่ยวแล้ว ยังสามารถตอบสนองแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติอีกด้วย

โครงการ โรงแรมพักตากอากาศจังหวัดชุมพร จะประกอบไปด้วย ส่วนสาธารณะ ส่วนบริการ เครื่องดื่ม-อาหาร, ส่วนพักผ่อน-บันเทิง, ส่วนร้านค้า, ส่วนทำงานบริหาร, ส่วนห้องพัก, ส่วนบริการทั่วไป, ส่วนวิศวกรรม, ส่วนจ่อครด, และท่าเรือ จึงควรจัดให้มีความสัมพันธ์กันมีการสัญจรที่ดีและบริการนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง

6.2 ข้อเสนอแนะ

การออกแบบโรงแรมพักตากอากาศ จังหวัดชุมพร เป็นลักษณะอาคารเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และเป็นอาคารเพื่อการพักผ่อน ดังนั้น การออกแบบอาคารจึงควรคำนึงถึง

1. การจัดวางอาคารควรรักษาธรรมชาติให้มากที่สุด เนื่องจากลักษณะที่ตั้งโครงการ เป็นที่ราบสลับกับส่วนสูงชัน ดังนั้นการออกแบบอาคารจึงควรให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

2. ควรจัดให้มีส่วนสันตนาการ, พักผ่อนและการบริการที่ดี เพื่อให้ผู้มาใช้อาคาร เกิดความประทับใจและสนใจที่จะกลับมาใช้บริการอีก
3. เนื่องจากเป็นอาคารพักตากอากาศ การออกแบบให้ส่วนต่าง ๆ ของอาคารได้รับลมธรรมชาติให้มาก เพื่อให้ผู้ใช้บริการสัมผัสกับธรรมชาติได้มากที่สุด โดยเฉพาะส่วนห้องพัก ควรมองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามไปทั้งหมด
4. ในส่วนของการออกแบบส่วน PUBLIC ควรจัดให้อยู่เป็นส่วนไม่รบกวน PRIVATE ที่สุด เนื่องจากเปิดให้บุคคลภายนอกมาใช้บริการ โดยไม่ต้องเข้าพักอาศัย
5. สิ่งที่จะทำให้โครงการจะประสบความสำเร็จในการบริการแก่ลูกค้าขึ้นอยู่กับ
 - ได้รับการสนับสนุนจากรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - การออกแบบอาคารให้มีลักษณะเชิงชุมชน, ดึงดูดลูกค้า รวมทั้งการให้บริการที่ดีต่อผู้ใช้บริการ
 - มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย งานพัฒนาข่าวสาร , กองกริการท่องเที่ยว 'จังหวัดชุมพร'

2530

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กองสถิติ " สรุปสถิติการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร

ปี 253๐; 2532

วิโรจน์ นิพัทธนะวัฒน์ การจัดทำรายละเอียดโครงการเพื่อการออกแบบงานสถาปัตยกรรม

โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เทคโนโลยีกระบัง, 2530

สมบัติ กนกทิพย์วรรณ " โรงแรมตากอากาศ จ.กระบี่ " วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี พระจอม-ก

เกล้า สถาบัน, 2532

สมชาย ไตรวิทยากร " วังแก้ว รัชสอร์ท " วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี พระจอมเกล้า สถาบัน,

2531

วีระ บุญนาค " โรงแรมตากอากาศ ชะอำ " วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี พระจอมเกล้า

สถาบัน, 2529

เมธา เทพชาตรี " โรงแรมพักตากอากาศ ร็อค การ์เด็นท์ บีช " วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี

พระจอมเกล้า สถาบัน, 2531-2532

ไพบูลย์ หังสพฤกษ์,คร. " การปรับอากาศ " สำนักพิมพ์ดวงกมล, พิมพ์ครั้งที่ 3, 2533

ERNEST NEUFERT; ARCHITECTS'DATA, HALSTED PRESS, NEW YORK. 1980

JOHN HANCOCK CALLENDER; TIME SAVER STANDARDS FOR ARCHITECTURAL DESIGN

DATA. 1983

ภาคผนวก

ร่าง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ (พ.ศ.)

ออกความตามในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 8 (10) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

"บริเวณที่ 1" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวทะเลคันตะวันออกของจังหวัดชุมพรลงในทะเล 100 เมตร และจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าในแผ่นดินเป็นระยะ 50 เมตร เริ่มตั้งแต่เหนือสุดของจังหวัดชุมพรจนถึงใต้สุดของจังหวัดชุมพร อันได้แก่ ตำบลปากคลอง ตำบลชุมโค ตำบลบางสน ตำบลสะพลี อำเภอบึงพิกุล ตำบลนาทุ่ง ตำบลนาชะอัง ตำบลพายาง ตำบลปากน้ำ ตำบลหาดทรายรี ตำบลทุ่งคา ตำบลวิสัยเหนือ อำเภอเมืองชุมพร, ตำบลวิสัยใต้ ตำบลนาสวน ตำบลปากแพรง ตำบลท่าหิน อำเภอสวี, ตำบลตะโก ตำบลปากตะโก ถึงอ.ทุ่งตะโก, ตำบลปากน้ำ ตำบลนาพญา ตำบลบางน้ำจืด ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน, ตำบลละแม ตำบลสวนแตง อำเภอละแม

"บริเวณที่ 2" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ 1 คำนวณอยู่บนแผ่นดินออกไปอีกเป็นระยะ 150 เมตร ตลอดแนว

"บริเวณที่ 3" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากบริเวณที่ 2 ออกไปอีกเป็นระยะ 300 เมตร ตลอดแนว

ข้อ 2 ให้กำหนดพื้นที่ในท้องที่บริเวณริมทะเลคันตะวันออกของจังหวัดชุมพร ตั้งแต่เหนือสุดถึงใต้สุดของจังหวัดชุมพร อันได้แก่ ตำบลปากคลอง ตำบลชุมโค ตำบลบางสน ตำบลสะพลี อำเภอบึงพิกุล ตำบลนาทุ่ง ตำบลนาชะอัง ตำบลพายาง ตำบลปากน้ำ ตำบลหาดทรายรี ตำบลทุ่งคา ตำบลวิสัยเหนือ อำเภอเมืองชุมพร ตำบลวิสัยใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการสงวนลิขสิทธิ์ไว้ใช้เฉพาะในราชการเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ตำบลคานสรี ตำบลปากแพรก ตำบลท่าหิน อำเภอสรี, ตำบลตะโก ตำบลปากตะโก กิ่งอ.
ทุ่งตะโก, ตำบลปากน้ำ ตำบลนาพญา ตำบลบางน้ำจืด ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน,
ตำบลละแม ตำบลสวนแตง อำเภอละแม ภายในบริเวณเขตตามแผนที่ท้ายกระทรวงนี้เป็น
บริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภทดังต่อไปนี้

(ก) ในบริเวณที่ 1 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(1) อาคารประเภทบ้านเดี่ยว มีความสูงไม่เกิน 6 เมตร พื้นที่อาคาร
รวมกันไม่เกิน 75 ตารางเมตร และมีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่
น้อยกว่าร้อยละ 75 ของที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(2) เขื่อน ทางหรือทอระบายน้ำ รั้ว กำแพง ประตู และสะพาน ที่ไม่
ได้สร้างลงสู่ทะเล

(3) ท่าเทียบเรือ อาคารหรือสถานที่ของทางราชการ

(ข) ภายในบริเวณที่ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร

(2) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียว
เกิน 100 ตารางเมตร

(3) โรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดจากการ
เล่นมหรสพ

(4) สถานที่ขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ยกเว้นเขต -
สุขาภิบาลตำบล, ปากน้ำชุมพร, หลังสวน สะพลี

(5) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกัน หรือหลาย
หลังเกิน 10 ตารางเมตร

(6) อาคารใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร

(7) ตลาดที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกัน หรือหลายหลังเกิน
300 ตารางเมตร หรือตลาดที่มีระยะจากตลาดอื่นน้อยกว่า 50 เมตร

(8) สถานที่บรรจุกาซ สถานที่เก็บกาซ และสถานบริการตามกฎหมายว่า
ด้วยการบรรจุกาซปิโตร เลียมเหลว

(9) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาเชื้อเพลิง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (10) สถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืนได้เกิน 5 เตียง
- (11) ศาสนสถานและสถานศึกษา
- (12) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างสำหรับติดหรือตั้งป้ายทุกชนิด เว้นแต่ป้ายบอกชื่อสถานที่ที่มีความสูงไม่เกิน 12 เมตร
- (13) อาคารที่สร้างด้วยวัสดุไมถาวร หรือไมทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่เป็นอาคารประเภทบ้านเดี่ยวที่มีความสูงไม่เกิน 6 เมตร และต้องมีระยะห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่น้อยกว่า 5 เมตร
- (14) เฝิงหรือแผงลอย
- (15) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 50 ของเนื้อที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น
- (16) ห้องแถวหรือคอกแถว
- (17) ฼าปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและ฼าปนสถาน
- (18) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ใช้เป็นที่เก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้า หรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรม
- (19) ในบริเวณที่ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารดังต่อไปนี้
 - (1) อาคารตาม (ข) (2) และ (5)
 - (2) อาคารตาม (ข) (18) ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังเกิน 200 ตารางเมตร
 - (3) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 30 ; ของเนื้อที่ดินขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

ข้อ 3 ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามกำหนดตามข้อ 2

ข้อ 4 อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ 2 ก่อนหรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามที่กำหนดในข้อ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 5 อาคารที่ได้รับการอนุญาตให้ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการนั้นก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ประกาศใช้บังคับ และยังก่อสร้างดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้ไม่เสร็จให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตให้เป็นการขัดต่อกฎกระทรวงนี้ไม่ได้

